

Grammatica graeca Theodori gaze

N. Lat. N° 1488

merit eum i maquofo. **E**t quisi st q tep
merit deum q icm isrl exacbauerit.
o st recordati man eius. die qua red
it eos de manu cbulatit. **S**icut postit
gypto signa sua. q pdigia sua i capocha
ros. **E**t quic i sanguine flumina eoz
vires eoz ne bibent. **M**isit i eos cynomi
n q comedit eos. rana q dupdidit eos.
t dedit erugini fruct eoz q labores eoz
vult. **E**t occidit i gradine vineas eoz.
mores eoz i penia. **E**t tradidit gradi
vinita eoz. q possessione eoz igni. **M**isit

dedisti eu etiam pphs ethyopi. **Q**u di
rupisti fortes q torrees. tu ficasti flum
os etha. **C**uius t dies q tuac noc tu
fabricatus es aurora q sole. **C**u fecisti
omnis terminos t're. et tate puer tu plasmal
ti ea. **M**emor esto hui inimicus i pabre
dno. q ppls isripies in ca

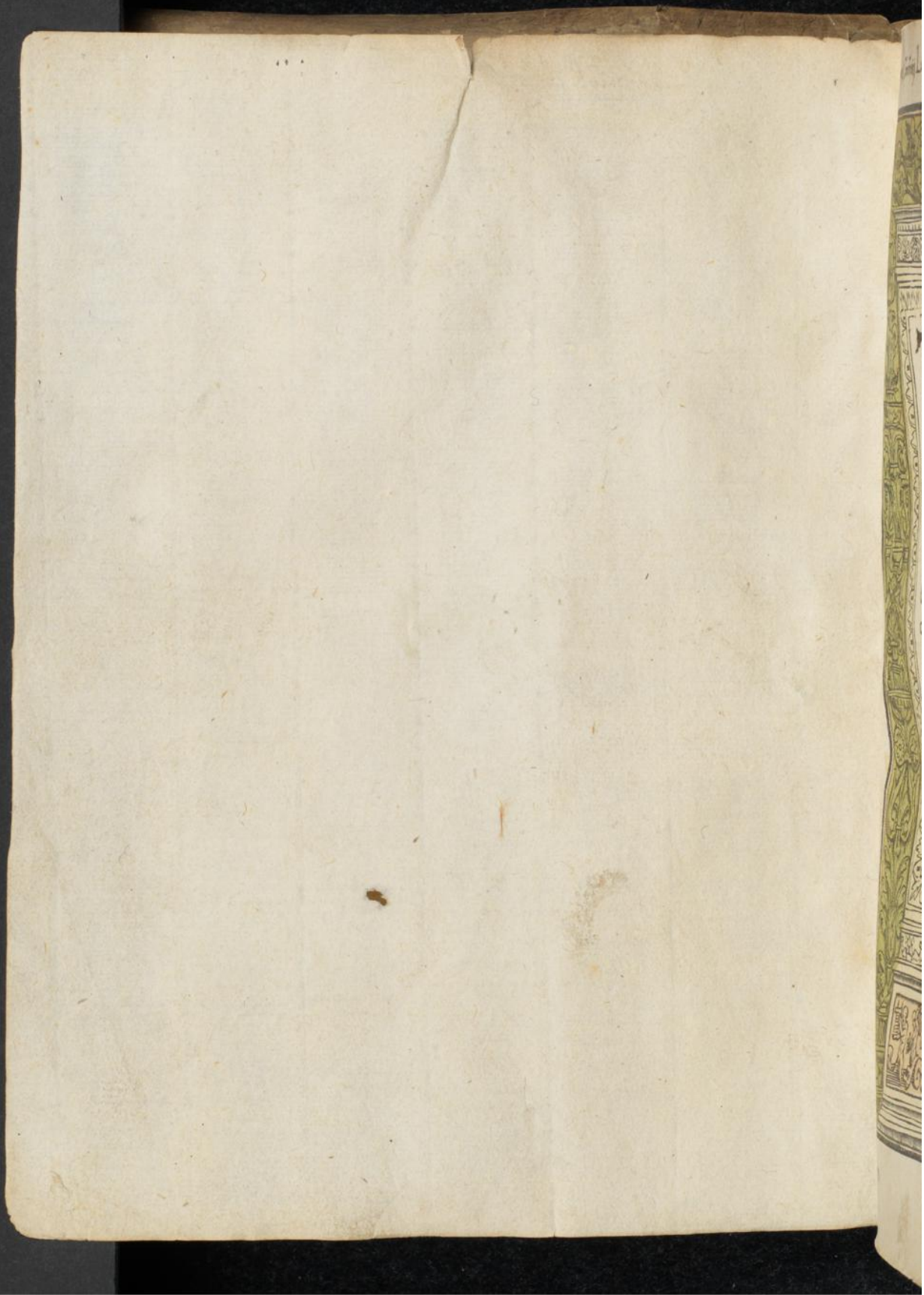
Ne tradas bestis aias
paupm tuoz ne obliuisc
pice i testamentu tuu quia
obscurata st t're domibz i
tate humilis fcs qstus. p

Habete fiducia

as om̄s qui habitant ī ea. ego ḡfirmabo
sup̄nas eius. **Q**ui iniqū nolite iniqū agē:
q̄ deliquitib; nolite exaltare coruū. **N**olite
extollere ī altū coruū ur̄m: nolite loq̄ ad
īf̄sus deū iniqūtatē. **Q**uia neq; ab oriente
neq; ab occidente: neq; a desertis mōtib; qui
ist̄ uideat. **I**nc̄ humiliat q̄ hūc exal
tānt dñm. inim̄ meri ple
t̄ ichmanit̄ ex hoc ī hoc ne
q̄ n̄ est eximānta bibet os
eius. **E**go autē annūtiabo in
dō iacob. **E**t oīa cōnuā pa

maris uolantia perica. **E**t occidet
dio castror̄ eor̄ circa tabernācula cor̄.
manducānt̄. q̄ satinati s̄t ī m̄nis q̄. de
rū attulit eis. n̄ s̄t fraudati a desiderio.
Ad hūc esse eor̄ erat̄ ī ore ip̄or̄. q̄ n̄ a di
dit sup̄ eos. **E**t occidet piguet̄ eor̄. q̄. el
is̄t̄ impeduit̄. **I**n oīb; hīs peccauer̄t a
q̄ n̄ creder̄t ī mirabilib; eius. **E**t
peccer̄t ī uanitate dies eor̄. q̄. ām̄ eor̄ o
festinatōe. **Q**ū occidet̄ eos q̄ redāt̄ cū q̄
ūtebant̄. q̄. d̄huculo ueniebāt̄ ad eū. **E**
rememorati s̄t q̄ a d̄s adiutor̄ ē eor̄. q̄. d̄

αντιποδεται ημερις

THEODORI

Gazæ Theſſalonicenſis, Gramma-
ticae institutionis libri duo, nempe
Primus & Secundus, ſic translati per
ERASMV M ROTERODAMVM,
ac titulis & annotatiunculis explana-
ti, ut citra negotium & percipi queat
& teneri. IIDEM Græce, pro ijs
qui iam aliquantulum profecerunt.

COLLOQVIORVM FAMILIA-
rium incerto autore libellus Græce &
Latine, nō pueris modo, ſed quibus-
uis, in cottidiano colloquio, græcum
affectantib⁹ ſermonē, impēdio futu-
rus utilis, nūcꝑ antehac typis excuſus.

ERASMVVS ROTERODAMVVS
IOANNI CAESARIO
IVLIACENSI,
VTRIVSQVE
LITERATVRAE
VINDICI S. D.

Abent in omni disci-
plina Caesari charissi-
me praeciputiones na-
tura subamarū quid-
dam: Verum hoc molestiae, comes
pensat utilitas. Proinde ut nō pos-
sum non mirari, quorundam fasti-
diosas delicias, qui quilibet leui in-
comodo offensi protinus resiliunt
à literis, tantam utilitatē in omne
usq; uitam allaturis, ita rursus opti-
mo iure indignor ijs, qui rei per se
submolestae, de suo molestiam ad-
dunt. Eteim dum ostentandae eru-
ditionis suae studio, in ipso statim
operis limine perplexa quaedam
infulciunt,

LANDES-
LIND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

ERASMI PRAEFATIO AD CAESARIUM.

infulciunt, quæ post erant tradenda, nimirum rudem disci-
 pulum odio suo retundunt & alienant, quæ allici inescariq^{ue}
 potius oportuit, commoda breuitate, luce, ordine, simplicita-
 te, alijsq; id genus illecebris. At unus omnium GAZA uir
 ubiq; sui similis, hoc est, in quauis materia insignis artifex,
 non minore iudicio, q̄ fide discantis agit negotium, non id
 statim captans ut ipse doctus appareat, sed ut lectorem do-
 ctum reddat. Is primo libro deũ immortale, quo cõpendio,
 quàm miro ordine, quanta simplicitate grammatices sum-
 mam complexus est, ceu simulacro quodã nobis deliniato.
 Nos igitur quo magis etiã quorundã tãdio consuleremus,
 cõmoditatẽ hãc nostra iuuimus industria, eũq; librũ latinũ
 fecimus, exẽplis dũtaxat exceptis. Ad hãc titulis distinxim⁹,
 & annotatiunculis additis nõnihil lucis addidimus, ut iam
 q̄ minimo negotio percipi possit. Mendas confessas modo
 sustulimus. Nã qd' e doctissimis uiris, qui cũ THEODORO
 cõsuetudinẽ egerunt, quiq; huic interfuere negotio, olim au-
 dire memini: id liber ipse palàm præ se fert, nimirum locos
 aliquot à sciolis, & in alieno libro impudenter ingeniosis,
 perperã immutatos esse. Quod genus est illud, quod cõpa-
 ratiuũ excipit in tertia nominũ declinatione, qd' præsens &
 præteritũ imperfectũ tanto uerborũ dispendio per modos
 omnis repetit: cum in his per omnia cõsentiant passiuã cũ
 medijs. Quod uerborũ in desinetiũ passiuã addit futurũ
 ac præteritũ perfectum, cum regula præcedens negarit hãc
 tẽpora illis esse propria, qd' & aliã in horũ declinatione mi-
 scet nonnullas uoces primitiuorũ ac deriuatiuorũ. Atq; hoc
 erroris Demetrio imputant Chalcondylo, uiro tum probõ
 tũ erudito, sed cuius mediocritas exactum illud ac sublime

A 2 Theodori

ERASMI PRAEFATIO AD CAESARIUM.

THEODORI iudiciū haud quāquam assequi potuerit. Gratulor mi Caesari nostro saeculo, quo uidemus passim repullulascere Graecas literas. Nam ut harum neglectus omnium bonarum disciplinarum, omnium elegantiorū autorum *πανολεθρίαι* inuexit, ita spes est futurum, ut his renatis, & illa resflescant. Illud aliquoties mecum soleo demirari, cum Sarmatae, cum Scotti, & Hiberni Graecas literas iam pridem nec illibenter, nec infeliciter amplectantur, quo fato fiat, ut una Agrippina urbs ut uetustissima ita celeberrima, quam conueniebat in hoc pulcherrimo negotio uel primam occupare laudem, meliores literas adeo grauatim recipiat. Etenim si studia, quibus nunc solenniter utitur, recta sunt, harum accessione nō obliterabuntur illa, sed illustrabuntur: Sin secus, magis etiam optandum, ut pro nothis syncera, pro friuolis utilia succedant, & iuxta Diomedis ac Glauci permutationē *τὰ χαλκῆ τῶν χρυσῶν ἀνταμείβονται*. Quis enim sanus recuset, uel bona melioribus, uel mala bonis commutare? Hunc nostrum bidui laborem tibi uisum est dicare, cum haud quāquam me fugeret, munusculum hoc longe infra tuam esse dignitatem. Maiora merebatur ista eruditio, ista morum integritas candorque, meliora flagitabat arctissima nostra familiaritas, uerum haec interim boni cōsulet humanitas tua, dum parantur tuis meritis digniora. Tu mi Caesari fac pergas de literis, ac saeculo tuo benemereri, & istam quoque laudem Coloniensi scholae addere. Vere generoso comiti HERMANO Nouae aquilae, aut (si graece mauis) Neactio, bonarū literarū candidissimo Mecœnati, multā ex me salutē dicito. Antuerpiae. Anno M. D. XVIII. Pridie natalis Ioannis Baptistae.

GRAMMATICAE INSTITVTIONIS THEODORI
GAZAE LIBER PRIMVS LATINVS FA-
CTVS, AC DISTINCTVS. PER
DESYDERIVM ERASMVM
ROTERODAMVM.

SVMMA DIVISIO LITERARVM:

Vatvor & uiginti literarū, uocales quidem Vocales & cōsonātes.
 septem. α. ε. η. ι. ο. ω. υ.

Consonantes autē reliquæ septendecim.

Diuisio uocalium.

Vocalium autem longæ quidem. η. ω.

Breues uero ε. ο.

Ancipites autem α. ι. υ.

Compositio uocalium.

Ex quibus diphthongi proprie quidē

ae af i ef i u
~~αι. αυ. ει. οι. ου.~~

Diphthongi proprie
 lex.

Improprie uero ~~αι. ηι. ωι.~~

Diphthongi impro-
 prie qua-
 tuor.

Diuisio consonantium.

Consonantium autem.

Aliæ quidem semiuocales, ut

β. γ. δ. λ. μ. ν. ς.

Semiuocales octo.

Subdiuisio semiuocalium.

Quarum duplices quidem β. γ. δ.

Immutabiles autem & liquidæ λ. μ. ν. ς.

Immutabiles qua-
 tuor.

A 3 Aliæ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Habet autem & numerum, & casum accidentia.

Numerum quidem singularem, dualem, pluralem.

Casum autem, rectum, genitium, dativum, accusativum.

Numerus
triplex.
Casus qua-
tuor.

DECLINATIO PRAEPOSITIVI.

Porro declinatio praepositivi quidem articuli sic habet.

Numero singulari, genere masculino.

Rectus δ. genitivus τού. dativus τῷ. accusativus τόν.

Articuli
masculini
& neutri,
declinant
iuxta ter-
tiam nomi-
num decli-
nationem,
Foemini
iuxta secun-
dam.

Duales.

Rectus & accusativus τῶ. genitivus & dativus τοῦ.

Plurales.

Rectus δf. genitivus τῶν. dativus τοῖς. accusativus τοὺς.

FOEMININI singulares.

Rectus ἡ. genitivus τῆς. dativus τῇ. accusativus τήν.

Duales.

Rectus & accusativus τῶ. genitivus & dativus ταῦ.

Plurales.

Rectus δv. genitivus τῶν. dativus ταῖς. accusativus τὰς.

NEUTRI singulares.

Rectus τὸ. genitivus τοῦ. dativus τῷ. accusativus τὸ.

Duales.

Rectus & accusativus τῶ. genitivus & dativus τοῦ.

Plurales.

Rectus τῶ. genitivus τῶν. dativus τοῖς. accusativus τὰς.

De δ

ERASMO ROT. INTERPRETE.
DE NOMINE.

Nomen autē, aliud quidē propriū, ut Socrates. Nominis
diuisio.
 Aliud uero appellatiuū, ut homo. Aliud autē
 adiectiuū, ut bonus. Aliud rursus relatiuū, ut
 ὅτις, i. qualis. Aliud autem interrogatiuū, ut ποῖος, i. qualis.
 Aliud autem numerale, ut ἓξ unus. δύο duo. τρεῖς tres. Cete-
 rum accidentia habet hæc. genus. speciem. figuram. nume-
 rum. casum. personam.
 Genus quidem masculinum, ut λόγος sermo. Foemininum, Genera
nominis
 ut ἐπιστήμη scientia. Neutrum, ut ἀγαθόν bonum.
 Speciem uero primitiuam, ut πᾶς omnis. Deriuatiuam, Species
 θεῶν Theon
 Figuram autem, simplicem, ut ἵππος, i. equus. Figura.
 Compositam, ut φιλιππος, i. studiosus equorum.
 Numerum uero singularem, ut θεός, i. deus. Numeri.
 Dualem, ut δύο, i. duo dij. Pluralem, ut θεοί, i. plures dij.
 Casum autem, rectum. genitiuum. datiuum. accusatiuum. Casus.
 uocatiuum.
 Personas autem, tertiam, ut σωκράτης, hic Socrates: Personæ.
 secundam, ut σώκρατες, i. o Socrates.

DIVISIO DECLINATIONVM.

Declinatur autē aut paribus syllabis, ut αἰνείας αἰνείου Aeneas
 Aeneæ: Aut imparibus syllabis, ut αἶας αἰαντος ajax aiacis.
B Ac paribus

Ac paribus quidem syllabis quadrifariam. Imparibus autem syllabis unico modo. Vnde & declinatio nominis, alia quidem uocetur prima, alia secunda, alia tertia, alia quarta. Porro quinta imparium est syllabarum.

PRIMA NOMINVM DECLINATIO.

ο αε
ης

Prima igitur, quæ est nominū in αε aut ης desinentiū masculinorū, quorū genitiuus desinit in ου, datiuus in α uel η, accusatiuus in ρ cū uocali recti.

Exemplum nominum in αε.

singularia Rectus ο αἰμείας, genitiuus τῷ αἰμείου, datiuus τῷ αἰμεία, accusatiuus τὸν αἰμεία, uocatiuus ὦ αἰμεία.

dualia Rectus & accusatiuus τῷ αἰμεία, genitiuus & datiuus τοῖν αἰμεία, uocatiuus ὦ αἰμεία.

pluralia Rectus οἱ αἰμείαι, genitiuus τῶν αἰμείων, datiuus τοῖς αἰμείαις, accusatiuus τοὺς αἰμείας, uocatiuus ὦ αἰμείαι.

Exemplum nominum in ης.

singularia ο χεῦς ης, τῷ χεῦς σου, τῷ χεῦς η, τὸν χεῦς η, ὦ χεῦς η.

dualia τῷ χεῦς α, τοῖν χεῦς α, ὦ χεῦς α.

pluralia οἱ χεῦς α, τῶν χεῦς ὶν, τοῖς χεῦς αἰς, τοὺς χεῦς ας, ὦ χεῦς α.

SECUNDA NOMINVM DECLINATIO.

α
η

Secunda uero, quæ est nominum in α uel η desinentiū fœmininorū, quorū genitiuus in αε uel in ης desinit, datiuus in ε uel in η, accusatiuus in ρ cum uocali recti.

Exemplum

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Exemplum nominis in α purum.

Ἡ μάια, τῆς μάιας, τῇ μάια, πλὴν μάιαρ, ᾧ μάια.

τὰ μάια, τᾶιρ μάιαρ, ᾧ μάια.

Αἱ μάιαι, τῶν μαίων, ταῖς μάιας, τὰς μάιας, ᾧ μάιαι.

Μαία.
singularia
dualia

pluralia

Exemplum nominis in α non purum.

Ἡ μούσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, πλὴν μύσαρ, ᾧ μούσα.

τὰ μούσα, τᾶιρ μύσαρ, ᾧ μούσα.

Αἱ μύσαι, τῶν μυσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ᾧ μούσαι.

singularia

dualia

pluralia

Exemplum nominum in η.

Ἡ τιμή, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, πλὴν τιμήρ, ᾧ τιμή.

τὰ τιμὰ, τᾶιρ τιμᾶρ, ᾧ τιμὰ.

Αἱ τιμαί, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ᾧ τιμαί.

Honor
singularia
dualia

pluralia

Annotatiuncula.

Sciendum est, quod sola nomina, in α purum, aut in ρα, aut in δα, aut in θα desinentia, idē finale α seruant in declinatione,

ut μάια μάιας μάια.

ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρα λιθά λιθάς λιθά.

κισαῖθα κισαῖθας κισαῖθα.

Μαία
dies lecta

capella

TERTIA NOMINVM DECLINATIO.

Tertia uero, quæ est nominū in os desinentiū masculinorū simul ac fœmininorū, & in om neutrorū, exceptis comparatiuis, quorū genitiuus in ou desinit. Datīuus in φ. Accusatiuus in ρ cum uocali recti.

B 2 Exemplum

THEODORI PRIMVS

Exemplum in *ος* masculinorum.

Deus. Ο θεός, τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ, τὸν θεόν, ᾧ θεῷ.

singularia dualia τὸ θεῶν, τοῖν θεοῖν, ᾧ θεῶν.

pluralia οἱ θεοί, τῶν θεῶν, τοῖς θεοῖς, τοὺς θεούς, ᾧ θεοί.

Exemplum in *ος* fœmininorum.

Via. singularia Η δόξα, τῆς δόξης, τῇ δόξῃ, τῆν δόξην, ᾧ δόξῃ.

dualia τὰ δόξα, ταῖν δόξῃν, ᾧ δόξῃ.

pluralia Αἱ δόξαι, τῶν δόξων, ταῖς δόξαις, τὰς δόξους, ᾧ δόξαι.

Exemplum in *ου* neutrorum

Pulchrum τὸ καλόν, τοῦ καλοῦ, τῷ καλῷ, τὸ καλόν, ᾧ καλόν.

singularia dualia τὸ καλὸν, τοῖν καλοῖν, ᾧ καλῶν.

pluralia τὰ καλὰ, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλὰ, ᾧ καλὰ.

QVARTA NOMINVM DECLINATIO ATTICA.

ως ὁ ἦ
ωρ τῷ
hæcquāuis
diphthong
gū tertie
mutat in ω

Quarta declinatio, quæ est nominū in *ως* definiti-
tium, masculinorū ac fœmininorum, & neutro-
rum in *ωρ*, quorum genitiuus definit in *ω*, dati-

uus in *φ*, accusatiuus in *ρ*, cum uocali recti.

Exemplum in *ως* masculinorum.

Menclaus Ο μενέλεω, τοῦ μενέλεω, τῷ μενέλεω, τὸν μενέλεω, ᾧ μενέλεω.

singularia dualia τὸ μενέλεω, τοῖν μενέλεω, ᾧ μενέλεω.

pluralia οἱ μενέλεω, τῶν μενέλεω, τοῖς μενέλεω, τοὺς μενέλεω, ᾧ μενέλεω.

Exemplum in *ως* fœmininorum.

Area singularia Η ἄλω, τῆς ἄλω, τῇ ἄλῳ, τῆν ἄλω, ᾧ ἄλω.

τὰ ἄλω

ERASMO ROT. INTERPRETE.

τὰ ἄλω. τὰ ἰμ ἄλωμ. ᾧ ἄλω.

dualia
pluralia

Αἱ ἄλω. τῶμ. λῶμ, ταῖς ἄλωες. τὰς ἄλωες. ᾧ ἄλω.

Exemplum in ωμ neutrorum.

τὸ ἔυγεωμ. τοῦ ἔυγεω. ἔω ἔυγεω. ᾧ ἔυγεωμ. ᾧ ἔυγεωβ.

Fertile
singularia

τῶ ἔυγεω. τοῖμ ἔυγεωμ. ᾧ ἔυγεω.

dualia
pluralia

τὰ ἔυγεω. τῶμ ἔυγεωμ. τοῖς ἔυγεως. τὰ ἔυγεω. ᾧ ἔυγεω.

DE QVINTA NOMINVM DECLINATIONE

Qvinta declinatio, quæ est nominũ masculinorũ
simul & foemininorũ, ac neutrorũ, quorum ge-
nitiuus desinit in ος. datiuus in ι. accusatiuus in ε.

præter neutra.

Exemplum masculinorum.

Ὁ ἄιας. τοῦ ἄιαιτος. ἔω ἄιαντι. ᾧ ἄιαντα. ᾧ ἄιας. & ᾧ ᾄιαμ.

Aiax
singularia
dualia

τῶ ἄιαντε. τοῖμ ἄιαντοίμ. ᾧ ἄιαντε.

οἱ ἄιαντες. τῶμ ἄιαντῶμ. τοῖς ἄιασι. τοῖς ἄιαντας. ᾧ ἄιαντες.

pluralia

Exemplum foemininorum.

Ἡ τρυγῶμ. τῆς τρυγόνος. τῆ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ᾧ τρυγῶμ.

Turtur
singularia
dualia

τὰ τρυγόνε. ταῖμ τρυγόνοιμ. ᾧ τρυγόνε.

αἱ τρυγόνες. τῶμ τρυγόνωμ. ταῖς τρυγόνσι. τὰς τρυγόνας. ᾧ τρυγόνες.

pluralia

Exemplum neutrorum.

τὸ βῆμα. τοῦ βήματ. ἔω βήματι. ᾧ βῆμα. ᾧ βῆμα.

Tribunal
singularia
dualia

τῶ βήματι. τοῖμ βημάτοιμ. ᾧ βήματι.

τὰ βήματα. τῶμ βημάτωμ. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ᾧ βημάτα.

pluralia

B 5 Denominibus

DE NOMINIBVS CONTRACTIS:

QVINTAE autē huiuscē declinationis sunt & illa quæ contractionem patiuntur. alia quidem magis. alia uero minus.

παλυπαθη
εργοπαθη

Quapropter, etiam altera quidem Multipassia, altera uero Paucipassia uocentur.

Multipassiorum formæ tres.

Sint autem & multipassiorum. alia quidem appellata

Quod genus sunt hæc.

Prima forma. *Δημοθένης, ἰσθῆς, τῆχθ.* Demosthenes. uerum. iurus.

Secunda. Alia uero *ι*, ut *ὄφις, σίνηπι.* serpens. sinapi.

Tertia. Alia uero *α*, ut *κρέας.* caro.

Paucipassiorum formæ quinque.

Prima. Porro paucipassiorū, alia quidē uocentur *ου*, ut *βασιλεύς.* rex

Secunda. Alia uero *ου*, ut *βοῦς.* id est bos.

Tertia. Alia uero *ω*, ut *λαῖω, αἰδῶς.* latona, pudor.

Quarta. Alia uero primum *υ*, ut *ἡδύς, ἄστυ.* iucundus, ciuitas.

Quinta. Alia uero secundum *υ*, ut *βότρυς.* botrus.

Regulæ aliquot.

Cæterum, quibus modis & in quibus casibus horum singula transmutentur, cōsideretur in his, si prius illud acceperimus, Omnium neutrorū, & omnium dualium eundem esse rectum & accusatiuum & uocatiuum. Et omnium pluralium eundem esse rectum & uocatiuum.

Prima

ERASMO ROT. INTERPRETĒ

PRIMA FORMA CONTRACTORVM.

Contractiones nominum κ.ε.ο.

20 cōtrahit̄ in ου. εἴ in ει. εα in η. uel in ει. εε in η uel in ει. εοι in οἷ.

20 in ω, ut τῶ δημοδοθένεος δημοδοθένου. τῶ δημοδοθένεῖ δημοδοθένει. τῶ singularia

δημοδοθένεα δημοδοθένη. τῶ δημοδοθένεε δημοδοθένη. τῶ dualia

δημοδοθένεοιρ δημοδοθένοῖμ. οἷ δημοδοθένεε δημοδοθένει. τῶ pluralia

δημοδοθένέωμ δημοδοθένώμ, τῶ δημοδοθένεας δημοδοθένει

Exemplum neutrorum.

τὰ πῖχρα πῖχρη. τὰ ἀλκῆα ἀλκῆ.

In ceteris
cōueniunt
cum alijs.

SECUNDA FORMA.

Contractiones nominū in τ. ιῖ contrahit̄ in τ. ιε in τ. ια in τ. singularia

ut τῶ ὄφιῖ ὄφι. οἷ ὄφιες ὄφεις. τῶ ὄφιας ὄφια. pluralia

Exemplum neutri.

τὰ σῖνήπια σῖνήπι.

In ceteris
cōueniūt.

Annotatiuncula.

Horum autem & ο genitiui, in ω transmutatur, & ι in ε. ut

ὄφιος, ὄφειω. ὄφιοι, ὄφειω. Atq; in totum ι penultima in ε

mutatur. proinde rursus contractiones existunt, quales in

nominibus primæ formæ, ut τῶ ὄφει ὄφια. οἷ ὄφεις ὄφια. τῶ

ὄφιας ὄφια. σῖνήπια σῖνήπι.

TERTIA FORMA.

Contractiones eorum quæ habent α.

20, contrahitur in ω. αἷ in α. κα in α. αοιρ in ῶμ. αα in α longū

αο in ῶ,

THEODORI PRIMVS

singularia αο ἰν ῶ, ut τοῦ κρέατος κρέως. ἑὸς κρέατος κρέατος.

dualia τῶ κρέατος κρέατος. τοῦ κρέατος κρέατος.

pluralia τὰ κρέατος κρέατος. τῶν κρέατος κρέατος.

PRIMA FORMA ὀλίγοπαθῶν

Contractiones nominum habentium ου.

εἰ contrahitur in ε. ει ἰν ε. εἶα ἰν ε, ut

singularia ἑὸς βασιλείου βασιλεῖ.

pluralia οἱ βασιλεῖς βασιλεῖς, τοῦ βασιλέως βασιλεῖς

Annotatiuncula.

In his autem & ο genitiui in ω uertitur more attico, ut τοῦ βασιλέως. βασιλέως. At rursus ε ἰν η uertitur in singularis casibus more Ionico, ut βασιλέως βασιλεῖς, βασιλείου βασιλεῖς & cætera.

SECUNDA FORMA

Contractiones nominum habentium ου.

οι contrahitur in ου. οα ἰν ου, ut

pluralia οἱ βόες βοῦς, τοῦ βόατος βοῦς

TERTIA FORMA

Contractiones nominum habentium ω.

οο mutatur in ου. οἱ ἰν οι. οα ἰν ω, ut

singularia τῆς λητόος λητοῦς, τῆ λητοῦ λητοῦ. τῶν λητόα λητῶ.

Annotatiuncula.

Et ita fiunt Horum dualia & pluralia tertiæ fiunt declinationis, ut
 incōtracta. τὰ λητῶ. τῶν λητῶν, αἱ λητοῖ. τῶν λητῶν. & cætera.

Quarta

ERASMO ROT. INTERPRETE:
QUARTA FORMA.

Contractiones nominum habentium prius v.

ī mutatur in ει. εε in α. εα in α. ut

ἄνθρωπος ἄνθρωποι

singularia

οἱ ἄνθρωποι ἄνθρωποι. τοὺς ἄνθρωπους ἄνθρωποι.

pluralia

QVINTA FORMA.

Contractiones nominum habentium secundum v.

v mutatur in v. va in v, ut

οἱ βότρυες βότρυες. τοὺς βότρυας βότρυες.

Annotatiuncula.

Fiat autem & singularis accusatiuus, & nominū habentiū οἱ

& habentium utrunq; v, a recto, conuerso σ in μ, ut

ὁ βούς. τὸν βούμ. ὁ βότρυς. τὸν βότρυμ. ὁ ἄνθρωπος. τὸν ἄνθρμ.

Et nominum habentium ī consimiliter, exceptis uidelicet

Apparet hanc exceptionē additam ab aliquo.

neutris, ὄφις, ὄφιρ.

Diuerſi inflexionum modi.

Nominaliter quidem declinetur sic, ut dictū est, quinq; formis, uerū secundū genera fit, uelut a genere in genus transformatio, ut ὁ δίκαιος, ἡ δίκαια, τὸ δίκαιον. ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἄνθρωπος, τὸ ἄνθρ.

Iustus a, ū

DE NUMERALIBVS.

Numeralia uero nomina quæ unum significant, singulariter semper declinātur. porro quæ duo, dualiter. quæ autem plura pluraliter, hoc modo.

C sig

THEODORI PRIMVS.

- Vnus εἷς, ἐμὸς, ἐνὶ ἑμαυτῷ.
 Vna μία, μίᾱς, μιᾶ, μία.
 Vnum ἓμ, ἐνός, ἐνὶ ἑμ.
 Duo δύο, δύοῖν.
 Tres hi & ha τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς.
 Triā. τρία, τριῶν, τρισί, τρία.
 Quatuor. τέσσαρες, τεσσάρων, τεσσαρσί, τεσσαρά.
 hi & ha. τεσσάρα, τεσσάρων, τεσσαρσί, τεσσαρά.
 Hac quatuor. A quatuor autē usq; ad centū nullus numerus declinatur.

DIVISIO NOMINIS IVXTA ACCIDENTIA.

Inter ea uero quæ accidunt nomini, deriuatiuorum, aliud quidem patronymicum, aliud autem comparatiuum, aliud superlatiuum, aliud diminutiuum, aliud possessiuum, aliud denominatiuum, aliud uerbale.

Terminationes patronymicorum.

- ♂^{us} Est autem masculinum quidem patronymicum, aut in δ^{us}, ut πρίαμος πριαμίδης, ἥλιος ἠλιάδης, πέλοψ πέλοπος, πελοπίδης, ωρ ἄρηνς ἀρηνέως ἄρηνδης. Aut in ωρ, ἀτρηνς ἀτρηνέως ἀτρηνίω.
 ♀^{is} Femininum autem aut in ις, ut πριαμίδης πριαμίς.
 ας, Aut in ας, ut ἠδριάδης ἠδριάς.

Terminatio comparatiuorum.

- Diues Comparatiuorū autē, aliud quidē in ερος, ut πλούσιος πλουσιώτερος, πλουσιώτατος. Aliud uero in ωρ, ut καλός, καλλίω.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

κάλλιωρ. i. hic & hæc pulchrior, τὸ κάλλιωρ. i. hoc pulchrius. Pulcher

Superlatiuorum.

Suplatiuū. aūt, aliud qdē in τάτος πλουσιώτατος πλουσιώτατος

πλουσιώτατμ. Aliud uero in σορ, ut κάλλισος, καλλίση, κάλλισομ.

Terminationes diminutiuorum.

Diminutiū uero, aliud qdē in κορ, ut ἀνθρωπίσκορ, i. homūci ^{ἀνθρωπος,}

ius, ^{νεανίσκορ, i. adolescētulus.} aliud aūt in ἰορ, ut ἀνθρωπίορ, i. ho ^{νεανίας,}

mūcio, aliud in αδιορ, ut κρεάδιορ, i. carūcula. aliud in υδριορ, ut ^{κρέαρ,}

λοιδριορ, i. ratiūcula. aliud in υλλιορ, ut μαζακύλλιορ, i. iuuēculus. ^{λόγορ}

Aliud in αριορ, ut ποάριορ, i. herbula. Aliud in αξ, ut λίθαξ, i. la ^{μείραξ,}

pillus. Aliud in ιρ, genere fœminino, ut νκσιρ, id est, insulula. ^{πόα,}

Terminationes possessiuorum.

Possessiuum autem aliud quidem in κορ, ut ἀττικὸρ, δαρικὸρ, ^{λίθορ,}

δαρική, δαρικόρ. Aliud uero in σορ, ut αἰάντορ, αἰαντία, αἰαντιορ. ^{νῆσορ}

Denominatiuum.

Denominatiuum autem δέωρ ab hoc nomine θεός.

Verbale.

Verbale uero, ut φιλήμωρ, id est, amicus, ab hoc uerbo πεφίλη

μαι. id est, amatus fui.

VERBORVM GENERA.

Porrò uerbū aliud qdē actiuū, ut τύπῳ .i. uerbero.

Aliud autem passiuū, ut τύπῳμαι. id est, uerberor.

Aliud mediū, siue ῶρ, ut βιάζομαι. i. cōpello, siue compello.

C 2 Aliud

THEODORI PRIMVS

Aliud neutrum, ut ὑγιαίνω. i. sanus sum. Aliud per se actiuū,
ut μάχομαι. i. pugno. Aliud per se passiuū, ut πάσχω. i. patior.

Terminationes uerborum.

Præterea aliud in ω barytonum, hoc est, penultima acuta,
ut τέρω. i. delecto. Aliud in ω circumflexum ex cōtractione,
ut ποιῶ. id est, facio. Aliud in μῖ, ut τίθημι. id est, pono.

Accidentia uerbo.

Habet autem accidentia speciem, figuram, numerum, per-
sonam, tempus, modum.

Species.

Speciem quidem primitiuam, ut ἄρω. id est, rigo.

Deriuatiuam, ut ἀρδύω, id est, rigo.

Figuræ.

Figuram autem simplicem, ut φρονῶ. id est, sapio.

Compositam, ut καταφρονῶ. id est, despicio.

Numeri tres.

Numerum autem singularem, ut λέγω. id est, dico.

Dualetem, ut λέγετε, id est, dicitis uos duo.

Pluralem, ut λέγουσι, id est, dicunt plures.

Persona.

Personam autem primam, ut γράφω. id est, scribo.

Secundā, γράφεις. id est, scribis. Tertiam, γράφει. id est, scribit.

Tempora.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Tempora uerbi.

Tempus autē siue casum. Præsens, Præteritum imperfectū, Futurum, Indefinitum, Præteritum perfectum, Præteritum plusquàmperfectum.

Modi uerborum.

Modum autē, Indicatiuū, Imperatiuum, Optatiuum, Subiunctiuum, Infinitum.

CONIUGATIONES QUOT?

Porrò declinationes uerbi, siue coniugationes sunt quinque, quatuor in ω desinentium, una in μι.

Annota, cōsonātes coniugatorias, quæ sūt thematis, futuri, & præteriti perfecti.

PRIMA coniugatio uerborū iuxta congruentiā tēporū.

PRIMA quidē igitur, quæ est uerborū habentiū β. π. φ. π̄, ut λείβω, τέρπω, γράφω, π̄π̄ω. quorum futurum per ψ. præteritum perfectum per φ.

Annota, quæ tempora cum quibus conueniant in consonantibus coniugatorijs.

Actiua.

Præsens π̄πτω. Præteritum imperfectum ἔτυπ̄ομ.

Futurum π̄ψω. Indefinitum prius ἔτυψα.

Præteritū p̄fectū τέτυφα. Præteritū plusqūp̄fectū ἐπετύφαμ.

Indefinitum secundum ἔτυπομ. Futurum secundum τυπ̄ω.

Media.

Præsens π̄π̄ομαι. Præteritum imperfectum ἔτυπ̄όμην.

C 3 Futurum

THEODORI PRIMVS

Futurum τίφομαι. Indefinitum prius ἐτυψάμην.

Præteritū pfectū τέτυπα. Præteritū plusq̄ pfectū ἐκτύπευ.

Indefinitū secundum ἐτυπόμην. Futurū secundū τυπούμαι.

Passiua.

Hæc per Præsens τίπτομαι. Præteritum imperfectum ἐτυπτόμην.

οἷα cōgru- Præteritū pfectū τέτυμμαι. Præteritū plusq̄ pfectū ἐτετύμμην.

unt cū mei- Indefinitum prius ἐτύφθην. Futurum primum τυφθήσομαι.

dijs tēpore- Indefinitum secundū ἐτύπην. Futurum secundū τυπήσομαι.

præsenti &- Mox futurum τετύφομαι.

præterito-
imperfecto.

SECUNDA CONIVGATIO.

SECUNDA uero, quæ est uerborum habentiū γ, aut κ, aut

dico, plico, χ, aut κτ, aut ος, aut τγ, aut ζ, ut λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, ὀρύττω,

habeo, pario, fodio, παίζω. Quorū futurū per ζ, præteritū autē perfectum per χ.

ludo.

Actiua.

Præsens πλέκω. Præteritum imperfectum ἔπλεκομ.

Futurum πλέξω. Indefinitum prius ἔπλεξα.

Præteritū pfectū πέπλεχα. Præteritū plusq̄ pfectū ἐπεπλέχευ.

Indefinitum secundū ἔπλεκομ. Futurum secundum πλακῶ.

Media.

Præsens πλέκομαι. Præteritum imperfectum ἐπλεκόμην.

Futurum πλέξομαι. Indefinitum primum ἐπλεξάμην.

Præteritū pfectū πέπλοκα. Præteritū plusq̄ pfectū ἐπεπλόκη.

Indefinitum secundū ἐπλακόμην. Futurū scdm πλακοῦμαι.

Passiua

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Passiva.

Præsens πλέκωμαι. Præteritum imperfectum ἐπλεκόμην
 Præteritū pfectū ἐπέπλεκα. Præteritū plusq̄ pfectū ἐπεπλέκαμην
 Indefinitū prius ἐπλέχθη. Futurum primum πλεχθήσομαι
 Indefinitū secundū ἐπλάκην. Futurum secundum πλακήσομαι
 Mox futurum πεπλέξομαι.

TERTIA CONIVGATIO.

Tertia uero quæ est uerborum habentium δ, aut θ, aut τ, Cano, Im,
 aut ζ, aut τζ, aut ω purum, ut ἄδω, πλῆθω, ἀνύθω, φράζω, πλάττω, pleo, perficō, cōfūlo,
 ἀκούω. Quorum futurum quidem per σ. Præteritū uero per fingo, audiō.
 fectum per κ.

Actiua.

Præsens ἀκούω. Præteritum imperfectum ἔκουον
 Futurum ἀκούσω. Indefinitum prius ἤκουσα.
 Præteritū pfectū ἤκουκα. Præteritū plusq̄ pfectū ἤκουκαμην
 Indefinitū secundum ἤκουον. Futurum secundum ἀκούω.

Media.

Præsens ἀκούομαι. Præteritum imperfectum ἤκουόμην
 Futurum ἀκούσομαι. Indefinitum prius ἤκουσάμην.
 Præteritū pfectū ἤκουα. Præteritū plusq̄ pfectū ἤκούκαμην
 Indefinitum secundum ἤκούόμην. Futurū secundū ἀκούομαι.

Passiua.

Præsens ἀκούομαι. Præteritum imperfectum. ἤκούόμην.
 Præteritum

THEODORI PRIMVS

Præteritū pfectū ἠκούσμαι. præteritū plusq̄ pfectū ἠκούσμεν.
 Indefinitum prius ἠκούσθην. Futurum primum ἀκούσῃσμαι.
 Indefinitum secundum ἠκούσθη. Futurum secundum ἀκούσθησμαι.
 Mox futurum ἠκούσομαι.

QVARTA CONIVGATIO.

QVARTA uero quæ est uerborū habentiū quatuor im-
 mutabiles λ. μ. ν. ρ, ut ψάλλω, νέμω, κρίνω, παίρω. Quorum futu-
 rum quidem per eandem immutabilem circumflexum, cor-
 repta simul penultima. porro præteritum perfectum per η.

Canto. tri/
 buo. iudi/
 co. semino.

Actiua.

Præsens παίρω. Præteritum imperfectum ἔπαρον.
 Futurum παρῶ. Indefinitum prius ἔπαρά.
 Præteritū pfectū ἔπαρκα. Præteritū plusq̄ pfectū ἔπαρκαμεν.
 Indefinitum secundum ἔπαρον. Futurum secundum παρῆσθε.

Media.

Præsens παίρομαι. Præteritum imperfectum ἔπαρομην.
 Futurum παροῦμαι. Indefinitum prius ἔπαράμην.
 Præteritū pfectū ἔπαρα. Præteritū plusq̄ pfectū ἔπαράμεν.
 Indefinitum secundū ἔπαρόμην. Futurū secundū παροῦμαι.

Passiua.

Præsens παίρομαι. Præteritum imperfectum ἔπαρόμην.
 Præteritū pfectū ἔπαρμαι. Præteritū plusq̄ pfectū ἔπαράμεν.
 Indefinitum prius ἔπαρόθην. Futurum primum παρῆσμαι.
 Indefinitū

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Indefinitum secundum ἔω ἀρχῆμ. Futurū secundū ἀρχήσομαι.

Mox futurum ἔω ἀρχήσομαι.

QVINTA VERBORVM CONIVGATIO.

QVINTA autem quæ est uerborum in μι desinentiū omnium, ut ἴσκημι, τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι, quæ sanè cum à uerbis in ω purū desinentibus deducantur, partim fiunt à uerbis habentibus αω, ut ἴσάω ἴσκημι, partim ab habentibus εω, ut τιδέω τίθημι, partim ab habentibus οω, ut δίδόω δίδωμι, partim ab habentibus υω, ut ζεύγνύω ζεύγνυμι.

Sto, uel sta
tuo, pono,
do, copulo

Regula de uerbis in μι.

Et in passiuo ac medio, tum in duali ac plurali, horum unū quodq; syllabam penultimam habet correptam, in penultima uocalē uerbi originalis unde deducit, ut ἴσκημι, ἴσαμαι, τίθημι, τίθεμαι, δίδωμι, δίδωμαι, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. Atq; in totū & auctus, & diminutiones in singulis, tum ab eadē propria originali uocali, tum in eandem fiunt, iuxta analogiam, ut ἴσκημ, ἴσάε, ἴσάντε, ἴσάκημ.

Alia reglā

Porro futurum his proprium nullum est. Neq; item præteritum perfectū. Præteritum autē imperfectum, & secundū indefinitū in η desinit, addita uocali præsentis penultima.

Alia reglā.

Alia.

Actiua.

Præsens τίθημι. Præteritum imperfectum ἔτιθημ.

Secundum indefinitum ἔθημ.

Exemplū.
ab εω

D Media

THEODORI PRIMVS

Media.

Præfens τίθεμαι. Præteritum imperfectum ἔτιθέμην.

Secundum indefinitum ἐτίθειμι.

Passiua.

Præfens τίθεμαι. Præteritum imperfectum ἔτιθέμην.

Præteritū p̄ctm̄ τίθειμαι. Præteritū plusq̄p̄fectū ἐτεθείμην

Indefinitum ἐτίθην. Futurum τεθήσομαι.

ACTIVA.

Exemplū Præfens ἴσκημι. Præteritum imperfectum ἴσκη:

ab αω Indefinitum secundum ἴσκη.

Media.

Præfens ἴσμαι. Præteritum imperfectum ἴσάμην.

Indefinitum secundum ἴσάμην.

Passiua.

Præfens ἴσμαι. Præteritum imperfectum ἴσάμην.

Præteritum perfectum ἴσαμαι.

Præteritum plusquãperfectum ἴσάμην.

Indefinitum ἴσάθην. Futurum σαθήσομαι.

ACTIVA.

Exemplū Præfens δίδωμι. Præteritum imperfectum ἐδίδωμ̄.

ab ωω Indefinitum secundum ἐδωμ̄.

Media.

Præfens δίδωμαι. Præteritum imperfectum ἐδιδόμην.

Indefinitū secundū ἐδόμην.

Passiua.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Passiua.

Præsens δίδομαι. Præteritum imperfectum ἐδίδόμην.

Præteritū pfectū δέδομαι. Præteritū plusq̄pfectū ἐδέδομαι.

Indefinitum ἐδόθην. Futurum δοθήσομαι.

ACTIVA.

Præsens ζεύγνυμι. Præteritum imperfectum ἐζεύγνυρ.

Exemplū
de ω.

Media & passiua.

Præsens ζεύγνυμαι. Præteritum imperfectum ἐζεύγνύμην.

Annotationes aliquot.

Consonantes autem futuri sunt hæc ς. ξ. σ. Et cum his inmutabiles.

Sciendū uero quod quoties uerbum incipit ab α. ε. ο. siue solis, siue in diphthongo positus, tum temporis fit augmentum in singulis præteritis, ad hunc modum. A uertur in κ. αι in η. αυ in ηυ, ε in η uel in ει, ευ in ηυ, ο in ω, οι in ω.

De augmē
to præteri/
torum.

Inflexio uerborum iuxta genera.

Atq; hæc quidem est inflexio uerborū iuxta tempora. Sit autē & secūdū genera declinatio, quæ mutato genere figuretur hoc modo. τύπτω. τύπτομαι. ἔτυπτον, ἐτυπτόμην. τύψω. τύψομαι. ἔτυψα, ἐτυψάμην. Et reliqua consimiliter uidelicet a singulis eiusdem nominis actiuis, unde deriuant, excepto præterito plusq̄pfecto, & indefinito primo, & futuris passiui. Sane totum hoc simul, uerbalis inflexio uocetur.

THEODORI PRIMVS

Inflexio iuxta personas & modos.

Sit autem & alia quædam inflexio iuxta modos, ac rursus
alia iuxta personas, hoc pacto.

CONIVGATIO TOTIVS VERBI.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τύπῳ. τύπῃς. τύπῃι.

dualia τύπῃετομ. τύπῃετομ.

pluralia τύπῳμεμ. τύπῃετ. τύπῃουσι.

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

singularia ἔτυπῳμ. ἔτυπῃς. ἔτυπῃι.

dualia ἔτύπῃετομ. ἔτυπῃέτημ.

pluralia ἔτύπῳμεμ. ἔτύπῃετ. ἔτυπῃομ.

Imperativum.

singularia τύπῃε. τυπῃέτω.

dualia τύπῃετομ. τυπῃέτωμ.

pluralia τύπῃετ. τυπῃέτωσαμ.

Optativum.

singularia τύπῃοιμι. τύπῃοις. τύπῃοι.

dualia τύπῃοιτμ. τυπῃοίτημ.

pluralia τύπῃοιμεμ. τύπῃοιτε. τύπῃοιερ.

Subiunctivum.

singularia ἔὰμ τύπῳ. τύπῃς. τύπῃι.

ἔὰμ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

ἐὰν τύπῃκῃ. τύπῃκῃ.

dualia

ἐὰν τύπῃωμεν. τύπῃκῃ. τύπῃωσι.

pluralia

Infinitum.

τύπῃσθε

FUTURVM

Indicativum.

τύπῃ. τύπῃς. τύπῃσθε.

singularia

τύπῃτο. τύπῃτο. τύπῃτο.

dualia

τύπῃμεν. τύπῃτε. τύπῃσθε.

pluralia

Optativum.

τύπῃμι. τύπῃς. τύπῃσθε.

singularia

τύπῃτο. τυπῃτο.

dualia

τύπῃμεν. τύπῃτε. τύπῃσθε.

pluralia

Infinitum.

τύπῃ.

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum.

Imperati/ua & sub/iunctiva carent fu/turis.

ἐτύπῃ. ἐτύπῃς, ἐτύπῃσθε.

singularia

ἐτύπῃτο. ἐτύπῃτο.

dualia

ἐτύπῃμεν. ἐτύπῃτε. ἐτύπῃσθε.

pluralia

Imperativum.

τύπῃ. τυπῃτω.

singularia

τύπῃτο. τυπῃτω.

dualia

D 5 τίπῃ

THEODORI PRIMVS

pluralia τύψατε. τυψάτωσαμ.

Optatiuum.

singularia τύψαιμι. τύψαιε. τύψαι.

dualia τύψαιτομ. τύψαιτημ.

pluralia τύψαιμεμ. τύψαιτε. τυψατεμ.

Subiunctiuum.

singularia εἰμ τυψω. τυψηε. τυψη.

dualia εἰμ τυψητομ. τυψητητομ.

pluralia εἰμ τυψωμεμ. τυψητε. τυψωσιμ.

Infinitum.

τύψαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum.

singularia τέτυφα. τέτυφεε. τέτυφε.

dualia πετύφατομ. τετύφατομ.

pluralia πετύφαμεμ. πετύφατε. πετύφασμ.

Imperatiuum.

singularia τέτυφε. πετυφέτω.

dualia πετύφετομ. τετυφέτωμ.

pluralia τετύφετε. τετυφέτωσαμ.

Optatiuum.

singularia τετύφοιμι. τετύφοιε. τετύφοι.

dualia τετύφοιτομ. τετυφοίτημ.

τετύφοιμεμ.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Τεύφοιμι, Τεύφοιτε, Τεύφοιμε.

pluralia.

Subiunctivum.

ἔαμ τεύφω, τεύφῃς, τεύφῃ.

singularia

ἔαμ τεύφητε, τεύφητε.

dualia

ἔαμ τεύφωμεν, τεύφητε, τεύφῶσιν.

pluralia

Infinitum.

τεύφέναι.

PRAETERITVM PLVSQVAMPERFECTVM

Indicativum.

ἔτετεύφαμ, ἔτετεύφασ, ἔτετεύφασ.

singularia,

ἔτετεύφειτε, ἔτετευφείτημ.

dualia.

ἔτετεύφειμι, ἔτετεύφατε, ἔτετεύφασαμ.

pluralia

INDEFINITVM SECVNDVM:

Indicativum.

ἔτυπομ, ἔτυπεσ, ἔτυπε.

singularia;

ἔτύπετεμ, ἔτυπέτημ.

dualia,

ἔτύπομι, ἔτύπετε, ἔτυπομ.

pluralia.

Imperativum.

τύπε, τυπέτω.

singularia.

τύπετεμ, τυπέτωμ.

dualia

τύπετε, τυπέτωσαμ.

pluralia

Optativum.

τύποιμι, τύποισ, τύποι.

singularia,

τύποιμε, τυποίτημ.

dualia

τύποιμι

THEODORI PRIMVS

pluralia τῦποιμῶν, τῦποιτε, τῦποιεμ.

Subiunctivum.

singularia ἔαμ τῦπῶ τῦπῆς τῦπῆ.

dualia ἔαμ τῦπῆτομ, τῦπῆτομ.

pluralia ἔαμ τῦπῶμῶν, τῦπῆτε, τῦπῶσι.

Infinitum.

τυπεῖμ.

FUTVRVM SECVNDVM.

Indicativum.

singularia τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.

dualia τυπεῖτομ, τυπεῖτομ.

pluralia τυποῦμῶν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Optativum.

singularia τυποῖμοι, τυποῖς, τυποῖ.

dualia τυποῖτομ, τυποῖτομ.

pluralia τυποῖμῶν, τυποῖτε, τυποῖεμ.

Infinitum.

τυπεῖμ.

MEDIA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τῦπιόμα, τῦπιῆ, τῦπιετα.

dualia τῦπιόμεδομ, τῦπιεδομ, τῦπιεδομ.

pluralia τῦπιόμεδα, τῦπιεθε, τῦπιοντα.

Præteritum.

ERASMO ROT. INTERPRETE.
PRAETERITVM IMPERFECTVM.

ἔτυπτόμην, ἔτυπτο, ἔτυπτο.	singularia
ἔτυπτόμεθον, ἔτυπτεσθον, ἔτυπτέσθον.	dualia
ἔτυπτόμεθα, ἔτυπτεσθε, ἔτυπτοντο.	pluralia

Imperatiuum.

τύπτο, τυπτέτω.	singularia
τύπτεσθον. τυπτέσθον.	dualia
τύπτεσθε, τυπτέσθεσθε.	pluralia

Optatiuum.

τυπτοίμην, τυπτοιο, τυπτοισ.	singularia
τυπτοίμεθον, τυπτοισθον, τυπτοισθον.	dualia
τυπτοίμεθα, τυπτοισθε, τυπτοιστον.	pluralia

Subiunctiuum.

ἔαμ τυπτώμεθα, τυπτήη, τυπτήηται.	singularia
ἔαμ τυπτώμεθον, τυπτήησθον, τυπτήησθον.	dualia
ἔαμ τυπτώμεθα, τυπτήησθε, τυπτήησθον.	pluralia

Infinitum.

τυπτεσθαι.

FVTVRVM PRIMVM.

Indicatiuum.

τύπομαι, τύπη, τυπεται.	singularia
τυπόμεθον, τυπτεσθον, τυπτεσθον.	dualia
τυπόμεθα, τυπτεσθε, τυπτονται.	pluralia

E Optatiuum.

THEODORI PRIMVS

Optatiuum.

singularia τυφοίμην, τυφοιο, τυφοιτ.

dualia τυφοίμεθον, τυφοιδορ, τυφοίδηρ.

pluralia τυφοίμεθα, τυφοιδε, τυφοιτηρ.

Infinitum.

τύφιδι.

INDEFINITVM PRIMVM :

Indicatiuum.

singularia ἐτυφάμην, ἐτύφω, ἐτύφατο.

dualia ἐτυφάμεθον, ἐτύφασθον, ἐτυφάσθηρ.

pluralia ἐτυφάμεθα, ἐτύφασθε, ἐτύφαντ.

Imperatiuum.

singularia τύφα, τυφάσθω.

dualia τυφασδορ, τυφάσθωρ.

pluralia τυφασδε, τυφάσθωσαρ.

Optatiuum.

singularia τυφαίμην, τυφαιο, τυφαιτο.

dualia τυφαίμεθον, τυφασθον, τυφάισθηρ.

pluralia τυφαίμεθα, τυφαισδε, τυφαιτηρ.

Subiunctiuum.

singularia ἔαρ τυφώμαι, τυφῆ, τυφῆται.

dualia ἔαρ τυφώμεθον, τυφῆσθον, τυφῆσθον.

pluralia ἔαρ τυφώμεθα, τυφῆσθε, τυφῶνται.

Infinitum.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Infinitum.

τέτυπασθαι

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicativum.

τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.

singularia

τετύπατορ, τετύπατορ.

dualia

τετύπαμερ, τετύπατε, τετύπασιν.

pluralia

Imperativum.

τέτυπε, τετυπέτω.

singularia

τετύπειτορ, τετυπέτωρ.

dualia

τετύπετε, τετυπέτωσαρ.

pluralia

Optativum.

τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.

singularia

τετύποιτορ, τετυποιτήρ.

dualia

τετύποιμερ, τετύποιτε, τετύποιεμ.

pluralia

Subiunctivum.

ἔαρ τετύπω, τετύπησ, τετύπη.

singularia

ἔαρ τετύπητορ, τετύπητορ.

dualia

ἔαρ τετύπωμερ, τετύπητε, τετύπωσιν.

pluralia

Infinitum.

τετυπέναι.

PRAETERITVM PLUSQVAMPERFECTVM.

Indicativum.

τετυπέναι

E

ἔτετύπασθαι

THEODORI PRIMVS.

singularia ἐκτύπερ. ἐκτύπας. ἐκτύπαι.

dualia ἐκτύπεϊτορ. ἐκτύπεϊτῆρ.

pluralia ἐτετύπεμερ. ἐτετύπαι. ἐτετύπασαμ.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicatiuum.

singularia ἐτυπόμῃρ. ἐτύπου. ἐτύπερ.

dualia ἐτυπόμεθορ. ἐτύπεδορ. ἐτυπέδομῃρ.

pluralia ἐτυπόμεδα. ἐτύπεσθε. ἐτύπωντο.

Imperatiuum.

singularia τυποῦ. τυπέω.

dualia τύπεσθορ. τυπέσθωμ.

pluralia τύπεσθε. τυπέσθωσαμ.

Optatiuum.

singularia τυποίμῃρ. τύποιο. τύποιτο.

dualia τυποιμέθορ. τύποισθορ. τυποίσθημ.

pluralia τυποίμεδα. τύποισθε. τύποιντο.

Subiunctiuum.

singularia ἔαμ τύπωμαι. τύπη, τύπηται.

dualia ἔαμ τυπώμεθορ. τύπησθορ. τύπησθομ.

pluralia ἔαμ τυπώμεδα. τύπησθε. τύπωνται.

Infinitum.

τυπέσθαι.

FVTVRVM SECVNDVM.

Indicatiuum.

ERASMO ROT. INTERPRETE

Indicativum.

τυποῦμαι. τυκῆ. τυπέται.

singularia

τυπούμεθον. τυκείομαι. τυκέομαι.

dualia

τυπούμεθα. τυκέομαι. τυποῦνται.

pluralia

Optativum.

τυκοίμην. τυκοῖο. τυποῖτο.

singularia

τυποίμεθον. τυποῖομαι. τυπόιδικον.

dualia

τυποίμεθα. τυκοῖομαι. τυποῖντο.

pluralia

Infinitum.

τυκείσθαι.

PASSIVA PRAESENS.

Indicativum.

τύπτομαι. τῦκῆ. τῦκείσθαι.

singularia

τυπτόμεθον. τῦκείομαι. τῦκείομαι.

dualia

τυπτόμεθα. τῦκείομαι. τῦπτονται.

pluralia

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

ἔτυκτόμην. ἔτῦκτο. ἔτῦκτο.

singularia

ἔτυκτόμεθον. ἔτῦκτο. ἔτυκτέδικον.

dualia

ἔτυκτόμεθα. ἔτῦκτο. ἔτυκτοντο.

pluralia

Imperativum.

τῦκτου. τυκτέσθω.

singularia

τῦκτέδοι. τυκτέσθω.

dualia

τῦκτέτω. τυκτέσθωσαν.

pluralia

E s Optativum

THEODORI PRIMVS

Optatiuum.

singularia τυπῆοίμην, τυπῆοιο, τυπῆοιτο.

dualia τυπῆοίμεθον, τυπῆοισθον, τυπῆοίσθη.

pluralia τυπῆοίμεθα, τυπῆοισθε, τυπῆοιντο.

Subiunctiuum,

singularia ἔαμ τυπῶμαι, τυπῆ, τυπτηκᾶι.

dualia ἔαμ τυπῶμεθον, τυπῆσθον, τυπῆσθη.

pluralia ἔαμ τυπῶμεθα, τυπῆσθε, τυπῶνται.

Infinitum.

τυπῆσθαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum.

singularia τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπῆαι.

dualia πετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθη.

pluralia πετύμμεθα, τέτυφθε, πετύφαται.

PRAETERITVM PLUSQVAMPERFECTVM

Indicatiuum.

singularia ἔτετύμμην, ἔτετύψο, ἔτετύπῃο.

dualia ἔτετύμμεθον, ἔτετύφθον, ἔτετύφθη.

pluralia ἔτετύμμεθα, ἔτετύφθε, ἔτετύφατο.

Imperatiuum.

singularia τέτυψο, τετύφω.

dualia τέτυφθω, τετύφθη.

τέτυφθε.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

τὴ τυφθεῖς, τστὴ τυφθῶσαμ.

pluralia.

Infinitum.

τστὴ φθαί.

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum.

ἔτὴ τυφθημ, ἔτὴ τυφθῆς, ἔτὴ φθη.

singularia

ἔτὴ τυφθησμε, ἔτυφθηήτημ.

dualia

ἔτὴ τυφθημελλω, ἔτὴ τυφθητε, ἔτὴ τυφθησαμ.

pluralia

Imperativum.

τύφθητι, τυφθητώ.

singularia.

τύφθητωμ, τυφθηήτωμ.

dualia.

τύφθητε, τυφθηήτωσαμ.

pluralia

Optativum.

τυφθειήμ, τυφθειής, τυφθειή.

singularia

τυφθειήσμε, τυφθειήήτημ.

dualia.

τυφθειήμελλω, τυφθειήτε, τυφθειήσαμ, aut τυφθειήεμ.

pluralia.

Subiunctivum.

ἔαμ τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ.

singularia.

ἔαμ τυφθῆσμε, τυφθῆήτημ.

dualia

ἔαμ, τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσθε.

pluralia

Infinitum.

τυφθῆναι

FUTVRVM PRIMVM.

Indicativum.

THEODORI PRIMVS

Indicatiuum.

- singularia. τυφθῆσομαι, τυφθῆσῃ, τυφθῆσῆται.
 dualia. τυφθῆσομεν, τυφθῆσεσθε, τυφθῆσεσθε.
 pluralia. τυφθῆσομεθα, τυφθῆσεσθε, τυφθῆσονται.

Optatiuum.

- singularia. τυφθῆσομαι, τυφθῆσοιο, τυφθῆσοιτο.
 dualia. τυφθῆσομεν, τυφθῆσοσθε, τυφθῆσοσθε.
 pluralia. τυφθῆσομεθα, τυφθῆσοσθε, τυφθῆσοιτω.

Infinitum.

τυφθῆσεσθαι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicatiuum.

- singularia. εἴη, εἴης, εἴη.
 dualia. εἴητε, εἴητε.
 pluralia. εἴημεν, εἴητε, εἴησιν.

Imperatiuum.

- singularia. εἴη, εἴη.
 dualia. εἴητε, εἴητε.
 pluralia. εἴητε, εἴητε.

Optatiuum.

- singularia. εἴη, εἴης, εἴη.
 dualia. εἴητε, εἴητε.
 pluralia. εἴημεν, εἴητε, εἴησιν, aut εἴητε.

Subiunctiuum:

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Subiunctivum.

ἴαμ τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.

singularia.

ἴαμ τυπῆσῶμ, τυπῆσῶμ.

dualia.

ἴαμ τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

pluralia.

Infinitum.

τυπῆναι.

FUTURVM SECVNDVM.

Indicativum.

τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.

singularia.

τυπήσομεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.

dualia.

τυπήσομεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

pluralia.

Optativum.

τυπήσοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.

singularia.

τυπήσοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπήσοίδημεν.

dualia.

τυπήσοίμεθα, τυπήσοιθε, τυπήσοιντο.

pluralia.

Infinitum.

τυπήσεσθαι.

MOX FUTURVM.

Indicativum.

τετύφομαι, τετύφῃ, τετύφετη.

singularia

τετύφόμεθον, τετύφεσθον, τετύφεσθον.

dualia.

τετύφόμεθα, τετύφεσθε, τετύφονται.

pluralia.

Optativum.

F τετύφοίμην.

THEODORI PRIMVS

singularia τετυφοίμηκν, τετύφοιο, τετύφοιτο.

dualia τετυφοίμεδον, τετύφοιδον, τετυφοίσηκν.

pluralia τετυφοίμεδα, τετύφοιδε, τετύφοιντ.

Infinitum.

τετύφεοδα.

CONIUGATIO VBRBORVM IN μι.
ACTIVA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τίθημι, τίθης, τίθησι.

dualia τίθεσθν, τίθεσθν.

pluralia τίθεμεν, τίθετε, τίθέασθν.

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

singularia ἔτιθηκν, ἔτίθης, ἔτίθη.

dualia ἔτίθεσθν, ἔτιδέτην.

pluralia ἔτίθεμεν, ἔτίθετε, ἔτίθεσαν.

Imperativum.

singularia τίθει, τίθέτω.

dualia τίθεσθν, τίθέτωμν.

pluralia τίθετε, τίθέτωσαν.

Optativum.

singularia τιθείην, τιδείης, τιθείη.

dualia τιθείησθν, τιθειήτην.

pluralia τιθείημεν, τιδείητε, τιθείησαν.

Subiunctivum

ERASMO ROT. INTERPRETE.
Subiunctivum.

ἔαμ τιδῶ . τιθῆς . τιδῆ.	singularia
ἔαμ τιδῆσιν . τιθῆσιν .	dualia
ἔαμ τιδῶμεν . τιθῆτε . τιθῶσι .	pluralia

Infinitum.

τιθέναι .

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicativum.

ἔσμεν . ἔσθε . ἔστω .	singularia
ἔσεσθε . ἔσθησθε .	dualia
ἔσεμεν . ἔσετε . ἔσεσσαν .	pluralia

Imperativum.

δέτι , aut δές . δέτω .	singularia
θέτω . θέτωσθε .	dualia
θέτε . δέτωσαν .	pluralia

Optativum.

δέκω . θείης . θείη .	singularia
θείησθε . θεήσθε .	dualia
θείημεν . θείητε . δέκωσαν .	pluralia

Subiunctivum.

ἔαμ θῶ . δῆς . θῆ .	singularia
ἔαμ δῆσιν . θῆσιν .	dualia
ἔαμ θῶμεν . δῆτε . θῶσι .	pluralia

F 2 Infinitum.

THEODORI PRIMVS.

Infinitum.

ἰθαίμα.

MEDIA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τίθεμαι. τίθεις. τίθεται.

dualia τιθέμεθον. τίθεσθον. τίθεσθον.

pluralia τιθέμεθα. τίθεσθε. τίθενται.

PRAETERITVM IMPERFECTVM

singularia ἔτιθέμην. ἐτίθεις. & ἐτίθου. ἐτίθει.

dualia ἐτιθέμεθον. ἐτίθεσθον. ἐτιθέσθον.

pluralia ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε. ἐτίθεντο.

Imperativum

singularia τίθεισο, & τίθει. τίθεισθε.

dualia τίθεισθον. τίθεισθε.

pluralia τίθεισθε. τίθεισθεσθα.

Optativum.

singularia τιθείμην. τίθεισο. τίθεισθε.

dualia τιθείμεθον. τίθεισθον. τιθείσθον.

pluralia τιθείμεθα. τίθεισθε. τίθειντο.

Subiunctivum.

singularia ἔα τιθῶμαι. τιθῆ. τιθῆται.

dualia ἔα τιθῶμεθον. τιθῆσθον. τιθῆσθον.

pluralia ἔα τιθῶμεθα. τιθῆσθε. τιθῶνται.

Infinitum.

ERASMO ROT. INTERPRETE
Infinitum.

τίθεσθαι.

INDEFINITVM SECVNDVM.
Indicativum.

ἔθέμην . ἔθεσο . & ἔθου . ἔθετο .

singularia

ἔθέμεθον . ἔνεσθον . ἔθέσθην .

dualia

ἔθέμεθα . ἔνεσθε . ἔθεντο . Et reliqua sicut ἐτίθειμην .

pluralia

PASSIVA . PRAESENS .

Indicativum.

τίθειμαι . τίθειςαι . τίθεται .

singularia

τίθειμεθον . τίθεσθον . τίθεσθην .

dualia

τίθειμεθα . τίθεισθε . τίθενται .

pluralia

PRAETERITVM IMPERFECTVM .

ἔτιθέμην . ἔτίθεσο , & ἔτίθου . ἔτίθετο .

singularia

ἔτιθείμεθον . ἔτίθεισθον . ἔτιθείσθην .

dualia

ἔτιθείμεθα . ἔτίθεισθε . ἔτίθεντο .

pluralia

Imperativum.

τίθεσο , & τίθου . τινέσθω .

singularia

τίθεσθον . τινέσθωμ .

dualia

τίθεισθε . τινέσθωσαμ .

pluralia

Optativum.

τινείμην . τίθαιο . τίνισθαι .

singularia

τινείμεθον . τίθασθον . τινείσθην .

dualia

F 3 τινέσμεθα .

THEODORI PRIMVS

pluralia τιθείμεθα. τίθειθε. τίθεντ.

Subiunctiuum,

singularia εἰ μ τιθώμαι. τίθη. τίθηται.

dualia εἰ μ τιθώμεθον. τίθηθον. τίθηθον.

pluralia εἰ μ τιθώμεθα. τίθηθε. τίθωνται.

Infinitum.

τίθεισθαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum.

singularia τέθεικα. τέθεισθα. τέθεισθα.

dualia τεθείμενον. τέθεισθον. τέθεισθον.

pluralia τεθείμεθα. τέθειθε. τέθεινται.

Imperatiuum.

singularia τέθεισο. τεθείσθω.

dualia τέθεισθον. τεθείσθω.

pluralia τέθειθε. τεθείσθεσσαν.

Optatiuum.

singularia τεθείμην. τεθείῃ. τεθείῃ.

dualia τεθείμεθον. τεθείθον. τεθείσθην.

pluralia τεθείμεθα. τεθείθε. τεθείντ.

Subiunctiuum.

singularia εἰ μ τεθώμαι. τεθῆ. τεθῆται.

dualia εἰ μ τεθώμεθον. τεθῆθον. τεθῆσθον.

εἰ μ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

ἐὰν τεθώμεθα, τεθῶμε, τεθῶντα.

pluralia.

Infinitum.

τεθῆσθαι.

PRAETERITVM PLVSQVAMPERFECTVM.

Indicativum.

ἔτεθέμην, ἔτεθεςο, ἔτέθετο.

singularia

ἔτεθέμεθα, ἔτέθεισθε, ἔτεθέθησαν.

dualia

ἔτεθέμεθα, ἔτέθεισθε, ἔτέθεντο.

pluralia

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum.

τέθηκν, τέθηκς, τέθηκ.

singularia.

τέθηκτο, τέθεικτε.

dualia.

τέθηκμεν, τέθηκατε, τέθησαν.

pluralia

Imperativum.

τέθηκτι, τεθήτω.

singularia:

τέθηκτε, τεθήτωρ.

dualia.

τέθηκατε, τεθήτωσαν.

pluralia.

Optativum.

τεθείην, τεθείης, τεθείησ, τεθείηθ.

singularia.

τεθείησθε, τεθείησθε.

dualia

τεθείημεν, τεθείηκατε, τεθείησαν.

pluralia

Subiunctivum.

ἐὰν τεθῶ, τεθῆς, τεθῆ.

singularia?

ἐὰν τεθῆσθε.

THEODORI PRIMVS

dualia. ἕα μὲν τεθῆσθαι, τεθῆσθαι.

pluralia ἕα μὲν τεθῆσθαι μὲν, τεθῆσθαι, τεθῆσθαι.

Infinitum.

τεθῆσθαι.

FVTVRVM PRIMVM.

Indicatiuum.

singularia τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται.

dualia τεθήσομεθον, τεθήσεσθον, τεθήσεσθον.

pluralia τεθήσομεθα, τεθήσεσθε, τεθήσονται.

Imo hoc magis
apparet esse
mox futurum.

Optatiuum.

singularia τεθήσοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο.

dualia. τεθήσοίμεθον, τεθήσοιθον, τεθήσοιθην.

pluralia τεθήσοίμεθα, τεθήσοιθε, τεθήσοιντο.

Infinitum.

τεθήσεσθαι.

EXEMPLVM VERBI AB αω.

PASSIVA. PRAESENS.

Indicatiuum.

singularia ἴσκημι, ἴσκησῃ, ἴσκησι.

dualia. ἴσκαρμ, ἴσκαρμ.

pluralia ἴσκαμον, ἴσκατε, ἴσκάσθην.

Præteritum imperfectum ἴσκημ.

Imperatiuum ἴσκαθι.

Optatiuum.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Optatium ἰσάημ.

Subiunctiuum ἐὰμ ἰσῶ.

Infinitum ἰσάναι.

Indefinitum secundum ἴσημ.

Imperatiuum σάθι.

Optatium σάημ.

Subiunctiuum ἐὰμ σῶ.

Infinitum ἰσάναι.

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

Indicatiuum ἴσασμαι.

Præteritum imperfectum ἴσάμην.

Imperatiuum ἴσασθω.

Optatium ἰσάμην.

Subiunctiuum ἐὰμ ἰσῶμαι.

Infinitum ἴσασθαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum ἴσαμαι.

Optatium ἰσάμην.

Subiunctiuum ἐὰμ ἴσωμαι.

Infinitum ἴσασθαι.

PRAETERITVM PLUSQVAM PERFECTVM.

Indicatiuum ἴσάμην.

Imperatiuum ἴσασθω.

G Indefinitum

THEODORI PRIMVS
INDEFINITVM PRIMVM.

Indicatiuum ἐσάθην.
Imperatiuum σάθηντι.
Optatiuum σαθείην.
Subiunctiuum ἐὰν σαθῶ.
Infinitum σαθῆναι.

FVTVRVM PRIMVM.

Indicatiuum σαθήσομαι.
Optatiuum σαθησείμην.
Infinitum σαθήσεσθαι.

EXEMPLVM AB οω.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicatiuum δίδωμι.
PRAETERITVM IMPERFECTVM. ἐδίδωμ.

Imperatiuum δίδου.
Optatiuum δίδωιην.
Subiunctiuum ἐὰν δίδω.
Infinitum διδόναι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicatiuum ἔδωκεν.
Imperatiuum δός.
Optatiuum δοίην.
Subiunctiuum ἐὰν δῶ.

Infinitum

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Infinitum δοῦναι

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

Indicativum δίδομαι.

Præteritum imperfectum ἐδίδόμην.

Imperativum δίδου & δίδου.

Optativum δίδοίμην.

Subiunctivum ἐὰν δίδωμαι.

Infinitum δίδοθαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicativum ἐέδομα.

Optativum ἐέδοίμην.

Subiunctivum ἐὰν ἐέδωμαι.

Infinitum ἐέδοθαι.

PRAETERITVM PLUSQVAMPERFECTVM.

Indicativum ἐέδομην.

Imperativum ἐέδοσο.

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum ἐδόμην.

Imperativum δόκητι.

Optativum δοείμην.

Subiunctivum ἐὰν δοῖναι.

Infinitum δοῖναι.

FUTVRVM.

G 2 Indicativum

THEODORI PRIMVS.

Indicatiuum. δὴσσομαι.

Optatiuum δὴσσοίμην.

Infinitum δὴσσεσθαι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicatiuum ἐδόμην.

Imperatiuum δόσο, & δέσϛ.

Optatiuum δοίμην.

Subiunctiuum ἕαρ δῶμαι.

Infinitum δέσθαι.

EXEMPLVM AB υω.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicatiuum ζεύγνυμι.

Præteritum imperfectum ἐζεύγνυμ.

Imperatiuum ζεύγνυθι.

Infinitum ζευγνῦναι.

MEDIA ET PASSIVA.

PRAESENS.

Indicatiuum ζεύγνυμαι.

Præteritum imperfectum ἐζευγνύμην.

Imperatiuum ζεύγνυσσο.

Infinitum ζεύγνυσθαι.

Itaq; & seorsum iuxta modos declinat uerbū hoc modo.

Indicatiuum τύπτω.

Imperatiuum

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Imperatiuum τύπτει.

Optatiuum τύπτοιμι.

Subiunctiuum εἰμ τύπῳ.

Infinitum τύπασθαι. Et cætera ad eundem modum.

Annotatio.

Sciendum autē quod ex uerbis in μι desinētibus, quæ per ω faciunt penultimā, per eandē ω habēt præsentis & indefinitī temporis subiunctiua, ut εἰμ διδῶ, διδῶς, διδῶ. εἰμ δῶ, δῶς, δῶ.

Alia annotatiuncula.

Sciendū quod ex uerbis in μι quæ penultimā faciunt per υ, nec optatiuū modū habent propriū, neq; subiunctiuum.

DE VERBIS CONTRACTIS.

Sciendū quod uerba tertiæ coniugationis, in ω purum desinentia, & α uel ε, uel ο, in penultima syllaba habentia, ueluti βοάω, ποιέω, χρυσόω, producta penultima syllaba fere faciunt futurū hoc pacto, ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω, patiunt autē & contractiones, tū in præsentī tū in p̄terito imperfecto, tot actales.

Tres contractorum uerborum formæ.

Appellentur autē aliud quidē α, aliud uero ε, aliud uero ο.

Contractiones uerborum habentium α.

PRIMA FORMA.

Αω cōtrahit̄ in ῶ, αει in Ί, αε in α, αο in ῶ, αου in ῶ, αη in Ί, αοι in ῶ.

Exemplum.

G 5 βοάω,

ERASMO ROT. INTERPRETE.

in nulla prima persona contrahantur. Declinantur & in futuro u assumpto in plerisque, ut κλέω κλείσω.

Alia annotatiuncula.

Sciendū, quod in passiuorū prateritis perfectis, non licet iuxta communē formā facere tertiā personā pluraliū, quoti-
es tertia persona singulariū, ultimā habet per duas consonā-
tes, ut τέτυπται, πέπλεκται. Proinde aut Ionico more utimur,
dicentes τετύφαται & πεπλέχεται, aut in participiū & uerbū
substantium resoluimus, dicentes τετυμμένοι εἰσι, & πεπλε-
γμένοι εἰσι. id est, uerberati sunt, plexi sunt.

CONIUGATIO VERBI SUBSTANTIVI.

Porrò uerbum substantium sic declinatur ac scribitur.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicatiuum.

εἰμι, εἶ, εἰςιμ.

εἶδῶ, εἶδῶμ.

εἰσμεν, εἶσε, εἰσθῶμ.

singularia.

dualia

pluralia.

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

Indicatiuum.

ἔειπον, ἔειπε, ἔειπεμ.

ἔειπῶμ, ἔειπῶτε.

ἔειπῶμεν, ἔειπῶτε, ἔειπῶσαμ.

singularia.

dualia.

pluralia.

Imperatiuum.

ἴδι, &

THEODORI PRIMVS

singularia. ἴδι, & ἕσω, ἕσω.

dualia. ἕσομ, ἕσωμ.

pluralia. ἕσε, ἕσωσαμ.

Optatium.

singularia. ἔημ, ἔησ, ἔηκ.

dualia. ἔηκομ, ἔηκτομ.

pluralia. ἔημεν, ἔητε, ἔησαμ, & ἔημε.

Subiunctium.

singularia. ἔαμ ᾧ, ἔησ, ἔηκ.

dualia. ἔαμ ἥτομ, ἔητομ.

pluralia. ἔαμ ᾧμεν, ἔητε, ᾧσιμ.

Infinitum.

ἔιναι.

FVTVRVM.

Indicatum.

singularia. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, uel ἔσαι.

dualia. ἔσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.

pluralia. ἔσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Optatium.

singularia. ἔσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.

dualia. ἔσοίμεθον, ἔσοισθον, ἔσοίσθημ.

pluralia. ἔσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Infinitum ἔσεσθαι.

De participio.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

DE PARTICIPIO.

Articipium autem diuidendum quidem,
ut uerbum, declinandum uero ut nomen.
Atq; in totū illud accipiendum, quod par
tim nominis, partim uerbi sit particeps.

Habet enim eadem accidentia, & cum no-
mine, & cum uerbo. id autem consideretur in his.

ACTIVA.

Præsens τυπῶ. Præteritum imperfectum ἔτυπῶν.

Masculinum participium τυπῶν.

Fœmininum τυπῶσα. Neutrum τυπῶν.

Futurum primum τυψῶ, ὁ τυψῶν, ἢ τυψουσα, τὸ τυψόν.

Indefinitum primum ἔτυψα, ὁ τυψαε, ἢ τυψασά, τὸ τυψαμ.

Præteritum perfectum & plusq̄ perfectum τέτηφα, ὁ τετυ-
φῶς, ἢ τετυφύα, τὸ τετυφός.

Indefinitum secundum ἔτυπον, ὁ τυπῶν, ἢ τυπούσα, τὸ τυπόμ.

Futurum secundum τυπῶ, ὁ τυπῶν, ἢ τυπούσα, τὸ τυπούμ.

MEDIA.

Præsens τυπόμεαι, ὁ τυπόμενος, ἢ τυπομένη, τὸ τυπόμενον.

Futurum primum τυψόμεαι, ὁ τυψόμενος, ἢ τυψομένη, τὸ τυψόμενον.

Indefinitū primū ἔτυψάμην, ὁ τυψάμενος, ἢ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον.

Præteritum perfectū τέτυπα, ὁ τετυπῶς, ἢ τετυπύα, τὸ τετυπός.

Indefinitū secundū ἔτυπόμην, ὁ τυπόμενος, ἢ τυπομένη, τὸ τυπόμενον.

Futurū secundū τυπούμαι, ὁ τυπούμενος, ἢ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

Η Passiua

THEODORI PRIMVS

PASSIVA.

- Præsens τυπόμεμαι, ὁ τυπόμενος, ἢ τυπομένη, ὃ τυπόμενον.
 Præteritū pfe. τέτυμμαι, ὁ τετυμμένος, ἢ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον.
 Indefinitū primū ἐτυφθῆμαι, ὁ τυφθείς, ἢ τυφθῆσα, τὸ τυφθῆν.
 Futurū pri. τυφθῆσομαι, ὁ τυφθσόμενος, ἢ τυφθσομένη, τὸ τυφθσόμενον.
 Indefinitum secundum ἐτύπηται, ὁ τυπεί, ἢ τυπῆσα, τὸ τυπῆν.
 Futu. scdm τυπῆσομαι, ὁ τυπσόμενος, ἢ τυπσομένη, τὸ τυπσόμενον.
 Mox futurū τετύφομαι, ὁ τετυφόμενος, ἢ τετυφομένη, ὃ τετυφόμενον.

PARTICIPIA A VERBIS IN μι.

ACTIVA.

- Præsēs & pteritū impfe. τίθημι, ἐτίθημι, ὁ τιθείς, ἢ τιθῆσα, τὸ τιθῆν.
 Indefinitum secundum ἔθηται, ὁ θεί, ἢ θῆσα, τὸ θῆν.

Aliud exemplum.

- Præsens ἴσθμι, ἴσθηται, ὁ ἰσῶς, ἢ ἰσῶσα, τὸ ἰσῶν.
 Indefinitum secundum ἔσθηται, ὁ σῶς, ἢ σῶσα, τὸ σῶν.

Aliud.

- Præsens δίδωμι, ἐδίδωμι, ὁ δίδους, ἢ δίδουσα, τὸ δίδουμι.
 Indefinitum secundum ἔδωται, ὁ δούς, ἢ δούσα, τὸ δούμι.

Aliud.

- Præsens ζεύγνυμι, ἐζεύγνυμι, ὁ ζευγνύς, ἢ ζευγνύσα, ὃ ζευγνύμεν.

Participia à uerbo substantiuo.

- Præsens ἐμίθῃμι, ὁ ᾄθῃ, ἢ ᾄθουσα, τὸ ᾄθῃ.
 Futurum ἔσομαι, ὁ ἐσόμενος, ἢ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

De generibus & declinatione participiorum.

Declinantur autem fœminina quidē omnia iuxta secundā
 nominis

ERASMO ROT. INTERPRETE.

nominis declinationem. Cæterum actiua masculina simul & neutra iuxta quintam, passiuua iuxta tertiam, exceptis indefinitis, quæ & ipsa quintæ sunt. porrò media ad tertiam & ipsa referuntur, excepto præterito perfecto. Nam hæc quoq; ad quintam pertinent.

DE PRONOMINE.

Pronomen autem, aliud quidem primitiuum, aliud uero possessiuum, aliud demonstratiuū, aliud relatiuum, aliud compositum.

Habet autem, & genera, & numeros, & casus, accidentia;

Primitiua igitur sunt tria ἐγὼ. σὺ. ὅς, id est, ego, tu, ille, declinatur autem in hunc modum.

Rectus ἐγὼ. genitiuus ἐμοῦ. datiuus ἐμοί. accusatiuus ἐμέ. singularia

Rectus & accusatiuus ὑὸ. genitiuus & datiuus ὑῶν. dualia

Rectus ἡμεῖς. genitiuus ἡμῶν. datiuus ἡμῖν. accusatiuus ἡμᾶς. pluralia
 σὺ. σοῦ. σοί. σέ. singularia

σφὼ, id est, uos duo, uel uos duos. σφῶν, id est, uestrum dualia
 duorum, uel uobis duobus. pluralia

ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. pluralia
 ὅς. ὅς. οἱ. εἶ. singularia

σφέ. σφῆν. dualia

σφέες. σφῶν. σφίσι. σφέες. pluralia

DE POSSESSIVIS.

Possessiuua uero à primitiuis uenientia octo. ἐμός. σός. εὖός.

Ἡ 2 νωίπερος.

THEODORI PRIMVS

νωίτερος . σφωίτερος . ημέτερος . υμέτερος . σφέτερος.

Quorum singula per tria genera uariantur ἐμός . ἐμή . ἐμδρ.
νωίτερος . νωίτέρα . νωίτερον . porro quō declinanda sint, liquet.

DE DEMONSTRATIVIS.

DEMONSTRATIVA uero duo, quæ & ipsa tribus generibus uariantur οὗτος , ἄυτη , τοῦτο . ἐκεῖνος , ἐκεῖνη , ἐκεῖνο . & declinantur ad hunc modum.

Masculinum.

singularia οὗτος . τούτου . τούτῳ . τοῦτορ . ὃ οὗτος .

dualia τούτῳ . τούτοιμ . ὃ τούτῳ .

pluralia οὗτοι . τούτων . τούτοις . τούτους . ὃ οὔτοι .

Fœmininum.

singularia ἄυτη . τάυτης . τάυτῃ . τάυτημ . ὃ ἄυτη .

dualia τάυτῳ . τάυτοιμ . ὃ τάυτῳ .

pluralia ἄυται . τούτων . τάυταις . τάυτας . ὃ ἄυται .

Neutrum.

singularia τοῦτ . τούτῳ . τούτῳ . τοτ . ὃ τούτ .

dualia τούτῳ . τούτοιμ . ὃ τούτῳ .

pluralia ταῦτα . τούτων . τούτοις . ταῦτα . ὃ ταῦτα .

Aliud exemplum demonstratiuum.

Masculinum ἐκεῖνος . ἐκεῖνου . ἐκεῖνῳ . ἐκεῖνομ .

Fœmininum ἐκεῖνη . ἐκεῖνης . ἐκεῖνῃ .

Neutrū ἐκεῖνῳ . ἐκεῖνου . & cætera iuxta nominū inflexionē.

DE RELATIVO.

Relatiuum .

ERASMO ROT. INTERPRETE.

RELATIVVM autē unum, qđ & ipsum tribus generibus
uariat̄ αὐτός. αὐτή. αὐτό. Huic p̄priū est qđ triplicē significat
personā. Siquidē αὐτός p̄ ἐγὼ ponit̄, aut p̄ σὺ, aut p̄ ἐκεῖνος.

DE COMPOSITIS.

Composita uero tria nominatiuo carētia ἐμαυτοῦ. σαυτοῦ &
ἐαυτοῦ. quæ tribus generibus efferuntur. Quæ primæ & se-
cundæ sunt personæ, hactenus declinantur ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῶ,
ἐμαυτόμ. σαυτοῦ, σαυτῶ, σαυτόμ. Quæ uero tertiæ, per omnes
casus inflectunt̄. Atq; hæc sanè nō solum cōposite, uerum
etiam disunctim declinant̄ in pluralibus, ut ἐαυτῶμ, & σφῶμ
αὐτῶμ. ἑαυτοῖς, & σφίσιμ αὐτοῖς. ἑαυτοῦς, & σφᾶς αὐτοῦς.

DE PRAEPOSITIONE.

 Praepositio uero alia monosyllaba, alia pluriū
syllabarū, alia duarum. Huic accidit qđ ultimā
acuit, si recipit tonum. Deinde quod primam
uocalē habet tenuem, exceptis his quæ incipiunt ab u, praē-
terea quod penultimā habet correptā, exceptis duabus. Id
consyderet̄ in his ἐν, ἐίς, ἐξ, σὺν, πρὸς, πρὸ, ἀνά, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ
ἀντί, ἐπί, περὶ, ἀμφί, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ. i. in, in, ex, cum, ad, ante, per
iuxta, pro, super, circa, circum, ab, sub, super.

DE ADVERBIO.

Duerbium aliud temporis, ut νῦν. τότε. ποτὲ.
ἤδη. ἄρτι. ἄνθις. τέως. ἕως. ἠνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα.
σήμερον. ἄριστον. χθὲς. πάλαι. ἄει. i. nunc, tunc
aliquē, iam, nuper, rursus, eousq; donec,
H 3 cum,

THEODORI PRIMVS.

cum, postea, deinde, hodie, cras, heri, quondam, semper.

Aliud loci, ut ἄνω . κάτω . ἔξω . ἔσω . πρὸ ἔξω . ἐγγύς . ἐνωτίως . χαμαὶ .
ἐνθα . ὅθιμ . ἐπέκεινα . μακρὰμ . id est, sursum, deorsum, foras,
intro, procul, propè, contra, humi, ubi, unde, ultra, longe.

Aliud qualitatis, ut εὖ . καλῶς, id est, pulchre. ἡδέως, libenter.
σοφῶς, sapienter. quæ quidē & mediocritatis uocant̃ κευκδὸρ.
βοτρυσδὸρ . ἀγελκδὸρ. id est, canine, botrorū in morem, hoc est,
dense, armentatim. Aliud quantitatis, ut ἅπαξ . δὶς . τρίς .
πολλάκις . ὀλιγάκις . id est, semel, bis, ter, sæpe, raro.

Aliud congregandi, ut ἅμα . ὁμοῦ . συλλήβδην . ἀδρόως . id est,
simul, pariter, collectim, uniuersim.

Aliud separationis, ut ἄνευ . χωρὶς . δίχῃ . id est, seorsim, separa-
ratim, semotim. Aliud exceptionis, ut πλῆρ.

Aliud ordinis, ut ἐξῆς . ἐφεξῆς . ἐνθὺς . ἐυθέως . ἐξάφηνε . ἀντίκα . παραχρῆ-
μα . deinde, deinceps, protinus, mox, repète, cōtinuo, ilico.

Aliud similitudinis, ut ὡς . ὡσπερ . καθὰ . καθάπερ . id est, ut,
ueluti, quemadmodum, sicut.

Aliud digressionis, ut ὥσε . id est, itaq̃.

Aliud comparandi, ut μᾶλλον . ἥϊον . id est, magis, minus:

Aliud uehementiæ, ut λίαν . ἄγαμ . μάλιστα . πάνυ . σφόδρα . ni-
mis, nimium, maxime, admodum, ualde.

Aliud remissionis, ut ἡρέμα . ἡσυχῇ . μόγις . id est, sensim, pau-
latim, uix.

Aliud cōfirmandi, ut δηλαδῆ . δήπουθερ . πάν-
τως . ἄντως . ἴ . id est, uidelicet, pfecto, omnino, reuera, certe.

Aliud

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Aliud adiurandi, ut *νῆ, ναί*, id est, per.

Aliud affirmandi, ut *ναί*, id est, etiam.

Aliud abiurandi, ut *μᾶ*. non per.

Aliud negandi, ut *οὐδαμῶς, ἥκιστα*, id est, nequaquam, minime.

Aliud prohibendi, ut *μηδαμῶς, μή*, ne quo pacto, ne.

Aliud cōiecturæ, ut *ἴσως, τάχα, τυχόν*, i. forsan, forsitā, forte.

Aliud interrogandi, ut *πόθεν, ποῦ, πῶς, πίνικα, πῶς*, id est, unde, quo, ubi, quando, quomodo.

Aliud demonstrandi, ut *ἰδοὺ, ἠνὶ, ὧδέ, ἐκεῖ, ἐνθάδε*. id est, ecce, en, hic, illic, hic.

Aliud uocandi ut *ὦ, ο*.

Aliud explicandi, ut *ἡγοῦμ, διομ, τουτέστιμ, ἕϊπυμ*. uidelicet, uelut hoc est, siue.

Aliud positiuum, ut *ἀναγνωσέομ, γσαπήέομ*, id est, legendum est, scribendum est.

Aliud optandi, ut *ἦδε, ὦφελος*, id est, utinam.

Aliud exclamandi, ut *ὦ, ὦ, ἰού, ὄιμοι, φεῦ*, ha, iu, hei, heu.

Aliud admirandi, ut *ὦ, φεῦ . ο*, heu.

Aliud stuporis, ut *ὦ, ἡράκλεος*.

Aliud afflatus, ut *ἐνοῖ, ἐνᾶμ*.

Habet autem accidentia hæc, speciem & figuram. Nā aliud est primitiuum, ut *νῦμ*, nunc. Aliud deriuatiuum, ut *ἐτέρωδεμ*, aliunde. Et aliud simplex, ut *πέλαι*, olim. Aliud compositiuum, ut *πρόπαι*, iamolim.

De cōiunctione

Oniunctio uero alia copulatiua, ut $\mu\epsilon\mu, \delta\epsilon, \tau\epsilon, \kappa\alpha\iota, \alpha\lambda\lambda\alpha, \alpha\tau\alpha\varsigma, \alpha\upsilon\tau\alpha\varsigma$. id est, quidem, autē, q̄, &, sed, cæterum, ast.

Alia disiunctiua, ut $\eta, \eta\tau\omicron\iota$, id est, aut, siue.

Alia cōtinuatiua, ut $\epsilon\iota, \epsilon\iota\pi\epsilon\rho, \epsilon\iota\delta\eta\pi\epsilon\rho$. id est, si, siquidē, siquidē

Alia subcontinuatīua, ut $\epsilon\pi\epsilon\iota, \epsilon\pi\epsilon\delta\eta$. quando, quandoquidē.

Alia causalis, ut $\gamma\iota\alpha, \delta\pi\omega\varsigma, \gamma\alpha\rho, \delta\tau\iota, \delta\iota\omicron\tau\iota$, id est, ut, quo, enim, quia, quapropter.

Alia dubitandi, ut $\alpha\epsilon\rho, \epsilon\iota\tau\alpha, \mu\omega\mu, \mu\eta$, id est, an, deinde, utrū, an.

Alia ratiocinandi, ut $\alpha\epsilon\rho, \alpha\lambda\lambda\alpha, \alpha\lambda\lambda\alpha\mu\eta\mu, \delta\upsilon\mu, \tau\omicron\iota\iota\upsilon\mu, \tau\omicron\iota\gamma\alpha\rho\tau\omicron\iota, \tau\omicron\iota\gamma\alpha\rho\upsilon\mu$, id est, certe, itaq̄, igitur, proinde, atqui.

Alia expletīua, ut $\delta\eta, \pi\omicron\upsilon, \tau\omicron\iota, \delta\upsilon\tau\alpha, \pi\epsilon\rho, \pi\omega, \pi\omega\varsigma, \mu\eta\mu, \delta\upsilon\mu, \gamma\epsilon$, id est, iam, licet, sanè.

Alia potentialis, ut $\alpha\mu$. quia addita uerbis optatiuis potissimum facit modum potentialem.

Alia discernendi siue adijciendi, ut η , aut.

Alia diminutiua, ut $\gamma\omicron\upsilon\mu, \gamma\epsilon$, quidem, sanè.

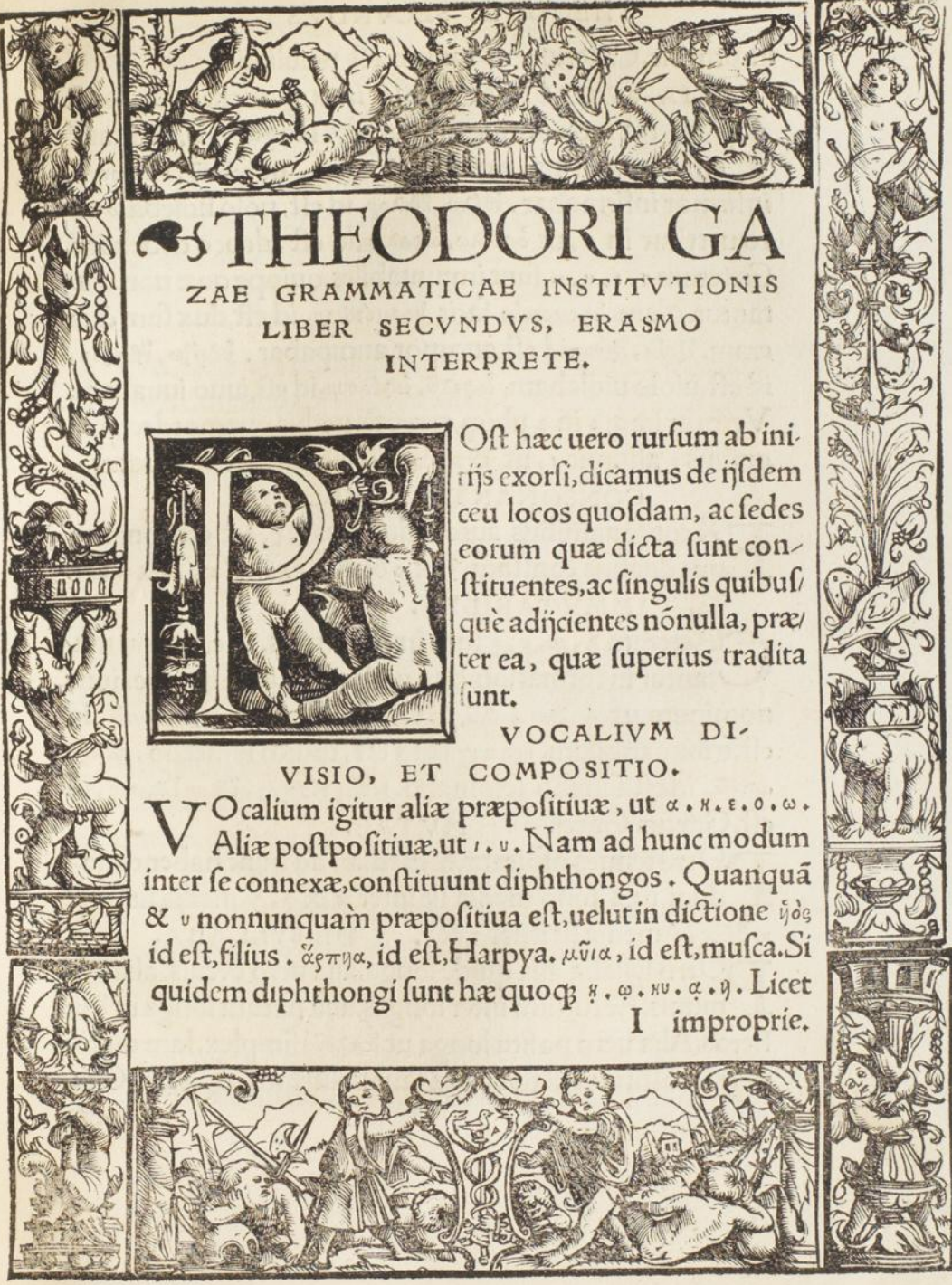
Alia contrarietatis, ut $\delta\mu\omega\varsigma, \kappa\alpha\iota\tau\omicron\iota, \kappa\alpha\iota\pi\epsilon\rho$, attamen, tamē, licet.

Habet autem accidentem figuram. nam alia simplex est, ut $\epsilon\pi\epsilon\iota$. alia composita, ut $\epsilon\pi\epsilon\delta\eta$.

De octo igitur partibus orationis hic primi libri finis esto.

THEODORI GAZAE LIBRI PRIMI, DES.

ERASMO INTERPRETE, FINIS.

THEODORI GA

ZAE GRAMMATICAE INSTITVTIONIS
LIBER SECVNDVS, ERASMO
INTERPRETE.

Ost hæc uero rursus ab ini-
tijs exorsi, dicamus de ijsdem
ceu locos quosdam, ac sedes
eorum quæ dicta sunt con-
stituentes, ac singulis quibus-
quæ adijcientes nonnulla, præ-
ter ea, quæ superius tradita
sunt.

VOCALIVM DI- VISIO, ET COMPOSITIO.

Vocalium igitur alia præpositiua, ut $\alpha . \kappa . \epsilon . \omicron . \omega .$
Alia postpositiua, ut $i . u .$ Nam ad hunc modum
inter se connexæ, constituunt diphthongos . Quanquã
& v nonnunquam præpositiua est, uelut in dictione $\iota \delta \omicron \varsigma$
id est, filius . $\alpha \rho \pi \eta \alpha$, id est, Harpya . $\mu \upsilon \iota \alpha$, id est, musca . Si
quidem diphthongi sunt hæc quoque $\eta . \omega . \nu \upsilon . \alpha . \eta .$ Licet
I improprie.

THEODORI SECVNDVS

improprie. Cæterum ων Ionum est peculiaris.

ALIA VOCALIVM diuisio in augmentis uerborū.

Praterea inter uocales, mutabiles sunt α, ε, ο. Mutant̄ em̄ in præteritis. α quidē & ε in κ, ut ἀοθενῶ, ἠοθένουμ. ἰ. infirmor infirmabar. ἐθέλω, ἠθέλωμ, id est, uolo uolebā. ο uero uertitur in ω, ut ὀφείλω, ὠφείλωμ, id est, debeo debebam. Cæterum κ, ι, υ, ω sunt immutabiles, quippe quæ non mutantur. Nam ἠγεμονεύω facit ἠγεμόνθουμ, id est, dux sum dux eram. ἰξενύω, ἰξενουμ, id est, aucupor aucupabar. ὑβρίζω, ὑβρίζουμ, id est, uiolo uiolabam. ὠφελῶ, ὠφέλωμ, id est, iuuo iuuabam. Vertitur itaq; ε in η ubiq; exceptis uerbis quatuordecim, in quibus ε assumit ι, ut ἔχω εἶχομ, id est, habeo, habebam.

CONSONANTES DVPLICES.

Ex consonantibus autem duplices ζ, ξ, ψ è consonanti/ bus duabus constant ζ ex σ & δ, ξ ex κ & σ, ψ ex π & σ.

IMMVTABILES.

Cæterum λ, μ, ρ, ς sunt immutabiles. Neq; enim mutantur in formationibus uerborum, neq; in inflexione nominum, ut ψάλλω ψαλλῶ, id est, cano canam, νέμω νεμῶ, id est, tribuo tribuam. κρίνω κρινῶ, id est, iudico iudicabo. σπείρω σπειρῶ, id est, semino feminabo. νέσχω νέσχωμ, ἔλλημ ἔλλημωμ, id est, Græcus Græci.

MVTAE.

Porrò tenues, aspiratæ, & mediæ, ad hunc habent modum, ut β sono mediæ sit inter π & φ, γ mediæ sit inter κ & χ, δ mediæ sit inter τ & θ. DE SYLLABA.

Porrò syllaba, aliâ quidē longa, aliâ uero breuis, aliâ cō/ munis. Ac rursus inter longas, aliâ natura longa ut ἥρως heros. Aliâ uero positu longa, ut ἀπλοῦς simplex. Iam dictio nē qdē cōstituit syllaba, cū ea sanè sit literarū cōplexio, Ora/ tionem

tionem aut̄ cōstituit dictio, ACCENTVS.

ORatio uero nunc intenditur, nunc remittitur, idēq̄ fit
 ἦς, qui uocantur accentus.

ACCENTVS QVOT?

CAeterū inter accentus, Acutus, Grauis, & Circūflexus,
 Toni sunt. Aspiratus, ac Tenuis, spiritus dicunt̄. Apo-
 strophus & Hyphen, & Diastole, passionēs.

LOCI TONORVM.

LOci, acuti accētus sunt, ultima syllaba, unde dictio oxy-
 tona uocatur, ut ἀγαθός, bonus, penultima unde paro-
 xytona, aut barytona dicitur, ut λόγος sermo. Antepenulti-
 ma, unde proparoxytona uocatur, ut δίκαιος iustus.

LOCI GRAVIS.

GRauis autem accentus loci, sunt omnes syllabæ, quæ
 æquabili sono proferuntur, unde & syllabicus appel-
 latur tonus. Nec ponitur nisi tantum in his, quæ ultimam
 acuunt, cū perpetuo uocis cursu æquabiliter pronūciamus,
 ut τοὺς περὶ ἄρχοντα, id est, qui principi adstant.

CIRCVMFLEXI.

Circumflexi uero locus, est ultima, unde & circumflexa
 dicitur dictio, ut ποιῶ facio. Et penultima, unde prope-
 rispomena uocatur, ut ποιῶμαι fio.

LOCI SPIRITVVM.

Porrò acuti, ac tenuis, loci sunt uocales initiales, ut ἀνδρα-
 πος homo. Ὀμηρος Homerus, & inter consonantes ξ quo-
 ties hinc incipit dictio, ut ξῆμα uerbum.

LOCI παδῶν.

APostrophi locus est, ubi quid elidit̄, ut ἄρα οὗτος ἄρῳρε,
 id est, uidelicet hic. Hyphen autem locus est; infra ea

THEODORI SECVNDVS

quæ è duobus aut pluribus componuntur, ut πασίμελουσα, id est, quæ omnibus curæ est. Diastoles uero locus est, sub ijs in quibus oportet aliquo modo dirimere, quæ composita sunt, ut ὅ, τι. quod pronomen.

DE PARTIBVS ORATIONIS.

CAeterū inter partes orationis, nomen: ut ijs quæ dicta sunt, adiiciamus aliquid. Aliud est & gentile, ut φρυξ, phryx. Aliud indefinitum, ut ὁποῖόςστις, id est, qualiscunq;. Aliud comprehensiuum, ut δῆμος, populus. Aliud distributiuum, ut ἕτερος, alter. ἑκάτερος, uterq;. ἕκαστος, unusquisq;. ἄλλος, alius. Aliud contentiuum, ut ἀμπελώμ, uinetum. Aliud factitium, ut φλοῖσθος, fluctus. Aliud ordinale, ut πρῶτος, primus. δεύτερος, secundus. Aliud ad aliquid, ut πατήρ, pater. Aliud tanq̄ ad aliquid, ut νύξ, nox. θάνατος, mors.

DE PROPRIIS.

Iam propria nomina, semper unico genere inflectuntur. Nempe aut masculino tantum, aut fœminino, ut ὄμηρος, καλλιόπη. Homerus, Calliope.

DE APPELLATIVIS.

Appellatiuorū quæcunq; significant animalia, ferè communis sunt generis, licet nonnulla sint & epicœna.

DE ADIECTIVIS.

Quæ uero proprie sunt adiectiua, trium generū sunt omnia, ut σοφός, hic sapiens. σοφή, hæc sapiens. σοφόν, hoc sapiens. Cæterum quæ ancipitis sunt naturæ, & modo pro adiectiuis usurpant, modo pro appellatiuis, ut εὐεργέτης, id est, beneficus. & πολίτης, ciuis. & βασιλεύς, rex. & id genus alia, duorum sunt generum. Huiusmodi est & τρέμων, columba. & πῶξ, lepus.

Inflexio

ERASMO ROT. INTERPRETE.

INFLEXIO ADIECTIVORVM.

QUæ igitur desinunt in οσ purum simplicia, trium generum, fœmininum deformant in α, ut δίκαιος, iustus. δίκαια, iusta. Consimiliter & ea quæ in ultima syllaba habent ρ, ἀνθηρὸς, floridus. ἀνθηρὰ, florida.

Cæterum σοφίη pro σοφή, & his similia, ionica sunt. Quæ uero desinunt in οσ non purum, fœmininum figurant in κ, ut ἔρημος, desertus. ἔρημη, deserta. φρόνιμος, hic prudens. φρονίμη, hæc prudens.

INTERROGATIVA.

PORRò interrogatiua, siue percontatiua, trium generum sunt & ipsa, τίς, quis aut quæ. τί quid. ποῖος, qualis. ποῖα, hæc qualis. ποῖον, quale. Nec habent uocandi casum. Sumuntur autem aut iuxta substantiam, ut τίς, quis. aut iuxta qualitatem, ut ποῖος, qualis. aut iuxta quantitatem, ut πόσον, quantum. & πηλίκον, quantum. & πόσον, quotum. & πότερον, utrum, aut secundum locum, ποῦ ἂν, cuius.

INDEFINITA.

Similiter autem & indefinita trium generum sunt, & singula in singulis interrogatiuorū formantur appositione literæ ο, ποῖος, qualis. ὁποῖος, qualis. πότερος, uter. ὁπότερος, uter.

RELATIVA.

Trium generum sunt & relatiua, & aut iuxta qualitatem, aut iuxta quantitatem sumunt, τοιοῦτος, talis. ὅσος, qualis. τηλικούτομ, tantū. ἡλικόν, quantū. τόσον, tantū. ὅσον, quantū.

COLLECTIVA.

CAeterū comprehensiuæ, siue collectiuæ, unius sunt generis. δῆμος, populus. πλῆθος, multitudo.

I 3 Distributiua.

THEODORI SECVNDVS

DISTRIBUTIVA.

SANè distributiva, trium sunt generū. ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον. id est, alter, altera, alterum. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. id est, alius, alia, aliud. Quadrifariam autè distribuuntur, siue partiu-
tur. Aut em̄ unum è duobus, ut ἕτερον, alterū, aut duo sin-
gulatim, ut ἑκάτερον, utrunq;. aut unum è pluribus, ut ἄλλο,
aliud. Aut multa singulatim, ut ἕκαστον, unumquodq;.

ORDINALIA ET MATERIALIA

TRium generum sunt & ordinalia. πρῶτος, πρώτη, πρῶτον. primus, prima, primum. Sicut & materialia, ut λίθινος, λιθίνη, λίθινον. lapideus, lapidea, lapideum. Hæc autem & ab
ijs formant̄, quæ similitum sunt partium. Nam ξύλον, lignū.
ὄσον, os. & σὰρξ, caro. similitum sunt partiū. Vnde & ξύλινον,
ligneum. & ὄσεινον, osseum. & σάρκηινον, carneum. Ad eundē
modū & in cæteris. In duas autē potissimū terminationes
diuidunt̄. Aut em̄ in ἴνον, ut πῆλινον, luteum. aut in ὤδες, ut
πικρῶδες, γερῶδες, luteum, terrenum. Quant̄ quæ à metallis
ueniunt, propriā habent terminationē. In εον & ον per con-
tractionē χρύσειον, aureum. σιδηρεον, ferreum. χαλκειον, æreum.
ἀργυρεον, argenteum. Quibus respondet & κερამεον, fictile.

EPILOGVS.

IN genere uero. Nomini (ut prius est dictum) accidunt
quinq;. E quibus genus improprie dicitur, & commune
quoddam & epicœnū, id est, supercōmune. Nam ubi tantū
præcedit articulus masculinus, masculinum est. Vbi tantum
fœmineus, fœmininū, ubi neuter, neutrū. Vbi uero uterq;
nempe masculinus & fœmininus, cōmune. Porro quod al-
terutro articulo apposito, genus utrunq; significat, epicœ-
num est, ut ἀετὸς, aquila. κελιδών, hirundo.

Species.

SPECIES.

Species autem primitiua, ut πᾶς, omnis. Deriuatiua, ut λόγιος, sapiens.

DERIVATIVORVM DIVISIO.

Deriuatiui uero septem potissimum sunt species, de quibus ante dictum est. E quibus comparatiua, & superlatiua formantur ad hunc modum.

FORMATIO COMPARATIVORVM
ET SUPERLATIVORVM

Inos desinentia adiectiua, trium generū nomina, mutatione σ in τ. & assumptione εροσ. fiunt comparatiua, ut ἐνδοξος, ἐνδοξότερος, gloriosus, gloriosior. Assumptione autέ ατος, fiunt superlatiua, ut ἐνδοξος, gloriosus. ἐνδοξότατος, gloriosissimus. παλαιός, παλαιότατος, uetustus, uetustissimus. Præter καλός, pulcher. & κακός, malus. & alia nōnulla. Nam hæc habent καλλίωμ, κάλλιστος, id est, pulchrior, pulcherrimus. κακίωμ, κάκιστος, id est, peior, pessimus. βελτίωμ βέλτιστος, id est, melior optimus. ἀμείνωμ, κρείττωμ, id est, melior, potior. ἄριστος, optimus. χείρωμ, ἐλάττωμ, ἥττωμ, μείωμ, id est, deterior, minor, inferior, minor. ἐλάχιστος, id est, minimus. μείζωμ, id est, maior. μέγιστος, id est, maximus. ἥσσωμ ἥσσωμ, id est, facilior, facillimus. Quod si positiuum desinat in κς, & inflectatur per εος, ab eius neutro fit cōparatiuum & superlatiuum, ea mutatione & assumptione, de qua dictum est ευγενής, ευγενές, id est, hic & hæc generosus. a. & hoc generosum. ευγενέστερος, ευγενέστατος, id est, generosior, generosissimus. ἀληθής, ἀληθές, id est, hic & hæc uerax, hoc uerax. ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, id est, ueracior, ueracissimus.

Sin in

Sin in vs desinat positiuum trium generum, tum ad eundem modum formantur à neutro βραχύς βραχύς, hic breuis, hoc breue. βραχύτερος βραχύτατος, breuior breuissimus. Præter ἡδύς, iucundus, πολὺς, multus, ταχύς, uelox. Nam ab his fit ἡδίωμ ἡδίσθ, iucundior iucundissimus, & πλείωμ πλείσθ, id est, copiosior, plurimus. Et ταχίωμ τάχισθ, id est, uelocior uelocissimus. Etiam si hæc & aliter formare licuerit, additione πρὸς, ac τατός. Excepto πολὺς, id est, multus, ἡδύτερος ἡδύτατος, id est, iucundior, iucundissimus, ταχύτερος ταχύτατος, id est, uelocior uelocissimus.

Eorū quæ desinunt in υς, quædam simplex comparatiuū, & superlatiuum faciunt, quædam duplex. Simplex quidem, ἐυς, id est, latus, ἐυύτερος enim & ἐυύτατος tantum facit, latior latissimus. Duplex autem, ἡδύς iucundus, & γλυκύς id est, dulcis, & ὠκύς, uelox. Nam hæc non solum in τερὸς, ac τατός formantur, uerumetiam in ωμ, & in σος, γλυκίωμ γλυκίσος, ὠκίωμ ὠκίσος, id est, dulcior dulcissimus, οcyor οcyssimus. Consimiliter his, & αἰχρός, turpis, & ἐχθρός, inimicus. Quod si non oportet prætermittere βράσωμ, breuior, & θάσωμ, celerior, & πάσωμ, pinguior. Erunt igitur quædam, quæ triplicem habeant formam. Siquidem à βραδύς, tardus, & βραχύς, breuis, uenit comparatiuum βράσωμ, id est, tardior, aut breuior. Et à ταχύς, uelox, θάσωμ, uelocior. Et à παχύς, pinguis, πάσωμ, pinguior. Porro quæ aliam aliquã habent terminationem per εσερος, & εσατός, formant comparatiua & superlatiua plerunq; σώφρωμ σώφρονος, sobrius sobrius, σωφρονέσερος σωφρονέσατος, id est, temperatior temperatissimus. Χαρίαις χαριέντος, uenustus uenusti. Χαριέσερος χαριένσατος, uenustior uenustissimus. Et absq; ε, ἔνουος, id est, beneuolus.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

neuolus. εὐνοῦστερος εὐνοῦσατος, id est, beneuolentior beneuo-
lentissimus. Non solum à nominibus fiunt compa-
ratiua, quin & a participijs. ἔρρωμενέστερος, id est, ualentior. Et
insuper à præpositionibus. πρότερος, id est, prior, & ὑπέρτερος
id est, superior. Et ab aduerbijs, ἐγγύτερος, id est, uicinior. ποδὶ
ῥώτερος, id est, longinquior. ἀνώτερος, id est, sublimior.

FORMATIONES PATRONYMICORVM.

CAeterum patronymici formationes sunt huiusmodi.
Quæcunq; nomina in ος purum desinunt, masculi ἢ
patronymicum formant in αδης, ut ἥλιος, id est, sol, ἡλιάδης
filius solis. Quæcunq; uero in ος non purum, faciunt in ιδης,
κρόνος, id est, Saturnus. κρονίδης, id est, filius Saturni. Quæq;
quæ sunt quintæ declinationis, in his à genitiuis formantur
in ιδης, atq; hic sanè fit & Syneresis, si ε habeant in penulti-
ma. Quorum est & alia rursus formatio in ων, more Ioni-
co. πέλοψ, πέλοπος, Pelops Pelopis. πελοπίδης, Pelopides. πη-
λεύς πηλέως, id est, Peleus Pelei. πελειίδης quatuor syllabis, &
πελειίδης tribus, per Syneresim, & πελειών Ionice. Quæ uero
primæ sunt inflexionis in αδης faciunt ἀνείας, ἀνείαδης, Aene-
as Aeneades, ἰφίτης ἰφιτιάδης Iphites Iphitades.

FOEMININI PATRONYMICI
FORMATIO.

Foeminina uero patronymica à proprijs fiunt masculi-
nis, abiectione syllabæ δης, ἡλιάδης ἡλιάς, id est, filia So-
lis. νεστιάδης νεστορίε, id est, filia Nestoris. Præterea masculina
primæ sunt declinationis. foeminina quintæ. πριάμίδης πρια-
μίδου. i. Priamides Priamidæ. πριάμης πριάμίδος, Priamus Pria-
midis. Est & aliud patronymici genus improprie, masculi-
num quidem in διοσ desinens, ut ὑψιάδιος, id est, hyrradius.

K Foemininum

THEODORI SECYNDVS.

Fœmininum uero in νη, ut ἀδρασίνη, Adrastine, & ἡετιώνη, id est, Eetionis filia. Atq; ita trifariam fuerit, tum masculinū patronymicum, tum fœmininum.

FORMATIONES DIMINVTIVORVM.

Diminutiua uero, partim à proprijs formantur, partim ab appellatiuis. uelut à ζηνόδωρος, zenodorus. ζηνᾶς, zenodorulus, ab ἀνθρωπος, id est, homo. ἀνθρωπίσκος, id est, homuncio. SPECIES DIMINVTIVORVM

AC species quidē masculinorū sex, prima in ωρ duabus syllabis, ut βάκχωρ, id est, Bacchi, βακχυλίδης, Bacchona ster. Secunda in ωρ, ut ι sit in penultima. μωρίωρ, morio à μωρός stultus. Tertia in αξ, ut ρόδαξ, id est rhodiolus à ῥόδιος Rhodius Rhodiensis. Quarta in ας ζηνᾶς, zenodorulus. μεταρᾶς, id est, metrodorulus. Quinta in κος, ut ἀνθρωπίσκος, id est, homunculus. Sexta in λος, ut ναυτίλος, id est, nautulus à ναύτης, id est, nauta.

Fœmininorū uero tres, Prima in ωρ, ut ὑψίωρ, id est, hypsipylula, ab ὑψιπέυλη hypsipyla. Secunda in ις, ut θεράπεις, famulula, à θεράπεινα, famula. Tertia in κη, παιδίση, puellula, à παις, puella. Neutorū autem una in ορ, μαρακύνδιον, adulescentulus.

FORMATIONES POSSESSIVORVM.

Possessiuua item & à proprijs, & ab appellatiuis deducuntur. Et quæ quidem in εορ desinunt, formantur à primitiuis in ενε, ut νηλεὺς νηλέως, Neleus Nelei. νήλειον, Neleium. Verum non ab his solū. Quandoquidē ab ἀνθρώπου hominis, deriuatur ἀνθρώπειον humanū. Quæ uero in κος desinūt, & in ωδες, ueniūt à nominibus in ος, λόγος ratio, λογικός rationalis, sed non ab his solum, nā à βασιλέως, id est, regis, uenit

βασιλικόν

ERASMO ROT. INTERPRETE.

βασιλικόν, regale. Ἰτὲ δικέλευα, imago, δικελικόν imaginarium. Sanè grammaticὸς est, nihil obstante, quod inusitata sint, has quoq; tradere, ambas species, à dictorū nominum singulis deriuari. Vt enim ab ἀνθρώπος, homo, ἀνθρωπικόν, humanū, & ἀνθρώπιον humanū: Ita & ab ὁμήρου, Homeri, ὁμηρικόν Homericū, & ὁμήριον Homericum, & ab Ἰάντηος Αἰακίς, Ἰαντικόν, & Ἰαντιον, id est, Αἰακινū. Et à Πλάτωνος Platonis, πλατωνικόν Platoniciū, & πλατωνιον, Platonicum. Nonnulli uero etiam ea quæ, à locorum uocabulis denominantur, possessiua, ὀικουματικά, id est, domesticatiua uocāt, ut οὐρανίος, id est, cælestis, & θαλάσσιος, id est, marinus. Atq; his consimilia. Itaque trifariam sumentur possessiua, aut domestice, οὐρανιον, cæleste, aut consignificatiue, γραμματικόν, id est, grammaticum, aut materialiter, ut λιθῶδες, id est, lapideum.

FORMATIONES DENOMINATIVI.

Porrò denominatiuū tot modis format, quot sunt species nominū. At licuerit à singulis nominibus deducere. Masculinū quidem in ων unius generis, ut φίλος, id est, amicus, φίλων Philo. Fœmininū uero in οτησ unius generis, φιλότησ, id est, amicitia. Neutrū in ιον & generaliter in ον triū generū, ut φίλιον φιλικόν, i. amicitiale, siue ad amicū pertinens. Tametsi non sunt eodem modo triū generū, sed pro uarijs ultimæ, ac penultimæ syllabæ formis. Nā ἀνθρώπιον & ἀνθρώπιον, & ἀνθρωπῶδες, id est, humanū, & πῆλιμον, id est, luteum, & ἀνθηρόν floridum. Et ut summam dicam, iuxta formationem specierum nominis, quam tradidimus. Considerandum autem est illud, an species recipiat tria genera. Neque enim omnia neutra in ον trium sunt generum:

K 2 Proinde

THEODORI SECVNDVS

Proinde ζώφιον, id est, animalculum, & μεγαμύλλιον, id est, adolescentulus, & λεβητίον, id est, lebetulus. Atq; in totum diminutiua unici generis sunt. Consyderare autē oportebit & reliquas denominatiuorū formationes, iuxta differentiā specierum, ut in diminutiuo quidem, λίθαξ, id est, lapillus. ἀνθρωπίσκος, id est, homunculus. μητρῶς, Metrodorus. In patronymico uero in δῆς.

FORMATIONES VERBALIUM.

Verbalia uero, ut in genere loquar, formantur à passiuo præterito perfecto, uel à prima persona, uel à secūda, uel à tertiā. Ac pleraq; uerbalia quidē deducuntur à prima, ut πεποίηκα, id est, factus sum. ποιήμα, opus. λελόγισμαι, id est, consyderatus sum. λογισμός, id est, consyderatio. Cæterum quæ in ις desinunt scēminina, à secūda fiunt persona, ut λύσαι, id est, solutus es. λύσις, id est, solutio. Quæ uero desinunt in σος, trium generū, à tertiā ueniunt persona, ut ἤκουσαι, id est, auditus est. ἀκουσός, id est, audibilis. Insuper & appellatiua in κῆιον, ut πέποιτα, id est, potatus est. ποτήριον, i. poculum.

Iam præter ea quæ ante diximus, erit & figura quædam decomposita, ut quæ à cōposita deducatur, ut φίλιππος, Philippus. φιλιππίδης, Philippides.

AD QVAS DECLINATIONES NOMINA
QVAEQVE REFERANTVR.

Cum nomē in quinq; declinationes dinidat, ut dictū est, quomodo ad unāquāq; referatur, & cōmuniter, & peculiariter, consyderabitur hoc pacto.

QVAE AD PRIMAM PERTINEANT.

Itur quæ in ας desinunt purū, pluriū syllabarū q̄z duarū, simplicia, barytona, hoc est, penultima acuta, nomina, referuntur

ERASMO ROT. INTERPRETE.

referuntur ad primā, ut *αἰνεῖας*, Aeneas. Præterea in *ης* desinentia, barytona, simplicia, unius generis, spondaica, hoc est, quæcūq; penultimā habent longā, ut *ῥύσης*. Quæq; & nō simplicia eodem pertinent, nisi à neutro in *ος* cōposita sint, ut *τελώνης*, id est, exactor tributorū. *ὀλυμπιονίκης*, id est, uictor in Olympijs. Præterea quæ in *δης* formata sunt, siue patronymica, siue propria, ut *πριαμίδης*, id est, Priamides. *πριαμίδου* Priamidæ. *παλαμίδης*, *παλαμίδου*, id est, Palamides, Palamidæ. Exceptis ijs quæ composita sunt à neutro in *δος*. Cæterū ὑπερίδης, Hyperides, & ἀριστίδης, Aristides, & alia nōnulla patronymicorū formam sequuntur. Præterea desinentia in *της* per lambum, hoc est, quibus penultima breuis est, ut *δεσπότης* *δεσπότηου*, id est, dominus domini. Excepto *κράτης*, Crates. Nam id *κράτητος*, id est, Cratetis facit.

QVAE SECUNDAE.

PORRò in *α*, uel in *η* desinentia fœminina, ut *μαῖα*, id est, Maia. *τιμή*, id est honor, ad secundam pertinent.

QVAE TERTIAE.

IN *ος* masculina, & fœminina, & in *ου* neutra, ad tertiam pertinet, ut *θεός*, id est, deus. *οὐία*. *ἀγαθόν*, id est, bonū.

QVAE QVARTAE.

QVÆ uero in *ως* desinunt. Attico more, masculina & fœminina, & in *ωρ* neutra, ad quartam pertinent. Declinantur enim ablatione consonantis finalis, ut *μενέλεως* *μενέλεω*. Menelaus Menelai. *εὐγεωρ* *εὐγεω*, id est, ferax feracis. Referrī possunt ad hanc, & quæ Dorico more declinant, ablatione *σ*, ut *λάας* *λάα*, lapis lapidis, *ποδῆς* *ποδῆ*.

QVAE SINT QVINTAE.

IAM uero quæcūq; formam habent diuersam ab ijs, quæ
K 3 dicta

THEODORI SECVNDVS

dicta sunt, masculina, fœminina, neutra, ad quintam pertinent. Nam genitiuum omnia habent in os, licet diuersis modis. Quatenus alia quidem desinunt in syllabam puram, alia nequaquam: sed addita consonante, siue tenui, siue aspirata, siue media, siue immutabili.

Vocales igitur in quas nomina huiusmodi desinunt, sunt α, ι, υ, ω. Consonantes uero σ, ν, λ, ρ, ξ, ψ, μ, ρ.

α τος Ergo quæ in α desinunt incontracta, per τ declinantur, βῆμα βήματος, id est, gradus gradus. Nisi si quod sit deformatum à masculino. Nam hoc masculini habet inflexionem, unde deductum est, μέγα μεγάλου, id est, magnum magni, quod dicatur μέγας μεγάλου, id est, magnus magni. Exceptis item proprijs literarum uocabulis, ut ἄλφα, βῆτα, quod hæc sunt indeclinabilia.

ι τος Quæ uero in ι desinunt, & græca sunt, per τ declinantur, ut μέλι μέλιτος, id est, mel mellis. Præter ea quæ deformant à masculino. Nam hæc inflexionē masculini, unde deducta sunt, seruant: ut τί τίνος, quid cuius. Quoniam dicimus τίς τίνοσ, id est, quis cuius, ἔυχαι εὐχαρίτος, id est, gratū grati: quod dicimus ἔυχαις εὐχαρίτος, id est, gratus grati. Porro barbarica per os purum declinantur. σίνηπι σινάπιος, id est, sinapi sinapis.

υ νος Quæ desinunt in υ, per ος purum declinantur: ut γόνυ γόνυος, id est, genu genu.

υ εος aut quæ trium sunt generum, declinantur υ conuerso in ε, ut πῶν πώεος, id est, grex gregis, ἡδὺ ἡδέος, id est, iucundum iucundi, ὄξυ ὄξεος, id est, acutum acuti.

ω δος In ω desinentia, per ος purum declinantur, λητώ λητόος, id est, Latona Latonæ.

De in σ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

DE IN Σ DESINENTIBVS.

Rursum in σ desinentia, partim quidē per os purū declinantur, partim per τ tenue, partim per θ aspiratū, partim per δ medium declinantur.

Igitur in ες desinentia, per ος purum declinantur. ἀληθὲς ἄληθες ες εος θεός, id est, uerum ueri.

Ad hæc in ευς desinentia, aut in αυς, declinantur abiecta uocali, quæ posterior est in diphthongo. βασιλεύς βασιλεύς αυς εος, id est, rex regis. ναὺς ναὺς αυς αος, id est, nauis nauis.

Itē in ους desinentia, cōsimiliter. βούς βοός, id est, bos bouis. Excepto πούς ποδός, id est, pes pedis. & δόδους δόδοντος, id est, dens dentis. Attamen quæ sunt ex cōtractione, ad tertiam referuntur, ut νοῦς νοῦ νοῦς, id est, mens mentis menti. Quamvis hæc licet & incontracte declinare, νοὺς νοός, id est, mens mentis. Adiungantur autē ἰης & in οίς desinentia per Synæresim, ut οἷς οἶός, ouis ouis. & φθίς φθιός, tabes tabis.

Præterea in ος neutra. δένος δένεος, id est, robur roboris. φάος ος εος φάεος, id est, lumen luminis. Et quæcunq; ab ijs composita sunt in ης, δημοδένης δημοδένεος. Demosthenes Demosthenis. Ac generaliter, quæ in ης desinunt, habentia neutrum formatum in ες. ἀληθὲς ἄληθές, uerus ueri. Horum autem formam sequitur ἄρης, Mars.

Præterea in ως masculina, & penultimam habent longam. μίνωω μίνωω, Minos Minois. ἥρωω ἥρωω, id est, heros herois, atq; id sanè iuxta communem linguam. Cæterum iuxta Atticam quartæ fiunt inflexionis. μίνωω μίνωω, id est, Minos Minois.

Præterea in ως unicæ syllabæ incontracta. λύω λύω, genus lupi. δμωω δμωω, famulus famuli.

Siquidem

ωσ ωτοσ. Siquidē quæ ex cōtractione sunt, per τ declinantur, ut φῶσ
 φωτὸσ, id est, lumen luminis. Ad quæ sanè referri potest &
 ὄυσ ωτοσ, id est, auris auris,

Ac rursum monosyllaba in ωσ, quæ quidem habent ς, aut θ
 aut τ, per οσ purum declinantur, ut δμὸσ, id est, famulus, θῶσ
 lupus, θρῶσ Troianus. Nam quæ aliam habent quampiam
 consonantem, per τ inflectuntur, ut χῶσ χωτὸσ color colo-
 ris. φῶσ φωτὸσ uir uiri. Adiungatur his quæ dicta sunt λᾶσ
 monosyllabum lapis, nam λαὸσ dicitur, id est, lapidis.

Præterea in ωσ sceminina quæ sunt oxytona, hoc est, ultima
 acuta, ut αἰδῶσ αἰδόοσ, id est, pudor pudoris, ἠῶσ ἠόοσ, id est,
 aurora auroræ. Nam quæ barytona sunt, id est, penultima
 acuta ad quartam declinationem referuntur, ut κέωσ κέω, ἔωσ
 ἔω, cos, cou, aurora auroræ.

Præterea in ισ appellatiua barytona, quæ non habent ulti-
 mam natura longam, ut ὄφις ὄφιοσ, id est, serpens serpentis.
 ὕβρις ὕβριοσ, id est, contumelia contumeliæ. Præter χάρις gra-
 tia, παῖσ, puer, puella. Nam χάριτοσ gratiæ dicitur, & παίδοσ,
 id est, pueri, uel puellæ.

Præterea nomina in υσ barytona, βότρυς βότρυοσ, id est, bo-
 trus botri. Præter κόρυς κόρυθοσ, id est, galea galeæ. Quamq̃
 horum nonnulla declinantur, mutata u in ε, πήχυς πήχειοσ, id
 est, cubitus, cubiti, πέλεκυς πελέκειοσ, id est, securis securis. Si-
 militer & oxytona, si sint unici generis, & si longam habeāt
 u, πληθύσ πληθύοσ, multitudo multitudinis, ἀχλύσ ἀχλύοσ, id
 est, caligo caliginis, δῆζύσ δῆζύοσ, id est, calamitas calamitatis.
 ὀαρισύσ ὀαρισύοσ, id est, familiaritas familiaritatis. Cæterum
 quæ trium sunt generum, declinantur u mutata in ε, ἠδύσ
 ἠδέοσ, id est, iucundus iucundi.

In ασ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

In *ασ* desinentia neutra, per *τ* inflectuntur, ut κρέας κρέατος, *ασ αρε*
id est, caro carnis, ὄσος ὄσατος, id est, auris auris.

Item in *ασ* masculina, dissyllaba, Barytona, ultimam habentia longam, quæ sanè & ante *τ* assumunt *ν*, ut ἄϊας ἄϊαντος, id est, Aïax Aïacis. κάλχας κάλχαντος. *ι*. Calchas Calchantis. Præter ea quæ formant ex se fœmininū in *αννα*, ut μέλας μέλανος, id est, niger, nigri, quod dicatur μέλαινα, id est, nigra. Rursum quæ plures duabus habent syllabas, si ab huiusmodi nomine dissyllabo fuerint composita sic declinantur, ut πολυδάμας πολυδάμαντος, id est, Polydamas Polydaman-
ασ ανος
tis. His congruunt, & nomina in *ας* oxytona, & non pura, masculina, ut ἰμάς ἰμάντης, id est, lorū lori. Et πᾶς, id est omnis, circumflexum eodem modo, facit enim παντός omnis, & neutrum ab hoc ueniens πᾶν totum.

Ad hæc in *εις* purum desinentia, abiecta posteriore uocali, quæ est in diphthongo, ut χάρις χαρίεντης, uenustus uenusti. *εις εντος*
Quin & ab his formata in *εμ* neutra, ad eundē modū declinātur, ut χαρίεις, id est, uenustus. χάριεμ, uenustū, χαρίεντης, uenusti. Excipiatur μεις, id est, mensis, nomen Aeolicum. Nam *εις ηνος*
id facit μηνός, mensis.

Item in *ους* desinentia contracta, declinationem habent in/contractorum. πλακός πλακόντος, id est, placenta placenta, *ους οεντος*
incontracte. πλακοῦς πλακοῦντης, contracte. *ους ουντος*

Item in *ης* barytona Iambica, hoc est quibus penultima breuis est, nec in ultima syllaba habent *τ*, ut λάχης λάχητος, id est, Laches Lachetis.

Præterea in *της* fœminina, Iambica, φιλότης φιλότητης, amicitia amicitia.

Præterea in *ως* oxytona, hoc est ultima acuta, si plures una
L syllabas

THEODORI SECVNDVS

- ως ὄτος Syllabas habeant, ut ἰδρω̄ς ἰδρω̄τος, id est, sudor sudoris.
- ως ὄτος Præterea in ως masculina, barytona, penultimam habentia breuem, ut γέλως γέλωτος, id est, hic risus, huius risus.
- αις αἶτος Item nomina in αις incontracta, ut δαίτες δαίτους, id est, conuiuium conuiuij. σαις σαίτες, id est, pasta pastæ. Nam παίτες
- αις αἶδος παιδός, id est, puer pueri, ex contractione est.
- αις αἶδος Præterea in αις oxytona, παλλὰς παλλάδος, id est, Pallas Palla-
dis. τριας τριάδος, id est, ternio ternionis. ἀρκάς ἀρκάδος, id
est, arcas arcadis. Præter ηςάς caput. Nam id facit ηςάτος, id
est, capitis.
- ις ἰδος Cæterum propria nomina in ις, per δ̄ declinantur, iuxta
linguam communem, ut πάρις παρίδος, id est, Paris Paridis.
Similiter in ις fœminina, penultimam habentia productâ,
μήνις μῆνιδος, id est, ira iræ. νεᾷνις νεᾷνιδος, i. adolescentula
adolescentulæ. Ad hæc in ις oxytona, unicam uocalem ha-
bentia in ultima, πριαμις πριαμίδος, id est, Priamis priami-
dis. Præterea in εις desinentia non purum, κλεις κλειδός, id
est, clauis clauis. ἀντήρις ἀντήριδος, id est, lignum obtentū.
- εις εἶδος Præterea in εις fœminina oxytona, in breuem desinentia,
χλαμύς χλαμύδος, id est, chlamys chlamydis. Et quæ acuiunt
antepenultimam, ut ἔπιλυς ἐπῆλυδος, id est, aduena aduena.
- ις ἰθος Porro quæ desinunt in ις appellatiua, barytona longâ ul-
timam habentia, inflectuntur per δ̄, ut ὄρνις ὄρνιδος, galli-
na gallinæ. Consimiliter & in υς desinentia, ut ἔλμινε ἔλμινι-
θος.
- λεις αἰλος At quæ desinunt in λεις, abiecto σ, quæ est immutabilis,
declinantur, ut ἄλεις ἄλεις, id est, sal salis.
- αιξ αἰλος Quæ uero in ξ, partim quidem declinantur per κ tenuem,
partim

ERASMO ROT. INTERPRETE.

partim per χ aspiratam, partim per γ mediam. Etenim quæ penultimam acuiunt, ut in genere dicam, per κ declinantur, ut θώραξ θώρακος, id est, thorax thoracis, præter ea, quæ uerbum habent in ζω, aut in γω. Hæc enim per γ declinantur ἄρπαξ ἄρπαγος, id est, rapax rapacis, quod dicatur αξ αγος ἄρπάζω, id est, rapio. τέτιξ τέτιγος, id est, cicada cicadæ. Nā uerbum habet τέτιζω, id est strido. σάλπιγξ σάλπιγγος, id ει ιγος est, tuba tubæ. Nam uerbum est σαλπίζω, id est, tuba cano. λέλειξ λέλεγος, id est, lebex lebegis. Nam uerbum est λέγω, id est, dico. Excepto etiam ἄναξ, id est, rex, quod ἄνακτος εξ εγος facit, regis, ne conueniret uox genitiui cum nominatiuo, ἄνα αξ ακτος κ*, id est, Castor.

Cæterum quæ acuiunt ultimam, per γ declinantur, ut βου ηξ ηγος πλῆξ βουβλήγος, id est, stimulus stimuli. αἰξ αἰγός, id est, ca ηξ ηγος pra capræ. ξώξ ξωγός, id est, arena arenæ. Excepto etiam βήξ βηχός, id est, hæc tussis huius tussis, πλώξ πλωκός, id est, ηξ ηγος lepus leporis. Exceptis & his, quæ consonantem habent ante ωξ ωκος ζ diuersam à γ, ut σάξξ, id est, caro. Nam σαρκός facit, carnis. Vt autem accuratius eadem dicamus, quæ in αξ desinunt, per κ declinantur, ut ἄνθραξ ἄνθρακος, id est, carbo carbonis. θράξ θρακός id est, Thrax Thracis. Excepto ἄρ ηξ ηγος παξ, id est, rapax, & ἄναξ rex.

Item in ηξ, siquidem simplicia fuerint, per κ declinantur, ut μύρμηξ μύρμηκος, id est, formica formicæ. Contra quæ ηξ ηκος composita, per γ. βουπλήξ βουπλίγος, id est, stimulus stimuli.

Cæterum in ειξ desinentia, per κ declinantur. Præter τέτιξ τέτιγος, id est, cicada cicadæ. Nam δριξ τριχός, id est, pilus pili habet.

L 2 Præterea

THEODORI SECVNDVS

Præterea in υξ definentia, & ultimā habentia natura longam, & quæcūq; duabus consonantibus efferuntur: quarū altera pertineat ad primam uerborū coniugationem, inflectuntur per κ. ut δοῖδυξ δοῖδυκος, id est, cochleare cochlearis: βέβρυξ βέβρυκος, id est, bebryx bebrycis. ἄμπυξ ἄμπυκος, id est, currus currus. Quæ uero eiusmodi nō sunt, inflectuntur per γ. ἄντυξ ἄντυγος, cantus canti.

Item in ωξ definentia simplicia, præter ῥῶξ, rupes.
 ωξ ωπος In ωξ definentia, per π inflectuntur pleraq;: ut κύκλωξ κύκλωπος, Cyclops Cyclopis. Quancūq; ἄραξ ἄραβος facit, Arabs Arabis. χάλυξ χάλυβος, id est, chalybs chalybis. λιξ λιβός, Libis Libis. φλεξ φλεβός, id est, uena uenæ. κίνυξ κίνυφος, id est, Cinyphs cinyphis.

κρξ κνος Porro in κρξ definentia, aut in ρ, inflectuntur per eandem immutabilem: ut ἔλληρξ ἔλληρνος, id est, græcus græci. νέσωρξ νέσωρνος. In nominibus autē in κρξ definentibus penultima acuta, idem κ uertitur in ε, iuxta formam neutrorū: ut τέρηνξ τέρηνδος, tener teneri. Nam neutrum habet τέρην tenerum. Item in ιξ, quæ ultimam habent acutam, & inflectuntur per μ. ut ποιμήνξ ποιμῆνός, id est, pastor pastoris. Præter μήνξ μηνός, hic mensis, huius mensis. Quin quædam etiam quæ non habent μ, eodem modo declinantur: ut ἀνχίρξ ἀνχίρνος, id est, ceruix ceruicis. φρήρξ φρήρνος, id est, mens mentis.

κςξ ερος Consimiliter & in κςξ definentia, nonnulla κ mutant in ε. Nempe quæcūq; penultimam habent acutam, & eandem longam. πίρξ πίρνος, id est, pier pieris. Item quæ desinunt in τρξ, ἀστρξ ἀστέρνος, id est, astrum astri. πατήρξ πατέρνος, pater patris. μήτηρξ μητέρνος, mater matris. θυγάτηρξ θυγατέρνος, id est, filia filia. Item in θρξ, ut αἰθήρξ αἰθέρνος, id est, aether aetheris.

Cæterum

Cæterum in $\iota\mu$ desinentia, uertunt & μ in σ in recto casu: $\iota\mu$ $\iota\nu\omicron\varsigma$
 unde $\delta\iota\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\lambda\eta\kappa\tau\alpha$ uocant, id est, duplicē habentia termina-
 tionem. Quam̄ manent eiusdem declinationis. Quemad-
 modum enim dicimus $\delta\epsilon\lambda\phi\iota\mu$ $\delta\epsilon\lambda\phi\iota\nu\omicron\varsigma$, id est, delphinus del- $\iota\varsigma$ $\iota\nu\omicron\varsigma$
 phini: sic etiā $\delta\epsilon\lambda\phi\iota\varsigma$ $\delta\epsilon\lambda\phi\iota\nu\omicron\varsigma$. Sic & $\theta\iota\varsigma$ $\theta\iota\nu\omicron\varsigma$, id est, litus litoris.
 & $\sigma\alpha\lambda\alpha\mu\iota\varsigma$ $\sigma\alpha\lambda\alpha\mu\iota\nu\omicron\varsigma$, id est, Salamis Salaminis. Atq; itidē in
 cæteris. His respondet & $\tau\iota\varsigma$, aliquis: licet unicæ sit termina-
 tionis: facit enim $\tau\iota\nu\omicron\varsigma$, alicuius. Porro $\kappa\tau\iota\epsilon\iota\varsigma$, pecten, geminā
 habet formam. Nam uelut in $\epsilon\varsigma$ desinens, cōmunicat cū $\iota\varsigma$,
 quæ geminam habent terminationē. Quatenus uero per ϵ
 declinatur, cōmunicat cum $\iota\varsigma$, quæ desinunt in $\kappa\mu$, facit enim
 $\kappa\tau\epsilon\nu\omicron\varsigma$, id est, pectinis.

Eorum quæ terminantur in $\omega\mu$, quædam assument literā $\omega\mu$ $\omega\nu\tau\omicron\varsigma$
 τ . ueluti circūflexa: ut $\xi\epsilon\nu\omicron\phi\omega\mu$ $\xi\epsilon\nu\omicron\phi\omega\nu\tau\omicron\varsigma$, Xenophon Xeno-
 phontis. Præter $\pi\omicron\sigma\phi\delta\omega\mu$, id est, Neptunus: nam id facit $\pi\omicron\sigma\phi$
 $\delta\omega\nu\omicron\varsigma$, Neptuni. Item quæ sceminina habent in $\alpha\iota\nu\alpha$, defor-
 mata. $\lambda\epsilon\omega\mu$ em̄ facit $\lambda\epsilon\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$, id est, leo leonis: propterea quod
 scemininum sit $\lambda\epsilon\alpha\iota\nu\alpha$, leæna. Et $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\omega\mu$ $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$, draco dra-
 conis: quoniā dicitur $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\alpha\iota\nu\alpha$, dracæna. Tametsi ne id quidē
 generale est: siquidem $\lambda\acute{\alpha}\kappa\omega\mu$ facit $\lambda\acute{\alpha}\kappa\omega\nu\omicron\varsigma$, quibus scemininū
 sit $\lambda\acute{\alpha}\kappa\alpha\iota\nu\alpha$, Lacedæmonia.

NUMERALIA.

IAm & numeralia nomina ad quintam referri possunt. $\epsilon\iota\varsigma$
 $\epsilon\iota\nu\omicron\varsigma$, unus unius. $\tau\rho\epsilon\varsigma$ $\tau\rho\iota\omega\mu$, id est, tres trium. $\tau\rho\iota\sigma\iota$, tribus.
 $\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\alpha\varsigma$ $\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\alpha\tau\omega\mu$, id est, quatuor, horum quatuor. $\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\alpha\tau\sigma\iota$, his
 quatuor. Præter $\delta\upsilon\omega$ $\delta\upsilon\omicron\tau\omega\mu$, id est, duo duorum. Nam ea figu-
 ra est tertiæ inflexionis. Quod genus est & $\acute{\alpha}\mu\phi\omega$, id est, am-
 bo. $\acute{\alpha}\mu\phi\omicron\tau\omega\mu$, amborum uel bus. Cæterum $\delta\upsilon\omicron$, non solū dicit̄
 in accusatiuo quoq; uerumetiam in genitiuo ac datiuo.

L 3 Quæ

THEODORI SECVNDVS
QVAE COMMVNIA DECLINATIONI-
BVS OMNIBVS INTER SE.

ESt autem declinationum omnium commune, quod ge-
nitium pluralem habent desinentem in $\omega\mu$. Et quod
eundem habent rectum & uocatiuum in omni numero, nisi
quod in singulari fit tantum Attico more. In duali uero &
plurali generaliter.

COMMVNIA EORVM QVAE PARIBVS
SYLLABIS DECLINANTVR.

Eorum quæ paribus syllabis declinant, commune est,
quod datiuum habent in iota non expressum desinen-
tem, cum uocali recti, aut cum maiori, illi respondente, ut
 $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma$ $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha$, Aeneas, huic Aeneæ. $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$ $\lambda\acute{o}\gamma\omicron$, sermo sermo,
ni. Item quod accusatiuum habent in μ desinentem, cum
uocali recti. $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha\mu$, Aeneam. $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\mu$, sermonem. Notentur
inter nomina quartæ declinationis $\acute{\alpha}\theta\omega$, Athonem. $\kappa\tilde{\omega}$, id
est, con. $\tau\acute{\epsilon}\omega$, Teon. $\lambda\alpha\gamma\tilde{\omega}$, leporem. quæ accusatiua sunt
absq; μ , more Attico.

COMMVNIA PRIMAE ET SECVNDÆ.

Primæ uero ac secundæ commune est, quod datiuus sin-
gularis desinens in α , conuenit in uoce cū recto & accu-
satiuo duali. $\tau\tilde{\omega}$ $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha$, huic Aeneæ. $\tau\tilde{\omega}$ $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha$, hi duo Aeneæ.
uel hos duos Aeneas. $\tau\tilde{\eta}$ $\mu\alpha\acute{\iota}\alpha$. huic Maiaæ. $\tau\tilde{\alpha}$ $\mu\alpha\acute{\iota}\alpha$. hæ duæ
Maiaæ, uel has duas. Verum cum datiuus singularis desinit
in η , tamē rectum & accusatiuum dualem faciunt, mutata η ,
in α , & ablata ι , non expressa. $\tau\tilde{\omega}$ $\chi\rho\upsilon\sigma\eta$, huic Chrysaæ. $\tau\tilde{\omega}$ $\chi\rho\upsilon\sigma\alpha$,
hi duo Chrysaæ, uel hos duos. $\tau\tilde{\eta}$ $\mu\omicron\upsilon\sigma\eta$, id est, huic
musa. $\tau\tilde{\alpha}$ $\mu\omicron\upsilon\sigma\alpha$, id est, hæ duæ musa, uel has duas.

Communia.

ERASMO ROT. INTERPRETE.
 COMMVNIA PRIMAE, SECVNDAE,
 ET QVARTAE.

Primæ uero & secundæ & quartæ commune est, quod
 ex recto & accusatiuo dualium, faciunt genitiuum &
 datiuum dualium, assumptis *ι & ρ*. τὸ ἀνεία, duo Aeneæ.
 τοῖρ ἀνείαρ, duorum uel duobus. τὰ μουσα, duæ uel duas.
 τᾶρ μουσαρ, id est, duarū uel duabus. τὸ μελέω, duo Me/
 nelai. τοῖρ μελέωρ, id est, duorum uel duobus. Porro quod
 rectus pluralis hinc fit tantū addito *ι*. τὸ ἀνεία, duo Aeneæ.
 οἱ ἀνεία, id est, plures Aeneæ. τὰ μουσα, duæ musæ. αἱ μουσα,
 id est, plures musæ. τὸ μελέω, duo Menelai. οἱ μελέωρ, plu-
 res Menelai. Præterea quod ex recto plurali, datiuus fiat
 pluralis assumpto *σ*. οἱ ἀνεία, τοῖς ἀνείαε, plures Aeneæ,
 pluribus Aeneis. αἱ μουσα, plures musæ. τᾶς μουσαε, pluri-
 bus musis. οἱ μελέωρ, plures Menelai. τοῖς μελέωρε, pluribus
 Menelais. Eiecto autē *ι*, & assumpto *σ*, faciunt accusatiuum
 οἱ ἀνεία, plures Aeneæ. τοὺς ἀνείαε, plures Aeneas. αἱ μουσα,
 musæ. τὰς μουσαε, musas. οἱ μελέωρ, Menelai. τοὺς μελέωρε,
 id est, Menelaos.

COMMVNIA PRIMAE,
 AC TERTIAE.

Primæ uero ac tertiæ commune est, quod declinantur
 ultima uersa in *ου*. ut ἀνείαε, Aeneas. ἀνείου, Aeneæ.
 λόγος λόγου, id est, sermo sermonis.

COMMVNIA PRIMAE ET QVINTAE.

Primæ uero & quintæ commune, quod à recto uoca-
 tiuum faciunt ablato *σ*. ut ὁ ἀνείαε, hic Aeneas. ὦ ἀνεία,
 o Aeneas. ὁ χαρίεσ, hic uenustus. ὦ χαρίε, o uenuste.

Communia.

THEODORI SECVNDVS

COMMVNIA SECVNDÆ ET QVINTÆ.

Secundæ & quintæ cōmune est, quod omnino est eadē
 Suox uocatiui & nominatiui ἡ μαῖα, hæc Maia. ᾧ μαῖα,
 o Maia. ὁ λάχης, hic Laches. ᾧ λάχης, o Laches.

COMMVNIA TERTIÆ ET QVARTÆ.

Tertiæ uero & quartæ commune est, quod datiuus sin-
 gularis eandem habet uocem cum recto & accusatiuo
 duali. τῷ λόγῳ, id est, sermoni. τῶ λόγῳ, duo uel duos sermo-
 nes. τῷ μενέλεω. huic Menelao. τῶ μενέλεω, duo Menelai uel
 duos Menelaos. Præterea quod datiuus pluralis fiat à no-
 minatiuo plurali, addita σ. οἱ λόγοι, id est, sermones. τοῖς
 λόγοις, id est, sermonibus. οἱ μενέλεω, τοῖς μενέλεω, id est, hi
 Menelai, Menelais.

COMMVNIA TERTIÆ ET QVINTÆ.

Tertiæ uero & quintæ commune est, quod à recto, & ac-
 cusatiuo dualiū, genitiuus & datiuus dualium. τῶ λόγῳ,
 id est, duo uel duos sermones. τοῖμ λόγοιμ. id est, duorum uel
 duobus. τῶ ἄϊαντε. id est, Aiaces duo uel duos. τοῖμ ἄϊαντοιμ. id
 est, duorum uel duobus.

PROPRIVM PRIMÆ.

Rursum proprium est primæ, quod habētia τ. aut gen-
 tium uocabula, non solum ablata σ, faciunt uocatiuū,
 uerum etiā mutato ἡ in α. ὁ προφήτης, hic propheta. ᾧ προφήτα
 o propheta. ὁ πέρσης, hic persa. ᾧ πέρσα, id est, o persa. Huius
 autem eiusdem est, quod genitiuum singularē habet in εω.
 more Ionico. οἰκέτου, id est, famuli. οἰκέτω, famuli. πηλείδου,
 pelidæ. πηλείδω, pelidæ. Vnde interiecto α, fit πηλαΐδω. id
 est, pelidæ.

Proprium

ERASMO ROT. INTERPRETE.

PROPRIVM SECVNDÆ.

Secundæ uero proprium est, quod assumpto σ declinat^{ur}, μαῖα μαίας, ἰ. Maia Maïa. τιμή τιμῆς, ἰ. honor, honoris. Item quod α manet in genitiuo, si purum sit, aut si sequatur δ, aut θ, aut ρ. Sin secus fuerit, uertitur α in κ, ut μουσα μουσῆς, id est, musa musæ.

PROPRIVM TERTIÆ.

Tertiæ propriū est, quod datiuū singularē format à genitiuo, in ω λόγου λόγῳ, id est, sermonis sermoni. Præterea quod uocatiuum habeat desinentem in ε, ὃ λόγε, id est, o sermo. Præterea quod ex recto, eodemq; accusatiuo duali, fit rectus pluralis in οι diphthongum, τῶ λόγῳ, id est, duo uel duos sermones. δι λόγοι, id est, plures sermones. Deinde quod ex recto plurali, fit datiuus pluralis, addita σ, λόγοις, id est, sermonibus. Porro accusatiuus in ους.

PROPRIVM QVARTÆ.

Quartæ autem proprium est, abiecto σ declinari. μενέλεως μενέλεω, id est, Menelaus Menelai. Item quod rectus pluralis in uoce conuenit cum datiuo singulari.

PROPRIVM QVINTÆ.

Quintæ uero proprium est, quod genitiuum singularē habet in ος. ἄιας ἄιαντος, id est, Aïax Aïacis. Præterea quod à genitiuo singulari, facit datiuum singularē in ι, ἄιαντος ἄιαντι, id est, Aïacis Aïaci. Item quod accusatiuum singularē in α fingit à datiuo, ἄιαντι ἄιαντα, id est, Aïaci Aïacem. Siquidem ποσειδῶ Neptunum, & κυκεῶ mixturem, & ἰδρῶ sudorem, per Apocopen proferunt. Quod genus est & ἀπόλλω, id est, Appollinem.

M Præterea

THEODORI SECVNDVS

Præterea quod uocatiuus in his, quæ per *υτ* declinantur in contracta, fiat ablatione ultimæ syllabæ genitiui, ἄϊαντος Aia-
 cis. ὦ ἄϊαρ, id est, o Ajax. χαρίεντος, id est, uenusti, ὦ χάρειρ, o
 uenuste. Quant̄ in πλακοῦς, id est, placenta, & σιμοῦς, Si-
 mois, & his adsimilibus, auferendum est & *υ*, quod est in
 penultima, σιμοῦντος σιμοῦ, id est, Simoentis o Simois. Exci-
 piatur tamen ὁδούς, deus. Nam huius idem est uocatiuus &
 rectus. Cæterum in his quæ declinantur per εος, contrahun-
 tur̄ in ους. Vocatiuus fit à recto, uerso *η* in *ε*, δημοδένης, id
 est, hic Demosthenes, ὦ δημοδένες, id est, o Demosthenes.
 Rursum in fœmininis desinentibus in ω, uel in ως, fit à re-
 cto o finali uerso in *οι* diphthongum, ἡ λητώ, id est, Lato-
 na, ὦ λητοῖ, id est, o Latona, & ablato *σ* si fuerit, ut ἡ ἰδώς,
 hic pudor, ὦ ἰδοῖ, id est, o pudor. In his uero quæ desinūt
 in *ημ*, aut in *ες*, quorum neutra deformantur in *εμ*, uocati-
 uus formatur à nominatiuo, abiecta ultima syllaba, τέξημ
 τέξηνος, id est, tener teneri, ὦ τέξημ o tener. χαρίεις χαρίεντος, id
 est, uenustus uenusti, ὦ χάρειρ o uenuste. Cæterū in *ijs*, quæ
 desinunt in *ης*, & penultimam habent acutam, fit uocatiuus
 in *ες*, ut μήτηρ, hæc mater, ὦ μήτες, o mater. Excepto πίης,
 pater. Quibus sanè respondet, & inter oxytona. πατήρ, pa-
 ter, ἀνήρ, uir, δαήρ leuir, σωτήρ seruator. Etenim dicimus ὦ πά-
 τερ, o pater, ἄνερ o uir, δάερ o leuir, σῶτερ o seruator.
 Præterea quod in quibusdam uocatiuus omnino conso-
 nat cum recto, in quibusdam sine *σ* proferatur. Nam in *δης*
 aut in *ους* desinentium, absque *σ* cum diphthongo profe-
 runtur, nisi quid uetet. Nam ὦ ποῦς o pes, & ὦ ὁδούς o
 deus tantum ne sit eadem uox cum ποῦ, id est, ubi, & ὁδού,
 id est, uia.

Item

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Item in appellatiuis desinentibus in *ις*, quæ penultimam acunt, nec habent ultimam natura longam, atq; adeo in uniuersum in nominibus in *ις* desinentibus penultima acuta, ὁ ὄφις, id est, hic serpens, ὦ ὄφι, id est, o serpens. Similiter in *ις*, quæ desinunt in *υς*, penultima acuta, ὁ βότρυς, id est, botrus, ὦ βότρυ, id est, o botre. Item in *ις* etiam quæ ultimam acunt, si sint trium generum, ὁ ἡδύς, id est, hic iucundus, ὦ ἡδύ, id est, o iucunde.

Cæterum in nominibus masculinis, desinentibus in *ων* longum, uocatiui eadem uox quæ nominatiui, nec habet alteram. Atque in genere fit hoc in omnibus in *ων* desinentibus. Cæterum quæ inflectuntur, aut per *ων* purum, aut per *τ*. Exceptis uocatiuis pluralibus oxytonorum, ut ὁ ἥρωες ὦ ἥρωες heros, o heros: & nominum baritonorū, in *ων*, iambicorū, atq; in totū omniū, quæ sic in *ων* desinūt, & declinantur per *τ*, ὁ λάχης, id est, hic Laches, ὦ λάχης, id est, o Laches. Item nominum in *ων* oxytonorum, ἡ πάλλας, id est, Pallas ὦ πάλλας, id est, o Pallas, Rursum nominum in *ις* oxytonorum, ἡ τριამίς, ὦ τριამίς. Item oxytonorum in *υς*, ἡ χλαμύς, ὦ χλαμύς. Item nominum in *λις*, ὁ ἄλς, id est, hic sal, ὦ ἄλς id est, o sal. Item nominum desinentiū in duplicem consonantem, ὁ ἄναξ rex, ὦ ἄναξ o rex. Item in immutabilem desinentiū, ut ὁ ἑλληρ, id est, Græcus, ὦ ἑλληρ, o Græce. Præter ea quæ superius dicta sunt. Quin & illud est propriū, qd nomina tiuū, & accusatiuū dualiū faciunt à datiuo singulari, i uerso in *ε*, ἄϊαντι Aiaci, ἄϊαντε Aiaces duo, uel duos. Præterea, qd ex recto, eodemq; accusatiuo duali, assumpto *σ*, fit rectus pluralis, ἄϊαντε, i. duo Aiaces, ἄϊαντες, i. plures Aiaces. Itē quod datiuus pluralis, fit à datiuo singulari in *σι* uel actu uel potētia,

M 2 ἄϊανσι

THEODORI SECVNDVS

ἄϊασι, id est, Aiacibus. φοίνιξι, id est, phœnicibus. Itaq; si purū fuerit ι, datiuī singularis, tum σ assumitur, δημοθένης Demostheni. δημοθένης Demosthenibus. In nonnullis uero & υ, additur, ut quorum nominatiuus desinit in ους, incōtractū, aut in ους, βοῖ βοῦσι boui bubus. πελέϊ πελεῦσι, id est, Peleo Peleis. Sin in ους non purum. Si quidem τ, aut ϑ, aut δ, aut ν adiunctum fuerit, uertitur in σ, & υ eliditur, si præcedat τ, ἄϊαντι Aiaci, ἄϊασιν Aiacibus. In nonnullis uero, & in huius locum υ assumitur, ut quorum rectus desinit in ωμ, λέοντι λέουσι, id est, leoni leonibus. Quod si alia quæpiam fuerit consonans, aut immutabilis, aut tenuis, aut aspirata, aut media, præter dictas, rursus σ assumitur, ἑλί id est, salī, ἑλσι, id est, salibus. πέρδικι perdici, πέρδιξι perdicibus. βηχι tussi, βηξι tussibus. μάσιγι μάσιξι, flagello flagellis, nisi quod aspirata, & media in sibi respondentem mutam uertitur, & recipitur duplex. Præterea quod ex accusatiuo singulari, fit accusatiuus pluralis, addito σ. Porro quintæ declinationis proprie, sunt etiam fermè omnes nominum contractiones.

DE CONTRACTIS.

CVm in octo potissimum formas diuisa sint nomina contractionem recipientia, nihil est, quod idem sit omnium commune. Cæterum ι & ου, & primi υ, commune est, quod quatuor duntaxat casus contrahuntur in α. Nempe datiuus singularis. Item rectus, accusatiuus & uocatiuus pluralis, Exceptis neutris. Commune his & illud, ο genitiui breue, in ω uertere, more Attico. Exceptis ἦς, quæ ad primum υ, pertinent. Siquidem in uniuersum Attici casus in ος purum desinentes, tum obliquos, tum rectos, uerso ο breue, in longum: & uocali α quæ est
in pe/

in penultima, mutata in ε proferre consueuerunt. μενέλαος μενέλεως, id est, Menelaus. ὄφιτος ὄφεως, id est, serpentis. Cæterū eorum quæ ad κ. ε. ο. & α. pertinent, commune est, & quod in omnibus cōtrahuntur, nisi sicubi neutrum genus uetat, & quod genitiui plurales contrahuntur in ω. Differunt autem, quod quæ ad primam formam pertinent nempe κ. ε. ο. Contrahuntur in ου. ει. η. οι. quæ uero ad α, hoc est, tertiam formam polypathon, contrahuntur in ω. α. proprium autem ω, hoc est, tertiæ formæ oligopathon, quod singularia duntaxat contrahuntur. Dualia uero & pluralia incontracta declinantur iuxta tertiam inflexionē. Eiusdem autē sunt cōtractiones, & quod singularis accusatiuus comparatiuorum, Attico more contrahitur in ω. ἀμείνονα ἀμείνω, id est, meliorem meliorē. Videlicet eliso μ & ο. & α in ω, conflatis. Præterea quod rectus & accusatiuus pluralis contrahitur in ους, ἀμείνονες ἀμείνους, id est, meliores. ἀμείνονας ἀμείνους, meliores. Ad hæc quod nōnulla in ισ desinentium. & per δ, declinatorum, tum in recto, tum in accusatiuo plurali contrahantur. φθόιδες φθοῖς, tabes tabes. φθόιδας φθοῖς, has tabes. ὄιδες οῖς, id est, oues, ὄιδας ὄις, id est, has oues. Est autem atticum hoc quoq;. Atq; insuper Atticum est quod accusatiui nominum in ισ, aut in ευς purum contrahuntur in α, ὑγιέα ὑγιᾶ, sanum sanum. παραία, παραῖα, pireum. Cæterū quod eliditur δ in huiusmodi nominibus Ionicum est, ut πάριος, Paridis. θέτιος, Thetidis. Item elisio τ. in his quæ per τ declinantur. κρέατος κρέαος, id est, carnis. Item quod quæ habent ι & ευ declinantur per ε & η, πόλεος, ciuitatis. & βασιλῆος, regis. Præterea quod horum nominū accusatiuus fiat etiam ablata ultima syllaba, & in eius locū recepto μ. παρίδα παρίμ,

M ; Paridem.

THEODORI SECVNDVS

Paridem. μίνιδα μῆτιρ, iram. Idem fit & in ijs quæ habent ἰ
ὄφια ὄφιρ, serpentem. & in utroq; υ. ἡδέα ἡδύρ, iucundum.
βότρυα βότρυρ.

DE SYNCOPEN PATIENTIBVS.

QVædam autem in κρ desinentium & Syncopen patiuntur, uelut ἀνήρ, uir. πατήρ, pater. μήτηρ, mater. Nam faciunt ἀνέρος & ἀνδρός, uiri. μητέρος & μητρὸς, matris. πατέρος & πατρὸς, patris. atq; item in cæteris casibus, nisi quid uetet. Atq; horum datiuus pluralis fit quidem à singulari quem admodum in cæteris. Verum aut à datiuo Syncopen iam passo, interposito α, ut πατρὶ πατράσι, id est, patri patribus. aut à nondum passo translato ac uerso ε, ut πατέρι πατράσι, id est, patri patribus. Et ἀνέρι ἀνδράσι, uiro uiris. Porrò apud poetam dictum est. & ἀνδρεσι, uiris. Iam uero πλοῦς, nauigatio. & νοῦς, mens. aliáq; id genus, non sunt contractionis quintæ, sed tertię. Veniunt autē à πλόος, nauigatio. & νόος, mens. Quamobrem & præstiterit inflectere iuxta tertiam νοῦς, mens. νοῦ, mentis.

DE VARIE DECLINATIS.

SVnt autē nomina quæ nõ seruant propriam & æquabilem inflexionem, sed uarie declinant. unde & ἑτερόκλιτα dicta. Quod genus est ζεὺς, Iuppiter. Nec enim facit ζέος, Iouis, sed δῖος, Iouis, accommodatum in aliam uocem. Item μέγας, magnus, non em̄ facit μέγαντος, magni: sed μεγάλου, magni. Item πολὺς, multus. neq; enim πολέος, multi, facit in oratione soluta: sed πολλοῦ, multi. item neutra ab his uenientia, μέγα, magnū. μεγάλου, magni. πολὺ, multū. πολλοῦ, multi. Præterea φρέαρ, puteus. & ἥπαρ, hepar. ac δέλεαρ, esca. & ὕδωρ, aqua. Non em̄ faciūt φρέαρος, putei. ἥπαρος, hepatis. δελέαρὸς, esca.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

ελα, ὕδατος, id est, aquæ, sed φρέατος, ἕπατος, δελέατος, ὕδατος. Cæterum in his non est certam reperire formam, aut regulam, sed tantum usus & consuetudo est obseruanda. Rursum alia quædam Apocopen, aut aliud quippiam passa, indeclinabilia sunt, ut λῶν, id est, domus, & κρη, id est, ordeum, & λιπα, id est, pinguetudo, & κρη, id est, caro. Ex nihil passis, indeclinabilia sunt hæc, σέβας, id est, decus, ὄφελος id est, utilitas, ὄνας, id est, somniū, δέμας, id est, corpus. Atque in summa. Neutra in ας desinentia, quæ non habent ας purum, ut σέλας, id est, iubar, δέπας, id est, poculum, βεῖτας, id est, statua.

DE VERBO.

Verbum autem prius diuisum est, & quæ haberet accidentia explicatis.

QUAE COMMVNIA QUATVOR
CONIVGATIONVM

Cum sint quinque uerbi inflexiones, quas easdem & coniugationes uocamus, quatuor quidem uerborum in desinentium, unius uero in μι. Illud primarum quatuor est commune, quod in indicatiuo actiuo, præteritum imperfectum fit à præsentī, mutata ultima in ον, & addito augmento, uel syllabæ, uel temporis. Atque in totum, siquidem uerbum incipit à consonante, augmentum fit syllabæ, assumpto ε in initio, ut τύπω, id est, uerbero, ἔτυπον, id est, uerberabam. Sin à uocali, fit augmentū temporis, prima uocali breuis uersa in longam, ἀγαπῶ, id est, diligo, ἠγάπων, id est, diligebam, Nisi sanè κτεάρα. i. fregi, tēporis augmento figuratū est, & ἰάγηρ

Formatio/
nes prate/
riti imper/
fecti.

THEODORI SECVNDVS

& ἐάγην, id est, fractus eram, & ἐάλωμ id est, captus eram, & huiusmodi. Nam in his, ne hoc quidem fuerit perpetuum.

Formatio/
nes futuri
primi.

Præterea cōmune est & illud, quod primū futurū desinat in ω, & idem habeat initium cum præsentī, & quod ante ω habeat σ, uel actu, ut ἀκούω ἀκούσω, id est, audio audiam, uel uirtute, ut πύπῃω, id est, uerberō, πύψω, id est, uerberabo. Excepta quarta, idē ex consuetudine. Quandoquidem quo ad naturam, & hæc reciperet σ, unde & ὄρω, id est, moueo, ὄρσω, id est, mouebo. & ἔλω, id est, traho, ἔλσω, id est, trahā, dicunt Doræ. Itidem dicendum erat, & μείω μένσω, id est, mane manebo, & κρίνω κρίνσω, id est, iudico iudicabo. Verū in usu non sunt, ob uocis absurditatem. Nam βαδίω, id est, ibo, Atticum est. Siquidem uerborum in ιω desinentium, si plures duabus habeant syllabas, futura eliso σ, proferunt Athenienses. βαδίσω, id est, uadam, βαδίω, id est, uadam. ἐλπίζω, id est, sperabo. ἐλπίζω, id est, sperabo. Cæterum αὔξω, id est, augetur. & εἶψω, id est, coquo, & ἠλέξω, id est, auxiliator, non natiua sunt, sed aliquid passa.

Indefiniti
primi.

Ad hæc, quod primum indefinitum fiat à futuro, mutato ultimo ω in α, accedente augmento temporis, uel syllabæ, ἀκούω, id est, audiā, ἠκούσα, id est, audiui, πύψω, id est, uerberabo. ἔτυψα, id est, uerberaui. Verum ἐλέλιξα uerti, per conduplicationem est dictum.

Præteriti
perfecti.

Præterea quo præteritum perfectum, à futuro fiat in α, & eandem habeat initialem cum præterito imperfecto secundum tempus aucto, ut ὁμιλήσω, id est, confabulabor, ὁμίληκα, id est, confabulatus sum. Porro cum est syllabæ augmentum, etiam initialem præsentis uocalem assumunt

πύψω

τύφω uerberabo τέτυφα uerberabauī.

Quantū in his, in quibus est in initio cōsonans duplex, aut s
nuncū eiusmodi consonantē assumit præteritū perfectū, ne
sonus uocis sit absurdus. ἔφαλλα cecini, ἔσασα feminaui, ἔββε
φα ieci. Item in quibus est aspirata consonās, præteritū per
fectū nō assumit eandem, sed tenuem, ob modo dictā cau
sam. φράζω dico. πέφρακα dixi, χωρίζω separo. κεχώρικα separa
ui. θηρεύω uenor. τεθήρευκα uenatus sum. In quibus autem est
α, ε, aut ο initialis litera, in his Attici proprium præteritum
perfectum faciunt initiales præsentis literas, communi præ
terito apponentes, ac tertiam corripientes syllabam, ut ελεύ
θω uenio. ἔλευκα ueni, ἐλήλυκα ueni. ἀκούω audio, ἤκουκα audi
ui, ἀκήκοκα audiui. ὀρύσσω fodio, ὄρυχα fodi, ὀρώρυχα fodi. Sūt
tamen in quibus initiales non apponunt, cum incipiant ab
ο, sed ε solum, itidem ut fit in præteritis imperfectis, & inde
finitis. ὄσμαι ἔωσμαι impulsus sum, ὄνημαι ἐόνημαι emptus
sum, ὄρακα ἐώρακα uidi, ἀνώγα ἀνέωγα aperui. Quorum qui
dem & præteritum imperfectum simile quippiam habet.
ἔωνούμην emebar, ἐώρων uidebam. Ad hanc formam efferun
tur & δικάμυδεορ ἔδικαμυδεορ. Cæterum ξυνέηκε & προσέειπε,
id est, intellexi, & affatus est, poetica sunt iuxta similitudi
nem efficta.

Quin & illud est commune, quod à præterito perfecto, fit præteritum plusquæperfectum in εμ, etiam cum augmento syllabico, si præteritum perfectum incipiat à consonante τέτυφα uerberauī, ἔτετύφην uerberaueram.

Præterea quod à primo indefinito, fit secundum in ορ, sic ut penultima sit breuis, & ante ορ habeat consonantem præsentis indicem coniugationis. Quod si præsens desinat in ω pu

N rum.

THEODORI SECVNDVS

rum, pure profertur & hoc ἔτυφα ἔτυπον uerberaui. ἤκουσα ἤκουα audiui, penultima correpta. Quod si præsens dissyllabum utrumq; habuerit in penultima ε, uidelicet immutabili præcedente, uel sequente, tamen ferè ε uertitur in α. πέρθω exscindo. ἔπαρθον exscidi. δέξκω uideo. ἔδρακον uidi. αείρω semino, ἔσπασον feminaui. φθείρω corrumpo, ἔφθαρων corrupti. Cæterum ἤγαγον duxi, & ἐπέπληγον præcellui, per conduplicationem dicta sunt. Atq; ἔχον habui, interposito σ, peculiarem habet formam.

Futuri secundū. Præterea quod ab indefinito secundo fit futurum secundū in ω circumflexum, abiecto augmento, ἔτυπον uerberaui, τῷ πῶ uerberabo.

FORMATIONES MEDIORVM.

IN medio uero indicatiuo commune est, quod singula tempora à singulis actiuorum eiusdem nominis formantur hoc pacto. A præsentis præsens, mutato ω in ο, & assumpta syllaba *μαι*, βιάζω compello, βιάξομαι compellor. A præterito imperfecto, præteritum imperfectū interposito *μικ*, ἐβιάζον compellebam ἐβιάζόμην compellebar. A primo futuro, primum futurum uerso ω in ο, & addito *μαι* τίψω uerberabo. τίψομαι uerberabor. Sed tamen in quarta coniugatione peculiari modo assumitur & υ, φαλώ canam, φαλοῦμαι canā. A primo indefinito, primum indefinitum, & à secundo secundum, assumpto *μικ*, ἔτυφα uerberaui, ἐτυφάμην uerberaui, ἔτυπον ἐτυπόμην uerberaui. A præterito perfecto, præteritum perfectum habens ante α, consonantē indicem coniugationis, aut nullam etiam consonantem, si uerbum desinat in ω purum. Vocetur autem hoc totum Characteristicon, τέτυφα τέτυπα uerberaui. ἔφαλα ἔφαλα cecini ἤκουκα ἤκουα audiui.

audiui. Et si duæ fuerint consonantes, siue actu, siue potentia, propter duplicem tamen commune est, ut præteritum medium magis accipiat consonantem indicem coniugationis. *τύπῳ τέτυπα*, φράζω *πέφρασα*, dixi. *πλήθῳπέπληγα*, percello percellui. Et si futurum in penultima habeat ε, siue solum, siue cum ι. Tum præteritum medium in penultima habet οι, ε, uerso in ο. *πείσω*, parebo. *πέποιθα*, parui. *φθερῶ*, corrumpam. *ἐφθορα*, corrupe. *ἐλπῶ*, sperabo. *ἐόλπαι*, speraui. Huiusmodi est & *ἔιωθα*, consueui. & *ἔϊκα* *ἔοικα*, uideor. A præterito uero plusquàmperfecto, præteritū plusquàmperfectum assumpta litera coniugationis indice *ἔτετύπεμ*, uerberaueram, *ἔτετύπεμ*, uerberaueram. *ἠκούκεμ* *ἠκούεμ*, audieram. *ἔψάλεμ*, *ἔψαλεμ*, cecineram. A secundo uero futuro, secundum futurū, mutato ω in ου, & assumpto *μα*. *τυπῶ*, uerberabo. *τυποῦμαι*, uerberabo.

FORMATIONES PAS/
SIVORVM.

IN passiuis autem commune est, quod præsens & præteritum imperfectum ab actiuis temporibus eiusdem nominis actiuis ueniunt, eodem modo quo media, *γράφω*, *γράφωμαι*, scribo, scribor. *ἔγραφομ*, *ἔγραφόμην*, scribebam, scribebar. Item quod præteritum perfectum formatur à præterito perfecto, mutata ultima in *μαι*. *τέτυπα*, uerberaui. *τέτυμμαι*, uerberatus sum. *πεποίηκα*, *πεποίημαι*, feci, factus sum. Præterea quod indefinitum secundum ab eodem actiuo fit, mutata ultima in *ην*. *ἔτυπον*, *ἔτύπημ*, id est, uerberaui, uerberatus sum. Præteritum autem plusquàmperfectum, à præterito perfecto cum quo conuenit in consonante, ultima uersa in *μην*. & addito augmento syllabæ, si forte uer-

THEODORI SECVNDVS

bum incipiat à consonante, & omnino si augmentum recipiat. τέτυμμαι ἐπετύμμημ, id est, uerberatus sum, uerberatus fuerim.

Quod si à uocali incipiat præteritum perfectum, augere oportet mediam si fieri possit. ἔοικα, id est, uideor. ἔώκημ, id est, uisus fuerim. ἔολπα, id est, speraui. ἔώλπεμ, speraueram. Primum autem indefinitum fit ab eodem præterito perfecto passiuo, mutata ultima in δημ, & abiecto syllabico augmento nimirum in ης, in quibus est augmentum. semper autem cum augmento siue temporis, siue syllabæ. τέτυπται, id est, uerberatus est. ἐτύφθημ, uerberatus sum. ὤρισαι, id est, definitum est. ὤρισημ, definitus sum. Posset autem fieri & à primo indefinito actiuorum generaliter, si σ est in omni futuro, mutata σα in δημ, & tenui quæ adest, uersa in eius aspiratam. ἔτυψα, id est, uerberaui. ἐτύφθημ, id est, uerberatus sum. ἔψαλα, id est, cecini. ἔψάλθημ, cantatus sum. Præterea paulo post futurum, à secunda persona præteriti perfecti interposito ομ. τέτυψαι τετύφομαι, id est, uerberatus es. mox uerberabor. πέπλεξαι πεπλέξομαι, id est, plicatus sum. mox plicabor. Primum autem & secundum futurum ab indefinitis primo & secundo cum quibus conueniunt in cōsonantibus, assumpto ομαι, & sublato augmento. ἐτύφης, id est, uerberatus es. τυφθήσομαι, id est, uerberabor. ἐτύπης, id est, uerberatus es. τυπήσομαι, uerberabor.

COMMVNĒ PRIMÆ ET SECVNDÆ.

Primæ uero & secundæ commune est, quod in actiuo futuro uirtute habent σ nimirum in duplici consonante, nam omnino in futuro σ adest, & quod in præterito perfecto, finale α habet coniunctum cum consonante aspirata.

ERASMO · ROT. INTERPRETE.

ta, quæ respondeat duplici finali futuri, ut quæ uim obtineat tenuis. πύψω, id est, uerberabo. τέτυφα, uerberaui, λέξω λέλεχα, dicam dixi. Et in passiuo præterito perfecto ante finale *μαι*, mutant illam aspiratam actiui in propriam mediam. τέτυφα, uerberaui. τέτυβμαι, etiamsi propter *μ* sequens profertur τέτυμμαι. λέλεχα, dixi. λέλεγμαι, dictus sum. Atque in indefinito rursus media consonans in suam aspiratam. τέτυβμαι ἐτύφθην, uerberatus sum. λέλεγμαι ἐλέχθην, dictus sum. Differunt autem quod primæ sunt hæ consonantes, ψ β φ. πύψω, uerberabo. τέτυφα, uerberaui. τέτυβμαι, uerberatus sum. ἐτύφθην, uerberatus sum. Secundæ uero hæ ξ χ γ. λέξω, dicam. λέλεχα, dixi. λέλεγμαι, dictus sum. ἐλέχθην, dictus sum.

COMMVNIA TERTIÆ ET QVARTÆ.

Tertix uero & quartæ commune est, quod præteritum perfectum actiuum κ̄ habet coniunctum cum ᾱ finali. βασιλεύσας, regnaui. ἔφαλα, cecini. Quanc̄z hæctenus differunt, quod tertia idem habet κ̄ uersum ex σ̄ futuri. βασιλεύσω, regnabo. βεβασίλευσα, regnaui. Quarta uero additione φ̄ ᾱ λ̄ ω̄, canam. ἔφαλα, cecini. Cæterum in quarta κ̄, si forte incidit ante ρ̄. assumptum ρ̄ uertitur in γ̄ propter κ̄ sequens. ξανῶ, aspergam. ἔρξαγα, aspersi. & passiuum ἔρραμαι, aspersus sum. propter sequens μ̄. Tametsi indefinitum rursus habet μ̄. ἐρράσθην, aspersus sum.

QVÆ PROPRIA.

Proprium autem tertiæ & illud, quod in futuro actiuo, actu habet σ̄. ubi priores idem habent uirtute. ἀκούσω, audiam. ποιήσω, faciam. Atque in uniuersum, ubi in priorib⁹

N 3 conjugationibus

THEODORI SECVNDVS

coniuagationibus duplex consonans mutatur in aspiratam aut mediam ibi, aut idem σ quod est, seruatur, aut in κ uertitur, aut omnino deest. Vertitur enim in præterito perfecto actiuo in κ, semper ἤκουκα, audiui. Deest autem & seruatur in præterito perfecto passiuo, πεποίημαι, factus sum. ἤκουσμαι, auditus sum. Etenim si ω finale proprij præsentis purum fuerit, plerunq; deest, βοάω, clamo. βεβόημαι, clamatus sum. τοξέω, iaculor. τετόξηνμαι, iaculatus sum. In nonnullis tamē seruatur. ἐλκύνω, traho. ἐίλκυσμαι, id est, tractus sum. ἀκούω, audio. ἤκουσμαι, auditus sum. Item in his quæ habet α aut ε ante ω, præcedente λ in penultima syllaba. γελάω, rideo. γεγέλασμαι, risus sum. τελέω, perficio. πετέλεσμαι, perfectus sum. Sed melius consyderandum, quod si ω eiusmodi non fuerit purum, semper manet σ. ᾄδω, cano. ᾄσμαι, cantatus sum. πείθω, persuadeo. πέπεισμαι, persuasus sum. πλάττω, fingo. πέπλασμαι, fictus sum. φράζω, dico. πέφρασμαι, dictus sum. Verum in quibus præteritum perfectum habet σ in ἡσdem & indefinitum habeat necesse est. ἤκουσμαι, auditus sum. ἠκούσθη, auditus sum. Contra ubi præteritum non habet, nec indefinitum habet. πεποίημαι, factus sum. ἐποιήθη, factus sum. Proprium autem huius coniuagationis & hoc quod futura uerborum habentium α. ε. ο. ante ω sic proferrantur. uti α & ε uertantur in κ. ο in ω. ποιέω, facio. ποιήσω, faciam. βοάω, clamo. βοήσω, clamabo. χρυσώω, inauror. χρυσώσω, inaurabo. Exceptis καλέω, uoco. τελέω, perficio. ἐπαινέω, laudo. φορέω, gesto. ξέω, polio. ἀκέομαι, medeor. & γελάω, rideo. ἐλάω, ago. ἐράω, amo. περάω, trañcio. ἀνιάω, molestia afficio. ἰάομαι, sano. κλάω, frango. πετάω, uolo. κεράω, misceo. ἀπάω, uello. ἀρόω, aro. ὀμύω, iuro. ὀνόω, iuuor. ἐνόω, moueo. ἔσσω, pascō.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

pasco. Tametsi apud Homerum dictum sit Ionico more, & ἐπαίψω, laudabo. & φορήσω, gestabo. & περιήσω, trañciam. & περιήσω, tentabo. & ἴσομαι, sanabo.

PROPRIA QVARTAE.

Quartæ uero proprium est, quod futurum actiuum ante finale ω. consonantem habet præsentis. & corrigit penultimam, ωείρω, semino. ωερώ, seminabo. Quanquam φύρω, pinso. & φυρῶ, pinsam. & ὄρω, moueo. & ὄρω, mouebo. & φθείρω, corrumpto. φθέρω, corrupam reperitur habere, iuxta consuetudinem Doricæ linguæ. Insuper & illud est proprium, quod indefinitum primum ε. habet in penultima, si futurum in penultima habuerit ε. rursus η. si illud habet α. μενῶ, manebo. ἔμενα, mansi. ψαλῶ, canam. ἔψηλα, cecini.

Item quod in præterito perfecto actiuo, & secundo indefinito, ε. quod erat in penultima futuri mutetur in α. ωερώ, seminabo. ἔωαρηκα, seminavi. φθερώ, corrupam. ἔφθαρηκα, corrupe. κτενῶ, occidam. ἔκτενον, occidi. Item quod præteritum perfectum medium αι. quæ est in penultima, uertatur in η. χαίνω, hio. κέχρηνα, hiaui. φαίνω, ostendo. πέφρηνα, ostendi. Item quod in uerbis desinentibus quidem in ω. Cæterum in penultima habentibus ι. uel ε. diphthongum, non uertitur μ. sed abijcitur. κρίνω, iudico. κέχρηκα, iudicaui. τείνω, tendo. τέτακα, tetendi. Verum in his sanè præteritum perfectum passiuū eodem modo nō habet idem μ. uersum. κέχρημαι, iudicatus sum. Nec indefinitum inuertibile. ἐκρίθην, iudicatus sum, ob soni absurditatem.

Propria

QVinta uero quod sit uerborū in *μι*, uenientium à uer/
 bis tertiæ coniugationis, habentium *α. ε. ο. υ.* ante *ω*.
 & quod non omnia habent tempora, dictum est prius. ha/
 bet autem illud proprium, quod præteritum imperfectum
 fit ab actiuo præfenti, elisione *ι*, & cōuersione *μ* in *μ*. *τίθημι*,
 pono. *ἔτιθημ*, ponebam. *ἵστημι*, statuo. *ἵστημ*, statuebam. *δίδωμι*,
 do. *ἔδιδωμ*, dabam. *ζεύγνυμι*, copulo. *ἔζεύγνυμ*, copulabam.
 Præterea quod primum indefinitum ante *α* finale habet *κ*
 in eadē syllaba. At nō in omnibus, sed in ijs duntaxat, quæ
 deformant a uerbis habētibus *ε* aut *ο* ante *ω*, ut *τιθέω*, pono.
τίθημι, pono. *ἔθηκα*, posui. *δίδόω*, do. *δίδωμι*, do. *ἔδωκα*, dedi.
 Dictum autem & illud prius, quod uerba in *μι* in passiuis
 ac medijs: Item in dualibus ac pluralibus corripitur penul/
 tima. Tametsi ne hoc quidem perpetuum est. Siquidem
 apud Homerum dictum est *τίθημαι*, ponor. & *ἀκάρχημαι*, id
 est, crucior. & *δίζημαι*, id est, queror. Item *ἐκίχημεν*, id est, inue/
 nimus. & *βήτην*, id est, ibant duo. & *σήτην*, id est, stabant duo.
σώωντήτην, id est, occurrebant duo. Proinde excipiēda erant
 dualia & pluralia, quæ ueniunt à prima persona secundi in/
 definiti. *ἕστημεν* enim dicimus stabamus. & *ἕστητον*, stabatis
 duo. Item *ἔβημεν*, id est, ibamus. *ἔβητον* id est, ibatis duo.
 Attamen hoc commune est fermè omnibus, quod sic penul/
 timam corripunt, iuxta rationē consimilem. Etenim quem/
 admodum in uerbis desinentibus in *ω*, *ω* contrahitur in *ο*,
 aut *ε* in *ε*. Ita in uerbis in *μι*, *κ* corripitur in *ε*, aut *η* in *α*,
 aut *ω* in *ο*, aut *υ* longum in *υ* breue. Itaq; & horum corre/
 ptio fit singulis horum in propriam uocalem uerbi origi/
 nalis, unde deductum est uerbum productum, *τιθέω*, id est,
 pono.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

pono τίθημι pono, τίθεμαι ponor, ἵσάω statuo, ἵσθημι statuo
ἵσθαι statuor. δίδω do δίδωμι do δίδομαι dor. ζεύγνύω copu
lo ζεύγνυμι copulo ζεύγνυμαι copulor.

FORMATIONES VERBORVM IN μι

FIt autem in horum passiuus, ac medijs præsens à præsen
ti actiuus, interiecta α, ante ι finale, & correpta penulti
ma, τίθημι pono τίθεμαι ponor. Præteritum autem imperfe
ctum à præterito imperfecto, sicut & in cæteris coniugatio
nibus, ἐτίθημι ponebam, ἐτιθέμην ponebar. Consimiliter &
medij uerbi primum, ac secundum indefinitum à cognatis
ἔθηκα posui, ἔθηκάμην ponebar, ἔθηκα posui, ἐθέμην positus
sum. Præteritum autem perfectum passiuorum ab eiusdē
generis præsentis fit, uersa litera conduplicatitia, in ε, τίθεμαι
ponor τίθεμαι positus sum, δίδομαι dor, δέδομαι datus sum.
ἵσθαι statuor ἵσθαι statutus sum. Cæterum indefinitum
formatur à præterito perfecto, sicut in tertia coniugatione,
δέδομαι ἐδέθημι datus sum, τέθειμαι ἐδέθημι positus sum. Quā
quàm ἐτέθημι sonatur per τ ob uocis absurditatem.

INFLEXIO PERSONALIS ACTIVO

RVM IN ω.

IAm uero personalis inflexionis idem quidem est mo
dus in quatuor coniugationibus uerborum in ω. Cæte
rum differentia est in temporibus. Nam alia simili modo
inflectunt personas, alia diuerso. Tamen à quibus formen
tur id omnibus commune per modos singulos.

Comune est igitur præsentis & futuri primi indicatiui, mo
di actiuus generis, quod secunda persona singularis, fit à pri
ma mutata ultima in εσ τύπω τύπεις, uerbero uerberas. τί
πω τίπεις, uerberabo uerberabis. Tertia rursus à secunda

○ eliso

THEODORI SECVNDVS

eliso σ τύπῃα uerberat, τύψα uerberabit. In dualibus autem secunda persona fit à secunda singulari, mutata ultima syllaba in ετορ, τύπῃας uerberas, τύπῃετορ uerberatis duo, τύψας uerberabis, τύψετορ uerberabitis duo. Nam prima persona dualis in nullo actiuo fit, Porrò tertia consonat cum secunda. Pluralium autem prima persona fit à prima singularium ω mutato in ο & addita syllaba μερ τύπῃω uerbero, τύπῃομεν uerberamus. Secunda rursus à secunda dualium, conuersione ultimæ syllabæ in τε, τύπῃετορ uerberatis duo τύπῃετε uerberatis plures. Tertia item à tertia dualium mutata ultima in ουσί, τύπῃετορ uerberant duo, τύπῃουσί uerberant plures. Additur autem semper & ρ τύπῃουσίμ. Siqui dem generaliter tertiæ personæ desinētis in ι aut in ε, addūt ρ, Attico more, siue uocalis sequatur, siue consonans. Contra Iones absq; ρ proferunt. Argumēto sunt illa, ἡτῆμῆς ἄρηι τῆρα, id est, contumelia affecit sacerdotem, & ἔσθ' ὅτε, id est, nonnunq̃. Hæc autē cōmunia sunt, & cum futuro secundo, nisi quod illic non eliditur ι secundæ personæ singularium, sed tertiæ dualium siue eliditur, siue transponitur. Nam dicimus τυπῆς uerberabis, τυπῆτορ uerberabitis duo, τυποῦσιν uerberabunt.

At præteriti imperfecti & secūdi indefiniti secūda quidē persona singularis fit à prima persona mutato ορ in ες, ἔτυπτορ uerberabam, ἔτυπῃες uerberabas. Tertia uero à secunda, ut dictum est.

Porrò dualium secunda, à secunda singularium, mutata ultima in ετορ. Rursus tertia à tertia addita syllaba τῃρ.

Pluralium uero prima quidē à prima singularium, interposita syllaba με, ἔτύπτορ ἔτυπτομερ uerberabā uerberabamus.

Secunda

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Secunda rursus à secunda dualium, ad eundem modum, ut in præsentī. Porro tertia in uoce non differt à prima singularium. Nam ἕλθοσαμ ueniebant, & ἐμάθοσαμ discebant, iuxta Chalcidicæ linguæ proprietatem formata sunt, ad formam ἕθοσαμ dabant.

COMMVNIA PRIMI INDEFINITI ET
PRAETERITI PERFECTI.

Primi autem indefiniti, & præteriti perfecti commune est, quod secunda persona singularium fit à prima addito ε̄ ἔτυφα uerberaui ἔτυφας uerberastī, τέτυφα uerberaui, τέτυφας uerberastī. Tertia uero abiecto σ, & uerso α in ε̄, ἔτυφε uerberaui τέτυφε uerberaui.

Cæterum dualium secunda fit à secunda singulariū, mutata ultima syllaba in ατομ, ἔτυφας uerberastī, ἐτύφατομ uerberastis duo, τέτυφας uerberauiστί, τετύφατομ uerberastis duo. Porro iam tertia nō conuenit, sed præteriti quidem perfecti tertia eandem habet uocem cum secunda. Indefiniti autem à sua secunda fit, mutata ultima in τημ, ἐτύφατομ uerberastis duo, ἐτυφάτημ uerberauerunt duo. Iā pluraliū prima fit utrisq; à prima singularium appposito μεμ ἔτυφα uerberaui, ἐτύφαμεμ uerberauimus τέτυφα uerberaui, τετύφαμεμ uerberauimus. Secunda uero à secunda dualium, itidem, ut in præsentī. At tertia iā non conuenit, sed in præterito perfecto fit à tertia dualium, ultima uersa in σμ, τετύφατομ uerberarunt duo τετύφασμ uerberarunt plures. In indefinito rursus à prima singularium addito μ, ἔτυφα uerberaui, ἔτυφαμ uerberarunt. Porro præteriti plusq; perfecti, secunda persona fit à prima uerso ν in σ, ἐτετύφαμ uerberaueram, ἐτετύφας uerberaueras.

Ac cætera omnia eodē modo quo in secūdo indefinito, nisi

○ 2 quod hic

quod hic nulla mutatur uocalis, & quod tertia persona pluralium fit à tertia singularium addita syllaba $\sigma\alpha\mu$. ἐπετύφεα, uerberauerat. ἐτετεύφασαμ, uerberauerant.

Liquet igitur quod præsentis & amborum futurorum, & præteriti perfecti actiui, peculiare est præ cæteris temporibus, quod secundæ & tertiæ personæ dualium inter se conueniunt in uoce. Quapropter & dicitur: Quoties tertiæ personæ pluraliū desinunt in $\sigma\iota$, secunda ac tertia dualium conueniunt. Accidit autem quod tertiæ personæ pluralium, & in numero syllabarū, & in uoce conueniunt cum primis singularium, in præterito perfecto, & secūdo indefinito. Nam generale est actiuis præteritis, quibus participiū nō desinit in σ , ultima acuta, tertiæ personæ pluralis numeri finalem habere, quæ est genitiui participialis penultima syllaba. ὁ τύπων, uerberans. τοῦ τύποντος, uerberantis. ἐτυπων, uerberabant. ὁ τύφας, qui uerberauit. τοῦ τύφαντος, eius qui uerberauit. ἐτυφαμ, uerberauerunt.

DE MEDIORVM FORMATIONE.

CAeterum mediorum indicatiuorum, præteritum perfectum & plusquæperfectum, respondent actiuis eiusdem nominis. Præsentis autem & futuri cōmune est, quod secunda persona singularium fit à prima, eliso μ , & uerso σ , in ϵ . & contracto ϵ & $\alpha\iota$, in η . τύπωνμαι, uerberor. τύπηη, uerberaris. Præter $\epsilon\iota\omicron\mu\alpha\iota$, puto. βούλομαι, uolo. ὄψομαι, uidebo. Nam horum secunda, fit eliso α & ϵ , quod erat ex cōuersione, & contractis in $\epsilon\iota$ diphthongum. ὄεις, putas. βούλει, uis. ὄψει, uidebis. Tertia uero à secunda dissoluenda contracta, & interponendo τ . τύπηται, uerberatur. Dualium autē prima fit a prima singulariū, ultima syllaba
mutata

ERASMO ROT. INTERPRETE

mutata in μεθoν. τύπoμα, uerberor. τυπόμεθoν, uerberamur
 duo. Porro secunda & tertia conueniunt, & a tertia fiunt ul-
 tima commutata in δον, τύπεται, uerberatur. τυπέδον, uer-
 beramini duo, aut uerberantur duo. Pluralium autē prima
 fit a prima dualium, cōmutatione ultimæ in δα. τυπόμεδoν,
 uerberamur duo. τυπόμεθα, uerberamur plures. Secunda
 item a secunda ultima mutata in δε. τυπέδον, uerberamini
 duo. τυπέδε, uerberamini plures. Tertia uero a tertia singu-
 larium ε, quod est in penultima, uerso in ο, & assumpto μ.
 τύπεται, uerberatur. τύπονται, uerberantur. Quant̄ hęc
 cōmunia sunt & cum secundo futuro, nisi quod in eo secun-
 da persona singularium fit etiam u eliso. τυπούμαι, uerbera-
 bor. τυπέαι, uerberaberis. τυπή, uerberaberis. μαχούμαι, pu-
 gnabo. μαχέαι, μαχῆ, pugnabis. & tertia fit assumpto ι, in
 diphthongum. τυπέαι, uerberaberis. τυπέται, uerberabitur.
 Præterea tertia pluralium, fit uersa ε diphthongo in ου. τυ-
 πούνται, uerberabunt. Porro præteriti imperfecti, & secun-
 di indefiniti commune est, quod secunda persona singula-
 rium, fit a prima eliso μ & ρ. & uerso κ in ε, & ο & ε conflatis
 in diphthongum ου. ἐτυπόμεκρ, uerberabar. ἐτύπε, uerbera-
 baris. ἐτύπεου, uerberabaris. Tertia rursus a secunda dissolu-
 ta diphthongo ου in εο. & interposito τ. ἐτύπεο, uerberaba-
 ris. ἐτύπετο, uerberabatur. Ceteræ uero formantur eodem
 modo, ut in præsentī, nisi quod secunda persona ac tertia
 dualium non conueniunt in uoce. Sed tertia fit a secunda
 singularium, commutatione ultimæ in δκρ. aut a sua ipsius
 secunda. ἐτύπετο, uerberabatur. ἐτυπέδον, uerberabamini
 duo. ἐτυπέδκρ, uerberabantur duo. Primi autem indefiniti
 secunda persona singularis fit a prima, eliso μ & ρ, & uerso κ

○ ; in ε.

THEODORI SECVNDVS

in ε. & hoc rursus in ο mutato, & α & ο conflatis in ω: ἐτυψάμην, uerberaui. ἐτύψας, uerberasti. ἐτύψω, uerberasti. Tertia uero à secunda resoluendo cōtracta, & interponendo τ. ἐτύψας, uerberasti. ἐτύψατο, uerberauit. Cæteræ formantur eodem modo, ut in secundo indefinito, nisi quod illic ο. quod est in penultima, uertitur in ε. & rursum in ο. hic α ubiq; manet immutabile.

PASSIVORVM FORMATIONES.

PAssiuorū autem præsens quidem & ambo futura cum præsentis mediorum congruunt. Præteritum autem imperfectum, cum præterito imperfecto. Indefinita uero cum præterito plusquamperfecto. Præteritum autē perfectum & plusquamperfectum, propriam sortita sunt decisionem. Nam præteriti perfecti secunda persona fit à prima, mutato finali μ. in σ, siue actu, siue potentia. Etenim quorum futurum fit per ψ. aut ξ. horum formatio fit per eandem duplicem. πέπλεγμαι, plexus sum. πέπλεξαι, plexus es. τέτυμμαι, uerberatus sum. τέτυψαι, uerberatus es. Tertia fit à secunda, uerso σ. in τ. quomocunq; habeatur, siue actu, siue potentia. Adsunt autem actu, & quæ ante uidebantur illi adesse in potentia, uidelicet in duplici consonante, uelut κ. aut π. τέτυψαι, uerberatus es. τέτυψῃαι, uerberatus est. πέπλεξαι, plexus es. πέπλεκται, plexus est. ἑσπασαι, feminatus es. ἑσπασται, feminatus est. Quin & σ. assumitur ubi ratio postulat, si primæ personæ ultima in eadem syllaba habet σμ. ἤκουσμαι, auditus sum. ἤκουσαι, auditus es. ἤκουσαι, auditus est.

Dualium autem prima persona à prima singularium itidem,

ERASMO ROT. INTERPRETE.

itidem, ut in præsentī. Item secunda ac tertia eadem uoce, à secunda mutata ultima in $\theta\sigma\rho$. nimirum in $\iota\eta\varsigma$ in quibus actu est σ . ἤκουσαι, auditus es. ἤκουσθε, auditi estis duo, aut sunt. In quibus autem σ est potentia non σ , sed aut ϕ ante θ ponendum est. si consonans fuerit ψ . ut τέτυψαι, uerberatus es. τέτυφθε, uerberati estis, aut sunt duo. aut χ . si consonans fuerit ξ . πέπλεξαι, plexus es. πέπλεχθε, plexi estis, aut sunt duo. Pluralium autem prima persona fit à prima dualium, ultima transfigurata in $\delta\alpha$. itidem, ut in præsentī. πετύμμεσθε, uerberati sumus duo. τετύμμεθα, uerberati sumus plures. Secunda item à secunda, eliso ρ & σ . uerso in ϵ . τέτυφθε, uerberati estis duo. τέτυφθε, uerberati estis plures. Tertia persona pluralium iuxta communem Græcorum linguam fieri non potest, ubi tertia singularium desinit in syllabam habentem duas consonantes. Caterum Ionico more fit à tertia singularium uersa consonante tenui, in quibus fuerit in aspiratam, & interposito α . τίτυπῃαι, uerberatus est, πτύφαται, uerberati sunt. πέπλεκται, plexus est. πεπλέχεται, plexi sunt. Sed personæ præteriti plusquamperfecti fiant eodem modo, quo personæ præteriti perfecti, nisi quod hic est uocalis finalis σ , ubi illic est α . Tum tertiã dualium figurare oportet in $\delta\eta\rho$. à secunda. Siquidem in genere illic duntaxat secunda ac tertia persona in uoce cōsentiunt, ubi tertia pluralium desinit in ι . aut in α .

FORMATIONES QVINTAE IN $\mu\iota$.

Proprium autē quintæ est, quod in indicatiuis actiuis, secunda persona præsentis fit à prima, sublato ι . & μ . uerso in σ . τίθημι, pono. τίθης, ponis. Tertia rursus à secunda, addito

THEODORI SECVNDVS

addito *ι*, τίδης, ponis. τίθησι ponit. Dualiū uero secūda perso-
na ac tertia fit a secūda singulariū σ uerso in τ, & addito ορ,
& penultima mutata in penultimā uocalē uerbi, unde ipsū
formatū est, uerbū in μι, τιδέω pono, τίδημι pono, τίδης ponis,
τίδετορ ponitis uel ponūt duo, ισάω statuo, ἴσημι statuo, ἴσης
statuis, ἴσατερ statuitis aut statuūt duo. δίδω do, δίδωμι do, δίδω
das, δίδωτορ datis aut dant duo. Pluraliū uero persona
prima, fit a prima singularium ultima mutata in μεν, & pe-
nultima commutata, ut dictum est, τίδημι pono, πίδεμεν po-
nimus. Secunda rursus a secunda dualium eliso ρ, & ο uerso
in ε, τίθετορ ponitis duo, τίθετε ponitis plures. Tertia item a
tertia dualium, eiecto ν, & syllaba τω mutata in σι, ac inter-
posito α, τίθετορ ponitis duo, τίθέασι ponunt plures. δίδοτορ
dant duo, δίδόασι dant plures. Ceterum ισᾶσι statuunt, &
ἴσσι mittūt, & similia per contractionē pronunciant. Porro
personæ præteriti imperfecti, & secundi indefiniti eodē mo-
do formantur, quemadmodum in præteritis imperfectis,
& indefinitis, uerborum in ω desinentium, ἐτίθημ ponebam,
ἐτίθης ponebas, ἔθημ posui, ἔθης posuisti, nisi quod hic penul-
tima singulariū longa, corripitur in dualibus & pluralibus,
ut dictum est. Verum eadē uerba in μι, ut in genere loquar,
formantur & iuxta conduplicationem, ut ex consonante ini-
tiali & ι, nisi uocis incommoditas obstiterit, δῶ do, δίδωμι
do, θῶ pono, τίδημι pono, σῶ statuo, tamen facit ἴσημι, ob uo-
cis absurditatem.

MEDII AC PASSIVI FORMATIONES.

IN medijs autem & passiujs indicatiuis, secunda persona
præsentis & præteriti perfecti fit a prima, mutato μαι in
σαι, τίθεμαι ponor, τίδεσαι poneris, τέθεμαι positus sum, τέθεσαι
positus

ERASMO ROT. INTERPRETE.

positus es. Porro præteriti imperfecti, & secundi indefiniti secunda persona fit, mutata ultima in σο, ἐτιθέμην, ponebā. ἐτίθεσο, posuisti. Cætera uero omnia communia habet cum tertia. Licet autē & in η proferre secundam personam præsentis in ijs, quæ ueniunt à uerbis habentibus ε uel α, τίθεμαι, ponor, τίθη, poneris. ἵσταμαι, statuor. ἵστη, statueris.

INFLECTIO ACTIVORVM

PER MODOS.

CAeterum modalis inflexionis caput est modus indicatiuus, ab hoc modo enim omnes cæteri formantur, hoc pacto, Indicatiuum τίπῳ, uerbero. Præteritum imperfectū ἐτυπῶμ, uerberabam. Imperatiuum τίπῃε, uerbera. Optatiuū τίπῳιμι, utinam uerberarem. Subiunctiuum ἐὰν τίπῳ, si uerberem. Infinitiuum τυπεῖν, uerberare. Futurum primum indicatiuum τίψω, uerberabo. Optatiuum τυψοίμι, utinam uerberaturus essem. Infinitiuū τυψεῖν, uerberaturum esse. Indefinitum primum indicatiuum ἐτυψα, uerberaui. Imperatiuum τυψομ, uerberato. Optatiuum τυψοίμι, utinam uerberasssem. Subiunctiuum ἐὰν τυψω, si uerberaui. Infinitum τυψαι, uerberasse. Præteritū perfectum indicatiuum τέτυφα, uerberaui. Præteritum plusq̄ perfectum ἐτετύφαμ, uerberaueram. Imperatiuum τέτυφε, uerberato. Optatiuum τετύφοίμι, utinam uerberasssem. Subiunctiuum ἐὰν τετύφω, si uerberauerim. Infinitiuum τετυφέναι, uerberasse. Indefinitum secundum indicatiuum ἐτυπομ, uerberaui. Imperatiuū τύπε, uerbera. Optatiuum τύποίμι, utinam uerberasssem. Subiunctiuū ἐὰν τύπω, si uerberarem. Infinitiuū τυπεῖν, uerberasse. Futurum secundum indicatiuum τυπῶ, uerberabo. Optatiuum τυποῖμι, utinā uerberaturus essem. Infinitiuū τυπεῖν, uerberaturū esse.

P Media

THEODORI SECUNDVS

MEDIA.

PRæsens indicatiuum $\tauύπσομαι$, uerberor. Præteritum imperfectum $\epsilon\tauυπσομην$, uerberabar. Imperatiuum $\tauύπσον$, uerberare. Optatiuum $\tauυπσοίμην$, utinam uerberarer. Subiunctiuum $\epsilon\grave{\alpha}\nu \tauύπσωμαι$, si uerberer. Infinitiuum $\tauύπσοθαι$, uerberari. Futurum primum indicatiuum $\tauύψομαι$, uerberabo. Optatiuum $\tauυψοίμην$, utinam uerberaturus essem. Infinitiuum $\tauύψοθαι$, uerberaturum esse. Indefinitum primum Indicatiuum $\epsilon\tauυψάμην$, uerberaui. Imperatiuum $\tauύψαι$, uerberato. Optatiuum $\tauυψάίμην$, utinam uerberassem. Subiunctiuum $\epsilon\grave{\alpha}\nu \tauύψωμαι$, si uerberaro. Infinitiuum $\tauύψοθαι$, uerberasse. Præteritum perfectum Indicatiuum $\tauέτυπα$, uerberaui. Plusquamperfectum $\epsilon\tauέτυπαμ$, uerberaueram. Imperatiuum $\tauέτυπε$, uerberato. Optatiuum $\tauετύποιμι$, utinam uerberassem. Subiunctiuum $\epsilon\grave{\alpha}\nu \tauετύπω$, si uerberarim. Infinitiuum $\tauετυπέναι$, uerberasse. Indefinitum secundum Indicatiuum $\epsilon\tauυποόμην$, uerberatus sum. Imperatiuum $\tauυποῦ$, uerberare. Optatiuum $\tauυποίμην$, utinam uerberatus essem. Subiunctiuum $\epsilon\grave{\alpha}\nu \tauύπωμαι$, si uerberatus fuerim. Infinitiuum $\tauυπέθαι$, uerberatum fuisse. Futurum secundum Indicatiuum $\tauυποῦμαι$, uerberabo. Optatiuum $\tauυποίμην$, utinam uerberaturus sim. Infinitiuum $\tauυπέθαι$, uerberaturum esse.

PASSIVA.

PRæsens indicatiuum $\tauύπσομαι$, uerberor. & reliqua sicuti dictum est. Præteritum perfectum indicatiuum $\tauέτυμμαι$, uerberatus sum. Plusquamperfectum $\epsilon\piετύμμην$, uerberatus fueram. Imperatiuum $\tauέτυσο$, uerberatus esto. Infinitiuum $\tauετύφθαι$, uerberatum fuisse. Indefinitum primum indicatiuum $\epsilon\tauύφθην$, uerberatus sum. Imperatiuum $\tauύφθητι$, uerberatus esto. Optatiuum $\tauυφθείην$,

ERASMO ROT. INTERPRETE.

τυφτείημ, utinā uerberatus sim. Subiunctiuū ἐὰν τυφθῶ, si uerberatus fuerim. Infinitiuū τυφθῆναι, uerberatū esse. Indefinitum secundum indicatiuū ἐτύπημ, uerberatus sum. Imperatiuum τύπηθι, uerberatus esto. Optatiuū τυπήαιμ, utinā uerberatus sim. Subiunctiuum ἐὰν τυπῶ, si uerberatus fuerim. Infinitiuū τυπήναι, uerberatū esse. Futurū primū indicatiuū τυφθήσομαι, uerberabor. Optatiuū τυφθησοίμην, utinā uerberandus sim. Infinitiuū τυφθήσεσθαι, uerberandū esse. Futurū secundum indicatiuum τυπήσομαι, uerberabor. Optatiuum τυπησοίμην, utinam uerberatus sim. Infinitiuū τυπήσεσθαι, uerberandum esse. Mox futurū indicatiuū τετύφομαι, mox uerberabor. Optatiuū τετυφοίμην, utinā mox uerberarer. Infinitiuum τετύφεσθαι, mox uerberandum esse.

VERBA IN μι, ACTIVA.

PRæsens indicatiuū τίθημι, pono. Præteritū imperfectū ἐτίθημ, ponebam. Imperatiuū τίθει, pone. Optatiuum τιθείημ, utinam ponerem. Subiunctiuū ἐὰν τιθῶ, si ponam. Infinitum τιθέναι, ponere. Indefinitū primum Indicatiuū ἔθηκα, posui. & reliqua quemadmodum in ἔτυφα.

Indefinitū secundum indicatiuū ἔθημ, posui. Imperatiuū δέτι, pone. & δέε, pone. Optatiuū δείημ, utinam posuissem. Subiunctiuū ἐὰν θῶ, si posuerim. Infinitū δέναι, posuisse.

MEDIA ET PASSIVA.

PRæsens indicatiuum τίθεμαι, ponor. Præteritum imperfectum ἐτιθέμην, ponebar. Imperatiuum τίθεσο & τίθου, ponere. Optatiuum τιθείμην, utinam ponerer. Subiunctiuū ἐὰν τιθῶμαι, si ponar. Infinitum τιθέσθαι, poni.

Indefinitum secundum indicatiuum ἐθέμην, positus sum. Imperatiuum θέσο & θοῦ, positus esto. Optatiuum δείμην,

P 2 utinam

THEODORI SECVNDVS

utinam positus sim. Subiunctiuum ἐὰν δῶμαι, si positus fuerim. Infinitum δέδαι, positum esse. Præteritum perfectum indicatiuū τέθειμαι, positus sum. Plusq̄ perfectum ἐπέειμην, positus fueram. Imperatiuum τέθεισο, positus esto. Optatiuum ἐδέειμην, utinam positus sim. Subiunctiuum ἐὰν πεδῶμαι, si positus sim. Infinitum πεδέδαι, positum fuisse.

Indefinitum primum indicatiuum ἐτέθην, positus sum. Imperatiuum τέθειτι, positus esto. Optatiuum ἐδέειν, utinam positus sim. Subiunctiuum ἐὰν πεδῶ, si positus fuerim. Infinitum πεδέειναι, positum fuisse.

Futurum primum Indicatiuum πεθήσομαι, ponar. Optatiuum πεθήσοίμην, utinam ponendus sim. Infinitū πεθήσεδαι, ponendum esse. Mox futurum Indicatiuum πεθήσομαι, mox ponar, & reliqua, ut in πετύψομαι, mox uerberabor.

QVAE MODIS OMNIBVS COMMVNIA.

Commune est modis omnibus, quod augmentū originis abijciunt, excepto præterito perfecto. ἔτυπτον, uerberabam. τύπτε, uerba. ἔτυψα, uerberaui. τύψον, uerberato. τύψαμι, utinam uerberassem. ἐὰν τύψω, si uerberaro. τύψω, uerberasse. At τέτυφα, facit τέτυφε, uerberato. πετύφοιμι, utinam uerberassem. ἐὰν τετύφω, si uerberauerim. τετυφέναι, uerberasse. eodem augmento manente in omnibus. Præteritum autem imperfectum coniungitur præsentis: plusquam perfectum, præterito perfecto. Vnde formationes quæ ab alterutris horum fiunt, etiam cum alteris habent significationem. Illud autem liquet, quod futurum nec in Imperatiuo formatur, neq̄ in Subiunctiuo. Cæterum huius nota, est in his, quæ formantur a primis indefinitis.

Formationes

ERASMO ROT. INTERPRETE
 FORMATIONES IMPERATIVO/
 RVM ACTIVORVM.

Verborum actiuorum in ω. Imperatiuum fit à tertia
 persona proprij thematis ἔτυπτε, uerberabat. τύπτε,
 uerbera. τέτυφε, uerberauit. τέτυφε, uerberato. Tametsi pri-
 mum Indefinitum fit, ultima etiam in ομ. mutata, ἔτυψε,
 uerberauit. τύψομ, uerberato.

OPTATIVORVM.

Optatiua uero à participiali genitiuo, ultima uersa in μι,
 & eliso μ, litera inflexiua, & assumpto ι, in diphthon/
 gum: aut etiam uersa ου, diphthongo in οι. in quibus ea fue-
 rit in penultima. τύποντες, uerberantis. τύποιμι, utinam uer-
 berem. τύψαντες, eius qui uerberauit. τύψαιμι, utinam uerbe-
 rassem. πετυφότος, eius qui uerberauit. πετύφοιμι, utinam uer-
 berassem. τυπόντες, eius qui uerberauit. τύποιμι, utinam uer-
 berassem. τυπούντες, uerberaturi. τιποῖμι, utinam uerbera-
 turus essem. Caterum optatiua uerborum contractorum
 more etiam Aeolico proferunt in μι. ut dictum est prius.
 ἀξιοῖμι, utinam digner. ἀξιοῖν, utinam digner. Nam ἀξιώκμ,
 digner, & βιώκμ, uiuam, Doricū est, οι. diphthongo, uersa
 in ω. quin & illud Aeolicum est. τύψαε, utinam uerberasses.
 τύψαε, uerberasset. τύψαμ, uerberassent.

SVBIVNCTIVORVM.

Subiunctiua uero à prima persona suæ originis, ultima
 uersa in ω. ἔτυπτομ, uerberabam. ἔὰμ τύπῳ, si uerberem.
 ἔτυψα, uerberaui. ἔὰμ τύψῳ, si uerberaro. τέτυφα, uerberaui.
 ἔὰμ πετύφῳ, si uerberarim.

INFINITORVM.

Infinita uero præsentis & futuri temporis primi, à tertia
 P 3 persona

THEODORI SECVNDVS

persona originis addito μ , τύπῃα, uerberat. τύπῃα, uerberare. τύψα, uerberabit. τύψα, uerberaturum esse. Item infinita præteriti perfecti, ab eadem fiunt persona, addita syllaba ναι, τέτυφε, uerberauit. τετυφέναι, uerberasse. Indefinitum autem primum, à primo fit, addito ι , ἔτυψα, uerberaui. τύψα, uerberasse. Secundi rursus indefiniti infinitum ab eodem mutata ultima in αμ, ἔτυπομ, uerberaui. τυπέμ uerberasse. Ea dem sanè est forma & secundi futuri, uersa ultima in αμ, τυπῶ, uerberabo. τυπέμ, uerberaturum esse.

MEDIORVM IMPERATIVA.

MEdia autem imperatiua præteriti quidem imperfecti & secundi indefiniti, fiunt a secunda persona originis, ἔτύπου, uerberabar. τύπου, uerberare. ἔτύπου, uerberatus es. τυποῦ, uerberare. Cæterum primi indefiniti fiunt a primo, elisa syllaba μμη, & addito ι , ἔτυψάμμη, uerberaui. τύψα, uerberato. Aut si quo alio modo hinc fieri possit accommodatius. Cæterum imperatiua præteriti perfecti temporis eodem modo formantur, quo in actiuis.

OPTATIVORVM.

POrro optatiua fiunt a prima persona originis, uersa ultima in μμη, & ι in diphthongum assumpta ante μμη, τύπτομαι, uerberor. τυπτοίμμη, utinam uerberarer. ἔτυψάμμη, uerberaui. τυψαίμμη, utinam uerberassem. Excepto præterito perfecto. Nam hoc itidem formatur, ut in actiuo.

SUBIUNCTIUIORVM.

Subiunctiua uero fiunt a prima persona in μαι, sed penultima originalium, in qua est μ consonans inflexiua habente ω, τύπτομαι, uerberor. εἰμ τύπτομαι, si uerberor. ἔτυψάμμη, uerberaui.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

μηρ, uerberauī. ἔαρ τύψωμαι, si uerberarim.

INFINITORVM.

Infinita uero fiūt a tertia persona originis, ultima muta in δαι, τύπεται, uerberatur. τύπειδαι, uerberari. ἐτύφατο, uerberauit. τύψαδαι, uerberasse. Excepto præterito perfecto, quod congruit cum actiuo.

PASSIVORVM IMPERATIVORVM.

Passiuæ imperatiuæ præsentis temporis itidem fiunt, ut in medijs. Cæterum amborum indefinitorum, fiunt a tertia persona, assumpto δι, ἐτύπη, uerberatus est. τύπηθι, uerberare. Quanct̄ in quibus præcedit eadem aspirata, non θ, sed τ assumitur. ἐτύφημ, uerberatus sum. τύφηθι, uerberatus esto, ob uocis incommoditatem. Præteriti autem perfecti a secunda persona plusct̄ perfecti, ἐτέψο, uerberatus fueras. τέψο, uerberatus esto.

OPTATIVORVM.

Optatiuæ præsentis temporis a futuri similiter fiunt, ut in medijs: uerum non item in præterito perfecto, si cōsonans fuerit ante μ, quæ si non fuerit, nec ulla uetet diphthongus, tamen ι assumpto in diphthongum cum penultimæ syllabæ uocali, fit optatiuum. πεποιήμμ, utinam factus essem. μεμρήμμ, utinam memor essem. Indefinitum autem fit a genitiuo participij, ultima uersa in κν, & eliso μ consonante inflexiua, & ι assumpto in diphthongum. τυφθέντος, uerberati. τυφθείμ, utinam uerberatus essem.

SUBIUNCTIUIORVM.

At subiunctiuæ præsentis temporis eodem modo fiūt ut in medijs. Cæterum utriusq; indefiniti, fiūt a tertia persona originis, uersa uocali finali in ω, ἐτύφη, uerberat̄ est.

ἔαρ τυφθῶ

THEODORI SECVNDVS

ἐὰν τυφθῶ, si uerberatus fuero. ἐτύπη, uerberatus est. ἐὰν τυπῶ, si uerberatus sim. Præteriti uero perfecti subiunctiuum, si habeat μ, ut modo dictum est, nec diphthongus prohibeat, fieri possit & uocali penultimali uersa in ω. πεποίημαι, factus sum. πεποιῶμαι, si factus sim. μέμνημαι, memini. μεμνῶμαι, si memor fuerim.

INFINITORVM.

In finita uero præsentis & futuri temporis, itidem fiūt, ut in medijs. Quin & præteriti perfecti. Consimilis est formatio qualis in medijs, nisi quod hic σ nō assumitur. Nam à τέτυπται, uerberatus est, uenit τετύφθαι, uerberatum fuisse, uidelicet priore tenui in aspiratam uersa. Nam illud generale est, quod tenuis tenuem præcedat, aspirata aspiratam. Indefinitorum autem fiunt a prima persona originis, addito finali αι, ἐτύφθημ, uerberatus sum. τυφθῆναι, uerberatū esse.

VERBORVM IN μι FORMATIONES.

Porrò uerborū in μι actiua quidē imperatiua, fiūt à participiali genitiuo eliso μ, consonante inflexiua: & mutata ultima in θι, τίθητος, ponentis. τίθει, pone. ἵσταντος, statuētis. ἵστανθι, statue. δίδόντος, dantis. δίδουθι, da. Aut à secunda in dicatiuorum, uocali ultima uersa in penultimam originis, θέω, pono. ἔθηκες, posuisti. δέες, pone. δέω, do. ἔδωες, dedisti. δέου, da.

SUBIUNCTIUIORVM.

Subiunctiua fiunt itidem, ut in passiuis indefinitis uerborum in ω desinentium, ἐτίθη, ponebat. ἐὰν τιθῶ, si ponam. Caterum δῶσιμ, det, in tertia persona, & δῶσι det, poetica sunt ad exemplar tertiæ personæ singularium. Huiusmodi sunt & δείω, ponam. εἴω, statuam, δέω, dem. Nam cū
omnia

ERASMO ROT. INTERPRETE.

omnia unicæ sint syllabæ, & circumflectantur. ὄω, ponam. ὄω, dem. ὄω, statuam. poetæ duarum faciunt syllabarum, & penultimã acuiunt, apte interponētes huiusmodi syllabas. Singulis em̄ ppriã addunt uocalem originalem productã.

OPTATIVORVM.

Optatiua item eodem modo fiunt, quo passiuorũ in ὄω optatiua.

INFINITORVM.

Infinita quoq; præsentis temporis à participij genitiuo formant̄ eliso μ, inflexiuo, & ultima transfigurata in να. τινέντος, ponentis. τινένω, ponere. διδόντος, dantis. διδόνω, dare. Cæterũ διδούναι, iuxta poeticam licentiam dictum est.

Media uero & passiuua similiter habent, ut in uerbis in ω, desinentibus.

FORMATIO PERSONARVM IN
CAETERIS MODIS.

Formæ igitur figurandi personarum inflexionem iuxta singulos modos huiusmodi sunt.

IMPERATIVORVM.

Imperatiuorum actiuorum, tertia persona fit à propria secunda, addito τω. τύπε, uerbera. τυπέτω, uerberet. exceptis ijs, quæ desinunt in δι. Siquidem ea non additione, sed mutatione ultimæ ad eundem formant̄ modum. τίθει, pone. τινέτω, ponat. τύθητι, uerberatus esto. τυθήτω, uerberatus sit. At primi indefiniti tertia persona fit & hoc modo, ut id quod additur in ultima ο, ubiq; uertatur in α. τύσομ, uerberato tu. τυλάτω, uerberato ille.

Dualium uero secunda persona fit à secunda singulariũ.

Q assumpta

THEODORI SECVNDVS

assumpta syllaba $\tau\omicron\mu$. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$, uerbera. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\tau\omicron\mu$, uerberate duo. Tertia rursus à tertia, assumpto μ . $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$, uerbera. $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\tau\omega$, uerberet. $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\tau\omega\mu$, uerberent duo.

Pluralium uero secunda fit à secunda singularium, assumpto $\tau\epsilon$. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$, uerbera. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\tau\epsilon$, uerberate. $\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\mu$, uerberato. $\tau\acute{\upsilon}\pi\alpha\tau\epsilon$, uerberatote, mutato $\omicron\mu$, in α , sicut dictum est. Rursus tertia fit à tertia, addita syllaba $\sigma\alpha\mu$. $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\tau\omega$, uerberato. $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\tau\omega\sigma\alpha\mu$, uerberanto. Cæterum $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\nu\tau\omega\mu$, pro $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\nu\sigma\alpha\mu$, uerberanto. per Syncopen factum esse uidetur, & conuersionem penultimæ in longam. Quod tertiæ personæ pluralium cum ultima syllaba, habent τ . penultimã utrunq; productam habent. Excipiatur autem Ionicum $\tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\alpha\tau\alpha$, uerberati sunt. Similiter & $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\delta\omicron\mu$, pro $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\delta\omega\sigma\alpha\mu$, uerberantur illi, formabitur.

MEDIORVM AC PASSI-
SIVORVM.

Mediorum autem ac passiuorum, tertia persona singularium fit elisa è diphthongo, posteriore uocali, & o uerso in ϵ , si fuerit, & assumpto $\acute{\omicron}\omega$. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\acute{\omicron}\nu$, uerberare. $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\omega$, uerberetur. Exceptis indefinitis in $\delta\iota$. Hæc enim semper congruunt cum actiuis in $\delta\iota$.

Dualium secunda persona fit à tertia singularium, ultima mutata in $\acute{\omicron}\mu$. $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\omega$, uerberetur. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\acute{\omicron}\delta\omicron\mu$, uerberemini duo. Tertia uero à tertia, addito μ . $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\omega$, uerberetur. $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\omega\mu$, uerberentur duo.

Pluralium autē prima fit à secunda dualium, ultima mutata in $\acute{\omicron}\epsilon$. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\acute{\omicron}\delta\omicron\mu$, uerberamini duo. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\acute{\omicron}\delta\epsilon$, uerberamini plures. Item tertia à tertia, interposito $\sigma\alpha\mu$. $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\omega$, uerberetur. $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\omega\sigma\alpha\mu$, uerberentur. $\tau\omicron\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\omega\mu$, pro $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\acute{\omicron}\omega\sigma\alpha\mu$, sic dictum

ERASMO ROT. INTERPRETE.

sic dictum est, ut indicauimus modo de τυπόντων, pro
 τυπείδωσαμ.

OPTATIVORVM IN μι.

Optatiuorum desinentium in μι, secunda persona singularium fit à prima, eliso ι, & μ uerso in σ. τύπτοιμι, utinam uerberarem. τύπτοις, utinam uerberares. Rursum tertia à secunda, abiecta σ. τύπτοις, utinam uerberares. τύπτοι, utinam uerberaret. Dualium uero secunda fit à secunda singularium, mutato σ, in τ, & assumpto ομ. τύπτοις, utinam uerberares. τύπτοιτομ, utinam uerberetis duo. Item tertia à sua secunda, ultima syllaba mutata in τημ. τύπτοιτομ, utinam uerberetis duo. τυπτοίτημ, utinam uerberent duo. Pluralium prima fit à prima singulariũ, ultima mutata in μεμ. τύπτοιμι, utinam uerberarem. τύπτοιμεμ, utinam uerberaremus. secunda fit à secunda dualium, ultima uersa in τε. τύπτοιτομ, utinam uerberetis duo. τύπτοιτε, utinam uerberetis plures. Tertia fit à sua prima, abiecta μ, inflexiua consonante. τύπτοιμεμ, utinam uerberaremus. τύπτοιεμ, utinam uerberarent.

OPTATIVORVM IN ημ.

Desinentium autem in ημ secunda persona singularium fit à prima, finali μ, uerso in σ. τυφθείμ, utinam uerberatus essem. τυφθείς, utinam uerberatus esses. Caetera uero omnia itidem, ut in optatiuis in μι, desinentibus, nisi quod tertiæ personæ pluralium, etiam in σαμ formant. τυφθείσαμ, utinam uerberati sint. In εμ, uero fiunt, cum abijciunt η. quod est in penultima, τυφθείεμ, utinam uerberati sint.

OPTATIVORVM IN μημ.

IN μημ autē desinentium secunda persona singulariũ fit à
 Q 2 prima

THEODORI SECVNDVS

prima,ultima syllaba mutata in o, τυπτοίμκκρ, utinam uerberarer. τυπτοίοιο, utinam uerberareris. Tertia uero à secunda interposito τ, τυπτοίοιο, utinam uerberareris. τυπτοίτοιο, utinam uerberetur. Dualium prima fit à prima singularium, ultima mutata in μεθoρ, τυπτοίμκκρ, utinam uerberarer. τυπτοίμεθoρ, utinam uerberaremur duo. Item secunda à secunda ultima mutata in θoρ, τυπτοίοιο, utinam uerbereris. τυπτοίθoρ, utinam uerberaremini duo. Tertia fit à propria secunda, mutata ultima in θκρ, τυπτοίθoρ, uerberaremini duo. τυπτοίθκρ, uerberarentur duo. Pluralium autem prima persona, fit à prima dualium, ultima mutata in θα, τυπτοίμεθoρ, utinam uerberaremur duo. τυπτοίμεθα, utinam uerberaremur plures. Secunda item à secunda, ultima mutata in θε, τυπτοίθoρ, utinam uerberaremini duo. τυπτοίθε, utinam uerberaremini plures. Tertia uero à tertia singularium interposito μ, τυπτοίτοιο, utinam uerberaretur. τυπτοίτοιο, utinam uerberarentur.

SVBIVNCTIVORVM.

Subiunctiuorum omnes personæ similiter formantur, ut in præsentî indicatiuorum, nisi quod ubi illa in inflexione habent ε, hic habetur κ, τυπτες, uerberas. εὰμ τυπτες, si uerberes. τυπτεται, uerberatur. εὰμ τυπτηται, si uerberetur. Rursum ubi illic habetur ο, hic est ω, τυπτομαι, uerberor. εὰμ τυπτωμαι, si uerberer. Exceptis uerbis quintæ coniugationis, habentibus ω in penultima. Nam in his idem ω semper seruatur. δίδωμι, do. εὰμ δίδω, si dem. δίδω, des. δίδω, det. Ad quintam autem coniugationem refertur & uerbum substantiuum, εἰμι, sum. Atq; in uniuersum, nullum uerbum erit, quod nõ ad aliquam dictarum formarum pertineat. Cæterum ex uerbis quintæ coniugationis, quæ in penultima habent υ, ut

γυμι, duu-

ERASMO ROT. INTERPRETE.

γυμι, duntaxat habere comperiuntur, præteritum imperfe-
ctum & indefinitum secundum, εφου, natum est. εδου, subjēt,
præteritum autem perfectum, & reliqua tempora, non ha-
bent quemadmodum cætera eiusdem coniugationis. At
neq; modum optatiuum, neq; subiunctiuum, nisi quis di-
cat, ζευγυήκημ, utinam copularem. & ζευγυήκημ, utinam copula-
rer, diphthongo η usus in penultima, quod genus sunt μεμνή-
κημ, utinam meminissem. & πεποίηκημ, utinam factus essem.
Atq; ad hanc formam licebit & τεθήκημ dicere, utinam posi-
tus essem.

DE CONTRACTIS VERBIS.

CAeterū uerba tertiæ cōiugationis in ω purū sic, ut ante
illud habeant α, aut ε, aut ο, in penultima, quod con-
tractionem patiatur dictum est prius. Id uero solum acci-
dit in præsentī & præterito perfectō. Horum igitur commu-
ne est, quod cum præcedit una quæuis harum α, ε, ο, & se-
quitur ω, semper fit contractio in ω, proprium autē est, quod
cū præcedit α, & sequitur ο, siue per se, siue in diphthongo, cō-
tractio semper fit in ω, ut βοάομεν, βοῶμεν, clamamus. βοάου,
βοῶ, clamare tu. βοάοιμι, βοῶμι, utinam clamarem. Cum uero
sequitur ε, aut η, siue in diphthongo, siue sola, semper contra-
ctio fit in α, βοάεε, βοῶε, clamas. βοάε, βοῶ, clama. βοάη, βοῶ,
si clameris. Vnde sanè fit, ut nec subiunctiua hæc, nec alia
omnino cōtracta subiaceant ijs, quæ de uerbis incontractis
dicta sunt. Præterea cū præcedit ε, & sequit̄ ο siue per se, siue
in diphthongo ου, semper contractio fit in ου. ποιέομεν, ποιού-
μεν, fecimus. Cū uero sequitur ε, siue per se, siue in diphthon-
go, semper contractio fit in ει, ποιέεε, ποιέει, facis. ποιέετε, ποι-
είτε, facitis plures. Cum uero sequitur η, siue per se, siue in di-

Q ; phthongo

THEODORI SECVNDVS

phthongo, contractio fit in η, εἰ μὲν ποιέης, ποιῆς, si facias. εἰ μὲν ποιέται, ποιῆται, si faciat. Cum uero sequitur ο, ut in diphthongo οι, contractio fit in οι, ποιέοιμι, ποιῶμι, utinam facerē. Tam etsi quæ duarum sunt syllabarū in his prima persona non contrahitur. πλέω, nauigō. νέω, nato. ῥέω, fluo. Sed πλεῖς, nauigas, & πλεῖ, nauigat, & reliqua consimiliter. Præterea cū præcedit ο, ac sequit̄ ο, siue per se, siue in diphthongo, præterq̄ in οι, tum cōtractio fit in ου, χρυσόομεν, χρυσῶμεν, χρυσόον, χρυσῶν, inauramus, inaurare. Similiter & cum sequitur ε, χρυσόεται, χρυσῶται, inauratur. Cæterum ubi sequitur η, contractio fit in ω, aut in ου, εἰ μὲν χρυσόηται, εἰ μὲν χρυσῶται, aut χρυσῶται, si inauretur. Rursum cum sequitur ι uidelicet in diphthongo, tum contractio fit in οι, χρυσόαις, χρυσῶις, inauras. χρυσόοις, χρυσῶις, utinam inaurares. εἰ μὲν χρυσάης, χρυσῶις, si inaures. Excepto in finito, χρυσάην enim contrahitur in χρυσῶην, inaurare. Horum autem omnium commune est, quod optatiua proferuntur etiam more Aeolico, ultima uersa in ημ, ποιῶμι, utinam facerem. ποιῆμ, utinam facerem. βοῶμι, βοῶμ, utinam clamarem. Atq̄ ita transeunt omnino in inflexionē optatiuorum desinentium in ημ.

DE VERBIS VARIE DECLINATIS.

Quemadmodū nomina alia sunt heteroclitā, hoc est, uarie declinata. alia prorsus indeclinabilia, uel propter contractionē, uel alia de causa, sic & uerba dici possunt heteroclitā. πέτω, coquo. πέτω, coquam. τίκτω, pario. τέτω, pariam. πίπτω, cado. πεσῶμαι, cadant. ἀλίσκω, capio. ἀλώσω, capiā. ἔρχομαι, uenio. ἐλεύσομαι, ueniam. Sunt autem huius generis complura, atq̄ in his usum obseruare conueniet, ut tamen in genere dicamus, uerba deriuatiua, quæ desinunt in duas consonantes

ERASMO ROT. INTERPRETE.

consonantes diuersas, nullam habent propriam inflexionem: uerum formantur hæc per τ, aut per huic cognatum σ, exceptis uerbis quartæ coniugationis, ῥέπω, iacio. ῥίπτω, iacio. τέκω, τίκτω, pario. ἔχω, ἴχω, habeo. ἔπω, ἔσσω, dico. πέτω, πίπτω, cado. ἔσκαα, steti. σάσκω, sto. βέβοκα, paui. βόσσω, pascō. τετέλεκα, perfeci. τελίσκω, perficio. Volunt autem consonantem assumere à formatione, consonantem inquam secundæ aut tertię personæ præteriti perfecti passiuī. Quare in uerbis quartæ cōiugationis à μένω, maneo, formatum est μίμνω, maneo. Propterea quod σ non quadret in ea iunctura, ac ne ρ quidem congruat, sed suo more uerti solet in μ. Nihil autem retulerit, si quis uelit μ non esse ex mutatione ρ, sed assumi à prima persona, μέμμεμα, mansi. μίμνω, maneo. Porro hæc uocentur redundantia.

INDECLINABILIA.

INdeclinabilia sunt autem quæ cōtrahuntur omnia ποιῶ, iacio. βοῶ, clamo, quatenus contractionem passa.

DESYDERATIVA.

IAm indeclinabilia sunt etiam desyderatiua omnia, licet incontracta, μαθητιῶ, cupio discere. τομῶ, secturio. βασιλειῶ, regnaturio. πολεμικῶ, bellaturio. ὀφείω, uidere cupio. Arbitror autē apte adiungi his, uerba quæcunq; speciē habēt tertię personæ, cum nullius sint personæ. Vnde & impersonalia dicuntur, ut δεῖ, oportet. χρεῖ, oportet. & δοκεῖ, uidetur. & συμβαίνει, contingit. & μέλει, curæ est. & ἔρεσι, licet. In summa, quæ nullam certam indicant personam. Verū in his haud multa sunt, quæ actiui uerbi uoce proferunt, plurima uero quæ passiuī, nimirū omnia personalia passiuorū.
Etenim

THEODORI SECVNDVS

Etenim tertia persona singularium in singulis temporibus, quoties transfumitur ad significandam primam personam, neq; primam neq; secundam habet personam. Id in his liquabit, ut λέγεται, dicitur. εἰρηται, dictum est. γέγραπται, scriptum est. εἰρηόω, dictum esto. πεποιήόω, factum esto.

DE PARTICIPIIS.

PORRò participia formantur à singulis temporibus præterq; à præterito imperfecto & plusq;perfecto, cum hæc duo adiunctitia sint, alterum præsentis, alterum præterito perfecto. Ita communia habent ab hisdem participia. Commune autem est his, quod in omnibus præteritis abijcitur augmentum, præterquam in præterito perfecto.

ACTIVA PRÆSENTIS ET FUTURI.

FIt autem in uerbis actiuis in ω, desinentibus à prima persona singularium temporis præsentis, & utriusq; futuri participium, assumpto μ. τύπω, uerbero, τύπων, uerberans. τύψω, uerberabo. ὀ τύψωμ, uerberaturus. τυπῶ, uerberabo. ὀ τυπῶμ, uerberaturus. Fœmininū rursus à recto masculinū ω finali uerso in ου. & μ, in σ. & assumpto α, finali. ὀ τύπων, hic uerberans. ἡ τύπουσα, hæc uerberans. ὀ τύψωμ, hic uerberaturus. ἡ τύψουσα, hæc uerberatura. ὀ τυπῶμ, uerberaturus. ἡ τυπούσα, uerberatura. Neutrū autem fit à genitiuo, abiecta ultima syllaba. τῶ τύπωντος, uerberantis. τὸ τύπων, hoc uerberans. τῶ τύποντος, uerberaturi. τὸ τύπον, hoc uerberaturum. τῶ τυπούντος, uerberaturi. τὸ τυπούμ, hoc uerberaturum. His affinia sunt & secundū indefiniti participia. Nam masculinū fit ο, qd' est in ultima, uerso in ω. ἔτυπον, uerberaui. ὀ τυπῶμ, qui uerberaui. Fœmininum autem & neutrum, ut dictum est. A primo uero indefinito masculinum participium fit assumpto

ERASMO ROT. INTERPRETE.

assumpto σ, ἔτυφα, uerberaui. ὁ τύφας, qui uerberauit. Porro
 scemininum ac neutrum, ut dictum est, nisi quod hic penul-
 tima producitur, nulla uocali aliunde assumpta, ὁ τύφας, qui
 uerberauit. ἢ τύφασα, quæ uerberauit. ὁ τύφας, quod uerbera-
 uit. A præterito uero perfecto, masculinum participium fit
 α finali. mutato ω & assumpto σ, τέτυφα, uerberaui, τετυφῶς,
 qui uerberauit. Fœmininum uero à genitiuo masculini, ab-
 iecta ultima syllaba, & assumpto α, & eliso ο, quod est in pe-
 nultima, sed assumpta diphthongo η, τῷ τετυφότης, eius qui
 uerberauit. ἢ τετυφῆα, quæ uerberauit. Ab eodem fit neutrū
 elisa syllaba ρ, ῥὲ τετυφός, quod uerberauit. Caterum γεγῶσα,
 quæ fuit, & βεβῶσα, quæ iuit, & ἐσῶσα, quæ stetit. Aliæq; id ge-
 nus poetica sunt. Siquidem poetæ facientes Syncopen, hoc
 est, elisis in medio literis, transfigurant scemininum iuxta
 contractionem. Nam à γέγαα, fui, ut fit, γεγαῖα, quæ fui, ue-
 nit γεγῶς, qui fuit, unde γεγῶσα, quæ fuit. Atq; in cæteris ad
 cõsimilem modum, Quibus respondet & τεθνεῶσα, mortua.
 Tametsi uenit à τεθνεα, mortua sum, licet Syncopen non pa-
 tiatur.

MEDIA ET PASSIVA.

IN medijs autem & passiuis, his sanè ut in genere loquar.
 quæ μ habent literam coniugatoriam, participium mas-
 culinum fit ultima mutata in μένος, τύπτομαι, uerberor. ὁ τυ-
 πτόμενος, qui uerberatur. ἔτυφάμην, uerberabam. ὁ τυφάμενος,
 qui uerberauit. Caterum ijs quæ non habent μ, sed desunt
 in ην, participium formatur, ultima mutata in εις, ἔτυπην, uer-
 beratus sum. ὁ τυπεῖς, uerberatus. Fœmininum & neutrum
 in his quæ habent μ, fit à masculino, ultima mutata in υη, &
 μορ, ὁ τυπτόμενος, qui uerberatur. ἢ τυπτομένη, quæ uerberatur.

R ῥὲ τυπτόμενος,

THEODORI SECVNDVS

τὸ τυπτόμενον, quod uerberatur. Vbi uero non est μ, itidem fiunt ut in actiuis. nisi quod manet eadem uocalis finalis, ut est ὁ τυφθεῖς, uerberatus. ἢ τυφθεῖσα, uerberata. τὸ τυφθέρμ, hoc uerberatū. Quantū à medio præterito perfecto, iisdem per omnia modis fiunt, quibus in uerbo actiuo. τέτυπα, uerberaui. ὁ πετυπῶς, qui uerberauit. τῷ πετυπότος, eius qui uerberauit. ἢ πετυπέα, ea quæ uerberauit. τὸ πετυπὸς, quod uerberauit.

VERBORVM IN μι,

PARTICIPIA.

Verborum autem in in μι passiuia quidem & media, sicut dictum est, habent τίθεμα, ponor. ὁ τιθέμενος, qui ponitur. ἐθέμην, positus sum. ὁ θέμενος, qui positus est. ἐτέθημ, positus sum, ὁ θεῖς, positus. Cæterum actiua formanda sunt, sic ut prima indefinita uerborum desinentium in ω. At secunda indefinita, & præterita imperfecta omnia formantur in σ, ultima acuta, at non in eandem syllabam, sed iuxta rationem uocis. In singulis enim propria uocalis initialis resumitur. Ea porrò anceps est, aut breuis. Ac anceps cum est, uertitur in longam finalem. Cum est breuis, conflatur in diphthongum, assumpto ι aut υ. ἴσκημ, statuebam. ὁ ἰσᾶς, qui statuebat. ἐζεύγυμ, coniugabat. ὁ ζεύγυς, qui iugabat. ἐδίδωμ, dabam. ὁ διδούς, qui dabat. ἐτίθημ, ponebam. ὁ τιθεῖς, qui ponebat.

Fœmininum autem & neutrum eodem modo formantur, quo ea quæ ueniunt à passiuis in κμ. ὁ τιθείς, ponens. ἢ τιθέσα, hæc ponens. τῷ τιθέντος, ponentis. τὸ τιθέρμ, hoc ponens. ὁ ἰσᾶς, statuens. ἢ ἰσᾶσα, hæc statuens. τῷ ἰσάντος, statuentis. τὸ ἰσᾶμ, hoc statuens. ὁ διδούς, hic dans. ἢ διδοῦσα, hæc dans. τῷ διδόντος, dantis. τὸ διδοῦμ, hoc dans. ὁ ζεύγυς, hic

hic

ERASMO ROT. INTERPRETE.

hic iugans. ἡ ζευγνύσα, hæc iugans. τῷ ζευγνύσῳ, iugantis.
 τὸ ζευγνύμ, hociugans.

IMPERSONALIA PARTICIPIA.

SVnt autem & impersonalium uerborum participia im-
 personalia, atq; hæc sanè neutri generis. δέορ, oportens.
 προσήκορ, conueniens. δοκοῦρ, apparens. & δόξαμ, uisum.
 συμβάμ, quod accidit. ἀκουστέμ, auditum. γνωστέμ, cognitum.
 ἀποδείχτέμ, demonstratum. aliáq; huiusmodi. Cæterum
 quomodo formari debeant, non est obscurum, nimirum
 eodem modo, quo neutra personalia. Participia uero uer-
 borum personalium, omnia tertiæ personæ sunt, quemad-
 modum & nomina.

DE ARTICVLIS.

ARticipuli diuisi sunt prius in præpositiuos & postposi-
 tiuos. Nihil autè uetat quominus postpositiuū articu-
 lum per τῷ, τῶ, & τῶρ sic efferas, ut apponas ο. ὅτου in geni-
 tiuo, cuius. & ὅτω, in datiuo singulari, cui. & ὅτωρ, in genitiuo
 plurali, quorū. Eundē ad modū & nomē τῶς articulo postpo-
 sitiuo additū declinat, speciē mutans ad cursum articuli, ut
 ὅσις, quisquis. ὅστινος, cuiuscunq;. ὅστινι, cuiuscunq;. & reliqua
 consimiliter. Huiusmodi est & ἄτῃα, quædā. Sumunt autē ar-
 ticuli & loco pronominū. Nam ὁ, ponit̄ p̄ ὅτου, iste. & τὸρ,
 p̄ τοῦτορ, hunc. Idem significat quoties cōiunctioni δε anne-
 ctitur, ut ὁδε, hic. ἡδε, hæc. τόδε, hoc. Nam p̄nominalia sunt
 hæc quoq;. Sed articuli præpositiui cum præponunt̄ aduer-
 bijs, in quouis casu, & in quouis numero, adiectiuorū nomi-
 num uice ponunt̄, sic ut aduerbia maneant indeclinabilia.
 ὁ πάλαι, prisca. τῷ πάλαι, prisca. ἡ πάλαι, prisca. τῆς πάλαι, pri-
 scæ. ὁ πέλαι, propinquus. ὁ πάνυ, insignis. ὁ ἄνω, supernus.

R 2 De prono.

THEODORI SECVNDVS

DE PRONOMINIBVS.

EX pronomibus autē ἐγώ, cum adiungit sibi coniunctionē γε, ut ἐγώ γε, id est, ego sanè. translato in primā syllabam tono profertur, & non solum diminutionē aliquā significat ob uim coniunctionis diminuentē, sed non etiam affirmationem. Quale est ναί, etiam. Huius uero cognatus genitiuus ἐμοῦ, mei. Datiuus ἐμοί, mihi. Accusatiuus ἐμέ, me. Inflectuntur etiam abiecto ε. ut τοῦτόμου σκόπε, id est, hoc meum consydera. τοῦτόμοι λέγε, id est, hoc mihi dic. τοῦτόμε διδάσκει, id est, hoc me doce.

De dualibus autem & pluralibus contractis dictum est prius. Incontracte autem dicimus hoc pacto. ἡμεῖς, nos duo, uel duos. ἡμῶν, nostrū duorū, uel nobis duobus. ἡμεῖς, nos plures. ἡμέων, nostrum. ἡμέας, nos. ἡμῖν, nobis. Datiuis semper eodem modo. Itidem & pronomina secundæ personæ σφῶι, uos duo, uel duos. σφῶιν, uestrum duorum, uel uobis duobus. ὑμεῖς, uos plures. ὑμέων, uestri. ὑμέας, uos. ὑμῖν, uobis. Item pronomina tertiæ personæ σφῶε, illos duos in accusatiuo tantum quemadmodum & σφῖν, illis duobus in datiuo. σφέες, illi plures. σφέων, illorum. σφέας, illos.

SOLITARIA PRONOMINA.

CAeterum μίμ, illum. & νίμ, illum. & σφέ, se. peculiaris suæq; formæ sunt, quod ad uocem attinet.

POSSESSIVA PRONOMINA.

Possessiua uero pronomina, quæ formant̄ à tertia persona uidelicet. ὁ ἐός, hic suus. ἡ ἐή, hæc sua. τὸ ἐόν, hoc suum. etiā absq; ε. pferunt̄. ὁός, suus. ἡ, sua. ὄν, suū. Porro inflexio primitiuorū, unde hæc ueniunt iuxta nullam inflectendorū casuū rationē fit, sed positiuæ. Similiter & numerus in iisdē.

Composita.

ERASMO ROT. INTERPRETE

COMPOSITA.

EX compositis uero, *ἑαυτοῦ*, sui ipsius. & sine *ε*. profer-
tur, *ἄν*, recipiente aspirationem in se. *ἄντοῦ*.

POSSESSIVA.

Generaliter autē possessiua eodē modo formant̄, quo
simplicia nomina in *οσ* trium generū. Nam quēadmo-
dum illa cum adest alia cōsonans, fœmininum deducit in *η*.
ἔρημος ἔρημη, desertus deserta. *φρόνιμος φρονίμη*, hic prudens,
hæc prudēs. *μέσος μέση*, medius media. *μέθυσος μεθύση*, ebrius
ebria. At cum adest *ρ*, formant in *α*. *λαμπρὸς λαμπρά*, splendi-
dus splendida. *σοφώτερος σοφωτέρα*, hic sapientior, hæc sapien-
tior. sic & hæc, *ὁ ἐμός*, meus. *ἡ ἐμή*, mea. *ὁ σός*, tuus. *ἡ σή*, tua.
ἡμέτερος, noster. *ἡμετέρα*, nostra. *σφέτερος σφετέρα*, uester uestra.
Cæterū *ἡμετέρη*, nostra. & *σφετέρη*, uestra. Ionica sunt. Iam ex
demonstratiuis. *ἐκεῖνος*, ille. *ἐκείνη*, illa. *ἐκεῖνο*, illud. & absq; *ε*.
proferuntur more Aeolico. Cæterū demonstratiuo secundæ
personæ nōnunq; & *ι* addimus in fine, Idēq; in singulis casu-
bus ac numeris. ac generibus dicentes, *ὄντοσι*, iste. *τουρνί*,
hunc. Nimirū ut pronominiibus articularibus cōnexis con-
iunctioni. Nam *ὁδὶ*, hic. dicimus & *τοδὶ*, hoc. Genitiuus autē
pronominis primitiui secundæ personæ profert̄ & his mo-
dis, *σέο*, tui. & *σέο*, & *σέθεν*, & *σεῦ*, tui. quēadmodū uidelicet &
in prima persona *ἐμέο*, mei. & *ἐμέο*, & *ἐμέθεν*, & *ἐμεῦ*, mei.
Iuxta diuersas linguarum proprietates uerum de his defi-
nire, non proprie pertinet ad hoc institutum,

DE PRAEPOSITIONIBVS.

EX præpositionibus autem *ἐν*, in poematis reperitur &
ἐνί, dicta, per extēsiōnē. Quanq; *ἐνί*, id est, est, translato
tono nō amplius est præpositio, sed in naturā uerbi transit.

R 3 Nimirū

THEODORI SECVNDVS

Nimirum haud aliter, quàm παρά, iuxta. Nam παρά, pro. παράσι, adest. ponitur & επί, pro. ἐπεσιμ, superest, aut inest. Cæterum quæ εἰς, est. eadem dicitur & εἰς, in. Attico more. Et præpositio πρὸς, ad. & ποτὶ dicitur & πρὸτι dorice. Et præpositio ὑπὸ, sub. & ὑπαί dicitur. & ἀπὸ ἀπαί, ab.

DE ADVERBIIS.

ADuerbia uero ab omnibus orationis partibus formari possunt. Nam à nomine φρονίμων, prudentium. fit φρονίμως, prudenter. à uerbo ἄρω, tollo. fit ἄρδην, acriter. A participio εἰδότεω, scientium. εἰδότεως, scienter. Ab articulo τῆ, τῆδε, hic. A pronomine τούτων, horū. οὕτως, sic. A præpositione ἀνά, per. ἄνω, sursum. Ab aduerbio ἐγγύς, prope. ἐγγύθεν, cominus. A coniunctionibus δὴ ποῦ & δευ. δὴπουθεν, id est, profecto. Erunt autem & positiua quædam, uelut ἐγγύς, prope. & χαμαί, humi. Sunt temporis significatiua hæc quoq; ἄχ, mox. ἔτι, adhuc. πάλιν, rursus. μέχρι, usq;. Loci uero, & ἴνα, ubi. & ἀπαντικρῦ, ex aduerso. Formæ autem localium tres. In loco, à loco, in locum, ut οἴκοι, domi. οἴκαδε, domum. οἴκοθεν, domo. Similitudinis autem ἢ, uelut. ἢύτε, uelut. Congregationis autem alicuius definitæ sunt & hæc πανδημεῖ, publicitus. & πασσοῦ, per uniuersos. & πανοικί, tota domo. Adhortandi uero sunt hæc quoq; εἶα, eia. & ἴθι, age. Præterea stuporis est & ἔα. Vocetur & aliquod aduerbium prætertendi, ut χρονίως, tarde. ἐκταδὸν, lente. Alia separandi definite. ἀκονιτί, citra puluerem. ἀποννητί, citra laborem. ἀμελητί, neglecte. Et indefinite, ἄνω, seorsum. ἄτερ, seorsum. Item aliud excipiendi. πλήρ, præterquam. Item digressiuū, ὥσε, itaq;. Et prolubendi ἐμποδὸν, impedimento. Item occul-
tandi,

ERASMO ROT. INTERPRETE.

tandi, λάθηα, *clanculum*. & *declarandi*, ut διαρρηθόν, *luculenter*. ἀναφανδόν, *clare*. Nam ceterorum singulis addere nomina, iuxta rem significatam, primum infinitum fuerit, deinde necesse esset noua uocabula confingere. Quare praestiterit fortasse decem illa genera & in aduerbijs ponere. Substantiam, qualitatem, quantitatem, ad aliquid, ubi, quando, facere, pati, positus, habere. Conariq; ut singula ad horum generum aliquod referamus. Velut ουσιοδώς, id est, substantialiter. εμψύχως, uiue. φυσικώς, naturaliter. referantur ad substantiam. εὖ, bene. ἡδέως, libenter. εὐαδίως, facile. κυκλόν, canine. ὡσπερ, tanq̄. ὡσε, ut. λίαν, ualde. πάνυ, admodum. ἡρέμα, paulatim. πάντως, omnino. ἤ, certe. δηλαδὴ, uidelicet. νη, certe. ναί, etiam. ἥμισυ, minime. οὐ, non. μή, ne. μὰ, non. ἴσως, forte. ἰδοὺ, ecce. ὦ, ο. ἀναγνωσέον, legendum est. εἰθε, utinam. ἰοὺ, iou. φεῦ, heus. ἄ, ah. εὐάν, euhan. ἄγε, age. referuntur ad qualitatem. ἅπαξ, semel. δις, bis. τρίς, ter. referuntur ad quantitatem. δεσποτικῶς, heriliter. δουλικῶς, seruiliter. ἴσως, æque. ὁμοίως, similiter. πολλάκις, sæpe. ὀλιγάκις, raro. μεγάλως, magnopere. μάλλον, magis. ἥτιον, minus. ἅμα, simul. referuntur ad ad aliquid. ἄνω, sursum. κάτω, deorsum. ὧδε, hic. ἐκεῖ, illic. ἐνθάδε, hic. πόρρω, procul. ἐγγύς, prope. χωρὶς, seorsum. ἔξω, foris. ἔσω, intus. ἐναντίον, contra. χαμαί, humi. ἄχ, mox. ὅθεν, unde. ἐνθα, ubi. ἐπέκεινα, ultra. πέραν, ultra. μεταξὺ, in medio. ἐνδερ, unde. ὅθι, ubi. ἴνα, ubi. referuntur ad ubi. νῦν, nunc. τότε, tunc. ἄνωθι, rursum. τέως, eousq;. ἠνίκα, cum. ἔπειτα, deinde. σήμερον,

THEODORI SECVNDVS

σήμερον, hodie. αύριον, cras. πάλιν, rursum. εὐθὺς, protinus. ὕστερον
 postea. παραχρῆμα, mox. ἐξαίφνης, subito. αὐτίκα, mox. ὄφρα, eo
 usq;. τόφρα, donec, referuntur ad quādo. ἀδρασικῶς, agilter. δε
 ωρητικῶς, speculatiue. τμάδην, sectim, referunt' ad facere. παθη
 τικῶς, passiuē. πεποικιλῶς, fictē, referunt' ad pati. συλλήθεδην, uni
 uersim. ἀθρόως, aceruatim. ἀνευ, separatim. χωρὶς, seorsum. ἐφεξῆς
 deinceps, μίγδην, mixte, referunt' ad positum. ὠπλισμένως, ar
 mate. περιεκτικῶς, complexiue. σεφανιοφόρως, cum coronis. δαφνο
 φόρως, cum laurea, referuntur ad habere. Cæterum horū dif
 ferentiæ melius sunt expendendæ.

DE CONIUNCTIONIBVS.

Coniunctiones copulatiuæ sunt eæ quoq;, ἡμῆρ, atq;
 ἢ δε, atq;. ἀτάξ, ast. αὐτάξ, at. ἦτοι, siue. Disiunctiua uero &
 ἢ ἐ, uel. Causalis autē etiā est ὄφρα, ut. ἐνεκα, ut. ὄυνεκα, ut. Expleti
 uæ uero hæ, νῦ, quæ eadem & νῦν dicitur, & θήρ, ἄρ, ἄξ, κέρ. Ad
 uersatiua uero etiā est, ἔμπης, tamen. & πλῆρ, præterq;, aut ni
 si. Ac multæ quidem eadē uarie significant, ut ἀλλὰ, simul, &
 copulatiue, & ratiocinatiue, γε, uero, expletiue & diminutiue
 & causaliter. ἄρ uero expletiue, & ratiocinatiue, & circūscri
 ptiue, πέρ uero aduersatiue & diminutiue, ὅτι causaliter, &
 confirmatiue, δε copulatiue & ratiocinatiue, & circūscripti
 ue. Ac de octo quidem orationis partibus, quæ ad infle
 xionem & formationem pertinebant, hæc accommodate
 & sufficienter dicta sint, ut in secundo institutionis uolumi
 ne. τέλος.

THEODORI GAZAE LIBRI SECVNDI,
 ERASMO ROTERODAMO
 INTERPRETE, FINIS.

BEATVS RHENANVS IOANNI FROBENIO
COMPATRI SVO S. D.

Ogas, ut, qñ primū Theodori librum græcanicis typis impressurus es, nō te cælem, si quid in hoc post primam illam æditionē a doctis sit adnotatū. Non enim ignoras q̄ infeliciter exēplaris uitio forsan, Theodori quatuor grammaticæ institutionis libros Aldus euulgarit. Porro reliquis quidem in libris crebrius, in hoc primo minus aberratū est, q̄ illic res difficilior ornatioribus etiā uerbis tractet, hic ὅ prima grāmatices rudimenta suapte luce facile cognobilia. Quanq̄ ubiq; Theodorus Aristotelem felicissime, qd' ad stilum attinet, imitat, breuis, acutus, & mere atticus. Sunt autē errata leuicula quidem & de quibus istos monere qui Theodorū pueris græce prælegent, iuuerit sane q̄ pusillū, at nihil obsuerit. Post diuisionē literarū non longe ab initio. Εκ δὲ τῶν εἰρηκμένων, διηρηκμένων legunt. Pagina quinta πάλιν ᾠ. post αἰ λητοῖ ᾠ λητῶν, addunt reliquos casus ταῖς λητοῖς, τὰς λητους, ᾠ λητοῖ. Pag. sexta. ὑποκρισι κόν. post κρεάδιον addunt tanq̄ omīssum ᾠ δὲ εἰς υφιον, ut ζωύφιον. Eadē pag. παρεπόμενα δ' ἔχῃ post ἔγκλισι addunt κῆ συζυγία. Pag. sept. τρίτη ἢ ᾠ post ἁόρις ἠκουσα addunt ὁ παρακείμε ἠκουκα. Eadē paulopost, μεσα. ubi legit ὁ β ἁόρις. ἠκοόμην legūt ἠκουόμην. Paulopost. τετάρτη ἢ διὰ addunt ᾠ, sic legētes τετάρτη δὲ ἢ τῶν διὰ. Pag. octaua. πέμπτη ἢ τῶν ubi legit τῶν ἢ ἀπὸ ᾠ διὰ τῶν εἰς legunt ᾠ. & post aliquot uersus. κῆ εἰς ἀντὶ γίνεται, legunt γίνονται. Ibidē ἐνεργητικὰ post ὁ παρατ. ἐτιθῆν addunt ὁ ἁόρις. ἁ ἔθικα. Ibidem. μεσα. post ὁ παρατατικ. ἐτιθέμην addunt ὁ ἁόρις. ἁ ἔθικα. Ibidē ὁ παρακείμε. τῶν εἰς, legūt τῶν εἰς & mox ὁ ὑπερσῶν.

I ἔτεθείμην,

ἑτεθέμην, legunt ἑτεθέμην. Ibidem. ΜΕΣΑ post
 ὁ παρατατικ. ἰσάμην, addunt ὁ παρακειμ. ἔσασμαι. Ibidem
 paulo inferius. ΕΝΕΡ, ὁ ἐνεσῶς ζεύγνυμι addunt ὁ παρατατικ.
 ζεύγνυμι. Ibidem. κλίσις μέρ δὴ χρῶ. ubi legitur δηλονότι τῶν
 ἐνεργητικῶν ἀφέκασων addunt ἕκασα, sic legentes ἕκασα ἀφέκά-
 σων. Pagina decima τὸ ὑποτακτικὸν ἔαρ τύφωμαι in fine post
 τύφονται addunt τὸ ἀπαρέμφοτον τύφασθαι. Pagina decima
 quarta. παρακειμ. τὸ ὄρις. τέθασμαι, τέθασσαι legunt τέθεμαι, τέθεσαι,
 ubiq; a diphthongi loco, uocalem ε supponentes. Pagina
 decima quinta. ἐνεργ. ἐνεσ. τὸ ὄρις. ἴσημι &c. τὸ ἀπαρέμφοτον ἴσαναι
 legunt εἶναι. Pagina decima sexta. ὅτι τὰ εἰς μι legunt ἔτι.
 Ibidem ὅτι τὰ τῆς τρίτης, legunt ἔτι. Pagina decima septima.
 ἴδια δὲ τὰ ἐκὼν συναίρεσις. expungunt κῶν. Ibidem ὅτι ἐπὶ τῶν
 παθητικῶν, legunt ἔτι. Eadem paulo post. ταῦτα γὰρ παρεπό-
 μενα, legunt τὰ γὰρ παρεπόμενα. Pagina decima nona ubi le-
 gitur post ταῦτα, ὅ ταῦτα. ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ tituli loco positū,
 expungunt ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ. Pagina uicesima τὸ δὲ ποιότη-
 τος, ubi legitur ἅ δὴ κῶν μεσότητος εἶναι λέγεται, expungunt
 εἶναι. Hæc, ut tibi morē gererem, mi Frobeni, codice meo
 cursim euoluto, obiter enotaui. Neq; enim per occupatio-
 nes, quibus nunc distringor, curiosius inspicere licuit. Tuum
 fuerit de his studiosos commonere. Bene Vale, & rem lite-
 rariam optimis autoribus emendatissime procudendis, ita
 ut cœpisti, iuuare perge. Basilea, ex ædibus nostris.
 Sexto Calendas Nouembris. AN. M. D. XVI.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ
ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ΩΝ τεσσάρων ἢ ἑικοσι
γραμμάτων φωνήεν/
τα μὲν ἑπτὰ. α. ε. η.
ι. ο. ω. υ.

σύνφωνα δὲ τὰ λοιπὰ,

ἑπτὰ καὶ δέκα.

τῶν δὲ φωνήεντων, μακρὰ μὲν. η. ω. ε

βραχέα δὲ. ε. ο.

δίχρονα δὲ. α. ι. υ.

ἑξῶν δίφθογοι κυρίως λ. αἰ. αυ. ευ. οἰ. ου.

καταχρηστικῶς δὲ. α. η. ω. η.

τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν, ἡμίφωνα οἶον.

ζ. ξ. ψ. λ. μ. ρ. σ.

ᾧ δὲ διπλᾶ μὲν. ζ. ξ. ψ.

ἀμετάβολα δὲ καὶ ὅγιστα. λ. μ. ρ.

I 2 τὰ δὲ,

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὰ δὲ ἄφωνα οἶορ. β. γ. δ. κ. π. τ. θ. χ.

ῶρ φίλὰ μέρ. κ. π. τ.

δασεία δὲ θ. φ. χ.

μέσα δὲ β. γ. δ.

Εκ δὲ τῶν ἐξηκένων τῶν δὲ γραμμάτων, αἱ συλλαβαί. ὅθεν αἱ λίξεις,
ἐξ ὧν ὁ λόγος.

τοῦ δὲ λόγου μέρος ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, αὐτωνυμία, πρόθεσις,
ἐπίρρημα, σώδεσμος.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΙΔΙΩΝ.

Προσωπίαι δὲ ὀξεῖα ἢ βαρεῖα ἢ περιωμωμένην ἢ δασεῖα ἢ φίλη ἢ ἀπόρρο-
φος ἢ ὑφὲρ ἢ διαβολή,

Περὶ ἄρθρου.

ἄρθρον δὲ τὸ μάλιστα προτακτικόν, οἶορ ὁ τὸ δὲ ὑπο-
τακτικόν, οἶορ ὁ ε. καὶ τὸ μὲν ἄρσενικόν, οἶορ ὁ.
τὸ δὲ ἀηλικόν, οἶορ ἡ. τὸ δὲ ὀυδ' ἕτερον, οἶορ τὸ.
ἔχει δὲ καὶ ἀριθμὸν καὶ πῶσιμ ἐπόμην.
ἀριθμὸν μὲν ἐνικόν. δυνικόν. πληθυντικόν.

πῶσιμ δὲ, εὐθεῖαν γενικήμ. δοτικήμ. αἰτιατικήμ.

κλίσις δὲ τῶν μερ προτακτικοῦ τοιαύτη.

ερ. ἢ εὐθεῖα ὁ. ἢ γενική τῶν. ἢ δοτική τῶν. ἢ αἰτιατική τῶν.

δυν. ἢ εὐθεῖα καὶ αἰτιατική τῶν. ἢ γενική καὶ δοτική τῶν.

πληθ. ἢ εὐθεῖα οἱ. ἢ γενική τῶν. ἢ δοτική τῶν. ἢ αἰτιατική τῶν.

ἐνικά ἀηλικά. ἢ εὐθεῖα ἡ. ἢ γενική τῆς. ἢ δοτική τῆς. ἢ αἰτιατική τῆς.

δυνικά.

δυνικά. ἢ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὰ. ἢ γενικὴ καὶ δοτικὴ τὰμ.
 πληθυντικὰ. ἢ εὐθεῖα αἰ. ἢ γενικὴ τῶμ. ἢ δοτικὴ τῶε. ἢ αἰτιατικὴ τὰε.
 ἐνικά. οὐδέτερα. ἢ εὐθεῖα τὸ. ἢ γενικὴ τῷ. ἢ δοτικὴ τῷ. ἢ αἰτιατικὴ τῷ.
 δυνικά. ἢ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶ. ἢ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖμ.
 πλη. ἢ εὐθεῖα τὰ. ἢ γενικὴ τῶμ. ἢ δοτικὴ τοῖε. ἢ αἰτιατικὴ τὰε.
 κλητικὴμ δὲ οὐδέμ οὐδεμίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὧ οὐκ ἄρδρον, ἀλλ' ἐπίρρημα
 κλητικόν.

τοῦ δὲ ὑπότακτικοῦ κλίσις τοιάυτη.

Ἀρσενικά ἐνι. ὄε. οὔ. ὦ. ὀμ.

δυνικά ὦ. οἴμ.

πληθυνμ. οἰ. ὦμ οἴε. οὔε.

Θηλυκά. ἐνικά. ἢ. ἦε. ἦ. ἦμ.

δυνικά ἄ. αἴμ.

πλη. αἰ ὦμ. αἴε. ἄε.

ἐνι. οὐδέτερα. ὀ. οὔ. ὦ. ὀ.

δυνικά ὦ. οἴμ.

πληθυντικὰ ἄ. ὦμ οἴε. ἄ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ονομα δὲ. τὸ μὲν κύριον. οἶον Σωκράτης. τὸ δὲ προσρηγι-
 κόν. οἶον ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἀναφορικόν, οἶον οἶος. τὸ δὲ
 ἐρωτηματικόν, οἶον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικόν οἶον εἶς. δύο. τρεῖς.

Παραπόμυνα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, χῆμα, ἀριθμὸν, πῶσιν, πρόσωπον.
 Γένος μὲν ἀρσενικόν οἶον λόγος. θηλυκόν, οἶον ἐπισήμη. οὐδέτερον
 Ἰ 3 οἶον ἀγαθόν.

οἶον ἀγαθόν.
 εἶδος δὲ πρῶτότυπον, οἶον πᾶς .παράγωγον, οἶον δέω.
 σχῆμα δὲ ἀπλοῦν, οἶον ἵππος . σώθετο οἶον φίλιππος.
 ἀριθμὸν δὲ ἐνικόμ οἶον θεός . δυϊ . οἶον θεῶ . πληθυν . οἶον θεοί .
 πῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν ἢ κλητικήν.
 πρόσωπα δὲ, τρίτον, οἶον Σώκράτης . δεύτερον, οἶον Σώκρατες.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

κλίνεται δὲ, ἢ τῶν ἰσοσυλλάβων, ἀειείας ἀειείσ, ἢ περιησοσυλλάβων ἀειείας ἀειείσ.
 καὶ ἰσοσυλλάβων μὲν τετραχῶς . περιησοσυλλάβων δὲ μοναχῶς . διὸ καὶ
 κλίσεις τῶν ὀνόματος ἢ μὲν πρώτη καλεῖσθαι . ἢ δὲ δεύτερα, ἢ δὲ τρίτη . ἢ
 δὲ τετάρτη, ἢ δὲ πέμπτη, περιησοσύλλαβος .

ΠΡΩΤΗ μὲν οὔμ ἢ τῶν εἰς αε, ἢ εἰς ηε, λεγόντων ἀρσενικῶν . ὧν ἢ
 γενική εἰς ου, ἢ δοτική εἰς α, ἢ εἰς η, ἢ αἰτιατική εἰς μ μετὰ τῶ φωνήεν-
 τος τῆς εὐθείας λήγει .

ἢ εὐθεῖα ὁ ἀειείας . ἢ γενική τῶ ἀειείου . ἢ δοτική τῶ ἀειεία . ἢ αἰτιατική τῶ
 ἀειείαμ . ἢ κλητική ὧ ἀειεία . ἢ εὐθεῖα ὧ ἀειείας .

ἢ εὐθεῖα ἢ αἰτιατική τῶ ἀειεία . ἢ γενική ἢ δοτική τοῖμ ἀειείαμ .
 ἢ κλητική ὧ ἀειεία .

ἢ εὐθεῖα οἱ ἀειείαι . ἢ γενική τῶν ἀειείων . ἢ δοτική τοῖς ἀειείαις . ἢ αἰτια-
 τική τούς ἀειείας . ἢ κλητική ὧ ἀειείαι .

Ο χρύσης . τῶ χρύσου . τῶ χρύση . τῶ χρύσημ . ὧ χρύση ἢ ὧ χρύσης .
 τῶ χρύσα . τοῖμ χρύσαιμ . ὧ χρύσα .

οἱ χρύσαι . τῶν χρυσῶν . τοῖς χρύσαις . τούς χρύσας . ὧ χρύσαι .
 δ' αὐτέξαι

ΔΕΥΤΕΡΑ δὲ ἢ τῶν εἰς α. ἢ εἰς κληγόντων θηλυκῶν ὧν ἢ γενικὴ εἰς ας.
 ἢ εἰς κς. ἢ δοτικὴ εἰς α. ἢ εἰς η. ἢ αἰτιατικὴ εἰς μ. μετὰ τῷ φωνήεντος
 τῆς εὐθείας λήγει. ἢ μαῖα. τῆς μαίας. τῆ μαία. πλὴν μαῖαρ. ὧ μαῖα.
 τὰ μαία. ταῖρ μαίαιρ. ὧ μαία.

αἰ μαῖαι. τῶρ μαίῶρ. ταῖς μάλιστα. τὰς μάλιστα. ὧ μαῖαι.

ἢ μοῦσα. τῆς μούσας. τῆ μούση. πλὴν μοῦσαρ. ὧ μοῦσα.

τὰ μούσα. ταῖρ μοῦσαιρ. ὧ μούσα.

αἰ μούσαι. τῶρ μουσῶρ. ταῖς μούσας. τὰς μούσας. ὧ μούσαι.

ἢ τιμή. τῆς τιμῆς. τῆ τιμῆ. πλὴν τιμήρ. ὧ τιμή.

τὰ τιμά. ταῖρ. τιμαῖρ. ὧ τιμά.

αἰ τίμαι. τῶρ τιμῶρ. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὧ τιμαί.

Ἰσίου ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρόν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δα. ἢ εἰς θα, λήγοντᾶ,
 τὸ κληκτικὸν αὐτὸ. α. φυλάσσοντα κλίνεται, μαῖα μαίας. ἢ μέρα ἢ μέ-
 ρας. λήδα, λήδας. κισίαθα, κισίαθας.

ΤΡΙΤΗ δὲ ἢ τῶν εἰς ος κληγόντων ἀρσενικῶν τε κὼν δηλυκῶν. κὼν εἰς
 ομ οὐδέτερον, πλήρ τῶν συγκριτικῶν. ὧν ἢ γενικὴ εἰς ου. δοτικὴ εἰς φ.
 ἢ αἰτιατικὴ εἰς μ, μετὰ τῷ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ο θεός. τῷ θεοῦ. θεῖ θεῶ. τῶν θεῶν. ὧ θεός. κὼν ὧ θεέ.

τὸ θεῶ. τοῖρ θεοῖρ. ὧ θεῶ.

οἱ θεοί. τῶν θεῶν. τοῖς θεοῖς. τοὺς θεοὺς. ὧ θεοί.

ἢ ὁδός. τῆς ὁδοῦ. τῆ ὁδοῦ. πλὴν ὁδοῦ. ὧ ὁδός. κὼν ὧ ὁδέ.

τὰ ὁδῶ. ταῖρ ὁδοῖρ. ὧ ὁδῶ.

αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδοὺς. ὧ ὁδοί.

τὸ καλόν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ καλὸν . τοῦ καλοῦ . ἑσθὶ καλῶ . ἑ καλὸν . ὦ καλόν .

τῷ καλῷ . τοῖν καλοῖν . ὦ καλώ .

τὰ καλὰ . τῶν καλῶν . τοῖς καλοῖς . τὰ καλὰ . ὦ καλά .

ΤΕΤΑΡΤΗ κλίσις ἢ τῶν εἰς ὡς ληγόντων , ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν . καὶ
εἰς ὦν , οὐδετέρων , ὧν ἢ γενικῆ , εἰς , ὦ , ἢ δοτικῆ εἰς . ὦ . ἢ αιτιατικῆ
εἰς μ . μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγας .

Ο μενέλεως . ἑ μενέλεω . ἑσθὶ μενέλεω . τὸν μενέλεω . ὦ μενέλεω .

τῷ μενέλεω . τοῖν μενέλεω . ὦ μενέλεω .

οἱ μενέλεω . τῶν μενέλεω . τοῖς μενέλεω . τοὺς μενέλεω . ὦ μενέλεω .

ἢ ἄλω . τῆς ἄλω . τῆ ἄλω . τὴν ἄλω . ὦ ἄλω .

τὰ ἄλω . ταῖν ἄλω . ὦ ἄλω .

αἱ ἄλω . τῶν ἄλω . ταῖς ἄλω . τὰς ἄλω . ὦ ἄλω .

τὸ ἔυγεω . τῷ ἔυγεω . ἑσθὶ ἔυγεω . ἑ ἔυγεω . ὦ ἔυγεω .

τῷ ἔυγεω . τοῖν ἔυγεω . ὦ ἔυγεω .

τὰ ἔυγεω . τῶν ἔυγεω . τοῖς ἔυγεω . τὰ ἔυγεω . ὦ ἔυγεω .

ΠΕΜΠΤΗ κλίσις ἢ τῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων . ὧν ἢ
γενικῆ εἰς ὦν . ἢ δοτικῆ εἰς ἰ . ἢ αιτιατικῆ εἰς α . πλήρ τῶν οὐδετέρων . ὧν ἢ

Ο αἴας . τοῦ αἴαντος . ἑσθὶ αἴαντι . ἑ ἄϊαντα . ὦ αἴας . καὶ ὦ αἴαν .

τὸ αἴαντε . τοῖν αἴαντοιν . ὦ αἴαντε .

οἱ αἴαντες . τῶν αἴαντων . τοῖς αἴασι . τοὺς αἴαντας . ὦ αἴαντες .

ἢ τρυγῶν . τῆς τρυγόνος . τῆ τρυγόνι . τὴν τρυγόνα . ὦ τρυγῶν .

τὰ τρυγόνε . ταῖν τρυγόνοιμ . ὦ τρυγόνε .

αἱ τρυγόνες . τῶν τρυγόνων . ταῖς τρυγόσι . τὰς τρυγόνας . ὦ τρυγόνες .

τὸ βῆμα

τὸ βῆμα. το βήματος. ἄβ βήματι. ἔ βήμα. ὄ βήμα.

τὰ βήματα. τοῖρ βηματοῖρ. ὦ βήματα.

τὰ βήματα. τῶρ βηματῶρ. τοῖς βήμασι. τὰ βήματά. ὦ βήματα

τῆς δὲ πέμπτης ταυτικῆς κλίσεως, ἔσιμ ἂ κὴ συναίρεσιμ πάχα τὰ μὲρ
μᾶλλον, τὰ ἢ ἥπιον. διὸ κὴ τὰ μὲρ πολυπαθῆ. τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλείσθω.

Εσω δὲ κελὶ τῶρ μὲρ πολυπαθῶρ τὰ μὲρ κ. ε. ο. καλούμενα, ὅιορ τὰ
τοιαῦτα. δημοθενῆς. ἀληθῆς. τέχης.

τὰ δὲ ι. ὄφισ, σίνηπι

τὰ δὲ α. κρέας.

ΤΩΝ δὲ ὀλιγοπαθῶρ τὰ μὲρ ευ, βασιλεύς. τὰ δὲ ου, βοῦς.

τὰ δὲ ω. λητῶ, αἰδῶς.

τὰ δὲ πρώτορ υ. ἡδύς. ἄςυ.

τὰ δὲ δεύτερορ υ. βότρυς.

Πῶς δὲ κελὶ πῆ τούτων ἕκασα μετὰβάλλει θεωρεῖσθω ἕμ τούτοις, λαβόντι
πρώτορ πάντων τῶρ οὐδετέρωρ, κελὶ πάντων τῶρ διυικῶρ τὴρ αὐτῆρ
εἶναι εὐθεῖαν κελὶ αἰτιατικῆρ, κελὶ κλητικῆρ, κελὶ πάντων τῶρ πληθυντῆρ
κῶρ τὴρ αὐτῆρ εἶναι εὐθεῖαν κελὶ κλητικῆρ.

πάθη τῶρ. κ. ε. ο.

εο, ου, εἶ, ε. εα, η φ. εε, η φ. εοι, οι. εω, ω.

τοῦ δημοθενέος. ους. ἄβ δημοθενέι. φ. τῶρ δημοθενέα. κ.

τῶ δημοθενέα. κ. τοῖρ δημοθενέοιρ οἶρ.

οἱ δημοθενέες. ες, τῶρ δημοθενέωρ. ὦρ. τοῖς δημοθενέας. ες.

τὰ τείχεα. κ.

Κ Πάθη

Πάθη τῶν ι.

ἴι, ι. ἴε, ι. ἴα, ι.

τῶ ὄφιτι, ι. οἱ ὄφιεσ, ιε. τοὺς ὄφιασ, ιε.

τὰ σινήπια, πι.

τούτων δὲ καὶ τὸ οὗτος γενικῆς εἶε. ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι. εσ. ε.

ὄφιος, εως. ὄφιου, εφω.

καὶ ὄλως παραλήγομ, ι. εἶε ε. μεταβάλλει, ὡς τε καὶ πάλιν σωμαίρισε
γίνεσθαι τοῖς τῶν. η. ε. ο. ὁμοίως.

ὄφεϊ, ε. ὄφεες, εσ. ὄφιασ, εσ. σινήπεα, πη.

Πάθη τῶν α.

αο, ω. αἶ, α. αοιμ, φμ. αα, α μακροδ. αω, ω.

τῶ κρέασε, ωε. τῶ κρέαἰ. α, τῶ κρέαε, α. τοῖμ κρέαοιμ, ὦμ, τὰ
κρέαα. α. τῶν κρέαωμ, ὦμ.

Πάθη τῶν θ.

εἶ, ε. εε, ε. εα, ε.

τῶ βασιλεί, εἶ. οἱ βασιλείεσ, εἶε. τοὺς βασιλείασ, εἶε.

τούτων δὲ καὶ τὸ οὗτος γενικῆς εἶε ω μεταβάλλει ἀπικῶς, βασιλείεσ. ωε.

καὶ πάλιν τὸ εἶε καὶ τρέπεται ἐφεκάσθης τῶν πῆσσεωμ ἰωνικῶς.

βασιλείεσ, ἦεσ. βασιλείῃ, ἦι.

Πάθη τῶν ου.

οε, ου. οα, ου.

οἱ βόεσ, οὔε. τοὺς βόεσ, οὔε.

Πάθη τῶν ω.

οο, ου. οἱ, οἰ. οα, ω.

τῆσ λκτόεσ,

τῆς λητόσος, οὖς. τῆ λητόϊ, οἱ. τῆμ λητόα, τῶ.

τούτων τὰ δυνικά καὶ τὰ πλεοναστικά τῆς τρίτης γίνεται κλίσις.

τὰ λητῶ. ταῖμ λητοῖμ. αἱ λητοῖ. τῶμ λητῶμ.

πάθη τῶμ πρότερον υ.

εἶ, φ. εε, φ, εα, ει.

ῥοῖ ἡδέϊ, εἶ. οἱ ἡδέες, εἶς. τοὺς ἡδέας, εἶς.

πάθη τῶμ δεύτερον υ.

νε, υ. υα, υ. οἱ βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς.

Γινέσθω δὲ ἢ τῶμ ἐνικῶν ἀτιατικῆ τῶμ τε ου ἢ ἀμφοτέρων τῶμ υ,

ἀπὸ τῆς εὐθείας προπῆ τω σ εἰς μ. βοῦς, βοῦμ. βότρυς, βότρυμ. ἡδύς

ἡδύμ. ἢ τῶμ ι. ὠσαύτως. πλήμ δηλονότι τῶμ οὐδέτερον, ὄφρα ὄφριμ.

Ονομαστικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πενταχῶς. γενικῶς δὲ ὡς ἀπὸ

γένους εἰς γένος μεταχρηματισμός. ὁ δίκαιος. ἡ δικαία. τὸ δίκαιον.

ὁ ἡδύς, ἡ ἡδέϊα, τὸ ἡδύ.

τῶμ δὲ ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἐμ^ο σημαίνοντα, ἐνικῶς ἀεὶ

κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυνικῶς. τὰ δὲ πλείω, πλεοναστικῶς ὥδε.

εἶς ἐνὸς ἐνὶ ἓνα.

μία μιᾶς μιᾶ μίαν.

ἐμ ἐνὸς ἐνὶ ἓμ.

δύο δυοῖμ.

τρῆς τριῶμ.

τρία τριῶμ τρισὶ τρία.

τέσσαρες τεσσάρων τέσσαρσι τέσσαρας.

τέσσαρα τεσσάρων τέσσαρσι τέσσαρα.

Από δὲ τῶν πωσάων μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμῶν οὐδὲ εἰς κλίνεται.

τῶν ἢ παρεπομένων τῶν ὀνόματι παραγῶγων τὸ μὲν, πατρωνυμικόν·
τὸ δὲ, συγκριτικόν· τὸ δὲ ὑπερθετικόν· τὸ δὲ ὑποκοριστικόν· τὸ δὲ κτη-
τικόν· τὸ δὲ παρωνυμομ· τὸ δὲ ἔγκματικόν·

Εἰς δὲ τὸ μὲν, ἀρσενικόν πατρωνυμικόν, ἦτοι, εἰς δὴς, οἶον πρίαμος
πριαμίδης, ἦλιος ἠλιάδης· πέλοψ πέλοπος πελοπίδης· ἄτρεις ἄτρέως
ἄτρείδης· ἢ εἰς ὦν ἄτρεις ἄτρέως ἄτρείωμ.

τὸ ἢ θηλυκῆ ἦτοι εἰς, εἰς οἶον πριαμίδης πριαμίδης· ἢ εἰς ας, οἶον ἠλιάδης ἠλιάς·

Συγκριτικόν δὲ, τὸ μὲν εἰς ερος, οἶον πλούσιος πλουσιώτερος πλου-
σιώτερος πλουσιώτερον· τὸ δὲ εἰς ὦν, οἶον καλὸς καλλίωμ κάλλιον·

ὑπερθετικόν δὲ, τὸ μὲν εἰς τατος, πλουσιώτατος πλουσιώτατη πλου-
σιώτατον· τὸ δὲ εἰς σος οἶον κάλλισος καλλίστη κάλλισον·

ὑποκοριστικόν δὲ, τὸ μὲν εἰς κος οἶον ἀνδρωπίσκος, νεανίσκος·
τὸ δὲ εἰς ἰον οἶον ἀνδρώπιον·

τὸ δὲ εἰς ἄδιον οἶον κρεάδιον·

τὸ δὲ εἰς υδριον οἶον λογύδριον·

τὸ δὲ εἰς υλλιον οἶον μερακύλλιον·

τὸ δὲ εἰς αριον οἶον ποάριον·

τὸ δὲ εἰς αξ οἶον λίδαξ·

τὸ δὲ εἰς ις ἐπὶ θηλυκοῦ οἶον νκσίς·

κτητικόν δὲ τὸ μὲν εἰς κος ἀπικὸς δαρικὸς δαρική δαρικόν·

τὸ δὲ εἰς εος οἶον αἰάντεος αἰαντεία αἰάντεον·

παρωνυμομ δὲ θέωμ ἀπὸ τῶν θεῶν·

ἔγκματικόν

ζηματικὸν δὲ ἐπιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημα.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

ΡΗΜΑ δὲ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν, οἶον τύπῳ.

τὸ δὲ παθητικὸν οἶον τύπῳμαι.

τὸ δὲ μέσον εἴδῳ κοινὸν οἶον βιάζομαι.

τὸ δὲ οὐδέτερον οἶον ὑγιαίνω.

τὸ δὲ αὐτοενεργητικὸν οἶον μάχομαι.

τὸ δὲ ἀντροπαθητικὸν οἶον πάσχω.

ἔτι, τὸ μὲν εἰς ὠ βαρύτερον, οἶον τέρπω.

τὸ δὲ εἰς ὠ περιωώμενον ἐκ συναίρεσέως οἶον ποιῶ.

τὸ δὲ εἰς μι οἶον τίθημι.

Παρεπόμενα δὲ ἔχθ' εἶδος, χῆμα, ἀριθμὸν, πρόσωπον, χρόνον, ἔγκλισην.

εἶδος μὲν πρῶτότυπον, οἶον ἄρδω.

παράγωγον, οἶον ἄρδύω.

χῆμα δὲ ἀπλοῦν οἶον φρονῶ.

σύνθετον οἶον καταφρονῶ.

ἀριθμὸν ἐνικὸν οἶον λέγω.

δυνικὸν οἶον λέγετον.

πληθυντικὸν οἶον λέγουσιν.

πρόσωπον δὲ πρῶτον οἶον γράφω.

δύτερον οἶον γράφας.

τρίτην οἶον γράφα.

χρόνον δὲ εἴδῳ πῶσιν, ἐνεσῶτα, παρατατικὸν, μέλλοντα, ἀόριστον.

Κ 3 παρακείμενον

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

παρακείμενον. ὑπερσωτέλικον.

Εγκλισίη δὲ ὀριστικῆ, προσεκτικῆ, εὐκτικῆ, ὑποτακτικῆ, ἄπαρξέμ-
φατον.

κλίσεις δὲ ῥήματος εἴτῳ συζυγίαι ἕσωσαν πέντε, τέσσαρες μὲν τῶν
εἰς ὠληγόντων. μία δὲ τῶν εἰς μι.

ΚΛΙΣΙΣ ΧΡΟΝΙΚῆ.

Πρώτη μὲν, ἢ τῶν διὰ τῶν β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πῖ, ὅσον λέβω. τέτρα. γρά-
φω. τύπῳ, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τῶν ψ, ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τῶν φ.

ὁ ἐνεσῶς τύπῳ.

ὁ παρατατικός ἐτυπῶν.

ὁ μέλλων τύπῳ.

ὁ ἄριστος ἐτυψα.

ὁ παρακείμενος τέτυφα.

ὁ ὑπερσωτέλικος ἐτετύφην.

ὁ ἄριστος β. ἐτυπον.

ὁ μέλλων β. τυπῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεσῶς τύπῳμα.

ὁ παρατατικός ἐτυπόμην.

ὁ μέλλων τύπῳμα.

ὁ ἄριστος. ἄ. ἐτυφάμην.

ὁ παρακείμενος τέτυπα.

ὁ ὑπερσωτέλικος ἐτετύπημ.

ὁ ἄριστος.

ὁ ἀόριστος . β . ἔτυπόμην .

ὁ μέλλων . β . τυπούμα .

ΠΑΘΗΤΙΚΑ .

ὁ ἐνεσώζ τυπόμενα .

ὁ παρατατικός ἐτυπόμενα .

ὁ παρακείμενος τέτυμμα .

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετύμμενα .

ὁ ἀόριστος . ἀ . ἐτύφθην .

ὁ μέλλων . ἀ . τυφθίσομαι .

ὁ ἀόριστος . β . ἐτύπη .

ὁ β μέλλων τυπήσομαι .

ὁ μετ'ὀλίγον μέλλων τετύφομαι .

ΔΕΥΤΕΡΑ δὲ ἢ τῶν γ ἢ κ ἢ χ ἢ κτ ἢ σ ἢ τ ἢ ζ . οἷον λέγω πλέκω ἔχω
τίκτω ὀρύττω παίζω . ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τῶ ξ ὁ δὲ παρακ . διὰ τῶ χ .

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ .

ὁ ἐνεσώζ πλέκω .

ὁ παρατατικός ἔπλεκον .

ὁ μέλλων πλέξω .

ὁ ἀόριστος ἔπλεξα .

ὁ παρακείμενος πέπλεχα .

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπέπλεχα .

ὁ β ἀόριστος ἔπλεκα .

ὁ β μέλλων πλεξῶ .

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΜΕΣΑ.

- Ο ἔνεσῶς πλέκομαι.
 ὁ παρατατικός ἐπλεκόμην.
 ὁ μέλλων πλέξομαι.
 ὁ ἄριστος ἐπλεξάμην.
 ὁ παρακείμενος πέπλοκα.
 ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλόκη.
 ὁ β' ἄριστος ἐπλεκόμην.
 ὁ β' μέλλων πλεκοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

- Ο ἔνεσῶς πλέκομαι.
 ὁ παρατατικός ἐπλεκόμην.
 ὁ παρακείμενος πέπλεγμαι.
 ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλέγμην.
 ὁ ἄριστος ἐπλέχθη.
 ὁ μέλλων πλεχθήσομαι.
 ὁ β' ἄριστος ἐπλάκη.
 ὁ β' μέλλων πλεκθήσομαι.
 ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων πεπλέξομαι.

ΤΡΙΤΗ δ' ἐστὶ τῶν διὰ τοῦ δ' ἢ θ' ἢ τ' ἢ ζ' ἢ η' ἢ ω καθαροῦ οἴου ἄδω πλὴθω
 ἀνύτω φράζω πλάττω ἀκούω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ. ὁ δ' ἐπαρα-
 κείμενος διὰ τοῦ κ.

Ο ἔνεσῶς ἀκούω.

ὁ παρατατικός

ὁ παρατατικός ἥκουρ.

ὁ μ. ἀκούσω.

ὁ ἀόριστος ἥκουσα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἥκούκαμ.

ὁ β ἀόριστος ἥκοορ.

ὁ β μ. ἀκοῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεσῶς ἀκούομαι.

ὁ παρατατικός ἥκούομην.

ὁ μέλλων ἀκούσομαι.

ὁ ἀόριστος ἥκουσάμην.

ὁ παρακείμενος ἥκουα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἥκούαμ.

ὁ β ἀόριστος ἥκούομην.

ὁ β μέλλων ἀκούομαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεσῶς ἀκούομαι.

ὁ παρατατικός ἥκούομην.

ὁ παρακείμενος ἥκουσμαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἥκούσμεν.

ὁ ἀόριστος ἥκούσθη.

ὁ μέλλων ἀκουθήσομαι.

ὁ β ἀόριστος ἥκούθη.

L ὁ β μ.

ὁ β μ. ἀκούσομαι.

ὁ μετ' ὀλίγου μέλλω ἠκούσομαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ δὲ ἢ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἶον
 ἴδω. νέμω. κρῖνω. πείρω. ὧν ὁ μὲν μέλλω διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου
 περιπώμενος μετὰ συστολῆς τῆς παραληγουσῆς. ὁ δὲ παρακ. διὰ τοῦ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεσὼς πείρω.

ὁ παρατατικὸς ἐπειρόμ.

ὁ μέλλω πειρῶ.

ὁ ἀόριστος ἐπείρα.

ὁ παρακείμενος ἐπείρα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπείρα.

ὁ β ἀόριστος ἐπείρα.

ὁ β μέλλω πειρῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεσὼς πείρομαι.

ὁ παρατατικὸς ἐπειρόμην.

ὁ μ. πειροῦμαι.

ὁ ἀόριστος ἐπειράμην.

ὁ παρακείμενος ἐπείρα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπείρα.

ὁ β ἀόριστος ἐπείραμην.

ὁ β μέλλω πειροῦμαι.

παθητικά

Π Α Θ Η Τ Ι Κ Α .

- ο ἐνεσῶς ἀπειρομαί .
 ο παρατατικός ἀπειρόμηρ .
 ο παρακείμενος ἑσάρμαι .
 ο ὑπερσωτέλικος ἑσάρμηρ .
 ο ἄριστος ἑσάρδηρ .
 ο μέλλωρ ἀσάρησομαι .
 ο β ἄριστος ἑσάρμηρ .
 ο β μέλλωρ ἀσάρησομαι .
 ο μετόλιγος μέλλωρ ἑσάρησομαι .

Π Ε Μ Π Τ Η δὲ ἢ τῶν εἰς μι. ληγόντων ἅπάντων οἶον ἴσημι. τίθημι. δίδωμι. ζεύγνυμι. ὧν δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρόν ληγόντων παραγομένων τὸ μὲν ἀπὸ τῶν δία τω αω γίνεται οἶον ἴσάω ἴσημι. ἔσθ δὲ ἀπὸ τῶν δία τω εω. τίθῃω τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δία τω οω οἶον διδόω δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δία τω υω. ζεύγῃω ζεύγνυμι .

καὶ ἐπὶ τῷ παθητικῷ καὶ μέσῳ καὶ δυνικοῦ καὶ πηδωτικοῦ, πῶς παραλήγουσα ἕκαστος ἔχει συσελλομένην, εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικὸν ὅθεν παράγεται, ἴσημι ἴσασμαι. τίθημι τίθεμαι. δίδωμι δίδομαι. ζεύγνυμι ζεύγνυμαι .

καὶ ὅπως αἱ ἀυξήσεις τε καὶ μειώσεις ἐκάσῳ ἀπὸ τῆς οἰκείου ἀντὶ ἀρχικοῦ φωνήεντος, καὶ εἰς αὐτὸ γίνεται ἀναλόγως. ἴσημι ἴσας ἴσάντος ἴσαιμη. μέλλωρ δὲ τούτων ἴδιος, οὐδὲ εἶς, οὔτε μὴν παρακείμενός ὄζειν .

ο παρατ. δὲ καὶ ἄορι. β εἰς μ. μετὰ τὸ παραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεσῶτι φωνήεντος.

ΘΕΣΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσῶς τίθημι.
ὁ παρατατικός ἐτίθημι.
ὁ β' ἀόριστος ἔθημι.

ΜΕΣΑ.

- Ο ἐνεσῶς τίθεμαι.
ὁ παρατατικός ἐτιθέμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσῶς τίθεμαι.
ὁ παρατατικός ἐτιθέμην.
ὁ παρακείμενος τέθειμαι.
ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτεθείμην.
ὁ ἀόριστος ἐτέθημι.
ὁ μέλλων τεθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσῶς ἵστημι.
ὁ παρατατικός ἵστημι.
ὁ β' ἀόριστος ἔστημι.

ΜΕΣΑ.

- Ο ἐνεσῶς ἵσταμαι.
ὁ παρατατικός ἰσάμην.
ὁ β' ἀόριστος ἰσάμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσῶς ἴσαμα.
- ὁ παρὰτατικός ἴσάμην.
- ὁ ὑπερσωτέλικος ἴσάμην.
- ὁ ἀόριστος ἴσάνην.
- ὁ μέλλων σαθίσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσῶς δίδωμι.
- ὁ παρατατικός ἐδίδωμι.
- ὁ β ἀόριστος ἔδωκα.

ΜΕΣΑ.

- Ο ἐνεσῶς δίδομαι.
- ὁ παρὰτατικός ἐδιδόμην.
- ὁ β ἀόριστος ἐδόμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσῶς δίδομαι.
- ὁ παρὰτατικός ἐδιδόμην.
- ὁ παρακείμενος δέδομαι.
- ὁ ὑπερσωτέλικος ἐδεδόμην.
- ὁ ἀόριστος ἐδόθη.
- ὁ μέλλων δοθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσῶς ζεύγνυμι.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ὁ παρατατικός ἐξέγγυμ.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά.

Ὁ ἐνεσῶς ζεύγνυμαι.

ὁ παρατατικός ἐξδύγνυμην.

Σύμφωνα τῷ μέλλοντος φ. ζ. σ. ἀμετάβολα.

Ἰσέορ ὅτι τὸ α. ε. ο. ἀρκτικά ξήματος ὄντα, εἴτε καθ' αὐτὰ, εἴτε ἐν διφ-
λόγησιν, χρονικῶς ἐφέκασου τῶν παρωχημένων ἀνξείαι ὧδε. α, η. αι, κ.
αι, κυ. ε, κ αι. ευ, κυ. ο, ω. οι, φ.

κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὐτῆ ξημάτων.

Ἔσω δ' ἐ καὶ διαθετικὴ κλίσις χηματαίσομένη διαθετικῶς ὧδε.

τύπῳ τύπῳμαι.

ἔτυπῳ ἐτυπῳμην.

τύφῳ τύφῳμαι.

ἔτυφα ἐτυφάμην, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνε-
ργητικῶν ἀφέκασον τῶν ὁμωνύμων, πλὴν τῷ ὑπερσυντελείου, καὶ τῷ ἄ.
ἀορίσου καὶ τῶν μελλόντων τῷ παθητικοῦ. τὸ γινῆναι σώολον ξηματικῆ
προσαγορεύεσθαι.

Ἔσω δ' ἐ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέρα τις προσωπικὴ ὧδε.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεσῶς.

τὸ ὄριστικόν.

τύπῳ τύπῃς τύπῃς.

τύπῃετομ τυπῃετομ.

τύπῃομεμ τυπῃετε τυπῃουσῖμ.

παρατατικός.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ:

ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτε.

ἔτύπητον ἔτυπήετον.

ἔτύπηομεν ἔτύπηετε ἔτυπθον.

τὸ προστακτικόν.

τύπηε τυπήετω.

τύπηετον τυπήετων.

τύπηετε τυπήετωσαν.

τὸ ἐγκτικόν.

τύποιμι τύποις τύποι.

τύποιτον τυποίτην.

τύποιμεν τύποιτε τύποιε.

τὸ ὑποτακτικόν.

τύπων τύπωνε τύπωνε.

τύπωντον τύπωντον.

τύπωνμεν τύπωνετε τύπωνσιν.

τὸ ἀπαρξέμεφατον.

τύπων.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὄριστικόν.

τύψω τύψας τύψα.

τύψετον τύψετον.

τύψομεν τύψετε τύψουσιν.

τὸ ἐγκτικόν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ εὐκτικὸν.

τύφοιμι τύφοις τύφοι.

τύφοιτορ τυφοίτηρ.

τύφοιμερ τύφοιτε τύφοιερ.

τὸ ἄπαρέμφατον.

τύφην.

ΛΟΡΙΣΤΟΣ. Ἄ.

τὸ ὄριστικὸν.

ἔτυφα ἔτυφας ἔτυφε.

ἔτύφατορ ἔτυφάτηρ.

ἔτύφαμερ ἔτύφατε ἔτυφαρ.

τὸ προστακτικὸν.

τύφον τυφάτω.

τύφατορ τυφάτωρ.

τύφατε τυφάτωσαρ.

τὸ εὐκτικὸν.

τύφαιμι τύφαις τύφαι.

τύφαιτορ τυφαίτηρ.

τύφαιμερ τύφαιτε τύφαιερ.

τὸ ὑποτακτικὸν.

ἔαρ τύφω τύφῃς τύφῃ.

τύφῃτορ τύφῃτορ.

τύφωμερ τύφῃτε τύφωσιρ.

τὸ ἄπα.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύψαι.

ΠΑΡΑΚΒΙΜΕΝΟΣ,

τὸ ὀριστικόν.

τέτυφα τέτυφας τέτυφε.

τετύφατον τετύφατον.

τετύφωμεν τετύφατε τετύφασιν.

τὸ προστακτικόν.

τέτυφε πετυφέτω.

τετύφετον πετυφέτωρ.

τετύφετε πετυφέτωσαν.

τὸ εὐητικόν.

τετύφοιμι τετύφοις τετύφοι.

τετύφοιτον τετυφοίτηρ.

τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἔαμ τετύφω τετύφῃς τετύφῃ.

τετύφῃτον τετύφῃτον.

τετύφωμεν τετύφῃτε τετύφωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τετυφέναι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὀριστικόν.

Μ ἔτετύφην

ἐκτύφαμ ἐκτύφας ἐκτύφα.

ἐκτύφατμ ἐκτυφείτημ.

ἐκτύφαμεμ ἐκτύφατε ἐκτύφασαμ.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

τὸ ὄρισικὸν.

ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε.

ἔτύπετμ ἔτυπέτημ.

ἔτύπομεμ ἔτύπετε ἔτυπον.

τὸ προστακτικὸν.

τύπε τυπέτω.

τύπετομ τυπέτωμ.

τύπετε τυπέτωσαμ.

τὸ ἐκτικὸν.

τύποιμι τύποις τύποι.

τύποιτμ τυποίτημ.

τύποιμεμ τύποιτε τύποιεμ.

τὸ ὑποτακτικὸν.

ἔαμ τύπω τύπῃς τύπῃ.

τύπητμ τύπητμ.

τύπωμεμ τύπηκε τύπῳσῃμ.

τὸ ἀπαρέμφατμ.

τυπῆμ.

ἐκτύφατμ Ἰνῆ

αἰλλῶμ β.

τὸ ὄριστικόν.

τυπῶ τυπῆς τυπῆ.

τυπῶν τυπῶν.

τυποῦμεν τυπῆτε τυποῦσιν.

τὸ ἰκτικόν.

τυποῦμι τυποῖς τυποῖ.

τυποῖν τυποῖν.

τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπῆν.

ΜΕΣΑ. ἐνείως.

τὸ ὄριστικόν.

τύπῳμαι τύπῃ τύπεται.

τύπῳμεθον τύπῳθον τύπῳδιον.

τύπῳμεθα τύπῳθε τύπῳντα.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτυπῳμην ἐτύπῳου ἐτύπῳε.

ἐτυπῳμεθον ἐτύπῳθον ἐτυπῳδιον.

ἐτυπῳμεθα ἐτύπῳθε ἐτύπῳντα.

τὸ προστακτικόν.

τύπῳ τυπῳ.

τύπῳθον τυπῳδιον.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΣ

τύπτειδε τυπτέωσαμ.

τὸ εὐκτικὸν.

τυπτοίμηρ τυπτοιο τυπτοίτο.

τυπτοίμεθρ τυπτοίθρ τυπτοίθμηρ.

τυπτοίμεθα τυπτοίθε τυπτοίντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ξᾶμ τυπτώμαα τυπτή τυπτήτα.

τυπτώμεθρ τυπτήθρ τυπτήθρμηρ.

τυπτώμεθα τυπτήθε τυπτώντα.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύπτειδα.

ΜΕΛΛΩΝ. ᾶ.

τὸ ὀριστικόν.

τύψομαι τύψη τύψεται.

τύψομεθρ τύψεθρ τύψεθρμηρ.

τύψομεθα τύψεθε τύψοντα.

τὸ εὐκτικόν.

τύψοίμηρ τύψοιο τύψοίτο.

τύψοίμεθρ τύψοίθρ τυψοίθμηρ.

τύψοίμεθα τύψοίθε τύψοίντο.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύψειδα.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ᾶ.

τὸ ὀριστικόν.

τὸ ὄριστικόν.

ἐτυφάμην ἐτύφω ἐτύφατο.

ἐτυφάμεθον ἐτύφαθον ἐτυφάθη.

ἐτυφάμεθα ἐτύφαθε ἐτύφαντο.

τὸ προστακτικόν.

τύφα τυφάσθω.

τύφαθον τυφάσθω.

τύφαθε τυφάσθε.

τὸ ἐνκτικόν.

τυφαίμην τυφαιό τυφαιῶ.

τυφαίμεθον τυφαιόθον τυφαιόθη.

τυφαίμεθα τυφαιόθε τυφαιῶ.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τυφώμαι τυφῆ τυφῆται.

τυφώμεθον τυφῆθον τυφῆθον.

τυφώμεθα τυφῆθε τυφῶνται.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὄριστικόν.

τέτυπα τέτυπας τέτυπε.

τέτυπαρ τέτυπαρ.

τέτυπαμεν τέτυπατε τέτυπασιν.

τὸ προστακτικόν.

τέτυπε τέτυπέτω.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΤΕΤΥΠΩΝΤΩΝ ΤΕΤΥΠΩΤΩΝ .
 ΤΕΤΥΠΩΤΕ ΤΕΤΥΠΩΤΩΣΑΝ .
 τὸ εὐκτικόν .
 ΤΕΤΥΠΟΙΜΙ ΤΕΤΥΠΟΙΣ ΤΕΤΥΠΟΙ .
 ΤΕΤΥΠΟΙΩΜ ΤΕΤΥΠΟΙΤΗ .
 ΤΕΤΥΠΟΙΜΕΝ ΤΕΤΥΠΟΙΤΕ ΤΕΤΥΠΟΙΕΝ .
 τὸ ὑποτακτικόν .
 ἔὰν ΤΕΤΥΠΩ ΤΕΤΥΠΩΣ ΤΕΤΥΠΩ .
 ΤΕΤΥΠΩΝΤΩ ΤΕΤΥΠΩΝΤΩ .
 ΤΕΤΥΠΩΜΕΝ ΤΕΤΥΠΩΝΤΕ ΤΕΤΥΠΩΣΑΝ .
 τὸ ἀπαρέμφατον .
 ΤΕΤΥΠΩΝΑΙ .

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ .

τὸ ὄριστικόν .
 ἔτετύωσαν ἔτετύωσας ἔτετύωσα .
 ἔτετύωσαν ἔτετυπέτην .
 ἔτετύωμεν ἔτετύωσατε ἔτετύωσαν .

ΑΟΡΙΣΤΟΣ . Β .

ἔτυπόμην ἔτύπου ἔτύωεν .
 ἔτυπόμεθον ἔτύπεσθον ἔτυπέσθην .
 ἔτυπόμεθα ἔτύπεσθε ἔτύπουτε .
 τὸ προστακτικόν .
 τυποῦ τυπέσθω .
 τυπέσθωτε .

τύπεσθω

τύπεδιον τυπέδιον.

τύπεδιε τυπέδιωσαμ.

τὸ εὐκτικόν.

τυποίμηρ τύποιο τυποίηρ.

τυποίμεδιον τυποίηδιον τυποίημηρ.

τυποίμεδια τυποίηδε τυποίηρ.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπωμαι τύπη τύπηται.

ἐὰν τυπώμεδιον τύπηδιον τύπηδιον.

ἐὰν τυπώμεδια τύπηδε τύπωνται.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπέδιαι.

ΜΕΛΛΩΝ. β.

τὸ ὀριστικόν.

τυπούμαι τυπή τυπήται.

τυπούμεδιον τυπήδιον τυπήδιον.

τυπούμεδια τυπήδε τυπύνται.

τὸ εὐκτικόν.

τυποίμηρ τυποίη τυποίηρ.

τυποίμεδιον τυποίηδιον τυποίημηρ.

τυποίμεδια τυποίηδε τυποίηρ.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπήδιαι.

παθητικά.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ἔνεσώς,

ἢ ὀριστικῶς.

ἐνικὰ τύπτομαι τύπῃ τύπεται.

δυσί. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον.

πληκ. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτυπτόμην ἐτύπτο ἐτύπτετο.

ἐτυπτόμεσθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην.

ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο.

ἢ προστάκτικῶς.

τύπτο τυπτέσθω.

τύπτεσθον τυπτέσθω.

τύπτεσθε τυπτέσθωσαν.

ἢ ἐγκτικῶς.

τυπτοίμην τύπτοισο τύπτοιτο.

τυπτοίμεσθον τύπτοισεσθον τυπτοίσεσθην.

τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοινο.

ἢ ὑποτακτικῶς.

ἐὰν τύπτομαι τύπῃ τύπῃται.

ἐὰν τυπτόμεσθον τύπῃσεσθον τύπῃσεσθον.

ἐὰν τυπτόμεθα τύπῃσθε τύπῃνται.

ἢ ἀπαρξίματῶν.

τύπτεσθαι.

παρακείμενος.

τὸ ὄριστικόν. τέτυμμαι τέτυψαι τέτυψαι.

πτύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετύφαθα.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὄριστικόν. ἐτέτυμμη ἐτέτυψο ἐτέτυψο.

ἐπτύμμεθον ἐτέτυφθον ἐτέτυφθη.

ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε ἐτετύφαθ.

τὸ προσαπτικόν. τέτυψο τετύφθω

τέτυφθον τετύφθωρ. τέτυφθε τετύφθωσαμ.

τὸ ἄπασιμφορ. τετύφθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ἄ.

τὸ ὄριστικόν. ἐτύφθη ἐτύφθη ἐτύφθη.

δυνικὰ ἐτύφθηρ ἐτυφθήτηρ.

πλη. ἐτύφθημερ ἐτύφθητε ἐτύφθησαμ.

τὸ προσαπτικόν. ἐτύφθητι τυφθήτω.

δυνικὰ τυφθήτηρ τυφθήτωρ.

πλη. τυφθήτε τυφθήτωσαμ.

τὸ ἐκτικόν. ἐτύφθη τυφθήεις τυφθήει.

δυνικὰ τυφθήτηρ τυφθήειτηρ.

πλη. τυφθήμερ τυφθήετε τυφθήεσαμ καὶ τυφθήει.

τὸ ὑποταπτικόν. ἐτύφθη ἐτύφθη τυφθή.

δυνικὰ ἐτύφθηρ τυφθήτηρ.

πλη. ἐτύφθημερ τυφθήετε τυφθήεσι.

Ν τὸ ἄπασιμφορ.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθῆναι.

ΜΕΛΛΩΝ. α.

τὸ ὄριστικόν. ἐνικά τυφθῆσομαι τυφθῆσῃ τυφθῆσεται.

διυικά τυφθῆσομεθον τυφθῆσεσθον τυφθῆσεσθον.

πλη. τυφθῆσομεθα τυφθῆσεσθε τυφθῆσονται.

τὸ ἐκτικόν. ἐνικά τυφθῆσοίμην τυφθῆσοιο τυφθῆσοιτε.

διυικά τυφθῆσοίμεθον τυφθῆσοισθον τυφθῆσοισθον.

πλη. τυφθῆσοίμεθα τυφθῆσοισθε τυφθῆσονται.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθῆσέσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὄριστικόν. ἐνικά ἐτύπην ἐτύπῃς ἐτύπῃ.

διυικά ἐτύπῃσθον ἐτυπήσθον.

πλη. ἐτύπῃμεν ἐτύπῃτε ἐτύπῃσαμ.

τὸ πρῶτακτικόν. ἐνικά τύπῃσι τυπήτω.

διυικά τύπῃσθον τυπήτωσθον.

πλη. τύπῃτε τυπήτωσαμ.

τὸ ἐκτικόν. ἐνικά τυπέην τυπέῃς τυπέῃ.

διυικά τυπέῃσθον τυπήσθον.

πλη. τυπέῃμεν τυπέῃτε τυπέῃσαμ καὶ τυπέῃτε.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐνικά ἐὰν τυπῶ τυπῆς τυπῆ.

διυικά ἐὰν τυπῆσθον τυπήσθον.

πλη. ἐὰν τυπῶμεν τυπήτε τυπῶσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυπῆναι.

μέλλων. β.

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ΜΕΛΛΩΝ. Β.

τὸ ὄριστικόν. ἐνικὰ τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται.

δύϊκά τυπήσομεθον τυπήσεσθον τυπήσεσθον.

πλη. τυπήσομεθα τυπήσεσθε τυπήσονται.

τὸ εὐκτικόν. ἐνικὰ τυπήσοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο.

δύϊκά τυπήσοίμεθον τυπήσοισθον τυπήσοίσθην.

πλη. τυπήσοίμεθα τυπήσοιθε τυπήσονται.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυπήσεσθ.

ΜΕΤΟΛΙΟΝ ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὄριστικόν. ἐνικὰ πετύφομαι πετύφῃ πετύφεται.

δύϊκά πετυφόμεθον πετύφασθον πετύφασθον.

πλη. πετυφόμεθα πετύφασθε πετύφονται.

τὸ εὐκτικόν. ἐνικὰ πετυφοίμην πετύφοιο πετύφοιτο.

δύϊκά πετυφοίμεθον πετύφοισθον πετυφοίσθην.

πλη. πετυφοίμεθα πετύφοιθε πετύφονται.

τὸ ἀπαρέμφατον. πετύφασθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεσῶς.

τὸ ὄριστικόν. τίθημι τίθης τίθῃσι.

τίθετον τίθετον. τίθεμεν τίθετε τίθεσιν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτίθημι ἐτίθης ἐτίθῃ. ἐτίθετον ἐτιθέτην.

ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσιν.

τὸ προσακτικόν. τίθειτι τίθειτω.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τίθετον τίθεται. τίθετε τίθέτωσαμ.

ἡ ἐγκτικόν. τίθειμ τιθείησ τιθείη.

τιθείησ τιθείησ. τιθείημερ τιθείητε τιθείησαμ.

τὸ ὑποτακτικόν. ἔαρ τιθῶ, ἔαρ τιθῆσ, ἔαρ τιθῆ.

ἔαρ τιθῆσ, ἔαρ τιθῆσ. ἔαρ τιθῶμερ, ἔαρ τιθῆτε, ἔαρ τιθῶσ.

τὸ ἀπαρέμφατον. τίθειαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὄριστικόν. ἔθην ἔθης ἔθην. ἔθεισ ἔθεισ. ἔθειμερ ἔθειτε ἔθεισαμ.

ἡ προσοκτικόν. δείτη δέησ δέτω. δέησ δέτωσ. δέητε δέτωσαμ.

ἡ ἐγκτικόν. δείημ δέησ δέη.

δείησ δέησ. δείημερ δέητε δείησαμ.

τὸ ὑποτακτικόν. ἔαρ δῶ δῶσ, δῶ, ἔαρ δῶσ, ἔαρ δῶσ.

ἔαρ δῶσ, ἔαρ δῶσ. ἔαρ δῶσ.

ἡ ἀπαρέμφατον. δῶσαι.

ΜΕΣΑ ἔνεσως.

ἡ ὄριστικόν. τίθειμαι τίθεισαι τίθειται.

τίθειμεθον τίθεισθον τίθεισθον. τίθειμεθα τίθεισθε τίθεισθαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἔτιθειμ ἔτιθεισ ἢ ἔτιθεισ. ἔτιθεισ ἔτιθεισ.

ἔτιθειμεθον ἔτιθεισθον ἔτιθεισθον. ἔτιθειμεθα ἔτιθεισθε ἔτιθεισθαι.

ἡ προσοκτικόν. τίθεισ ἢ τίθεισ. τίθεισ.

τίθεισ ἢ τίθεισ. τίθεισ ἢ τίθεισ.

ἡ ἐγκτικόν. τίθειμ τίθεισ τίθεισ.

τίθειμεθον

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

τιθείμεθον τίθεσθον τιθείσθην. τιθείμεθα τίθεσθε τίθεντο.

τὸ ὑποτακτικόν. ἔαμ τιθῶμαι, ἔαμ τιθῆῖ, ἔαμ τιθῆτα.

ἔαμ τινώμεθον, ἔαμ τιθῆσθον, ἔαμ τιθῆσθον.

ἔαμ τινώμεθα, ἔαμ τιθῆσθε, ἔαμ τιθῶνται.

τὸ ἄπαρέμφατον. τίθεισθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

τὸ ὀριστικόν. ἐθέμην ἔθεσο ἢ ἐθῆ ἔθετο.

ἢ τὰ λοιπὰ τοῖς τῶ ἐπιθέμην ὁμοίως.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ἔνεως.

τὸ ὀριστικόν. τίθεμαι τίθισσαι τίθεται.

τιθείμεθον τίθεισθον τίθεισθην. τιθείμεθα τίθεσθε τίθενται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐπιθέμην ἐτίθεσο ἢ ἐτίθου ἐτίθετο.

ἐπιθείμεθον ἐπιθεισθον ἐπιθείσθην. ἐπιθείμεθα ἐπιθεσθε ἐπιθέντο.

τὸ προσακτικόν. τίθεισο ἢ τίθου τίθεισθω.

τίθεισθον τιθείσθην. τίθεισθε τιθείσθασιν.

τὸ ἐνκτικόν. τιθείμην τίθεο τίθεσθε.

τιθείμεθον τίθεισθον τιθείσθην. τιθείμεθα τίθεσθε τίθεντο.

τὸ ὑποτακτικόν. ἔαμ τιθῶμαι, ἔαμ τιθῆῖ, ἔαμ τιθῆτα.

ἔαμ τινώμεθον, ἔαμ τιθῆσθον, ἔαμ τιθῆσθον.

ἔαμ τινώμεθα, ἔαμ τιθῆσθε, ἔαμ τιθῶνται.

τὸ ἄπαρέμφατον. τίθεισθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

N 3 τὸ ὀριστικόν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ ὄριστικόν. τέθειμαι τέθεισαι τέθειται.

πεθίμεθον τέθεισθον τέθεισθον. πεθίμεθα τέθεισθε τέθεισθαι.

τὸ ἐνκλιτικόν. πεθίμεμῃ πεθίσο πεθίσετ.

πεθίμεσθον πεθίσομῃ πεθίσομῃ. πεθίμεσθε πεθίσοθε πεθίσοσθε.

τὸ ὑποτακτικόν. ἕαρ πεθῶμαι, ἕαρ πεθῆ, ἕαρ πεθῆσθε.

ἕαρ πεθῶμεσθον, ἕαρ πεθῆσθον, ἕαρ πεθῆσθον.

ἕαρ πεθῶμεθα, ἕαρ πεθῆσθε, ἕαρ πεθῶσθαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. τεθείσθαι.

ἸΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὄριστικόν. ἐτεθέμην ἐτεθείσο ἐτέθειστο.

ἐτεθέμεσθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθον. ἐτεθέμεθα ἐτεθείσθε ἐτέθεισθαι.

τὸ προσοκλιτικόν. τέθεισο τεθείσθω.

τέθεισθον τεθείσθω. τέθεισθε τεθείσθωσαμ.

ΛΟΡΙΣΤΟΣ. ἁ.

τὸ ὄριστικόν. ἐτέθεικῃ ἐτέθεικε ἐτέθεικε.

ἐτέθεικῃ ἐτεθείκτη. ἐτέθεικεμῃ ἐτέθεικτε ἐτέθεικαμ.

τὸ προσοκλιτικόν. τέθεικτι τεθείτω.

τέθεικτῃ τεθείτω. τέθεικτε τεθείτωσαμ.

τὸ ἐνκλιτικόν. τεθείμῃ τεθείητε τεθείη.

τεθείμῃ τεθείητε. τεθείμεμῃ τεθείητε τεθείησαμ.

τὸ ὑποτακτικόν. ἕαρ τεθῶ, ἕαρ τεθῆε, ἕαρ τεθῆ.

ἕαρ τεθῆσθῃ, ἕαρ τεθῆσθῃ. ἕαρ τεθῶμεμῃ, ἕαρ τεθῆσθε, ἕαρ τεθῶσθῃ.

τὸ ἀπαρέμφατον. τεθῆσθαι.

μίλλων. ἁ.

ΜΕΛΛΩΝ. Α.

τὸ ὀριστικὸν τεθήσομαι τεθήσῃ τεθήσεται.

τεθησόμεθον τεθήσεοθον τεθήσεοθον. τεθησόμεθα τεθήσεοθε τεθήσονται.

τὸ ἐγκτικὸν. τεθησοίμην τεθήσοιο τεθήσοιτο.

τεθησοίμεθον τεθήσοιοθον τεθησοίοθον.

τεθησοίμεθα τεθήσοιοθε τεθήσοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον. τεθήσεοθα.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεσῶς.

τὸ ὀριστικὸν. ἴσημι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἴσημι.

τὸ προσακτικὸν. ἴσῃθι.

τὸ ἐγκτικὸν. ἴσῃμην.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἴσῃς.

τὸ ἀπαρέμφατον. ἴσῃναι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

τὸ ὀριστικὸν. ἴσῃν.

τὸ προσακτικὸν. ἴσῃθι.

τὸ ἐγκτικὸν. ἴσῃμην.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἴσῃς.

τὸ ἀπαρέμφατον. ἴσῃναι.

ΜΕΣΑ ἢ παθητικά. ἐνεσῶς.

τὸ ὀριστικὸν. ἴσασμαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἴσάμην.

τὸ προσακτικὸν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ πρῶτον. ἴσασο.
 τὸ εὐκτικὸν. ἴσαιμην.
 τὸ ὑποτακτικὸν. ἴαμι.
 τὸ ἀπαρέμφατον. ἴσασθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὄριστικὸν. ἴεσμαι.
 τὸ εὐκτικὸν. ἴεσμαι.
 τὸ ὑποτακτικὸν. ἴεσμαι.
 τὸ ἀπαρέμφατον. ἴεσθαι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὄριστικὸν. ἴεσμαι.
 τὸ πρῶτον. ἴεσσο.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ἄ.

τὸ ὄριστικὸν. ἴεσθαι.
 τὸ πρῶτον. ἴεσθαι.
 τὸ εὐκτικὸν. ἴεσθαι.
 τὸ ὑποτακτικὸν. ἴεσθαι.
 τὸ ἀπαρέμφατον. ἴεσθαι.

ΜΕΛΛΩΝ. ἄ.

τὸ ὄριστικὸν. ἴεσσομαι.
 τὸ εὐκτικὸν. ἴεσσοίμην.
 τὸ ἀπαρέμφατον. ἴεσσεσθαι.

ἐνεργητικά.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἔνεσώρ.

τὸ ὀριστικὸν. δίδωμι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἔδιδω.

τὸ προσακτικὸν. δίδοθι.

τὸ εὐκτικὸν. δίδοίη.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἔαρ δίδῳ.

τὸ ἀπαρέμφατον. δίδόναι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὀριστικὸν. ἔδω.

τὸ προσακτικὸν. δός.

τὸ εὐκτικὸν. δοίη.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἔαρ δῶ.

τὸ ἀπαρέμφατον. δοῦναι.

ΜΕΣΑ ἢ ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ἔνεσώρ.

τὸ ὀριστικὸν. δίδομαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἔδιδόμην.

τὸ προσακτικὸν. δίδοσο ἢ δίδου.

τὸ εὐκτικὸν. δίδοίμην.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἔαρ δίδῶμαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. δίδοσθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὀριστικὸν. δέδομαι.

τὸ εὐκτικὸν. δεδοίμην.

○ τὸ ὑποτακτικὸν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ ὑποτακτικὸν. ἔὰν δέδωμαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. δέδοθα.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὀριστικὸν. ἐδέδομαι.

τὸ προσακτικὸν. δέδοσο.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. α.

τὸ ὀριστικὸν. ἐδόθη.

τὸ προσακτικὸν. δόθητι.

τὸ εὐκτικὸν. δοθήη.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἔὰν δόθῃ.

τὸ ἀπαρέμφατον. δόθηνα.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὀριστικὸν. δοθήσομαι.

τὸ εὐκτικὸν. δοθήσομαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. δοθήσεσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὀριστικὸν. ἐδόμην.

τὸ προσακτικὸν. δόσο. ἢ δού.

τὸ εὐκτικὸν. δόμην.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἔὰν δώμαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. δόθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεσῶς.

τὸ ὀριστικὸν. ζεύγνυμι.

παρατατικὸς.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ζεύγνημ.

τὸ προσακτικὸν. ζεύγνυθι.

τὸ ἀπαρέμφατον. ζεύγνυθαι.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά.

τὸ ὀριστικὸν. ζεύγνυμαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ζεύγνυμην.

τὸ προσακτικὸν. ζεύγνυσθαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. ζεύγνυσθαι.

οὐκοῦν ἔγκλιτικῶς, καὶ χωρὶς ὧδε.

τὸ ὀριστικὸν. τύπῳ.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἔτυπῳ.

τὸ προσακτικὸν. τύπῃ.

τὸ εὐκτικὸν. τύποιμι.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἔαρ τύπῳ.

τὸ ἀπαρέμφατον. τύπῃ. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

ἴσμεν δὲ ὅτι τῶν εἰς μι, τὰ τῶν παραλήγοντα, διὰ τὸ αὐτῶν
 ἔχει τὰ τῶν ἐνεστώτος καὶ ἁορίσου ὑποτακτικά, ἔαρ διδῶ διδῶς
 διδῶ. ἔαρ δῶ δῶς δῶ.

ὅτι τῶν εἰς μι, τὰ τῶν παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικῆν,
 οὔτε ὑποτακτικῆν οἰκῆται ἑαυτοῖς ἔχει.

ὅτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ὦ λήγοντα κάθαρον, καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε,
 ἢ τὸ ο παραλήγουσαν ἔχοντα οἶον βοάω, ποιέω, χρυσάω, ἀξιατομέ
 νης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσθαι
 ποιῆ ὧδε, ποιήσω, βοήσω, χρυσάσω.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

πάχη δὲ κρή σωμαρέσας, ἐπίτε ἐνεσῶτος κρή παρατατικοῦ
 τοιάς δέτε κρή τοςάσδε.

καλείδω δὲ κρή τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

Πάχη τῶν α.

αω, ῶ. αει, ᾠ. αει, α. αο, ω. αου, ῶ. ᾠ, α. αοι, φ.

βοάω, ῶ.

βοάας, ᾠ.

βοάετομ, ᾠτομ.

βοάομεμ, ῶμεμ.

βοάουσι, ῶσι.

βοάη, ᾠ.

βοάοιμι, ᾠμι.

Πάχη τῶν ε.

εω, ῶ. εει, ει. εε, ει. εο, οῦ. εου, οῦ. εη, η. εοι, οἷ.

ποιέω, ῶ.

ποιέας, ᾠ.

ποιέετομ, ᾠτομ.

ποιέομεμ, οῦμεμ.

ποιέουσι, οῦσι.

ποιέη, ᾠ.

ποιέοιμι, οἷμι.

Πάχη τῶν ο.

οω, ῶ. οει, ου. οο, ου. οου, οῦ. ωη, ῶ. ου. οοι, οἷ. ἐμ δὲ φθόγγη ἡτιοῦμ.
 πλήρ

πλήρ τῷ ἁπαρεμφάτον.

Χρυσόω, ὦ.

Χρυσύεις, οἷς.

Χρυσόετορ, οὔτορ.

Χρυσόομερ, οὔμερ.

Χρυσόουσι, οὔσι.

Χρυσόοιμι, οἷμι.

Χρυσόη, οἷ.

Χρυσώμερ, ὦμερ.

Χρυσώητε, ὦτε, οὔτε.

Χρυσόαρ, οὔρ.

Τούτων δὲ πάντων κρῆ οἱ ἐκ σωαρέσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ ἔνε-
σῶτες τῷ ληκτικοῦ μι εἰς κρ τρεπομένου προφέρονται, ποιοῖμι ποιοῖκρ.
Οὐδὲν δὴ κρῆ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς ἐρ
λήγοντα ἔχουσι, ἀλλὰ κρῆ εἰς αμ. ποιοῖσαρ.

Ἰδίᾳ δὲ τὰ ε κρῆ σωαρέσιμ τῶν πρώτων προσώπων οὐδενὸς πάχα
δισύλλαβα ὄντα.

κλίνεται δὲ κρῆ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸ υ προσλαμβάνοντα, ὡς ἐπὶ τῷ
πλέεσθ, πλέω, πλεύσω.

Οτι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακαμμένων οὐκ ἔστιν ἀκολουθῶς ποιῆν τῷ
τρίτομ προσώπομ τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τῷ τρίτου τῶν ἐνικῶν
τὴν λήγουσαρ, διὰ συμφώνων δυοῖμ, οἷομ τέτυπῆαι, πέπλεκταί.
διὸ κῆ ἦτο τρεῖ ἰωνικῶν χρώματα τετύφαται λέγοντες, κῆ πεπλέχεται.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ἢ εἰς μετοχήν ἢ ἔνμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμενοι εἰσὶ
λέγοντες, ἢ πεπωλεγμένοι εἰσὶν.

τὸ δὲ ὑπαρκτικὸν, ὡς εἰς τυχάνει κλινόμενον ἢ γραφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεσὼς.

τὸ ὄριστικόν.

εἶμι εἶ ὄσιμ.

ἔσομ ἔσόμ.

ἔσμεν ἔσε εἰσίμ.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἦν ἦς ἦν.

ἦτον ἦτην.

ἦμεν ἦτε ἦσαν.

τὸ προσαρκτικόν.

ἴδι ἢ ἔσο ἔσω.

ἔσομ ἔσωμ.

ἔσε ἔσωσαμ.

τὸ ἐνκτικόν.

εἶην εἶης εἶη.

εἶτον εἶτην.

εἶμεν εἶτε εἶσαν ἢ εἶεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἔαμ ὦ, ἔαμ ἦς, ἔαμ ἦς.

ἔαμ ἦτον, ἔαμ ἦτον.

ἔαμ ὦμεν,

ἔαρ ὄμεν, ἔαρ ἦτε, ἔαρ ὄσιμ.

τὸ ἀπαρέμφατον. εἶναι.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὀριστικόν.

ἔσομαι ἔση ἔσεται καὶ ἔσαι.

ἔσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον.

ἔσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται.

τὸ εὐητικόν.

ἔσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο.

ἔσοίμεθον ἔσοισθον ἔσοίσθην.

ἔσοίμεθα ἔσοισθε ἔσονται.

τὸ ἀπαρέμφατον.

ἔσεσθε.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

ΕΤΟΧΗΡ ΔΕ ΔΙΑΡΕΤΕΟΝ ΜΕΡ ὡς τὸ ῥῆμα. κλιτέον
 δὲ ὡς τὸ ὄνομα, καὶ ὅλως τῆ μέρ τῶ ὀνόματι
 τῆ δὲ τῶ ῥήματος μετέχον διετέον. ταῦτα γὰρ
 παρεπόμενα ἔχει τῶ τε ὀνόματι τῶ τε ῥήματι.
 θεωρεῖσθε δ' ἐντοῦτοις.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ενεσῶς. τύπῳ.

ὁ παρατατικός ἐτυπῶν.

τὸ ἀρσενικόν. ὁ τύπῳ.

τὸ ἀκλυκόν

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ θηλυκὸν ἢ τύψουσα. τὸ οὐδέτερον. τὸ πίπτον.

ΜΕΛΛΩΝ. ἄ. τύψω.

ὁ τύψω. ἢ τύψουσα. τὸ τύψω.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ἄ. ἔτυψα.

ὁ τύψας. ἢ τύψασα. τὸ τύψω.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ^{καὶ} ΥΠΕΡΣΥΝΤΒΑΙΚΟΣ. τέτυφα.

ὁ τετυφῶς. ἢ τετυφῖα. τὸ τετυφός.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἔτυπον.

ὁ τυπῶμ. ἢ τυποῦσα. τὸ τυπόμεν.

ΜΕΛΛΩΝ. β. τυπῶ.

ὁ τυπῶμ. ἢ τυποῦσα. τὸ τυποῦμ.

ΜΕΣΑ.

Ενεώως. τύπτομαι.

ὁ τυπόμενος. ἢ τυπομένη. τὸ τυπόμενον.

ΜΕΛΛΩΝ. ἄ. τύπτομαι.

ὁ τυπόμενος. ἢ τυπομένη. τὸ τυπόμενον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ἄ. ἔτυψάμην.

ὁ τυψάμενος. ἢ τυψαμένη. τὸ τυψάμενον.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ. τέτυπα.

ὁ τετυπῶς. ἢ τετυπῖα. τὸ τετυπός.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἔτυπόμην.

ὁ τυπόμενος. ἢ τυπομένη. τὸ τυπόμενον.

ΜΕΛΛΩΝ. β. τυποῦμαι.

ὁ τυπούμενος.

ὁ τυπούμενος, ἢ τυπούμενη. τὸ τυπούμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς. τύπτομαι.

ὁ τυπόμενος, ἢ τυπόμενη. τὸ τυπόμενον.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ. τέτυμμαι.

ὁ πετυμμένος, ἢ πετυμμένη. τὸ πετυμμένον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ἄ. ἐτύπην.

ὁ τυφνίς, ἢ τυφνίσσα. τὸ τυφνίμ.

ΜΕΛΛΩΝ. ἄ. τυφνήσομαι.

ὁ τυφνησόμενος, ἢ τυφνησομένη. τὸ τυφνησόμενον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἐτύπημ.

ὁ τυπείς, ἢ τυπείσα. τὸ τυπέμ.

ΜΕΛΛΩΝ. β. τυπήσομαι.

ὁ τυπησόμενος, ἢ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον.

ΜΕΤΟΛΙΓΘΗ ΜΕΛΛΩΝ. πετύφομαι.

ὁ πετυφόμενος, ἢ πετυφομένη. τὸ πετυφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς. τίθημι, ἐτίθημ.

ὁ τιθείς, ἢ τιθείσα. τὸ τιθέμ.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἔτιθημ.

ὁ τίς, ἢ τίσα. τὸ τίμ.

Ἐνεσῶς. ἵστημι, ἵστημ.

ὁ ἱστῆς, ἢ ἱστῆσα. τὸ ἱστῆμ.

P ἄοριτος. β.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

Αόριστος . β . ἔσκη .

ο̅ ε̅σ̅α̅ς . ἢ ε̅σ̅α̅σα . τὸ ε̅σ̅α̅μ .

ΕΝΕΣΤΟΣ . δίδωμι ἐδίδωμ .

ο̅ δίδου̅ς . ἢ δίδου̅σα . τὸ δίδου̅μ .

Αόριστος . β . ἔδωμ .

ο̅ δού̅ς . ἢ δού̅σα . τὸ δού̅μ .

ΕΝΕΣΤΟΣ . ζεύγνυμι ἐζεύγνυμ .

ο̅ ζεύγνυ̅ς . ἢ ζεύγνυ̅σα . τὸ ζεύγνυ̅μ .

ΕΝΕΣΤΟΣ . εἶμι ἔμ .

ο̅ ὦ̅μ . ἢ ο̅ῦ̅σα . τὸ ὦ̅μ .

Μέλλωμ . ἔσομαι .

ο̅ ἐσο̅μενος . ἢ ἐσο̅μένη . τὸ ἐσο̅μενον .

κλίνεται δὲ τὰ μὲν δηλικά πάντα κατὰ τὴν δ'ὀντέραν τοῦ ὀνόματος κλίσιμ .

τῶν δὲ ἀρσενικῶν κὴ οὐδ' ἐτέρων , τὰ μὲν ἐνεργητικά ὡς ἡ πέμπτη , τὰ δὲ παθητικά ὡς ἡ τρίτη , πλήρ τῶν ἀορίστων , τῆς πέμπτης δὴ κὴ αὐτῶν ὄντων .

τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρίτην κὴ αὐτὰ ἀνάγεται , πλήρ τῶν τοῦ παρεκμένου , τῆς πέμπτης δὴ κὴ αὐτῶν ὄντων .

ΠΕΡΙ ἀντωνυμίας .

Αντωνυμία δὲ , ἢ μὲν πρωτότυπος .

ἢ δὲ κτητική .

ἢ δὲ δεκτική .

ἢ δὲ

ἢ δὲ ἀναφορική.

ἢ δὲ σώζετεος.

ἔχει δὲ καὶ γένη, καὶ ἀριθμούς, καὶ πτώσεις, καὶ πρόσωπα παρὰ
πόμενά.

Πρωτότυποι μὲν οὖν ἦσαν, ἐγώ, σύ, ὅς.

κλίσεις δὲ τούτων δευτικῶς αὐταί.

ΕΝΙΚΑ.

ἢ εὐθεῖα, ἐγώ.

ἢ γενική, ἐμοῦ.

ἢ δοτική, ἐμοί.

ἢ αἰτιατική, ἐμέ.

δυνικά. ἢ εὐθεῖα καὶ αἰτιατική νῶ.

ἢ γενική καὶ δοτική νῶν.

πλη. ἢ εὐθεῖα, ἡμεῖς.

ἢ γενική, ἡμῶν.

ἢ δοτική, ἡμῖν.

ἢ αἰτιατική, ἡμᾶς.

ἔνικά. σύ, σοῦ, σοί, σέ.

δυνικά. σφῶ σφῶν.

πλη. ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς.

ἔνικά. ὅς, οὗ, οἶ, ἐ.

δυνικά. σφέ σφίμ.

πλη. σφεῖς σφῶν σφίσι σφεῖς.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

κτητικά δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμενα ὀκτώ, ἐμός σός
έός νωίτερος σφωίτερος ἡμέτερος ὑμέτερος σφέτερος, ὧν δὴ ἑκάστη
τριγενῶς λέγεται, ἐμός ἐμή ἐμόν, νωίτερος νωίτερα νωίτερον. ἢ δὲ
κλιθῆσεται, δῆλον.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

Δεικτικά δὲ, δύο τριγενῶς ἢ αὐταί λεγόμεναι οὗτος αὐτή τοῦτ·
ἐκεῖνος ἐκεῖνη ἐκεῖνο, καὶ κλινομένηαι ὧδε.

ἐνικά. οὗτος τούτου τούτῳ τούτῳ. ὧ οὗτος.

δυνικά. τούτῳ τούτοιμ. ὧ τούτῳ.

πλη. οὗτοι τούτων τούτοις τούτοις. ὧ οὗτοι.

ἐνικά. αὐτή ταύτης ταύτῃ ταύτῃ. ὧ αὐτή.

δυνικά. ταῦτα ταύταιμ. ὧ ταῦτα.

πλη. αὐταί τούτων ταύταις ταύταις. ὧ αὐταί.

ἐνικά. τοῦτὲ τούτου τούτῳ τούτῳ. ὧ τούτῳ.

δυνικά. τούτῳ τούτοιμ. ὧ τούτῳ.

πλη. ταῦτα τούτων τούτοις ταῦτα. ὧ ταῦτα.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

ἐκεῖνος ἐκεῖνου.

ἐκεῖνη ἐκεῖνης.

ἐκεῖνο ἐκεῖνου, ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

Αναφορική δέσται μία, τριγενῶς καὶ αὐτὴ λεγομένη. αὐτός αὐτή
αὐτό. ἰδίον δὲ ταύτης, ἢ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ αὐτὴ τῷ
ἐγὼ ἢ σύ ἢ ἐκεῖνος.

σάουτετοι.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Σώζονται δὲ τρεῖς εὐδείας οὐκ ἔχουσαι, ἑμαυτῶ σαυτῶ καὶ ἑαυτοῦ
λεγόμεναι τριγενῶς.

καὶ αἱ μὲν τῷ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου ἐπὶ τοσοῦτον κλινο-
μεναι ἑμαυτῶ ἑμαυτῶ ἑμαυτῶν. σαυτῶ σαυτῶ σαυτόν.

αἱ δὲ τῷ τρίτου ἐφ' ὅλομ. αἱ δὲ καὶ οὐ μόνον σωδέτως, ἀλλὰ καὶ
διηρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν οἶον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν
αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιμ αὐτοῖς. ἑαυτοῖς, καὶ σφᾶς αὐτοῖς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Προθεσις δὲ ἢ μὲν μονοσύλλαβος. ἢ δὲ δισύλλαβος.
παρεπόμενα δὲ ἔχει, τὸ ὀξύνεσθαι. εἰ ἐπίθ' ἔχεται τό-
νον, τὸ φιλοῦσθαι. πλήρ τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχωμένων. τὸ
βραχὺ καταληκτῶν πλήρ δυοῖν.

Προθεσίω δ' ἐν τούτοις. ἐμ. εἰς. ἄ. σύμ. πρός. πρό. ἀνά. κατά.
διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Επιρρημα δὲ τὸ μὲν χρονικόν. οἶον νῦν. τότε. ποτὲ.
ἤδη. ἄρτι. αὖθις. τέως. ἕως. ἤνικα. ἔπατα. μετέπα-
τα. σήμερον. αὔριον. χθές. πάλαι. αἰί.

τὸ δὲ τόπου οἶον ἀνώ. κάτω. ἔξω. ἔσω. πόρρω. ἐγγύς. ἐναντίως.
χαμαί. ἐνθα. ὅθεν. ἐπέκενα, μακρὰν.

τὸ δὲ ποιότητος οἶον εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. ἀ. δὲ καὶ μεσότη-
τος εἶναι λέγεται, κυνηδόν, βοῦσδόν, ἀγεληδόν.

τὸ δὲ προσότιτος οἶοι ἅπασι· δίς· τρίς· πολλακίς ὀλιγάκις·
 τὸ δὲ ἀθροίσεως, οἶοι ἅμα· ὁμοῦ συλλήβδην· ἀθροώς·
 τὸ δὲ διαίρεσεως· οἶοι ἄνθ· χωρίς· διχῶ·
 τὸ δὲ ὀχιάσεως οἶοι πλήρ·
 τὸ δὲ τάξεως· οἶοι ἐξῆς· ἐφεξῆς· ἐνδέως· ἐξαίφνης· ἀτίηα· παραχρῆμα·
 τὸ δὲ ὁμοιώσεως, οἶοι ὡς· ὡσπερ· καθὰ· καθάπερ·
 τὸ δὲ ἀποσάσεως οἶοι ὡσε·
 τὸ δὲ συγκρίσεως, οἶοι μᾶλλον· ἥττω·
 τὸ δὲ ἐπιτάσεως οἶοι λίαν· ἄγαμ· μάλισα· πάνυ· σφόδρα·
 τὸ δὲ ἐνέσεως, οἶοι ἠρέμα· ἠσυχῆ· μόγις·
 τὸ δὲ βεβωλώσεως, οἶοι δηλαδὴ· δήπουθεν· πάντως· ὄντως· ἦ·
 τὸ δὲ κατωμόσεως, οἶοι νῆ· ναί·
 τὸ δὲ καταφάσεως οἶοι ναί·
 τὸ δὲ ἀπωμόσεως οἶοι μά·
 τὸ δὲ ἀρνήσεως, οἶοι οὐ· οὐδαμῶς· ἠκιστα·
 τὸ δὲ ἀπαγορεύσεως, οἶοι μηδαμῶς· μή·
 τὸ δὲ εἰκασμοῦ οἶοι ἴσως· τάχα· τυχόν·
 τὸ δὲ ἐρωτήσεως οἶοι πόθεν· ποῖ· ποῦ· πηνίκα· πῶς·
 τὸ δὲ δείξεως οἶοι ἰδού· ἰνί· ὦδε· ἐκεῖ· ἐνθάδε·
 τὸ δὲ κλήσεως, οἶοι ὦ·
 τὸ δὲ διασαφήσεως, οἶοι ἠγούρ· οἶοι· τουτέστιμ· εἴτουν·
 τὸ δὲ δέσεως οἶοι ἀναγνωσέοι· γρᾶπτεοι·
 τὸ δὲ εὐχῆς οἶοι εἴθε· ὦφελον·

τὸ δὲ

τὸ δὲ χετλιασμοῦ οἶοι ᾠ. ὦ. ἰοῦ. οἶμοι. φεῦ.

τὸ δὲ θανυμασμοῦ οἶοι ὦ. φεῦ.

τὸ δὲ ἐκπλήξεως οἶοι ᾠ. ἡράκλειος.

τὸ δὲ θρασμοῦ οἶοι εὐοῖ. εὐάμ.

Ἐχα δὲ παρεπόμενα εἶδος, καὶ χῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον, οἶοι νῦν. τὸ δὲ παράγωγον, οἶοι ἐτέρωθεν. καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν, οἶοι πάλαι. τὸ δὲ σώθετον, οἶοι πρόπαλαι.

Π Ε Ρ Ι Σ Υ Ν Δ Ε Σ Μ Ο Υ .

Ι Ο Υ Ο Ν Ο Κ Τ Ε Κ Ο Α Ε Τ

χινδ'esμοs δὲ, ὃ μὲν, συμπλεκτικός. οἶοι μὲν.

δὲ. τέ. καὶ. ἀλλά. ἀτάρ. αὐτάρ.

ὃ δὲ διαζωνκτικός οἶοι ἢ. ἦτοι.

ὃ δὲ σωμαπῆικός οἶοι εἰ. εἴπερ. εἶδῆ. εἶδῆπερ.

ὃ δὲ παρασωμαπῆικός οἶοι ἐπί. ἐπεδῆ.

ὃ δὲ αἰτιολογικός οἶοι ἴνα. ὅπως. γῆ. ὅτι. διότι.

ὃ δὲ ἀπορηματικός οἶοι ἄρα. ἔϊτα. μῶν. μή.

ὃ δὲ συλλογιστικός οἶοι ἄρα. ἀλλά. ἀλλαμήν. οὔν. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν.

ὃ ἢ παραπληρωματικός οἶοι δῆ. ποῦ. τοί. δῆτα. πέρ. πῶ. μήν. οὔν. γέ.

ὃ δὲ δωκτικός οἶοι ἄμ.

ὃ δὲ

ὁ δὲ διακριτικός ἔτ' οὖμ ἐπιλεκτικός. οἶον ἦ.

ὁ δὲ ἐλαπῆτικός οἶον γούμ γέ.

ὁ δὲ ἐναντιωματικός οἶον ὄμως. καίτοι. καίπερ.

ἔχα δὲ παρεπόμενον, χῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἀπλοῦς οἶον ἐπί. ὁ δὲ
σώθετος οἶον ἐπαδῆ.

περὶ μὲν οὖμ τῶμ ὀκτώ τ' λόγου μερῶμ, ταύτη διωρήσθω τ' πρῶτον.

Τ Ε Λ Ο Σ Σ Ι Ν Θ Ε Ω Τ Ο Ι

Η Ρ Ω Τ Ο Ι Τ Ο Ι

Γ Α Ζ Α .

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΤΑ ΔΕ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὡσπερ τινὰς τόπους τῶν εἰρημῶν τιθέσθαι καὶ πλείω ἅττα τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά.

τῶν τοίνυν φωνέντων τὰ μὲν ἄ, κ, ε, ο, ω, προτακτικά. τὰ δὲ ἰ, υ, ὑποτακτικά. οὕτω γάρτοι ἐπιπλεκόμενα, συνίσκωσι τὰς διφθόγους. εἴησι δὲ καὶ

τὸ ὑ προτακτικόν, ὡς ἐν τῷ ἦος, ἄρπηα, μήα. διφθόγοι γάρ, καὶ αἰ. ἦ, φ, κη, α, ἦ καταχρηστικῶς, ἢ δὲ ὦν ἰώνων. ἐτι τῶν φωνέντων, τὰ μὲν ἄ, ε, ο, μεταβολικά, μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρῶν κημῶν, τὸ μὲν ἄ καὶ εἰς ἦ. ἀσθενῶ, ἠσθένουρ. ἐδέλω, ἠθελουρ, τὸ δὲ ο εἰς ω. ὄφειλω, ὄφελουρ. τὰ δὲ ἦ, ἰ, υ, ω, ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλονται, ἠγεμονεύω γὰρ, ἠγεμόνουρ, ἰξένω, ἰξενουρ. ὑβρίζω, ὑβρίζουρ, ὄφελω, ὄφελουρ. μεταβάλλει τοιγαροῦν εἰς ἦ τὸ ε πανταχού, πλὴν τῶν τεισάριων καὶ δέκατινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ἰ. προσλαμβάνεται.

τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ, ξ, ψ διπλά ἐκ συμφώνων δυοῖν σύγκαιται, τὸ ζ ἐκ τῶ σ καὶ ρ. τὸ δὲ ξ ἐκ τῶ κ καὶ σ. τὸ δὲ ψ ἐκ τῶ φ καὶ σ. τὰ δὲ λ, μ, ν, ξ, ἀμετάβολα, οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν ῥηματίσμων μεταβάλλει, οὔτ' αὖν ἐπὶ τῶν ὀνομαστικῶν κλίσεων. φάλλω, φαλλῶ. νέμω, νემῶ. κρινῶ, κρινῶ. παρῶ, παρῶ. νέσωρ, νέσορ, ἔλληρ, ἔλληνορ.

τὰ δὲ ψιλὰ καὶ δασέα, καὶ μέσα, οὕτω πως ἔχεται, ὥστε δ' μὲν β' μέσων

α τοῦ π.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τω, π, καὶ φ, εἶναι πλὴν φωνῆν. τὸ δὲ, γ, μέσομ τω, κ ἢ καὶ χ. τὸ δὲ
δ μέσομ τω, δ ἢ καὶ τ.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβῆς δὲ, ὅ μάλιστα μακρόν, ὅ ἢ, βραχὺ, τὸ δὲ, κοινόν. ἢ τω
μακροῦ, τὸ μὲν, φύσει, ἤρωε. τὸ ἢ θέσει ἀπλῶς. σωίσκησι ἢ πλὴν μὲν
λέξιμ, ἢ συλλαβῆ. ἐπιπλοκὴ δὴ τις αὐτῆ γραμματέων ὑπάρχουσα, τὸν
δὲ λόγον, ἢ λέξις.

Λόγος ἢ, τῆ μὲν, ἐντενόμνος, τῆ δὲ, ἀνιέρμνος, ταῖς καλεσμίαις
προσφθίας τυχάνα.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Τῶν δὲ προσφθίων, ἢ μὲν ὀξεῖα καὶ ἢ βαρεῖα ἢ ἢ πρῶτω μιλίη, τόνοι.
ἢ δὲ δασεῖα ἢ ἢ φιλῆ, πνεύματα. ἢ δὲ ἀπόστροφος, ἢ ἢ ὑφὲν, καὶ
ἢ διασολῆ, πᾶσα.

τόποι τὸ μὲν ὀξεῖας, ἢ λήγασα, ὅθην τὸ ὀξύτρον, ἀσπός. ἢ πρῶτῆ γασα,
ὅθην τὸ πρῶτότρον ἢ βρῦτότρον, λόγος. ἢ πρῶτῆ γασα, ὅθην τὸ πρῶτότρον
τρον, δίκαιος.

τῆς ἢ βαρεῖας τόπος, πᾶσα αἰ ὀμαλῶς ἀναγινωσκόμενα συλλαβαί.
διὸ καὶ συλλαβικός ὀνομάζεται ὀνοσ. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων ἢ ἢ ὀξύτρον μὲ
των, ὅταν καὶ συνέπταν ἀναγινώσκωμεν ὀμαλῆ, οἷον τὸν πρῶτον ἢ ἢ ἄρχοντα.

τῆς δὲ πρῶτω μιλίης τόπος, ἢ λήγασα, ὅθην τὸ πρῶτω μόνον, ποιῶ. καὶ ἢ
πρῶτῆ γασα, ὅθην τὸ πρῶτω μόνον, ποιῶμαι.

τῆς δὲ δασείας καὶ καὶ φιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα, ἀνθροπός, ὄμκρος.
καὶ ἢ ἢ συμφώνων τὸ γ, ξῆμα.

τῆς δὲ ἀποστροφος, ἐνθά τι ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος, ἄξοῦτος. τῆς ἢ
ὑφὲν, ὑπὸ τῆς ἐκ δυοῖν ἄνω, ἢ καὶ πλῆθονων συνθέτοις, οἷον πασιμέλγασα.

τῆς δὲ διασολῆς, ὑφ᾽ ἢ συνῆθεμένων διακρίσιμ ἄνα δὲ ἐμπριῆμ, ὅ, τι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τῶν δὲ τὸ λόγος μερῶν τῶν ὀνομα δὴ πρῶτα τὰ πρότερα ἐρηκμένα, καὶ
ἐθνικόντι

ἐθνικόντι ἐσίμ, οἶομ φρῦξ. κῆ ἀόρισον ὁποῖός τις. κῆ πῆλιπῆϊκόμ, δῆμος.
 Ⓒ ἐπιμορζιζόμενον, ἔπερομ ἐκάτϛ, ἕκασος, ἄλλος. Ⓒ πῆρικτικόν, ἀμ
 πελώμ. κῆ πεποικημένον, φλοῖσβ. καὶ τακτικόν, πρῶτος, δεύτρος
 κῆ πρόστι, πατήρ. Ⓒ ὡς πρὸς ἀνύξ, δάνατ.

τὰ μὲν δῆ κῆρια ἀεὶ μονογενῆ ὄσι. κῆ ἦρι ἄρσενικόμ μόνον. ἢ θηλυκόμ.
 οἶομ ὄμκρ, καλλιόπκ. τῶμ προσκρηγῖς, ὄρα σημανλικὰ ζώων, κοι
 νὰ ῥεῖ γῆρα ὡς ἐπιτοπλεῖσόν ὄσιμ, ἔνια μέμρι Ⓒ ἐπίκοινα.

τὰ δὲ κῆριας ἐπιθετα ῥιγενῆ πάντα, σοφός, σοφῆ, σοφόν. τὰ δὲ ἐπαμ
 φοπερίζοντα, κῆ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσκρη
 γικά, οἶομ τὸ εὐεργέτης. Ⓒ πολίτης, κῆ βασιλεύς, Ⓒ τὰ τριαῦτα, διγῶ
 νῆ ὄσιμ, τριῦρ δὲ Ⓒ τὸ τρήρων Ⓒ πῶξ.

τὰ μὲν οὖν εἰς ὅς καθαρόμ, ἀπλᾶ ῥιγενῆ, εἰς ἄ τὸ θηλυκόμ πῆραχημα
 τίττα δίκαιος, δικαία. ὡσαύτως δὲ κῆ εἰ ῥεῖ συλλαβίζομλύω ἔχα πλῆ
 λήγασαμ, ἀνθηρὸς, ἀνθηρά. τὸ δὲ σοφίη κῆ τὰ τοιαῦτα ἰωνικά. τὰ δὲ
 εἰς μὴ καθαρόμ λήγοντα, εἰς ἢ τὸ θηλυκόμ ἔχῃ σχημαζόμενον, οἶομ ἔρη
 μ, ἔρημκ. φρονίμος, φρονίμη.

τὰ δὲ ἐρωτηματικά εἰ τὸ ὄμ πῆρικτικὰ, ῥιγενῆ κῆ αὐτὰ ὄσιμ, τίς, τί, ποῖος,
 ποῖα, ποῖορ. κητικῶν τε οὐκ ἔχῃ. λαμβάνεται ἢ καὶ οὐσίαμ. οἶομ τὸ τίς, ἢ
 κῆ ποῖομ, οἶομ ποῖος. ἢ κῆ ποσόμ. οἶομ τὸ πόσομ, κῆ πηλικόμ, κῆ πῶ
 σομ, Ⓒ πόπερομ. ἢ κῆ τὸ πομ, ποδ' αὐδός. ὡσαύτως δὲ κῆ τὰ ἄορισα ῥιγενῆ
 ὄσι, Ⓒ ἕκασα ἐφ' ἐκάσων ἦν πῆρικτικῶν σχηματίζετη, προσθέσει τὸ, ποῖος,
 ὁποῖος, πόπερος, ὁπότῃρος. τριγενῆ ἢ κῆ τὰ ἀναφορικά, κῆ κατὰ τὸ πρῶτον
 ἢ κῆ πόσομ λαμβανόμενα. τριῦρ, οἶος, τηλικῶρ, ἠλικόμ, τόσομ, ὄσομ.

τὰ δὲ πῆλιπῆϊκά εἴτ' ὄμ συσηματικά, μονογενῆ, δῆμος, πηλικός.

τὰ γεμῆρ ἐπιμορζιζόμενα ῥιγενῆ, ἔπερος, ἔτῆρα, ἔτῆρομ, ἄλλος, ἄλλη, ἄλ
 λο. πῆραχῶς δὲ τὰ ἐπιμζιζόμενα ἢ ἄ ἐμ ἐκ δυοῖμ, οἶομ τὸ ἔπερομ, ἢ δυό
 κατ' ἐμ οἶομ δ' ἐκάπερομ. ἢ ἐμ ἐκ πολλῶμ, οἶομ τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ κατ' ἐμ, οἶ
 ομ τὸ ἕκασομ. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά, πρῶτος, πρῶτη, πρῶτομ, Ⓒ τὰ
 μετ' ἄσασικά, λίθινος, λιθίνη, λίθινον. ταῦτι δὲ, κῆ ἀπὸ μόνων ἢ ὁμοιο-

ρος, ἡδύτατος, ταχύτερος, ταχύτεατος.

τῶν εἰς ἓξ ἄρα τὰ μὲν ἀπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιᾷ
τα, τὰ δὲ, διπλοῦν, ἀπλοῦν μολὶ τὸ εὐρὺς, εὐρύτερος ἢ εὐρύτατος μόνον,
διπλοῦν ἢ τὸ ἡδύς, καὶ γλυκύς, καὶ ὠκύς, ταῦτα δὲ μόνον εἰς τέρος, καὶ
τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ὦν καὶ εἰς σος, γλυκίων, γλυκίσιος, ὠκίωμ ὠκίσιος, ὁμοίως ἢ
τούτοις, καὶ ἀισχυρὸς καὶ ἐχθρὸς, εἶδε καὶ τὸ βράσωμ, καὶ θάσωμ, καὶ
πάσωμ ὅν παραλιπέμ δέοι, εἴη ἄρ' οὕτω καὶ ἄττ' ἄρ' τριπλοῦν τὸ χῆμα
παρέχοιτ', ἀπὸ γὰρ τῶν βραδύς καὶ βραχύς, τὸ βράσωμ συγκριτικὸν,
καὶ ἀπὸ τῶν ταχύς, τὸ δάσωμ, καὶ ἀπὸ τῶν παχύς, τὸ πάσωμ.

τὰ ἢ εἰς ἄλλο τι λήγοντα, ὡς ἔστροφος, ἔστροφος, ὡς ἐπὶ τὸ πλείσμον εἰς
συγκριτικὰ, μεταχμ. τ' ἰζία, ὡς δε, σάφρωμ, σάφρονος, σωφρονέστροφος, σωφρο
νέστροφος. χαρίεις, χαριέντος, χαριέστροφος, χαριέσατ' . καὶ χωρίς ἢ τῶν ε,
εἰνοῦς, εἰνούστροφος, εἰνούσατ' . ου μόνον δ' ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ,
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐξῆμενέστροφος, καὶ ἔτι ἀπὸ προθέσεων, πρότε
στροφος, καὶ ὑπέρεστροφος, καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ἐγγύτερος, πορρώτερος,
ἀνώτερος.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ.

ΠΑτρωνυμικῶν ἢ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι, ὅσα μὲν ἦν ὀνομάτων εἰς ὅς
καθαρὸν λήγει, εἰς ἄδης μετὰ σχηματιζόμενα, τὸ ἄρσενικὸν πατρω
νυμικὸν ποιᾷ, ἥλιος, ἡλιάδης, ὅσα ἢ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ἰδης, κρόν' κρο
νίδης. τοῖς γε μικρῆ κλίσεως ὄνσι πέμπτησ', ἀπὸ ἦν γερικῶν ὁ σχηματισ
μὸς εἰς ἰδης, ἐνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται, ἐφ' ὧν τὸ ε παραλήγει, καὶ
σχηματισμὸς ἔτερος, εἰς ὦν ἰώνωμ, πέλοψ, πέλοπ' . πελοπίδης. πη
λεὺς πκλέως, πηλείδης καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, ἔ πηλείωμ.
τῆς δὲ πρώτης, εἰς ἄδης, ἀινείας ἀινειάδης, ἰφίτης ἰφιτάδης.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΙΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙ
ΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ.

ΤΑ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ ἦν ἰδίων ἄρσενικῶν, ἐκβολὴ τῶν
δὴ, ἡλιάδης ἡλιάς, νεσορίδης νεσορίς, καὶ ἐστὶ τὰ μὲν ἄρσενικὰ, κλί
α 3 σεως

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

σεως πρώτης. τὰ ἢ θηλυκὰ, πέμπτης. πριαμίδης πριαμίδου, πριαμίδε
 πριαμίδου, εἶσι δὲ καὶ ἑτέρου πατρωνυμικοῦ εἶδος καταρχητικῶς. ἐπὶ
 μὲν ἄρσενικοῦ εἰς διος, διορ ὑξῆσθι. ἐπὶ ἢ θηλυκοῦ εἰς νη. διορ ἄδρα
 σίνη, καὶ ἠετίωνη, ὡς ὅτι τῷ τριχῶς ἄρ ἔη τὸ, τε ἄρσενικόμ, καὶ τὸ θηλυκόμ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ ὑποκοριστικά, ἀπὸ κυρίων τε ἢ προσκοριστικῶν χηματίζεσθαι. οἷον
 ἀπὸ μὲν τοῦ ζῴσθω, ζῴσθω. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνθρώπου, ἀνθρω
 πίσκου. εἶδη δὲ τῶν μὲν ἄρσενικῶν, ἕξ, εἰς ὧν δισυλλαβῶς, βάνχων ὁ
 βανχυλίδης. εἰς ὧν τρισυλλαβῶν τῶν τρι, μωρίων, ὁ μωρός. εἰς ἄξ, ῥόδαξ,
 ῥόδοθι, εἰς ἄσ ζῴσθω, κητῶς, εἰς κῶσ ἀνθρωπίσκος. εἰς λῶς, ναυτί
 λου, ὁ ναύτης. τῶν ἢ θηλυκῶν τρία, εἰς ὧν ὑψων, ἡ ὑψιπέδον, εἰς ἰσ
 δραπαυίς, ἡ θοράπαυα, εἰς κῆ παίδισκη, ἡ παῖς. τῶν ἢ οὐδέτερον
 ἔμ, εἰς ὄμ, μερακῆτιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

ΚΑὶ τὰ κτητικά ἢ ἀπὸ κυρίων ἢ προσκοριστικῶν τζάγεται. ἢ εἰς εὐμ
 μὲν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς, νηλεύς, νηλέως, νηλεος, ἀλλοῦ μόνου, ἀπὸ
 τοῦ ἀνθρώπου γάρ, τὸ ἀνθρώπειον.

τὰ εἰς κῶς ἢ καὶ εἰς ὠδες, ἀπὸ τῶν εἰς ὄσ, λόγῳ λογικός, ἀλλοῦ μόνου,
 βασιλέως γὰρ βασιλικός, ἢ δεκέλεα, δεκελακός. γραμματικοῦ δὲ
 κἀμταῦθα κημὲν ὑπὲρ τοῦ ἀρχῆς τζακωλυόμηνον, θέσθαι, ἄμφω τὰ εἶ
 δη ἀφ' ἑκάστω τῶν τῶν εἰρημνίωμ τζάγεσθαι, ἄρ ὀνομάτων, ὡς γὰρ ἀπὸ
 τοῦ ἀνθρώπου, ἀνθρωπικόμ, καὶ ἀνθρώπειον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὀμῆρος
 ὀμητικόμ καὶ ὀμηρεον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄϊαντος, ἄϊαντικόμ ἢ ἄϊάντεον. ἢ
 ἀπὸ τῆς πλάτωνος πλάτωνικόμ ἢ πλάτῶνεον. ἔνιοι ἢ καὶ τὰ τζωνύμως
 ἀπὸ τῆς τόπυρλεγόμηνου κτητικά, οἰκονοματικά ὀνομάζουσι, ὅτιον τὸ οὐράνι, καὶ θα
 λάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια, ὡς τε ἢ εἶη ἄρ οὕτω τὰ κτητικά τριχῶς, ἢ τὸ δικαιομά
 ζωκῶς, οὐράνιον, ἢ σωεκαφαιτικῶς, γραμματικόμ, ἢ μετασσιατικῶς, λιθῶδες.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

ΠΑΡΩΝΥΜΑ δὲ τόποιο χηματιστικοί, ὅσα καὶ εἶδη ὀνόματρε, καὶ εἶη
 ἄρ

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ἄρ ἐφ' ἐκάστῃ τῶν ὀνομάτων πρῶτον, ἀρσενικὸν μὲν εἰς ὦν μονογενές.
 οἶλον, οἶλωμ. θηλυκὸν ἢ εἰς οτῆς μονογενές, οἰλότης. οὐδέτερον ἢ εἰς
 ἴον, καὶ ὄλω εἰς ὦν τριγενές, οἶλιον, οἰλικόν. οὐχ ἀπλοῦν μέρτι τριγε
 γές ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικά τε καὶ πρῶτα ληκτικά, ἀνδρωπικόν γοῦν καὶ
 ἀνδρωπέον, καὶ ἀνδρωπώδες, Ἐ πῆλιον, καὶ ἀνθηρόν, καὶ ὄλω εἰς ἴον
 ἀποδοθέντα. χηματισμὸν τῶν εἰδῶν τῶν ὀνομάτων. σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ
 εἰ δεκτικὸν τριγενείας τὸ ἔδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ὦν οὐδέτερα, ξίγενῆ,
 ζώνωιον γοῦν καὶ μυρακύνωιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὄλω εἰς ἴον υποκοριστικά, μο
 νογενῆ. θεωρητέον δὲ Ἐ τῶν λοιπῶν τῶν πρῶτων χηματισμοὺς ἴον
 πλὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἶον ἐπὶ μὲν τῶν υποκοριστικῶν, λίβαξ. ἀνδρωπίσκος,
 μίωας, ἐπὶ δὲ τῶν πατρωνυμικῶν, εἰς ἄνω.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΙ.

ΤΑ δὲ σχηματικά, ὡς καθόλου εἰπέμεν, ἀπὸ τῶν παθητικῶν πρῶτα κλημύς,
 ἢ τῶν πρώτων προσώπων, ἢ δευτέρων, ἢ τρίτων. τὰ μὲν ἢ πολλὰ τῶν σχη
 ματικῶν, ἀπὸ τῶν πρώτων, ποιήματα, ποιήμα. λεγόμενα, λογισμός. τὰ ἢ
 θηλυκὰ ἀπὸ τῶν δευτέρων, λύσει, λύσις. τὰ ἢ εἰς ἴον ξίγενῆ. ἀπὸ τῶν τρίτων, ἢ κς
 σα, ἢ κς ὄς. Ἐ πρὸς τούτοις τὰ εἰς κριόν, προσκοριστικά, πῆσολα, πῆσιον.
 σχῆμα δ' ἄρ πρῶτα τὰ πρότερον εἰρημένα. καὶ τι παρὰ τὸ πῆσιον εἶναι, οἶον
 ἀπὸ τῶν σαυδέων πρῶτα γώμον. οἶλιππῶ, οἶλιππίδης.

ΕΦ' ἂΣ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ
 ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΝΑΓΕΤΑΙ.

Εἰς πέντε δὲ τῶν ὀνομάτων ἐπιμεριζόμενον κλίσεις ὡς εἴρηται, ὅπως ἀναπῆ
 ἄρ ἐφ' ἐκάστω καὶ κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ θεωροῖτο ἄρ ὡς δε.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ.

ΤΑ μὲν οὖν εἰς ἄνω καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπὸ τῶν βαρύντων ὀνό
 ματα, ἀνάγεται ἐπὶ τῶν πρώτων, ἀνείας. ἐπὶ τὰ εἰς ἄνω βαρύν
 τνα ἀπλὰ μονογενῆ πωνθεακὰ, τούτεσι, ὅσα δὲ καὶ τῶν πρῶτα ληκτικά
 ἔχει μακρὰν, χρύσης. καὶ μὴ ἀπὸ τῶν ἢ μὴ δὲ οὐδέτερον εἰς ὄνω λήγοντες
 συγκένται, πλώνης. ὄλυμτιονίκης. ἐπὶ τὰ εἰς δὲ ἔχηματισμῶν, εἴτε
 πατρωνυμικά

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

παξωνυμικά, ἔτε κύρια πριαμίδης, πριαμίδος, παλαμίδης, παλαμίδος,
 πάλιν ἄπο τῶν ἑξ ὄσος οὐδέτερος σωθέτων, δὲ ὑπερίδης κῆ ἀρισείδης,
 καὶ ἐπερᾶττα ποῖς παξωνυμικοῖς ἀκολοῦσάτα τυγχάνει. ἐπι τὰ
 εἰς τῆ ἀμβοκατάληκτα, τῶν εἰς τὰ βραχεῖα πᾶσα ἄλυστα οἷον Δεωπότης,
 Δεωπότος, πάλιν τῶν κρᾶτης, κρᾶτητος γάρ.

ΤΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

ΤΑ δὲ εἰς ἄ, ἢ εἰς ἠ θηλυκὰ, μαῖα, τιμή, ἐπὶ τῶν οὐδέτερων.

ΤΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

ΤΑ δὲ εἰς ὄς ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ὄρ οὐδέτερα, ἐπὶ τῶν τρι-
 τῆρ, θεός, ὁδός, ἀγαθός.

ΤΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

ΤΑ δὲ εἰς ὦς ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ ἀπτικῶς, καὶ τὰ εἰς ὦρ οὐδέτερα,
 ἐπὶ τῶν τετάρτηρ, ἀφαιρέσει γὰρ τῶν ληκτικῶν συμφώνου κλίνε-
 ται, μελέλεω, μονέλεω, ἔυγεω, ἔυγω, ἀνάγοιτο δ' ἀνπαε, ἐπὶ ταύτηρ
 καὶ τὰ κλινομένα Δωρικῶς, ἀφαιρέσει τῶν σ', λάας, λάα, ποδῆε ποδῆ.

ΤΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

ΤΑ δὲ παρὰ τὰ εἰρημλῖα δὴ πάντα χηματιζόμενα, ἀρσενικά τε καὶ
 θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ τῶν πέμπτηρ, τῶν δὲ γενικῆρ πάντα ταῦτα
 τὰ ἔχει εἰς ὄς, διαφόρος μέμτοι, ἢ τὰ μέρ εἰς καθαρὸν, τὰ δὲ μή, ἀλλὰ συ-
 νόντος συμφώνου, ἢ φίλου, ἢ δασέτος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου.
 τῶν μέρ ὄντων φωνιέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, ἄ, ἰ, ὦ, ὦ, τῶν
 δὲ συμφώνων σ', νσ, λσ, ξ, ψ, μ, ρ. καὶ δὴ τὰ μέρ εἰς ἀλήγοντα ἀπα-
 δῆ, τῶν τ κλίνεται, βῆμα βῆματος. πλήρ ἐστι τῶν ἀρσενικοῦ παρεχη-
 ματισμένων ἐσὶ. τὸ δὲ τοιούτων, τῶν τῶ ἀρσενικοῦ κλίσιρ ἔχει, ὅθεν πα-
 ρῆκται, μέγα, μέγαλον, ὅτι μέγας μέγαλον. καὶ πλήρ τῶν ἐπὶ γραμμα-
 τῶν, ἄλφα, βῆτα, ἀκλιτα γῆ. τὰ δὲ εἰς ἰ. ἑλληνικὰ μέρ ὄντα, τῶν τ, μέ-
 λι μέλιτος, πλήρ τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεχηματισμένων. ταῦτα
 γὰρ τῶν τῶ ἀρσενικοῦ κλίσιρ φύλαττα, ὅθεν παρῆκται, τί τινός. ὅτι τίς
 τινός

τίνος. εὐχαρί· εὐχαρίσι·, ὅτι εὐχαριε εὐχαρίσας. βάρβαρα δ' ἐ, ἔθ' καθα
 ρῶ, σίμηπι σινήπι·. τὰ δ' ἐ εἰς ὕ, ἔθ' καθαροῦ, γόνου γόνου·. καὶ μα
 κρὰν πλὴν παραλήγουσα μ' ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, τροπῆ τοῦ ὕ εἰς ε,
 πῶ ὡ πῶ·. ἢ δ' ὡ, ἢ δ' ἐ·. ὁξὺ ὁξέ·. τὰ δ' ἐ εἰς ὦ, τῶ καθαροῦ, λη
 τῶ λητόος. πάλιν δ' ἐ τὰ εἰς σ' λήγοντα, τῆ μὲν ἔθ' καθαροῦ κλίνεται,
 τῆ δ' ἐ ἔθ' τ' φίλῶ, ἢ ἔθ' θ' διασεί· ἢ ἔθ' Δ' μέσω. τὰ μὲν γ' εἰς εε, ἔθ'
 καθαροῦ, ἀληθιῆς ἀληθεί·. ἐτι τὰ εἰς εὐε, ἢ εἰς αυε, ἀποβάλλοντα τὸ
 ὑποτακτικὸν αὐτῶ φωνῆμ. βασιλεὺς, βασιλέως, ναὺς ναός·.

ἐτι τὰ εἰς οὐε, ὁμοίως, βοῦς βοός, πλήν τοῦ πούε, ποδός·. ὁ δ' οὐε δ' οὐ
 τος·. ἐκ συναρξέσεως γε μὴν ὄντα, ἐπὶ πλὴν τρίτη ἀνάγεται, νοῦε, νοῦ, ἠῶ.
 ἔσι μέρτι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τριαῦτα, νῆε νοός·.

σωπετάχθω δὲ τῆς τοιότις κη τὰ εἰς οἶε ἢ π' συναρξέσιμ. οἶε ἢ οἶος καὶ
 φδοῖς, φθοῖε. ἐτι τὰ εἰς οε οὐδέτερα, ἀέν·. ἀένεος, φά·, φάεος,
 καὶ ὅσα ἐκ τόπωμ σύγκητ' εἰς ης, δημοσθένης, δημοσθένεος. καὶ ὅλως τὰ
 εἰς ηε λήγοντα, ὡμ οὐδέτερον πρῶσχημα ἀσμύλωμ εἰς εε. ἀληθῆς, ἀληθεί
 οε, τῆς δὲ δὴ κολόθησε καὶ τὸ ἄρης·.

ἐτι τὰ εἰς ὠε ἀρσενικά μακροῦ πρῶσχημα λήγοντα· μίνε μίνω·. ἦρωε, ἦρω
 οε, κοινῶς δὴ κλονόα, ἀπικῶς γὰρ, τεῖάρτης γίνε κλίσεως. μίνωε μίνω·.

ἐτι τὰ εἰς ὠε μονοσύλλαβα ἀπαθῆ· θῶε, θῶός·. δμῶε, δμῶός·.

τὰ γὰρ ἐκ συναρξέσεως, ἔθ' τ' κλίνεται· φῶε, φῶός·. ἐφῶε δὴ ἀναφέ
 ροιτῶμ ὅ οῦε, ὠτός·. καὶ ἄλλως, τὰ εἰς ὠε μονοσύλλαβα, ἔχοντα μ
 εἰς δ, ἢ θ, ἢ τ, ἔθ' καθαροῦ κλίνεται· δμῶε, δμῶός·, ἔρωε·. ἄλλο δ' ἐτι ἔχοντα
 σύμφωνον, ἔθ' τ, ρῶε, φῶε·. σωπετάχθω δὲ τῆς εἰρημύοις·. καὶ τὸ λαε
 μονοσύλλαβον, λαός γὰρ·.

ἐτι τὰ εἰς ὠε θηλυκὰ ὁξὺρνα ὄρμα, αἰδῶε, αἰδός·, ἠῶε, ἠός·. βαρύρνα
 δ' ὄντα ἐπὶ πλὴν τεῖάρτη ἀνάγεται· κέωε, κέω, ἔωε, ἔω·.

ἐτι τὰ εἰς ἰε προσχηματικὰ βαρύρνα, μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα
 ὄφισ, ὄφι·. ὕβριε, ὕβριος·. πλὴν τῶ χάριε, πάιε, χάριε γάρτι, καὶ
 πᾶιδος·. ἐτι τὰ εἰς ὡε βαρύρνα, βότρυε, βότρυος·. πλὴν τῶ κόρυε,
 κόρυθος

b κόρυθος

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

κέρυθ^Θ. τῶτων δ'ένια καὶ μεταβολῆ τῶ ὑ εἰς ε κλίνετα^λ. πῆχυς, πύ-
 χεις. πελέκυσ, πελέκεος. ὠσαύτως δὲ καὶ ὀξύτυνα ὄντα μονογενῆ. ἢ μ
 μακρόν ἔχῃ δ' ὑ, πλκδύς, πλκθύ^Θ, ἀχλὺς, ἀχλύος, ὀϊζύς, ὀϊζύος.
 ὀαρίσους, ὀαρίσού^Θ. τριγενῆ δὲ ὄντα, Θ τρωπῆ τῶ ὑ εἰς ε κλίνετη. ἠδύς, ἠ
 δέος. τὰ δὲ εἰς ας οὐδέπερα, ἔθ^λ τ κλίνετα^λ, κρέας, κρέατ^Θ, οὔας,
 οὔαρε. ΕΤΙ τὰ εἰς ας ἀρσενικά δισύλλαβα βαρύτυνα, μακροκατάληκτα, ἀ
 δ' ἢ κ' δ' ὑ πρὸ τῶ τ προσλαμβάνει. ἄϊας, ἄϊαντε. κάλχας, κάλχαντε,
 πλῦν ἢ ἔχόντων θηλυκὰ εἰς αἶμα μετασχημαζόμενα, μέλας γω, μέ-
 λαῖν, ὅτι μέλαινα, ἢ ὑπὲρ δύο λέ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπ' δισυλλάβου τρι-
 ἔτη τυγχάνει συγκείμενα, οὔτω κλίνετα^λ, πολυδάμας, πολυδάμαντε.

Παραπλησίως δὲ τύποις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτυνα, καὶ μὴ καθαρά ἀρσενικά
 οἶον, ἱμάς, ἱμάντε, καὶ τὸ πᾶς δὲ πρὶσώμνημον ὁμοίως, παντὸς γὰρ, ἢ
 δ' ἀπ' αὐτῶ οὐδέπερον, πᾶμ. ΕΤΙ τὰ εἰς εἰς καθαρόν, ἀπβᾶλλοντα τὸ ὑπ-
 τακτικόν αὐτῶν φωνῆν, χαρίας, χαρίεντε. συμβάει δ' ἄρα, ἢ τις ἀπ'
 τῶτων πρὸσχηματισμῶν εἰς εἰς οὐδέτεροις, κλίνετα^λ ὁμοίως, τ γρ ἢ ἀμε-
 τάβολον, χαρίας, χάρειν, χαρίεντε. ἤχαιρέτω δ' μείς, ἀολικόμ, μη-
 νὸς γὰρ. καὶ τὰ εἰς εἰς ἢ σωρημελῖα, ἢ ἔντελῶν ἔχει τὴν κλίσιμ, πλα-
 κόας, πλακόεντε, πλανῆς, πλανῆντε. ΕΤΙ τὰ εἰς ἢς βαρύτυνα, ἱαμβι-
 κα τῶ εἰσι, τὰ βραχεία πρὸσληνόντα, μὴ ἐσχατ συλλαβοῦντα, ἔθ^λ τ. λάχης,
 λάχητε. ΕΤΙ τὰ εἰς τῆς θηλυκὰ ἱαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότη-
 τε. ΕΤΙ τὰ εἰς ὦς ὀξύτυνα, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἰδρὼς ἰδρῶτε. ΕΤΙ
 εἰς ὦς ἀρσενικά βαρύτυνα, βραχεία πρὸσληνόντα, γέλως, γέλωτε. ΕΤΙ τὰ
 εἰς αἰς ἀπαθῆ, οἶον δαῖς, δαῖτός, δ' σαῖς, σαῖτός, τ γὰρ ὁ παῖς, παῖ-
 δὸς, ἐκ σωαρέσεως. ΕΤΙ τὰ εἰς ας ὀξύτυνα, παλλὰς, παλλὰδ^Θ, τρι-
 ἄς, τριάδος, ἀρκὰς, ἀρκάδος. πλκῆ τῶ κρὰς, κρὰτε γὰρ. τὰ δὲ εἰς
 ἰς κύρια ἔθ^λ, δ κλίνετη κοινῶς, πάρις, πάριδος. ΕΤΙ τὰ εἰς ἰς θηλυκὰ μα-
 κροκατάληκτα, μῦνις, μῦνιδος. νεᾶρις, νεάνιδος. ΕΤΙ τὰ εἰς ἰς ὀξύτυνα,
 μονοκατάληκτα, πριαμίς, πριαμίδος. ΕΤΙ τὰ εἰς εἰς μὴ καθαρά κλεις,
 κλειδὸς, ἀντήρας, ἀντήραδος. ΕΤΙ τὰ εἰς ἦς θηλυκὰ ὀξύτυνα, βραχυκα-
 τάληκτα

τάληκτα, χλάμις, χλαμυδός. Ἐπροσαροξύτνα, ὄ' ἔπκλυς, ἐπήλυς. **Θ**
 γὰρ. τὰ δὲ εἰς ιε. προσρηγορικά βαρύτνα, μακροκατάληκτα **θ** **δ**. ὄρι
 νις, ὄρνιδος. ὁμοίως δὲ Ἐ τὰ εἰς μσ. ἔλμινη, ἔλμινθος. τὰ γεμῆμ εἰς
 λσ, ἐκβολῆ τῶ σ **θ** ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται. ἄλε, ἄλός.

τὰ δὲ, εἰς ζ. τῆ μὲν **θ** κ **θ** κλίνεται. τῆ δὲ **θ** χ δασεί, ἢ **θ** γ
 μέσῳ. βαρύτνα μὲν γὰρ ὄντα, ὡς πύφω εἰπέμ, **θ** κ, θώραξ, θώρακος,
 πλῶν ἢ ἔχόντων τὸ ρῆμα εἰς ζῶ, ἢ εἰς γῶ, ταῦτα γὰρ **θ** γ. ἄρπαξ, ἄρ
 παγ **Θ**. ὅτι ἄρπάξω. τέπειξ, τέπειγος. ὅτι τεπίξω. σάλπιγξ, σάλπιγ
 γος. ὅτι σαλπίζω, λέλειξ, λέλεγ **Θ**, ὅτι λέγω. καὶ πλῶν τῶ ἄναξ, ἄνα
 κτος ρ. ἵνα μὴ σωεμπέση **θ** ἄνακ **Θ**. οξύτονα δὲ ὄντα, **θ** γ. βσι
 πλῆξ, βσπλῆγος. ἄιξ, αἰγός. ξώξ, ξωγός. καὶ πλῶν τῶ βήξ, βκχός.
 πῶξ, πῶκος. καὶ πλῆμ ἢ ἢ πρὸ **θ** ξ σύμφωνοι ἔχόντων, ἐπρόμτι **θ** **γ**,
 οἶομ σάρξ, σαρκός γὰρ: ἀκριβέσσομ δὲ, τὰ εἰς ἀξ, **θ** κ. ἄνθραξ, ἄνθρα
 κος. θράξ, θράκος, πλῆμ τῶ ἄρπαξ, καὶ ἄναξ, καὶ τὰ εἰς ηξ. ἀπλά μ
 ὄντα, **θ** κ. μύρμηξ, μύρμηκ **Θ**. σώδετα δὲ, **θ** γ. βσπλῆξ, βσπλῆτος.
 καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, **θ** κ. πλῆμ τῶ τέπειξ, τέπειγ **Θ**, τὸ θριξ, τριχός γὰρ.

Εἰ τὰ εἰς υξ φύσει μακρὰ πρῶταλήγοντα, καὶ ὅσα δυοῖν συμφώνοιμ προ
 φέρεται, ὧμ θάτερον φηι πρῶτης συζυγίας, **θ** κ. δοίδυκ **Θ**, βέβρυκ **Θ**,
 ἄμπυκ **Θ**. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, **θ** γ, ἄντυξ, ἄντυγος. Εἰ τὰ εἰς ῶξ
 ἀπλά, πλῆμ τῶ ξώξ. τὰ δὲ εἰς **ψ**, **θ** **ω**, κλίνεται, ὡς ἐπιτοπῆσομ,
 κύκλωψ, κύκλωπ **Θ**. ἄραψ, μέμψι, ἄραβ **Θ**, χάλυψ, χάλυβος. λίψ,
 λιβός. φλέψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφ **Θ**. τὰ δὲ εἰς **μ** ἢ **ρ**, **θ** αὐτῶ κλί
 νετη ἀμεταβόλῳ. ἔλλω, ἔλλωος. νέσωρ, νέσορος, τρέπειται δὲ καὶ ἢ εἰς **η**
 βαρυτόνωμ, τὸ ἢ αὐτὸ εἰς **ε**, παραχρηματισμὸμ οὐδετέρῳ ἔχόντων. τέ
 ρω, τέρεμ **Θ**, τέρεμ γρ. καὶ ἢ ἢ ὀξυτονσμένωμ, οἷς δ' **μ** κλιτικὸμ, ποι
 μῆμ, ποιμένος. πλῆμ **θ** μῆμ, μλωός, καὶ τῶμ μὴ ἔχόντων δὲ τὸ **μ** κλι
 κόμ, ἀυχῆμ καὶ φρημ οὕτω κλίνεται, ἀυχέν **Θ**, φρέν **Θ**.

Ὁμοίως δὲ καὶ τῶμ εἰς **ηρ** ἕμια μεταβάλλει τὸ ἢ οἶορ, ὅσα βάρυ
 τονα ὄντα, μακρὰμ ἔχει τῶν πρῶταλήγουσων. πῆρ, πῆρος, καὶ ἢ ἢ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

εις της, ἀσής, παής, μήτης, θυγάτης. Ἐ ἦν̄ εις θής. αῦθής. τὰ δὲ εις ἴμ καὶ τροπή ἔτι τῶ μ̄ εις σ̄ εὐθυλοεκτέτη. ὅθεν καὶ δικάλακτικὰ ἄνωμα σα. τῆ γεμήμ κλίσει ἐμμύει τῆ αὐτῆ. ὡς γὰρ δελφίμ, δελφίνος, οὕτω Ἐ δελφίς, δελφίνος, ὡς τε καὶ θίς θινός, κῆ σαλαμίς, σαλαμίνος, Ἐ ἐπὶ ἦν̄ ἄλλωμ ὁμοίως, τῶτοις δὲ Ἐ δ̄ τίς μονοκατάλακτικῶν ἦρακολεθῆ, ἰνός δ̄. τὸ δὲ κτεῖς ἑωαμφοτερίζει. ὡς μὲρ ἄ̄ εις εἰς λῆγομ, κοινωνεῖ τοῖς δικά ταλῆκτοις, ὡς δὲ τῶ̄ ἐ κλινόμυμ, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ἦμ, κτενός γὰρ. τῶμ δὲ εἰς ὦν ἔνια Ἐ τὸ τ̄ προσλαμβάνει, οἶον τὰ πρῶτωμα, ξενοφῶμ, ξενοφώντε. πλῆμ τῶ ποσαδῶμ, ποσαδῶν Ἐ γῆ. Ἐ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αἶνα μετασχημαζόμενα. λέωμ γὰρ λέοντες, ὅα λέαυα, κῆ δράκωμ, δράκομτος, ὅα δράκαινα. καθόλου δὲ οὐδὲ τῶτο, λάκωμ γῆ λάκωνος. Ἐ τοι τὸ θηλυκὸν ὑπάρχομ δ̄ λάκαινα.

ἈΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ανάγοιτο δ̄ ἄμ πως κῆ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ πλὴν πᾶμπλῶ. εἰς, ἐνός. τρεῖς, τριῶμ, τρισί. τέσσαρες, τεσσαρωμ, τεσσαρσι. πλῆμ ἦ δύω, δυοῖμ. τρίτης γὰρ τὸ τριῶτο χῆμα, οἶον καὶ δ̄ ἄμφω, ἀμφοῖμ. δύνο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ Ἐ ἐπὶ γενικῆς Ἐ δοτικῆς.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΑΙΣΕΩΝ ΑΠΑΣΩΝ.

Κοινὸν δ̄ ἄπασῶμ ἦν̄ κλίσεωμ, δ̄ τῆ γενικῆμ ἦν̄ πλῆθωτικῶ, ἔχοντ ἰσότητα εἰς ὦμ. καὶ δ̄, πλὴν αὐτῶν ἔχοντ εὐθεῖαν κῆ κλητικῆμ ἐπὶ πάντες ἀριθμοῖς, πλῆμ ὅσομ ἐπὶ μὲν ἐνικῶ ἀπικῶς, ἐπὶ δὲ δηκῶ καὶ πλῆθωτικῶ ὅλως.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Τῶμ δὲ ἰσοσυλλάβωμ κοινὸν, τὸ πλὴν δοτικῆμ ἔχοντ εἰς ἰσότητα ἀπικῶν μετὰ τῶ φωνήεντος φθι εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μειζόνος ἀπικῶν ἀνείας, ἀνείας. λόγος, λόγῳ, κῆ τὸ πλὴν αἰτιατικῆμ εἰς ἴσότητα μετὰ τῶ φωνήεντος φθι εὐθείας, ἀνείας, λόγῳ. Σησημῶσθω ἐπὶ τῶ πλῆθω φκλίτωμ, ἔθῳ, κῶ, τέω, λαγῶ, αἰτιατικοῦ ὄμυμ, ἔνθω τῶ μ̄ ἀπικῶς.

ΚΟΙΝΑ ΤΗΣ Ἀ. ΚΑΙ Β.

τῆς

Της δὲ πρώτης Θ δυνάμεως κοινὸν, τὸ πλὴν δοτικῆν ἢ ἔνικόν λήγασαυ
 μὴ εἰς α , ὁμόφωνον αὐτῇ ἔχαυ πλὴν εὐθεῖαν Θ αἰτιατικῆν ἢ ἔνικόν δη
 κῶν, Θ αἰνεῖα, τῶ αἰνεῖα. τῆ μαῖα, τὰ μαῖα. λήγασαυ ἢ εἰς η , μεταβολῆ τ
 ἢ εἰς α Θ ἀφαιρέσει τ ἀνεκφωνήτσι, γίνεσσι πλὴν εὐθεῖαν ἢ αἰτιατικῆν ἢ ἔνικόν
 δηκῶν, Θ χύση, τῶ χύσα, τῆ μύση, τὰ μύσα.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Της ἢ πρώτης καὶ δευτέρας, Θ τετάρτης κοινὸν, τὸ πλὴν εὐθεῖαν ἢ αἰτιατι
 κῶν ἢ ἔνικόν δηκῶν, προσλήψαι λ τ ἢ μ , γίνεσσι γενικῶν Θ δοτικῶν ἢ ἔνικόν δη
 κῶν, τῶ αἰνεῖα, τ αἰνεῖαιμ. τὰ μύσα, τὰμ μύσαυ. τῶ μυνέλεω, τ μ
 μυνέλεωμ. προσλήψαι δὲ τῶ μ ὄνσ, γίνεσσι εὐθεῖαν, ἢ ἔνικόν κληθωτικῶν,
 τῶ αἰνεῖα, οἱ αἰνεῖαι, τὰ μύσα, αἱ μύσαι, τῶ μυνέλεω, οἱ μυνέλεωμ.

ΕΤΙ τὸ πλὴν εὐθεῖαν ἢ ἔνικόν κληθωτικῶν προσλήψαι μὲν τῶ σ , δοτικῶν γίνε
 σσι ἢ ἔνικόν κληθωτικῶν, οἱ αἰνεῖα, τ αἰνεῖαις, αἱ μύσαι, τὰμ μύσαις, οἱ
 μυνέλεω. τ αἱ μυνέλεωμ. ἐκβολῆ δὲ τῶ ι , ἢ προσλήψαι τῶ σ , αἰτιατικῶν,
 οἱ αἰνεῖαι, τ αἰνεῖαις, αἱ μύσαι, τὰς μύσαις. οἱ μυνέλεω, τ αἱ μυνέλεωμ.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗΣ.

Της δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινὸν, ὃ τροπῆν φησὶ ἐχάτης εἰς οὐ κλίνει/
 σαι. αἰνεῖας, αἰνεῖσ, λόγ Θ , λόγσ.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Της ἢ πρώτης, καὶ μέρσι τ φησὶ πέμπτης κοινὸν, ὃ ἀπὸ τῆ εὐθείας, τὴν κλη
 τικῶν γίνεσσι, ἀφαιρέσει τῶ σ , ὃ αἰνεῖας. ὃ αἰνεῖα. ὃ χαρίεις. ὃ χαρίεις.

ΚΟΙΝΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Της δὲ δευτέρας, Θ μέρσι τ τῆ πέμπτης κοινὸν, ὃ ὁμόφωνον ὄλωσ
 ἔχαυ πλὴν κλητικῶν τῆ εὐθείας, ἢ μαῖα, ὃ μαῖα. ὃ λάχης, ὃ λάχης.

ΚΟΙΝΑ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Της ἢ τρίτης Θ τετάρτης κοινὸν, τὸ πλὴν δοτικῶν ἢ ἔνικῶν, ὁμόφωνον τῆ
 εὐθείας ἢ αἰτιατικῆν ἢ ἔνικόν δηκῶν. Θ λόγω, τῶ λόγω. Θ μυνέλεω, τῶ
 μυνέλεω. ΕΤΙ πλὴν εὐθεῖαν ἢ ἔνικόν κληθωτικῶν προσλήψαι τῶ σ γίνεσσι δοτι
 κῶν ἢ ἔνικόν κληθωτικῶν, οἱ λόσοι, τ αἱ λόσοις. οἱ μυνέλεω, τ αἱ μυνέλεωμ.

b 3 κοινὰ

ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι, αἴαντες, ὡς αἴαρ, χαρίεργος, ὡς
 χάριεμ, τῶ γεμῆρ πλακῆς, καὶ σιμῆς, καὶ τῶν ὁμοίων, ἀφαιρετέου
 καὶ τὸ φθι πρῶτα ληγέσκει. σιμῆντος, ὡς σιμῆς, ἀφαιρέσθω δὲ καὶ τὸ ὀδούε,
 μία γὰρ τῶν γε κλητικῆ ἢ αὐτῆ τῆ εὐθεία. ἐπὶ δὲ τῶν φθι εὐς κλινο
 μῶν καὶ σωαρεμῶν εἰς ὑς, ἀπὸ φθι εὐθείας, τροπῆ τῶν ἢ εἰς εὐ δκ
 μοσθένης, ὡς δκμοσθένες. ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ὦ ἢ εἰς ὦς δκλυκῶν, ἀπὸ φθι εὐθεί
 ας, τροπῆ τῶν ληκτικῶν ὦ, εἰς οἰ, ἢ ληκῶ, ὡς ληκῆ, καὶ ἀφαιρέσει τῶ σ ἄρ ἢ,
 ἢ αἰδῶς, ὡς αἰδοῖ. ἐπὶ δὲ τῶν εἰς κν ἢ εἰς εἰς ληγόντων, ὡς οὐδέτερον
 πρῶτα ληγόντων εἰς ἐν, πλὴν κλητικῆ ἀπὸ τῆ γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῆ
 τῆ ἐσχάτης, τέρω, τέρενο, ὡς τέρεμ, χαρίεις, χαρίεντος, ὡς χάριεμ. ἐπὶ δὲ τῶν εἰς
 ἢ βαρυτόνων εἰς ἐρ. ἢ μήτες, ὡς μήτες, πλὴν τῶν πῆς, οἷς δὲ συμφέρειται
 καὶ τῶν ὀξυτόνων πατήρ, ἀνήρ, δαήρ, σωτήρ, καὶ γὰρ ὡς πάτερ. ἄνερ,
 δάερ, σῶτερ. ἐπὶ δὲ ἐπὶ τῶν ὁμοφωνῶν πλὴν κλητικῆ τῆ εὐθεία ὅλως.
 ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τῶ σ προφέρεσθαι, τῶν μὲν γὰρ εἰς εὐς ἢ εἰς ὑς, ὡς χω
 ρὶς τῶ σ ληγόντων μετὰ διφθόγγου εἰ μή τι κωλύοι, καὶ γὰρ ὡς πούε καὶ ὡς
 ὀδούε μόνως, ἵνα μὴ σωεμπέσῃ φθι ποῦ καὶ ὀδῶ. καὶ τῶν εἰς ἰς προσκ
 γορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ἰς βαρυ
 τόνων, ὀφιε, ὡς ὀφι. καὶ τῶν εἰς ὑς βαρυτόνων, ὀβότρως, ὡς βότρυ. καὶ
 τῶν ὀξυτόνων δὲ τριγενῶν ὄντων. ὀβόυε, ὡς ἠδύ.

τῶν δὲ εἰς ὦς ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων ὁμοφώνος τῆ εὐθεία μόνως, καὶ
 ὅλως τῶν εἰς ὦς ληγόντων, κλινομένων ἢ τῶ καθαρῶ, ἢ φθι τ, πλὴν τῶ
 θκλυκῆ ὀξυτόνων, ὀφρως, ὡς ἠφρως, καὶ τῶν εἰς ἢ βαρυτόνων ἰαμβικῶν. καὶ ὀ
 λωστῶν εἰς ἢ ληγόντων, κλινομένων ἢ φθι τ. ὀλάχης, ὡς λάχης. καὶ τῶν
 εἰς ἢ ὀξυτόνων, ἢ παλλῶς, ὡς πάλλης. καὶ τῶν εἰς ἰς ὀξυτόνων, ἢ πριαμῆς ὡς
 πριαμῆς. καὶ τῶν εἰς ὑς ὀξυτόνων, ἢ χλαμῆς, ὡς χλαμῆς, καὶ τῶν εἰς λς, ὀάλλς,
 ὡς ἄλλς. καὶ τῶν εἰς διπλοῦ ὀάναξ, ὡς ἄναξ. καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον, ὀέλλ
 λω ὡς ἔλλω. πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐρημῶν. ἐν ἴδιον τὸ τῆ εὐθεία καὶ αἰτι
 ατικῆ τῶν δηκῶ ἀπὸ τῆ δοικῆς τῶν ἐνικῶν γίνεσθαι, ἔροπῆ, τῆ ἰ εἰς εἰσ ἀνά, αἴαν
 π. ἐπὶ τὸ πλὴν εὐθεία καὶ αἰτιατικῆ τῶν δηκῶν, προσλήψαι τὸ σ γίνεσθαι
 εὐθεία

ΘΕΟΔΩΡΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ἔνδρα μὲν τῶν κληθῶν ἄντικ, ἄντικ. ἐπὶ τῷ δότικῃ μὲν τῶν κληθῶν
 τῶν, ἀπὸ τῷ δότικῃ μὲν ἐρικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἢ ἐνεργεία, ἢ δυνάμει,
 αἴασι. φοίνιξι. διὸ τῷ εἰ μὴ καθαρόν τῷ εἰρικῷ, τῷ σ δὲ προσλαμβάνεται,
 δημοδένει, δημοδένεσι. εἰς δὲ τῷ εἰ, ὡς ἐφῶν ἢ εὐθεῖα εἰς οὐδὲ ἀπαθεῖς,
 ἢ εἰς εὐς, βοῖ, εὐσι, κηλεί, κηλεύσι. εἰ ἢ μὴ καθαρόν, εἰ μὴ τῷ τ, ἢ τῷ θ
 ἢ τῷ Δ, ἢ τῷ ν, σωζέσθαι, ἔπειτα εἰς σ, καὶ τῷ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τῷ κ
 ται. αἰάντι, αἰασι. εἰς δὲ τῷ καὶ τῷ ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφῶν ἢ εὐθεῖα εἰς
 ὦν, λείοντι, λέσσι, εἰ δὲ ἢ ἔπερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ φιλόμ, ἢ δασύ, ἢ μέ
 σου πρὸ τὰ ἐξημένα, τῷ εἰ πάλιν προσλαμβάνεται, ἀλί, ἀλίσι, πέριδι,
 πέριδι, βηχί, βησί, μάσι, μάσι. κλημ ὄσοι τῷ δασύ, καὶ μέσοι εἰς τῷ
 ἀντιποχοῦ φιλόμ ἔπειτα, καὶ μεταλαμβάνεται τῷ διπλοῦν. ἐπὶ τῷ αἰάντι
 κλημ τῷ ἐρικῶν προσλήψαι σ γίνεσθαι αἰάντικῃ μὲν κληθῶν κληθῶν. ἰδία
 ἢ τῷ πῶν, καὶ τῷ ἀντιπῶν σωμαίεσι πῶν τῷ ὀνομάτω, καὶ ὄμοι τῷ ἄπαντα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Εἰς δὲ τῷ δὲ μάστις διηρημένω τῷ σωμαίεσι ἐπιδεχομένω ὄνο
 μάτω, κοινὸν μὲν ἀπάντων ἐν, οὐδὲ ἐν εἰσι. τῶν ἢ τῷ εὐ τῷ πρῶ
 τῷ ν, κοινὸν, τῷ τέσσαρας μόνως σωμαίεσθαι πῶν εἰς εἰς, οἷον τῷ δότικῃ
 τῶν ἐρικῶν, καὶ τῷ ἐνδρα καὶ ἀπιατικῃ, τῷ κλητικῃ, τῶν κληθῶν κληθῶν. κλημ
 τῷ οὐδέτερον. κοινὸν δὲ τῷ τῶν, καὶ τῷ εἰς μακρόν τῷ τῷ γενικῃ βραχὺ ὄ,
 μεταβάλλει ἀπικῶς, κλημ τῷ πρῶτου ὄ. καθόλου γὰρ οἱ ἀπικῶι τὰς
 εἰς οὐ καθαρόν ληγῶσας πλάγισ τε καὶ ὀρθῶς, τροπῆ τῷ βραχέ τῷ οἰ εἰς
 τῷ μακρόν, καὶ τῷ πρῶτον τῷ φωνήεντος ἢ ἢ τῷ, εἰς ε, προσφέρου εἰώθα
 σι, μινέλα τῷ. μινέλεως. ὄμοι, ὄφω. τῶν ἢ ἢ, ε, ο, τῷ α, κοι
 νὸν μὲν, τῷ τε δὲ ὄμοι σωμαίεσθαι, κλημ εἰ πρὸ δὲ οὐδέτερον κωλύοι, τῷ τῷ
 τὰς γενικῶν τῷ κληθῶν τῷ σωμαίεσθαι εἰς ὦ. Διαφέρει δὲ τῷ τὰ μὲν
 κ, ε, ο, σωμαίεσθαι. εἰς ε, εἰ, ἢ, οἰ. τὰ ἢ α, εἰς ὦ, α. ἰδιον ἢ τῷ ὦ,
 τῷ τὰ ἐνικῶ μόνως σωμαίεσθαι, τὰ δὲ δὲ τῷ κληθῶν κληθῶν ἀσωμαίε
 τα κληθῶν καὶ τῷ πῶν τρίτω. τῷ ἀντιπῶν δὲ πῶν, καὶ τῷ πῶν ἐνικῃ ἀπια
 τικῃ τῷ συγκριτικῶν, σωμαίεσθαι εἰς ὦ ἀπικῶς, ἀμείνονα, ἀμείνω.
 ἔξαιρέσει

θαιρέσει δὴλον ὅτι τῶν, καὶ κρᾶσει τὸ α. α. ἔτι πλὴν εὐθεΐαν καὶ αἰτια-
τικὴν ἤν' πλῆθυντικῶν, εἰς ε. ἀμείνονες, ἀμείνονες, ἀμείνονας, ἀμείνους.

καὶ τὸ ἕνα ἤν' εἰς ε. τῶν Δ κλιμομλῶν, ἐπὶ τε εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τ
πληθυντικῶν, σωμαϊσθῆναι, φθοῖδες, φθοῖς, φθοῖδας, φθοῖς. οἶδες, οἶς,
οἶδας, οἶς. ἀπικὸν ἢ α. τοῦτο. καὶ ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ ἤν' εἰς κς, καὶ εἰς εὐς
καθαρῶν αἰτιατικῶν, σωμαϊσθῆναι εἰς α, ὑγιέα ὑγιᾶ, περαλέα, περαλεῖα, ἰώνων
ἢ ἢ πρὶ τὰ τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τὸ Δ. πάρι, θέτι. καὶ
ἢ πρὶ τὰ τῶν κλινομνα ἐξαίρεσις τὸ τ. κρέατος, κρεάτος. καὶ τὸ τὰ
ι, καὶ εὐ, κλίνεσθαι τῶν ε. α. κ, πόλεος, βασιλῆος. τῶν αὐτῶν ἢ τῶν ὀνο-
μάτων καὶ τὸ πλὴν ἐνικῶν αἰτιατικῆν, ἀφαιρέσει τὸ ἐχάτης, α. μεταλήψαι, τ
ῶν γίνεσθαι, πάριδα, πάριμ. μῶνιδα, μῶνιμ. καὶ ἔτι τὸ κατεμλῶν
ῶν, ὄφις, ὄφιμ, καὶ ἤν' ὑεκατέρωμ, ἡδέα, ἡδῶν, βότρυα βότρυα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΠΗΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ.

Παλαιὰ δὲ καὶ ἤν' εἰς κς ἕνα συγκοπλῶν, οἷον τὸ ἀνῆς, πατῆς, μήτης,
ἄνερ, γὰρ καὶ ἀνδρός, πατέρ, καὶ πατρὸς. μητέρος καὶ μη-
τρὸς. καὶ πὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πῶσεωμ, εἰ μή τι κωλύσι, καὶ ἢ τῶ
πληθυντικῶν δὲ δοτικῆν τῶν, γίνεται μὲν ἀπὸ φθι τῶν ἐνικῶν, καὶ ἀ-
πὸ περ καὶ ἢ ἤν' ἄλλων, ἢτοι δὲ ἀπὸ πεπονδῆς ἢ δῆ, πρὸνδῆσαι τῶ α, οἷον
πατρὶ πατράσιμ. ἢ ἀπὸ ἀπαθῆς ἔτι, μεταδέσει καὶ τροπῆ τῶ ε, πατέ-
ρι, πατράσιμ, καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιμ. ἔριται δὲ τῶν ποικτῆ καὶ ἀνδρῶσι.

τὸ γεμῆν πλῆθους καὶ νῆς καὶ τὰ τριαῦτα, οὐ πάθῃ φθι πέμπτης, ἀλλὰ τ
τρίτης. ἀπὸ γὰρ τῶν πλῶ καὶ νόος, διὸ καὶ βέλτιον κλίναμ καὶ πλὴν
τρίτῳ, νῆς, νῆς.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ἔστι δὲ καὶ ἢ τῶν ὀνομάτων, οὐ τὸ οἰκῶν καὶ ὁμαλῶν φυλάσσει τ
κλίσεως, ἀλλ' ἑτέρως πως κλίνεται. ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται.
οἷον τὸ Ζεὺς, οὐ γὰρ Ζεῖ, ἀλλὰ διός, μεθαρμοζόμῃνον κλίνεται. καὶ τὸ
μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. καὶ τὸ πολὺς, οὐ γὰρ πολέ-
ος, ὅν τῶν περὶ λόγῳ, ἀλλὰ πολλῶν, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν οὐδέτερα μέγα.

ς μέγας

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

μεγάλο, πολὺ, πολλῶ. ἐτι τὸ φρέαρ, κῆ ἥσας, κῆ δ'έλεαρ, Ἐΰδωρ, οὐ
 γρ' φρέαρ, ἥπτος, δ'ελέαρ, ὕδωρ, ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δ'ελέα
 τος, ὕδατος. τόπος δ' ἐπὶ τρίτῳ κῆ οἶον κανόνα οὐδέρα ὄσι λαβῆμ,
 ἀλλὰ μόνον πῶν χῆσιμ παρατηρητέον. ἔτερα δ' αὖ ἀποκοπήν, ἢ ἐπερόν-
 τι πεπονθότα πάθῃ, ἀκλιτὰ ὄσιμ, οἶον τὸ δῶ, κῆ κῆρι, κῆ λίπα, κῆ
 κῆς. ἀπαθῆ δὲ ἀκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄνας, δέμας. κῆ ὅλως τὰ
 εἰς ἄς οὐδέτερα μὴ καθαρόν ἔχοντα τὸ ἄς, σέλας, δέπας, βρέτας.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα, διήρηται μὲν πρότερον, κῆ ἅτα παρεπόμενα ἔχει,
 διώρισται.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

Κλίσιμ δὲ πέντε κῆ τῶν δευτέρων, ἄς δὲ Ἐΰζυγίας καλῶμεν, πρῶ-
 τῶν μὲν πῶν εἰς ὦ ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς ἢ τῶν εἰς μι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Κοινὸν τῶν πρῶτων πρῶτων ὄσι, ὅ ἐπὶ τῷ ὀριστικῷ ἐνεργητικῷ, τὸν
 προαἰτικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεσῶτος, μεταποίησι φη' ἑκάτης
 εἰς ὦν, κῆ ἀνεήσει ἢ τῶν συλλαβικῆ ἢ χροικῆ. καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ
 συμφώνων τὸ ῥῆμα ἀρχεται, ἀνεκίσι γίνετῃ συλλαβικῆ, προσλήψαι τὸ
 κῆ πῶν ἀρχῶν, ὅσον τύπῳ, ἔτυπῳ. εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, χροικῆ, με-
 ταβολῆ τῶν βραχέως ἀρτικῶ φωνήεντος εἰς μακρόν, ἀγαπῶ ἢ γάπων. εἰ
 μὴ ἄρα ὅ κατέαξα συλλαβικῆ ἑχημάτισαι ἀνεήσει, καὶ ἑάγω, κῆ ἑά-
 λωμ, κῆ τὰ ριαῦτα. ταῦτα δὲ οὐδέ μὲν τῶν εἰη καθόλου. ΜΕΛΛΟΝ Ἄ.

ἐτι τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ὦ λήγην, κῆ σωἀρχεσθαι τῶν ἐνεσῶτι,
 κῆ πρὸ τῶ ἔχων τὸ σ ἢ τῶ ἐνεργεία, ἀκῶ, ἀκῶσω. ἢ δυνάμε, τύπῳ,
 τύψω. πλὴν φη' τετάρτης ἐκ χῆσεως, ἐπεὶ τὸ γε πεφυκός, κῆ αὐτὴ τὸ σ
 ἄρ δέχοισι, ὄδωμ κῆ ὄρω, ὄρωσω. κῆ ἔλω, ἔλωσω, οἱ δ' ὠριῆς λέγασιμ. ὄν
 κῆ μὲν κῆ μένω, μένωσω, κῆ κῆνω, κῆ κῆνωσω, ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον, οὐκ
 ἐν χῆσει. τὸ δὲ βαδίῳ, ἀτηκόν, πῶν γὰρ εἰς ἰζῶ ὑπερδυσυλλαβῶν, τῶν
 μέλλοντα δ' ἑαρέσει τῶ σ προφέρουσι ἀδλωῶσι, βαδίσω, βαδίῳ, ἔλ-
 πίσω

πίσω, ἐλπιδί. τὸ δὲ αὐξῶ, ἐξέλω, κὴ ἀλέξω, ἐκ πάσης, Αὐρίστ. Ἄ.

ΕΤΙ τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῆ τῷ ἐχθαί-
 τῶ εἰς ἄ, κὴ ἀνεξήσει ἁρομικῆ, ἢ συλλαβικῆ. ἀκόςσω, ἦκουσα. τύψω, ἔτυ-
 ψα. δὲ δὲ ἐλέλιξα, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

ΕΤΙ τὸ τὸν πρῶτον ἀκείμνον ἀπὸ τῆς μέλλουσης γίνεσθαι εἰς ἄ, κὴ ἀρχοσσαν τῆ
 αὐτῶν ἔχασ τῶ πρῶτον ἀκείμνον, ἁρομικῶς ἢ ἁρομικῶ. ὁμιλήσω, ὠμίληκα. συλ-
 λαβικῶς ἢ κὴ τὸ τῆς ἐνεσῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν, τύψω,
 τέτυφα. ἐφῶν γεμῆν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλῶν, ἢ δὲ ῥ, ὄνδῆπα
 π προσλαμβάνει δὲ τῶ τῶ πρῶτον ἀκείμνον, ἵνα μὴ δύσφωνος ἦ, ἐφαλκα.
 ἔσπαρκα, ἔρριφα. καὶ ἐφῶν ἢ δὲ αὐτὸ ἀπὸ προσλαμβάνειν, ἀλλὰ δὲ πα-
 ρακείμνον ψιλόν, διὰ τὴν αὐτῶν αἰτίαν. φράζω, πέφρακα. χωρίζω, κε-
 χώρικα ἀκείμνον, πεδήρθηκα. ἐφῶν ἢ τὸ ἄ, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ὀ, ἀρκτικόν, ἴδι-
 ον ἀπὸ τῶ πρῶτον ἀκείμνον ποιῶσι, τὰ ἀρκτικὰ τῶ ἐνεσῶτος ἁρομικῶν, τῶ
 κοινῶ προστιθέντες, κὴ τὴν τρίτῳ συσέλλοντες συλλαβῆν, ὅμοιόν ἐλύθω,
 ἦλθονκα, ἐλήλυθα, ἀκός ἦκουκα, ἀκήκοκα. ὄρῶσω, ὄρῶχα, ὄρῶσαχα * ἔσι-
 γεμῆν ἐφῶν πῶ ἀπὸ τοῦ ὀ ἀρχομῶν, ὅτι τὰ ἀρκτικὰ προσιθέασιν, ἀλλὰ
 ἔμόνον ὁμοίως τῶ παρὰ τῶν ἀρκτικῶν ὄσμαι, ἔσμαι. ὄνη-
 μαι, ἔωνημαι. ὄρακα, ἔώρακα. ἀνώγα, ἀνέωγα. ὄρ δὲ τῶ ὀ παρὰ τῶ
 κός τῶ τῶ ἔχει, ἔωνόμην, ἔώρω. ὁμοίως ἢ τῶ τῶ οἶκα, ἔοικα. τὸ
 δὲ ξυμένκε, κὴ προσέειπε ποιητικὰ καθ' ὁμοιοτητα.

ΕΤΙ τὸ ἀπὸ τοῦ πρῶτον ἀκείμνον τὸν ὑπερσυντελικόν γίνεσθαι εἰς εἰμ. κὴ με-
 τ' ἀνεξήσειως δὲ συλλαβικῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ πρῶτον ἀκείμνον ἀρκτικῶ
 τέτυφα, ἐκτύφημ. ΕΤΙ δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸν δευτέρου γίνε-
 σθαι εἰς ὀν βραχέα παρὰ τῶν ἁρομικῶν, κὴ πρὸ τοῦ ὀν ἔχοντα τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεσῶ-
 τος δκλωτικόν ἁρὶ συζυγίας σύμφωνον. εἰμ δὲ εἰς ὦ καθαρὸν λήγη ὁ ἐνε-
 σῶς, καθαρῶς κὴ τὸ αὐτὸ προφερόμενον, ἔτυψα, ἔτυπον. ἦκουσα, ἦκοον
 βραχυπαρὰ τῶν ἁρομικῶν, κὴ εἰ τῶ ὀ ὀπωσοῦ παρὰ τῶν ἁρομικῶν ὁ ἐνεσῶς δισύλλα-
 βῶ τυγχάνει ἀμεταβόλου δκλονοῦ, ἢ προγουμῶν ἢ ἐπιφερομῶν,
 ὅτι ἐπιτῶ πλῆσον, μεταβολῆ τῶ εἰς ἄ. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδρακον

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

κομ. απείρω, έσπαρομ. φθείρω, έφθασομ, τ' δέ ήγασομ, ή επέπληγομ, ή ανανδριπλασιασμομ. ή ή τ' έχομ, παρεινδέσα τω σ' ιδιοχηματίσως.

ΕΤΙ τ' από τω δ' ουτέρου άορίσου τ'μ δευτέρου μέλλοντα γίνεσθαι εις ω πρ'ισωώμωμ, εκβολή ή αυξήσως. έτυπομ, τυπώ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Επί δε τω όρισικῶ μέσου κοινόν, τ' εκάσους τ' ή χρονωμ άφεκάσου τ' όμωνήμωμ ήνεργητικῶ γίνεσθ' ωδε. Από τ' ήνεσῶτε, τ'μ ήνεσῶτα, μεταβολή τω ω εις ο, ή προσλήψαι ή μᾶ, βιάζω, βιάζομαι. Από τω παρατατικῶ τ'μ παρατατικόν, ενδέσα ή μᾶ, έβιάζομ έβιάζομιμ.

Από τω πρώτου μέλλοντε, τ'μ πρώτων μέλλουσα μεταβολή τ' ω εις ο, ή προσλήψαι τ' μᾶ, τύψω, τύφομαι. Ιδία γεμήρ επί ή τ' τετάρτης ή τ' υ προσλαμβάνεται. φαλώ, φαλῶμαι. Από τω πρώτου άορίσου τ'όμ πρώτ'μ άορίσομ, ή από δευτέρου, τ'μ δεύτερομ, προσλήψαι τ' μᾶ, έτυψα, έτυψάμωμ, έτύπομ, έτυπόμωμ. Από τω παρακαμώμ, τ'μ παρακείμωμ, έχοντα πρὸ τω α τ' ή συζυγίαις χαρακτηρισικόν σύμφωνομ. ή ή μᾶ δ' έμ τ' ή συμφώνωμ έχοντα. έαρ εις ω καθαρόμ τ' ρήμα. καλείσθαι ή τ' σύμφωνα χαρακτηρισικόν, τέτυφα, τέτυπα, έφαλα, έφαλα. ήκουκα, ήκουα. καμ δύο σύμφωνα ή ήτι ήνεργεία, ή δ'ωάμα δια τὸ διπλῶμ, τ' μάλλομ χαρακτηρισικόν ή συζυγίαις λαμβάνεσθαι, τύπω, τέτυπα. φράζω, πέφραδα. πλήττω, επέπληγα. εάντε ο μέλλωμ παραλήγει τω ε ή μόνω ή σω τω ε, μεταβολή τ' τ' ριζ' τω εις ο πλῶ παραλήγουσαμ γίνεσθ'. πείσω, πέποιθα, φθιρῶ, έφθορα. έλψω, έολπα. τ' ριζ' δέ ή τ' εῖωθα, ή ή τ' εῖκα ή ή τ' εῖοικα. Από ή τω ήπρωτελικου τ'μ ήπερωτελικου, μεταλαμβάνουσα τ' χαρακτηρισικόν. έτετύφαμ, έτετύπεμ, ήκῶκαμ, ήκῶσαμ, έφάλκαμ, έφάλσαμ. Από ή τω δ' ουτέρου μέλλοντε, τ'μ δεύτερομ μέλλοντα, μεταβολή τω ω εις ου, καί προσλήψαι ή μᾶ, τυπώ, τυπῶμαι.

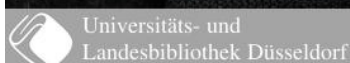
ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Επί δε τω όρισικῶ παθητικῶ κοινόν, τ'μ μόν ήνεσῶτα ή ή παρατατικόν από τ' ή όμωνήμωμ γίνεσθαι ήνεργητικῶν, όμοίως τ' τ' μέσοις γράφω.

γράφω, γράφομαι, ἔγραφο, ἔγραφόμην, καὶ τὸν παρακειμένον ἀπὸ
 το παρακεμένου, τροπή φηι ἔχάτης εἰς μά, τέτυφα, τετύμμαι, πε-
 ποίκα, πεποίημαι. καὶ ἔτι τὸν δευτερον ἀόρισον ἀπὸ το τοῖδισ, με-
 ταβολῆ φηι ἔχάτης εἰς ημ, ἔτυπομ, ἐτύπω. τὸν δὲ ὑπὲρσωτέλικον ἀπὸ
 το συσοίχσ παρακεμένου, μεταβολῆ φηι ἔχάτης εἰς μῆμ, ἠγῶ σὺν ἀυξήσῃ
 συλλαβικῆ, ἄμ ἀπὸ συμφώνσ τυγαῆν ἀρχόμην, τέτυμμαι, ἐπέτυμι-
 μην. ὅλωσ τε ἀυξήσεώς ὕσι δεκτικός, κἄμ ἀπὸ φωνήεντος οὔμ ὁ παρακει-
 μένος, τῷ μέσῳ ἀυξάνεσθαι, εἰ δὴ αὐτὸν ἠγῶ, ἔοικα, ἔοικαμ, ἔολπα, ἔωλπη.
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α. καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόρισον ἀπὸ τῶ ἀυτῶ παρακεμένου
 μεταβολῆ φηι ἔχάτης εἰς δῆμ, καὶ ἀποβολῆ φηι συλλαβικῆς ἀυξήσεως, ἔν-
 οῖς δῆλον ὅτι ὑπάρχα. ἀεὶ δὲ σὺν ἀυξήσῃ ἦτοι συλλαβικῆ ἢ ἠσωνικῆ. τέτυ-
 πῆαι, ἐτύφθω. ὠρίσθαι, ὠρίσθην, γίγνοιτ δ᾽ ἄμ κῆ ἀπὸ τῶ πρώτος τῶ ἠνεργι-
 τικῶ καθόλου, εἰ τὸ σ ἔν παντὶ μέλλουσι, μεταβολῆ φηι πῆσ σα εἰς θῆμ, σι τῶ
 ὑπάρχομεσ φιλο εἰς τὸ οἰκῆομ δασύ, ἔτυφα, ἐτύφθην, ἔφαλα, ἐφάλθην.
ΜΕΤΟΔΙΟΝ ΜΕΛΛΟΝ. καὶ ἔτι τὸν μετὸλίγον μέλλοντα
 ἀπὸ το δευτέρου πρσώπου ἐπειθέσει το οῦμ. τέτυφα, τετύφομαι, πεί-
 πω, πεπλώμαι. **ΜΕΛΛΟΝ Α. ΚΑΙ Β.** τὸν δὲ πρῶτον κῆ
 δευτερον μέλλοντα ἀπὸ τῶ συσοίχσ ἀόρισσ πρσλήψα το οῦμαι. κῆ πῆσ
 αἰρέσει φηι ἀυξήσεως, ἐτύφθης, τυφθίσομαι, ἐτύφθης, τυπήσομαι.

ΚΟΙΝΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆσ δὲ πρώτης ἠγῶ δευτέρας κοινόν, τὸ ἐπὶ το ἠνεργητικῶ μέλλον
 τῶσ δὴ αὐτάμα ἔχαμ τὸ σ ἔν τῶ διπλῶ. κἄπὶ τῶ παρακεμένου τὸ λη-
 κτικόν α, ἔχαμ συλλαβιζόμενον τῶσ δασῶ τῶ ἀντισοιχοῦσι, τῶ τῶ μέλ-
 λοντῶ ληκτικῶ διπλῶ, ὡσ δὴ αὐτάμα τὸ φιλόμ ἔχοντα. τίψω, τέτυφα,
 λείξω, λέλεχα. κἄπὶ το παθητικῶ παρακεμένσ, πρὸ τῶ ληκτικῶ μά,
 μεταβάλλωμ τὸ το ἠνεργητικῶ ἐκένσ δασύ, εἰς τὸ οἰκῆομ μέσομ. τέτυ-
 φα, τέτυβμαι, διὰ δὲ τῶ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι, λέλεχα, λέλε-
 γμαι. καὶ ἐπὶ τῶ ἀόρισσσ πάλιν τὸ μέσομ, εἰς τὸ οἰκῆομ δασύ, τέτυβμαι,
 ἐτύφθην, λέλεγμα, ἐλέχθην. Διαφέρουσι δὲ ἢ τῶ πρώτης τὰ, τ, β, φ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

πίψω, τέτυφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην. φθι ἢ δ' οὐτέρας τὰ ξ̄. χ̄. γ̄. λέξω, λέ-
λεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

ΚΟΙΝΟΝ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ, τὸ μ̄ ἐνεργητικὸν παρὰ κείμηνον
πρὸ τ' ληκτικῶ ἄ, ἔχαμ τὸ κ̄ συλλαβιζόμενον, βασιλεύκα, ἔφαλ
κα. διαφέρουσι δὲ, ἢ ἢ μὲν τρίτη, αὐτὸ ἔχῃ τροπῆ τω σ̄, βασιλεύσω, βα-
βασιλεύκα, ἢ δὲ τετάρτη, προσδέσει. φαλῶ, ἔφαλκα. τρέπετη δ' ἐπὶ φθι
τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τ' ληφθέντι συμβαῖνον ἢ εἰς τ̄, διὰ δ' ἐπαγόμενον
κ̄, ράνω. ἔρραγκα, καὶ τὸ παθητικὸν ἔρραμμαι, διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ̄.
ὁ μὲν γὰρ ἀόριστος πάλιν τὸ μ̄ ἔχει ἔρρανθην. ἰδιὸν δὲ φθι τρίτης ἐπὶ τὸ
ἐπὶ τ' ἐνεργητικῷ μέλλοντι ἐνεργεία ἔχῃ τὸ σ̄, ἔνθα αἱ πρότεροι δυ-
νάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσι μ̄. ἀκόσω, ποιήσω. καὶ ὅπως δὴ ἐφῶμ ταῖς προτέ-
ραις ἢ τῷ διπλοῦ μεταβολῆς τὰ δασέα καὶ μέσα, ἔνταυθα δ' ὁ σ̄ ἢ τὸ
αὐτὸ ὅμ φυλάττειται, ἢ εἰς κ̄ μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. μεταβάλ-
λει μὲν γὰρ ἐπὶ τῷ ἐνεργητικῷ παρὰ κείμηνου εἰς κ̄ αἰ, ἢ κουκα. ἐκλεί-
πει δὲ καὶ φυλάττειται ἐπὶ τῷ παθητικῷ παρὰ κείμηνου, πεποίημαι, ἢ κ̄
σμαι. εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ὦ, τ' ἰδίου ἐνεσῶτι καθαρόν ἢ, ὡς ἐπιτο/
πλεῖστον ἐκλείπει, βοάω. βοβόημαι, πξενύω, τετόξθην. ἐπ' ἐνίω μέντι
καὶ σώζεται, ἐλκύνω, ἐλκυσμαι. ἀκόσω, ἢ κουςμαι. καὶ τῶ ἄ ἐ, ἐφῶμ
τὸ λ πὺ παρὰ λήγουσαν συλλαβίαν, γελάω, γεγέλασμαι. τελέω τε/
τέλεσμαι. σκεπήεον δὲ βέλτιον, εἰ δὲ μὴ καθαρόν τ' τριζῶ, αἰ τ' σ̄ φυ-
λάττειται, ἄδω, ἢ σμαι, πείθω, πέπεισμαι, πλάττω, πέπλασμαι. φρά-
ζω, πέφρασμαι. ἀνάγκη δ' ἄρα καὶ τὸ μ̄ ἀόριστον ἔχῃ μὲν τὸ σ̄, ἐφῶμ ἐ/
ὁ παρὰ κείμηνος ἔχει, ἢ κουςμαι, ἢ κούθην. μὴ ἔχῃ δὲ, ἐφῶμ οὐδ' ὁ παρὰ
κείμηνος, πεποίημαι, ἐποιήθην. ἰδιὸν δ' ἐστὶ ταύτης καὶ τὸ τὸ μ̄ μέλ-
λοντας τ' ἄ, ἔ, ὁ ρημάτων, τροπῆ τῷ ε̄, καὶ ἄ εἰς κ̄, ἐπὶ τῷ ὁ, εἰς ὦ προ-
φέρεσθαι, ποιέω, ποιήσω, βοάω, βοήσω. χυσόω, χυσώσω. πλῶν τῷ
καλέω, τελέω, ἐπαινέω, φορέω, ξέω, ἀκέομαι, ἐπὶ γελάω, ἐλάω, ἐράω,
πράω, ἐνιάω, ἰάομαι, κλάω, πετάω, κεράω. πῶω, ἄρῶ, ὀμῶω, ὀνόω,
ἐνόω

φύω, βόω. καὶ ἐπαινήσω μέντοι καὶ φορήσω, καὶ περιήσω, καὶ πφρήσω, καὶ ἴησομαι ὡς ποιητῆ εἴρηται ἰωνικῶς.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ζυεργητικὸν μέλλοντα, πρὸ τῆ ληκτικῆς ὡς τὸ σύμφωνον ἔχον τῆ ζυεσῶτθ, Ἐ βραχυπαραληκτικῶν, πωείρω, πωεῶ. καὶ φύρω γεμῶν, φύρω, Ἐ ὄρω, ὄρω, Ἐ φθείρω, φθέρω, λε γόμνωρ εἴρηται δωρικῶς. ἴδιον ἔτι Ἐ τὸ τὸν πρῶτων ἀόρισον τῆ τῆ παραλήκτῃ, εἰ ὡς ἔο μέλλον. ὡς ἢ δὲ, εἰ ὡς ἄ, μυνῶ, ἔμανα, φιλῶ, ἔφικα. καὶ ὅ ἐπὶ το ζυεργητικῶ πρῶτα κεμῶν, καὶ δυνάτερος ἀόρισος, με ταβάλλωρ εἰς ἄ τῆ μέλλοντθ παραληκτικῶν. πωεῶ, ἔπαρκα. φθε ρῶ, ἔφθαρκα, κτενῶ, ἔκτανον, καὶ τὸ, τὸν μέσον παρακείμνωρ τρέ περ τῶν αὐ παραλήκτῶν εἰς ἢ, χαίνω. κέχλω, φαίνω, πῆφλω.

καὶ ὅ ἐπὶ τῶν ληκόντων μὲν εἰς νῶ. παραληκόντων δὲ ὡς ἰ, ἢ τῆ τῆ διφθόγῳ, μὴ τρέπερ τὸ μ, ἀλλὰ ποβάλλωρ, κρίνω, κέκρικα, τείνω, τέτακα. εφῶρ δὲ καὶ ὁ σαθητικῶς παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχῃ αὐ τὸ πετραμμένον, κέκριμα, οὐδὲ ἀόρισος ἀτρέπερ, ἐκρίθλω. διὰ τὸ δύσφθεγκτῆ.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ἡ δὲ πέμπτη ὅτι μὲν τῶν μι ρῆμάτων ὅσιν ἀπὸ τῶν φθι τρίτης, ἄ, Ἐ, ὀ, ὕ, παραγομένων, καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τὴν ῥοδὴν εἴρηται πρότερον. ἴδιον δὲ ἔχει ὅ ἀπὸ το ζυεργητικῶ ζυεσῶτθ τὸν παρα τατικὸν γίνεσθ, ἔξαρεσθ το ἰ Ἐ τροπῆ το μ εἰς μ. τίθημι, ἐτίθλω, ἴσκημι, ἴσλω. δίδωμι, ἐδίδωμι, ζεύγνυμι, ἐζεύγνυμι. ἐτι δὲ τὸν πρῶτον ἀόρισον πρὸ το ληκτικῶ ἄ τὸ κ ἔχον συλλαβιζόμενον, πλὴν οὐκ ἐπὶ πάν των, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ το ε καὶ ὁ παραχρηματισμένων. τίθειω, τίθημι, ἔθηκα, δίδῶω, δίδωμι, ἔδωκα. εἴρηται δὲ πρότερον Ἐ ὅτι τὰ εἰς μι ρῆματα ἐπὶ τῶν σαθητικῶν τε καὶ μέσων, καὶ δυνικῶν, Ἐ πλεθωτικῶν συσέλλεται. καί τι μὴ καθόλου ὅρ μὴ δὲ τὸ το, τίθημαι γὰρ Ἐ ἀνάκκη μαι, καὶ δίζημαι ὡς ποιητῆ εἴρηται, Ἐ ἐκίχημον, Ἐ βηκτῶν, σήτλω, συ ναντήτλω

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ναντήτων, ὡς π. πλὴν ἄν' δυνικῶν, καὶ πληθυντικῶν, ἄν' ἀπὸ τ' πρώτου
 δυντέρων ἀορίσων λεκτέων, ἔσηκλυ γὰρ, Ἐΐσηκρυ, ἢ ἔβηκρυ, ἔβηκρυ.

κοινὸν γερμὺν χεδόντι ἀπάντων ὅσι τ' τριῦτο. ἢ συσολῆ δ' ἢ αὐτὴ ἀναλό
 γως. ὁ γὰρ τριῦ εἰς ὦ, ὦ. ἢ εἰς φ, ε. τωτ' τριῦ εἰς μι, η, ε, ἢ ἦ, α, ἢ ὦ,
 ὦ. ἢ ὦ, ὦ. διὸ ἢ εἰς ἕκασα ἄν' βραχέων τῶτων ἢ συσολῆ ἕκασουε δικλοι
 νότι εἰς τὸ βραχὺ φιλ' ἰδίας ἀρχῆε φωνῆεμ, ὅδεμ παρῆκται μνηκωόμκων
 τιθέω, τίθημι, τίθεμαι, ἰσάω, ἰσημι, ἰσαμαι, διδῶω, δίδωμι, δίδω
 μαί, ζεύγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

ΤΙΝΕΤΑΙ μὲν ὄν' ἐπὶ τῶτων ὁ ἄν' παθητικῶν τὲ καὶ μέσων ἔνεσως,
 ἀπὸ τοῦ ἔνεργητικῶ παρεντιθεμένου τῶ α, τῶ ληκτικῶ ἰ, Ἐ συσελ
 λομένηε φιλ' παραληγῶσε, τίθημι, τίθεμαι. ὁ δὲ παρατατικῶε, ἀπ'
 τοῦ παρατατικῶ, ὁμοίως ἢ ἐπὶ ἄλλων συζυγιῶν. ἔτιθηκρυ, ἔτιθέμκλυ.

Ἔνεσως δὲ Ἐ ὁ ἄν' μέσων πρώτῳ, Ἐ δυντέρω ἀορίσῳ, ἀπὸ ἄν'
 συζυγιῶν, ἔθηκα, ἔθηκάμκλυ, ἔθλω, ἔθέμκλυ. ὁ δὲ ἄν' παθητικῶν πα
 ρακείμενοε, ἀπὸ τ' σωδιαδέτου ἔνεσῶτῳ, τρωπῆ τ' πρὶ τὸν ἀναδιπλα
 σιασμὸν ἰεἰε. τίθεμαι, τέθεμαι, δίδομαι, δέδομαι. ἰσαμαι, ἔσα
 μαί. ὁ δ' ἀορίσῳ, ἀπὸ τ' παρακαμένου ὡε ἐπὶ φιλ' τριῦε. δέδομαι,
 ἐδόθκλυ. τέθεμαι, ἐθέθκλυ, ἔτέθκλυ δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκρυ.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚῆ ΤῶΝ Εἰς ὦ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚῶΝ.

Τῆε δὲ προσωπικῆε κλίσεε, τρὸπῳ μὲν ὁ αὐτὸε πρὶ τὰε τέσσαραε
 ἄν' εἰε ὦ ρημάτων συζυγιῶν, διαφορὰ ἢ κατὰ τοὺε χρονοε, οἱ μὲν γὰρ
 ὁμοίωε προσωποκλιτοῦται, οἱ δὲ διαφορῶε, δ' ἢ τριῦ ὅθεμ ἅπασι τὸ αὐτὸ
 κατ' ἕκαστω διάθεσιμ. κοινὸν μὲν ὡε ἔνεσῶτῳ καὶ μέλλομτῳ πρώτου
 ἰδριτικῆε, ἄν' ἔνεργητικῶν ἐγκλίσεε. δ', τὸ μὲν δυντέρω τ' ἐνικῶν πρὸ
 σωπομ, γίνεθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσε φιλ' ἐχάτκε εἰε τῶε, τύπῳ,
 τύπῶε, τύφῳ, τύφῶε, δ' δὲ τρίτομ, ἀπὸ τ' δυντέρου, ἔξαιρέσει τῶ σ, τύ
 πῆε, τύφῆ. τῶν δὲ δυνικῶν δ' μὲν δυντέρω, ἀπὸ τοῦ δυντέρου ἄν' ἐνικῶ,
 μεταποιήσεφ

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

μεταποιήσαι φηι ἐσχάτης εἰς ἔτη, τύπεις, τύπετον, τύψας, τύψατον. τὸ γὰρ πρῶτον ἀπὸ δουδενός τῶν ἑνεργητικῶν γίνεται. τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως ὡς δουτέρω. τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν ἐνικῶν, τροπῆ τῶν εἰς ὀ, καὶ προδέσει φηι μετ, τύπῳ, τύπῳμεν. τὸ δὲ δευτέρω, ἀπὸ τῆς δουτέρας τῶν δουίῳ, μεταποιήσαι φηι ἐσχάτης εἰς τε, τύπειτον, τύπετε. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν δουίῳ, μεταποιήσαι φηι ἐσχάτης εἰς οὔσι, τύπειτον, τύπῳσι. ἐφέλκεται δὲ αἰὶ καὶ τὸ ν, τύπουσι. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς εὐλόγητα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκεται μὲν ἀπικῶς, καὶ φωνηέντων, καὶ συμφώνως ἐπιφθορισμῶν. ἴωνες δὲ ἀνοδοῦ τῶν προφέρονσι. σημεῖον δὲ τὸ, ἢ ἰμνησθησῶν. Ἐσθότε. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δευτέρον μέλλομεν. πλὴν ὅσον ἐπ' ἐκείνου ὁμοφώνως τῶν, οὐ γίνεται τῶν δουτέρων τῶν ἐνικῶν, ἀλλὰ τῆς τρίτης τῶν δουίῳ. ἢ τοὶ ὁμοφώνως, ἢ μεταθέσει, τυπῆς γὰρ τυπῆτον, τυπούσι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ Β ΑΟΡΙΣΤΟΣ.

Τοῦ δὲ παρατατικού ἡ δουτέρας ἀορίσου, τὸ μὲν δευτέρον τῶν ἐνικῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης προσώπου, τροπῆ τῆς ὀμ εἰς εε. ἔτυπον, ἔτυπεις. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τῆς δουτέρας ὡς εἴρηται. τῶν δὲ δουίῳ, τὸ μὲν δευτέρον, ἀπὸ τῆς δουτέρας τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσαι φηι ἐσχάτης εἰς ετομ. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τῆς τρίτης, προδέσει φηι τμη. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν ἐνικῶν, παρενδέσει φηι με, ἔτυπον, ἔτυπομεν.

τὸ δὲ δευτέρον, ἀπὸ τῆς δουτέρας τῶν δουίῳ ὁμοίως, ὡς ἡ ἐπὶ τῆς ἐνεστώτων. τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως ὡς πρῶτον τῶν ἐνικῶν. τὸ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν χαλκιδιτικῆς διαλέκτου ὅτι παρεσχηματισμῶν, πρὸς τὸ ἔδοσαν.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ

ΠΑΡΑΚΒΙΜΕΝΟΥ.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίσου ἢ παρακβιμένου κοινὸν, τὸ μὲν δευτέρον τῶν ἐνικῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης γίνεσθαι, προδέσει τοῦ σ. ἔτυφα, ἔτυφας, τέτυφα, τέτυφας. τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως τῆς σ, ἡ τροπῆ τῶν εἰς ε, ἔτυ

d φε, τέτυφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

φε, τέτυφε. τῶν ἢ δυνικῶν, τὸ μὲν δέυτερον ἀπὸ τῆς δυνίεως ἢ ἐνικῶν, μεταποιήσα φησὶ ἐσχάτης εἰς ἄσπρ, ἔτυψας, ἐτύφατομ. τέτυφας, τετύφασατομ. τὸ ἢ τρίτον οὐκ ἔτι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἀκείμενον ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δυνίεω. τὸ δὲ ἄοριστον, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δυνίεως, μεταποιήσα φησὶ ἐσχάτης εἰς τῆν. ἔτυψάσπρ, ἔτυψάτλω. τῶν ἢ κληδωνικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινόν ἀπὸ τῆς κληδωνίεως ἢ ἐνικῶν, προσδέσει φησὶ μὲν, ἔτυψα, ἐτύφασαμ. τέτυφα, τετύφασαμ. τὸ ἢ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δυνίεως ἢ ἐνικῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐνικῶν. τὸ ἢ τρίτον, οὐκ ἔτι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἀκείμενον, ἀπὸ τῆς τρίτου ἢ δυνικῶν, μεταβολῆς φησὶ ἐσχάτης εἰς σπρ, τετύφασπρ, τετύφασπρ. τὸ ἢ ἄοριστον, ἀπὸ τῆς κληδωνίεως ἢ ἐνικῶν, προσδέσει φησὶ μ, ἔτυψα, ἔτυψαμ. τῶν ἢ ὑπερωσθηλικῶν τὸ μὲν δέυτερον ἀπὸ τῆς πρώτου, τροπῆς τῆς εἰς σ, ἐπέτυψαμ, ἐπέτυψατε. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὁμοίως τῆς τοῦ πρώτου ἄορισε. κληδωνικῶν ἢ κληδωνικῶν μεταβάλλειν ἢ φωνηέντων. καὶ ἢ κληδωνικῶν δὲ τρίτον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου ἢ ἐνικῶν προσδέσει φησὶ σπρ, ἐπέτυψα, ἐπέτυψασαμ. Δῆλον οὖν ὅτι τῆς ἐνικῶν καὶ ἀμφοτέρων τῆν μελλόντων, καὶ τῶν πρῶτων ἢ ἐνικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους ἔστιν, τὸ δὲ δέυτερον ἢ τρίτον ἢ δυνικῶν ἀλλήλοισι ὁμοφωνῶν. διὸ καὶ λέγεται ὡς εἰς σὶ λήγη τὰ τρίτα ἢ κληδωνικῶν, ὁμοφωνῶν τὰ δέυτερον καὶ τρίτον ἢ δυνικῶν. συμβαίνει δὲ ἢ ἰσοσύλλαβα ἢ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα ἢ κληδωνικῶν, τῆς πρώτης τῶν ἐνικῶν τοῦ πρῶτου καὶ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἄοριστων. καθόλου γὰρ ἢ ἐνικῶν καὶ κληδωνικῶν, οἷον ἢ μετὰ ἢ οὐκ εἰς σὶ δυνικῶν ἢ κληδωνικῶν λήγη, τῶν τῶν τῶν κληδωνικῶν ληκτικῶν ἔχει πλὴν φησὶ μετοχῆς γενικῆς πρῶτης κληδωνικῶν συλλαβῶν, οἷον, ὁ τύπασπρ, τῶν τῶν τῶν τῶν, ἔτυπασπρ. ὁ τύψας, τῶν τῶν τῶν, ἔτυψαμ.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Τῶν δὲ μέσων ὀριστικῶν, ὁ μὲν πρῶτος ἢ ὑπερωσθηλικός, συμφέρονται τῆς ἐνικῶν ὁμωνύμοις.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ.

ΕΝΕΣΩΤ

Εκείνῳ δὲ καὶ μέλλοντος κοινόν, τὸ δεύτερον ἢ ἐνικῶν γίνεσθαι
 ἅπασαν τὴν πρώτην, μετατρέσει τὸ μ, εἰ τροπή τοῦ ο εἰς ε. καὶ κρέσει τὸ
 ε καὶ αἰ εἰς η. τύπωμα, τύπη. πλὴν τὸ ὄμοια, βόλομα, ὄφομα.
 τῶν γάρ τινος δὲ δεύτερον, μετατρέσει τὸ α, εἰ σωατρέσει τὸ εκ μεταβο
 λῆς ε, εἰ τὸ ι εἰς ι. οἶφ, βόλα, ὄφα. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δούτερος, ἀνα
 λύσει ἢ κεκραμένω, καὶ μετατρέσει τὸ τ, τύπει, τύπειαι. τῶν δὲ ἡκ
 τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ ἐνικῶν μεταποιήσει φιληγόσης, εἰς
 μέδον, τύπωμα, τυπόμεθον. τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνῆτον, καὶ
 ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθαι, μεταποιήσει φιληγόσης εἰς σδον, τύπει, τύπει
 δον. τῶν δὲ πλῆθυστικῶν, τὸ μ πρῶτον, ἀπὸ τῶν πρώτων ἢ δὲ ἡκῶν μετα
 ποιήσει φιληγόσης εἰς δα. τυπόμεθον, τυπόμεδα. τὸ δὲ δεύτερον
 ἀπὸ τοῦ δούτερος, μεταποιήσει φιληγόσης εἰς δε. τύπειδον, τύπειδε.
 τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου ἢ ἐνικῶν τροπή τοῦ πάλῃ γονι ε, εἰς
 ο, εἰ προσλήψῃ τὸ ν, τύπειν, τύπειναι. κοινὰ δὲ ταῦτα εἰς τὸ δεύτερον
 μέλλοντα. πλὴν ὅσοι ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον ἢ ἐνικῶν, καὶ μετατρέσει τὸ υ
 γίνεσθαι. τυπῶμαι, τυπέαι, τυπή. μαχῶμαι, μαχέαι, μαχή. καὶ δὲ
 τρίτον, προσλήψῃ τὸ ι εἰς διφθογγον, τυπέαι, τυπέαι. καὶ εἰ τὸ τρίτον
 ἢ πλῆθυστικῶν τροπή φιληγόσης εἰς ου τυπῶμαι.

τοῦ δὲ πάλῃ γονι καὶ δούτερος ἀορίστου κοινόν, τὸ, τὸ δεύτερον τῶν
 ἐνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου μετατρέσει τὸ μ καὶ ν, καὶ τροπή τοῦ
 η εἰς ε, εἰ διφθογγῶς τὸ ο καὶ ε εἰς ου, ἐτυπόμεν, ἐτύπει, ἐτύπειο.

τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δούτερος διαλύσει φιληγόσης ε, εἰς εο, καὶ σωατρέσει
 τὸ τ. ἐτύπειο, ἐτύπειο. τὰ δὲ ἄλλα ὁμοίως κατὰ τὸν ἐκείνῳ.
 πλὴν ὅσοι τῶν δὲ ἡκῶν, τὸ δεύτερον εἰ τρίτον οὐχ ὁμοφωνῆτον, ἀλλὰ τὸ
 τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσει φιληγόσης εἰς δην.
 ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δούτερος, ἐτύπειο, ἐτυπείδον, ἐτυπέδω.

τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, τὸ μ δεύτερον ἢ ἐνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου μετατρέσει
 τὸ μ καὶ ν, καὶ μεταβολῆς τὸ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλῃ εἰς ο, καὶ σωαι
 τρέσει τὸ α εἰς ω, ἐτυπάμεν, ἐτύπασα, ἐτύπω. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

δευτέρου ἀναλύσει τῶν σωρημένων, καὶ πρῶθενσι τῶν ἐτύφαι, ἐτύφατο
τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως ὡς δευτέρου ἀόριστος. πλὴν ὅσοι ἐκεί μὲν τὸ πρῶτον
ὁ μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ἐ κάλιμ εἰς ο. Ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀμετάβλητον
πρὶ πάντων.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεσῶς, καὶ οἱ μέλλοντες, ἀμφῶς, ὡς ἐνεσῶ
αἰ, πῶν μέσων συμφέρονται. ὁ δὲ παθητικὸς ὡς παρὰ τὸ ἀντικείμενον. οἱ δὲ
ἀόριστοι ὡς ὑπερσωτελικῶν, ὁ δὲ παρὰ τὸ ἀντικείμενον καὶ ὑπερσωτελικὸς ἴδιον εἰ
λήχασι κατὰ τομῶν. τὸ μὲν γὰρ παρὰ τὸ ἀντικείμενον τὸ δευτέρου ἀπὸ τοῦ πρώτου
τυ, τροπή τοῦ ληκτικῶν μ εἰς σ, ἢ τρι γυργία, ἢ δωάμφαι, ὡς γὰρ ὁ μέλι
λων δια τὸ φ, ἢ ξ, τὸ τῶν ὀχμητισμῶν ὡς ἀντικείμενον διπλῶς γίνεσθαι, πῶν
γμαι, πῶν πλεξαι. τέτυμμα, τέτυφαι. τὸ τρίτον ἀπὸ τῶν δευτέρων, τροπή
τοῦ σ εἰς τ, ὅπως ἀντικείμενον, εἴτε γυργία, εἴτε δωάμφαι. σωεσι δὲ γυργία
καὶ τὰ πρότερον δωάμφαι συν ἀντικείμενον θεωρεῖσθαι ὡς διπλῶς. οἶον δὲ π ἢ
κ. τέτυφαι, τέτυπαι, πῶν πλεξαι, πῶν πλεκτη. ἔσασσαι, ἔσασθαι, καὶ
τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται εὐλόγως, ἢ τῶν πρώτων ἢ λήγουσα ὡς σμ συλ
λαβήσθαι. ἤκουσαι, ἤκουσαι, ἤκουσαι.

Τῶν δὲ ἰνικῶν τὸ πρώτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου πῶν ἐνικῶν, ὁμοίως ὡς ἐνεσῶ
τι, καὶ δὲ δευτέρου, τρι γυργία ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου μεταποιήσεται
ληκτικῶν εἰς ὄν, ὡς οἱς δηλονότι τὸ σ γυργία. ἤκουσαι, ἤκουσθαι. ὡς
οἱς δὲ δωάμφαι, οὐ δὲ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ συλλαβισμοῦ, εἰ μὴ τὸ φ, τέ
τυφαι, τέτυφθαι. ἢ τὸ χ εἰ μὴ τὸ ξ. πῶν πλεξαι, πῶν πλεχθαι. τῶν πλε
θαι, ὁμοίως ὡς ἐνεσῶν, τετύμμασθαι, τετύφασθαι. τὸ δὲ δευτέρου, ἀπὸ τῶν
δευτέρων ἐμβολῆ τῶν ν, καὶ τροπή τῶν ο εἰς ε. τέτυφθαι, τέτυφθαι. τὸ τρίτον
κοινῶς μὲν γίνεσθαι, οὐχ οἶοιτε ἔνθα τὸ τρίτον πῶν ἐνικῶν συλλαβῆ λήγῃ
δυσυμφώνως. ἰνικῶν δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου, πῶν ἐνικῶν τροπή τῶν φιλῶν ὡς ἀντικείμενον,
εἰς δ' αὐτὸν, καὶ παρὰ τὸ ἀντικείμενον, τέτυπαι, τετύφαται. πῶν πλεξαι, πῶν πλε
χαι. καὶ τὰ τῶν ὑπερσωτελικῶν ὁμοίως τῶν τῶν παρὰ τὸ ἀντικείμενον γίνεσθαι
πλὴν

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

πλὴν ὅσον φωνῆεσιν ταῦθα ληκτικῶν δ' ὁ. ἐνθα ἐπέκεινον, δ' αἰ. χημαλι-
 εῖον δ' ἄρα καὶ τὸ τρίτον ἄν δ' ἰκῶν τῶν εἰς θημ ἄπο τ' δ' ὑτέρου. καθόλου
 γὰρ Ἰνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἄν δ' ἰκῶν ἀλλήλοις ὁμοφω-
 νῆσιν, ἡνίκά τ' τρίτον ἄν πλκτικῶν εἰς ἰ, ἢ εἰς αἰ λήγῃ.

ΙΔΙΟΝ ΔΕ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ. ΕΝΕΡΓΗ/
 ΤΙΚΩΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Ιδιον δὲ φησὶ ἐπέκεινον δ' ἐπὶ ἄν ὀριστικῶν ἄν ἰκῶν τὸ μὲν δ' ὑτέρου πρῶ-
 ὡς πομ τὸ ἄν εἰς ὦ γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρῶτου, ἀφαιρέσθαι τὸ ἰ, καὶ ἔσοπῃ
 τὸ μ εἰς σ. τίθημι, τίθησ. τὸ δ' τρίτον ἀπὸ τοῦ δ' ὑτέρου, πρὸς δ' εἰς τὸ ἰ,
 τίθησ, τίθησι. τῶν δὲ δ' ἰκῶν τὸ δ' ὑτέρου καὶ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δ' ὑτέρου ἄν
 ἐνικῶν, ἔσοπῃ τὸ σ εἰς τ, καὶ πρὸς δ' εἰς οἰ, καὶ μεταβολῇ τ' παρὰ λη-
 γόσκει εἰς τ' παρὰ ληγομ φωνῆεσιν τ' ἰκῶν, ὅθεν αὐτὸ παρὰ σχηματίζουσα
 τὸ εἰς μι. τίθει, τίθημι, τίθησ, τίθησιν. ἰσάω, ἰσῆμι, ἰσῆσ, ἰσῆσιν. δι-
 δῶ, διδῶμι, διδῶσ, διδῶσιν. τῶν δὲ πλκτικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἄν τ'
 πρῶτος ἄν ἐνικῶν μεταποιήσῃ φησὶ ληγοσκει εἰς μεμ, καὶ μεταβολῇ φησὶ πρῶ-
 ληγοσκει, ὡς ἔρηκτ. τίθημι, τίθημι. τὸ δὲ δ' ὑτέρου ἄν τὸ δ' ὑτέρου τ'
 δ' ἰκῶν δ' ἄρα εἰς τὸ ἰ καὶ ἔσοπῃ τ' ὁ, εἰς ε, τίθησιν, τίθητε. τὸ τρίτον ἀπὸ
 τοῦ τρίτου ἄν δ' ἰκῶν δ' ἄρα εἰς τὸ ἰ, καὶ μεταποιήσῃ τ' τὸ εἰς σῖ, καὶ πρὸς
 θέσῃ τὸ α, τίθησιν, τίθησιν. διδῶσιν, διδῶσιν. τὸ δ' ἰσῶσιν, καὶ ἰσῶσιν, ὅ-
 τὰ ὁμοία, ἐκ σωαιρέσεως. τῶν δὲ πρῶτων καὶ δ' ὑτέρων ὀριστικῶν, ὁμοί-
 ως τῶν πρῶτων, καὶ δ' ὑτέρων ὀριστικῶν τ' παρὰ ληκτικῶν. ἐτίθω, ἐτίθησ. ἐτίθω,
 ἐτίθησ. πλὴν ὅσον ἄν ταῦτα ἢ ἄν ἐνικῶν πρῶτων σουσῆλλετ, ἐπὶ τ' δ' ἰ-
 κῶν καὶ πλκτικῶν ὡς ἔρηκτ. αὐτ' ἢ τ' εἰς μι ὁ χηματισμοδ, ὡς ἀπλῶς
 ἐπέμ, ἢ ἄναδιπλασιασμοδ ἔκτε τὸ ἀρτικῶν συμφώνου, καὶ τ' ἰ, εἰ μὴ τ'
 φησὶ προφορῶν δ' ὑσφδεγτ κωλύοι, δ' ὦ, διδῶμι. δ' ὦ, τίθημι. εἰ μὴ τ'
 γε ἰσῆμι, διὰ τὸ δ' ὑσφδεγτ.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Επὶ δὲ ἄν μείσωμεν τὸ παθητικῶν ὀριστικῶν, δ' ἰκῶν τ' ἄν εἰς ὦ καὶ ἄρα
 κεμλίου δ' ὑτέρου ἀπὸ τ' πρῶτου, μεταβολῇ τ' μαῖ εἰς σαῖ, τίθημαι,
 d 3 τίθησαι

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τίθεσαι, τίθεμαι, τίθεσαι. τὸ ἧ ᾤ παρατακτικῶς ἐδιδύετο ἀορίστου μεταποιήσας φησὶ ληγόντες εἰς σὸ, ἐτιδέμην, ἐτίθεσο. τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν ἕξιπιν. ἐσι ἧ ἐἴς ἢ προσφέρῃ τὸ δεύτερον τῷ ἑνεσῶτι, ᾗ ἀπὸ τῶ ἐ κρῖ α, τίθεμαι, τίθη. ἴσαι, ἴση.

ΚΛΙΣΙΣ ΕΓΚΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δεγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὴ ἡ ὀριστικὴ ἐγκλισις. αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς ὄδε. τὸ ὀριστικὸν, τύπῳ. παρατακτικὸς, ἔτυπον. τὸ προσακτικὸν, τύπῳ. τὸ ἐνικὸν, τύποιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἔαρ τύπῳ. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπῳ. μέλλων πρῶτος. τὸ ὀριστικὸν τύπῳ. τὸ ἐνικὸν, τύποιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπῳ. ἀορίστος πρῶτος. τὸ ὀριστικὸν, ἔτυφα. τὸ προσακτικὸν, τύπον. τὸ ἐνικτικὸν τύπαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν ἔαρ τύπῳ. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπῳ. παρακείμενος. τὸ ὀριστικὸν, τέτυφα. ὑπρωτωλικὸς, ἐτεύφαρ. τὸ προσακτικὸν, τέτυφε. τὸ ἐνικτικὸν, τετύποιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἔαρ τετύφω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. ἀορίστος δευτέρῳ. τὸ ὀριστικὸν ἔτυπον. τὸ προσακτικὸν, τύπε. τὸ ἐνικτικὸν, τύριμι. τὸ ὑπτακτικὸν, ἔαρ τύπῳ. τὸ ἀπζέμφατον, τυπᾶρ. μέλλων δευτέρος. τὸ ὀριστικὸν, τυπῶ. τὸ ἐνικτικὸν, τυπῆμι. τὸ ἀπζέμφατον, τυπᾶρ.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΣΩΝ.

Τὸ ὀριστικὸν, τύπομαι. ᾤατακτικὸς, ἔτυπόμην. τὸ προσακτικὸν τύπτου. τὸ ἐνικτικὸν, τυπτοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἔαρ τύπῳμαι. τὸ ἀπζέμφατον τύπτοαι. μέλλων πρῶτος. τὸ ὀριστικὸν, τύπομαι. τὸ ἐνικτικὸν, τυπτοίμην. τὸ ἀπζέμφατον, τύπτοαι. ἀορίστος πρῶτος. τὸ ὀριστικὸν, ἐτυφάμην. τὸ προσακτικὸν, τύφα. τὸ ἐνικτικὸν, τυφάμην. τὸ ὑπτακτικὸν, ἔαρ τύφῳμαι. τὸ ἀπζέμφατον, τύφτοαι. παρακείμενος. τὸ ὀριστικὸν, τέτυπα. ὑπρωτωλικῶς, ἐτεύπερ. τὸ προσακτικὸν, τέτυπε. τὸ ἐνικτικὸν, τετύριμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἔαρ τετύπῳ. τὸ ἀπζέμφατον, τετυπέναι. ἀορίστος δευτέρος. τὸ ὀριστικὸν, ἐτυπόμην. τὸ προσακτικὸν, τυπῶ. τὸ ἐνικτικὸν, τυποίμην. τὸ ὑπτακτικὸν, ἔαρ τύπῳμαι. τὸ ἀπζέμφατον

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ἄπζέμφατορ, τυπέωζ. μέλλωρ δεύτεροσ. τὸ ὄρισικὸρ, τυποῦμαι. τὸ
 εὔτικὸρ, τυποίμω. τὸ ἄπζέμφατορ, τυπέωζ.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τὸ ὄρισικὸρ, τύπτομαι, ἢ ἄλλα ὡσ ἕρηκτ. Παρακείμενοσ. τὸ ὄρισι
 κὸρ, τέτυμμα. ὑπερσωπελικὸσ ἐτετύμω. τὸ προσακτικὸρ τέτυ
 ψω. τὸ ἄπζέμφατορ, τετύφθαι. Αορίσοσ πρῶτοσ. τὸ ὄρισικὸρ, ἐτύφλω.

τὸ προσακτικὸρ, τύφθητι. τὸ εὔτικὸρ, τυφθείω. τὸ ὑπτακτικὸρ
 ἐὰρ τυφθῶ. τὸ ἄπζέμφατορ, τυφθῶμαι. Αορίσοσ δεύτεροσ. τὸ ὄρισικὸν
 ἐτύπω. τὸ προσακτικὸν, τύπηθι. τὸ εὔτικὸρ, τυπέω. τὸ ὑπο
 πακτικὸρ, ἐὰρ τυπῶ. τὸ ἄπζέμφατορ, τυπῶμαι. μέλλωρ πρῶτοσ. τὸ
 ὄρισικὸρ, τυφθήσομαι. τὸ εὔτικὸρ, τυφθησοίμω. τὸ ἀπαρέμφατορ,
 τυφθήσεωζ. μέλλωρ δεύτεροσ. τὸ ὄρισικὸρ, τυπήσομαι. τὸ εὔτικὸρ
 τυπησοίμω. τὸ ἀπαρέμφατορ, τυπήσεωζ. μετόλιτορ μέλλωρ. τὸ ὄρι
 σικὸρ, κτύφομαι. τὸ εὔκλιτικὸρ κτυφοίμω. τὸ ἄπζέμφατορ, κτύφεωζ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὄρισικὸρ, τίθωμι. πρταλικὸσ, ἐτίθω. τὸ προσακτικὸρ, τίθει.
 τὸ εὔκλιτικὸρ, τίθειμι. τὸ ὑποτακτικὸρ, ἐὰρ τιθῶ. τὸ ἄπζέμφα
 τορ τιθέναι. Αορίσοσ πρῶτοσ. τὸ ὄρισικὸρ, ἔθωκα, ἢ ἄλλα ὡσ ἐπὶ ἔ εὔ
 ψω. Αορίσοσ δεύτεροσ. τὸ ὄρισικὸρ, ἔθωκα. τὸ προσακτικὸρ, θέω ἢ θέε.
 τὸ εὔκλιτικὸρ, θέειμι. τὸ ὑποτακτικὸρ, ἐὰρ θῶ. τὸ ἄπζέμφατορ, θήναι.

ΜΕΣΑ ἢ παθητικά, ὧσ ὡσ. τὸ ὄρισικὸρ, τίθεμαι. πρταλικὸσ, ἐ
 θέμω. τὸ προσακτικὸρ, τίθεσο ἢ τίθε. τὸ εὔκλιτικὸρ, τίθειμι. τὸ ὑπο
 τακτικὸρ ἐὰρ τιθῶμαι. τὸ ἄπζέμφατορ τιθέωζ. Αορίσοσ δεύτεροσ. τὸ
 ὄρισικὸρ, ἐθέμω. τὸ προτακτικὸρ, θέσο καὶ θέ. τὸ εὔκλιτικὸρ, θέειμι.
 ὑποτακτικὸρ, ἐὰρ θῶμαι. τὸ ἄπζέμφατορ, θέωζ. πρτακτικὸσ. τὸ ὄρι
 σικὸρ, θέεμαι. ὑπερσωπελικὸσ, ἐκθέμω. τὸ προσακτικὸρ, τέθεσο. τὸ
 εὔκλιτικὸρ κθειέμι. τὸ ὑποτακτικὸρ, ἐὰρ κθῶμαι. τὸ ἄπζέμφατορ, τε
 θέωζ. Αορίσοσ πρῶτοσ. τὸ ὄρισικὸρ, ἐτέθω. τὸ προσακτικὸρ, τέθηκα.
 τὸ εὔκλιτικὸρ, κθειέμι. τὸ ὑπτακτικὸρ ἐὰρ κθῶ. τὸ ἄπζέμφατορ, τεθέηναι.

μέλλων

ΘΕΟΔΩΡΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

μέλλων πρώτος. τὸ ὀριστικόν, τεθέσομαι. τὸ ἐνκλικόν, τεθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τιθήσομαι. μετόλιγον μέλλων. τὸ ὀριστικόν, τεθέσομαι, καὶ τὰλλα, ὡς ἐπὶ τῷ τετύφομαι. ΚΟΙΝΑ ΑΡΑΣΩΝ ΤΩΝ ἐγκλίσεων. κοινὸν δ' ἀπασῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ ἀύξησιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρέτως, πλὴν τῶν παρακεκλιῶν. ἔτυπτον, τύπτε, ἔτυφα, τύφοιμι, εἰάν τύψω, τύψαι. τέτυφα γεμῆν, τέτυφε, τετύφοιμι, εἰάν τετύψω, τετυφέναι. Ὁ δὲ παρατακτικὸς τῶν ἐνεσῶν σαυζθητικῆς, καὶ ὁ ὑπερσωτελικὸς τῶν παρακεκλιῶν ὡς τετύφω ἀπὸ θατέρων τῶν ἠχηματισμῶν κοινῆς καὶ πρὸς θατέρους ἔχει τὴν σκασίαν. ἄλλοι δ' οὐ καὶ ὁ μέλλοντες παραχηματισμῶς οὔτε προσεκτικὸς ὄντων οὔτε ὑπερτακτικὸς. σημασία ἢ τίς τινος ἐν τῷ ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ

ΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Γίνετ' αὖτε τῶν ἐνεσῶν γενικῶν, τὸ μὲν προσεκτικὸν ἀπὸ τῶν τριῶν προσώπων τῶν οἰκαῶν ἀρχῆς, ἔτυπτε, τύπτε, τέτυφε, τέτυφε, ὃ γε μὴν πρώτος ἀορίστος καὶ τῶν ἐχάτης μεταποιήσεται εἰς ὅμ γίνετ', ἔτυφε, τύφοιμι.

ΕΙΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ἐνκλικά ἀπὸ τῶν μετχητικῶν γενικῶν μεταποιήσεται τῶν ἐχάτης εἰς μί. τῶν ἀορίστων τῶν κλιτικῶν, καὶ προσλήψεται τῶν εἰς δίφθογγον, ἢ τῶν τριῶν τῶν εἰς οἶ, ἐν οἷς παραλήψεται ὑπάρχει. τύποντες, τύποιμι, τύψαντες, τύψαιμι. τετυφότες, τετύφοιμι, τύποντες, τύποιμι, τυποῦντες, τυποῦμι. τῶν ἢ σωρηκεκλιῶν τὰ ἐνκλικά, καὶ τῶν τριῶν τῶν εἰς ἡμ ἀολικῶν λέγειται, ὡς εἴρηται πρότερον, ἀξοῖμι, ἀξιοίμην. δὲ ἄξιόν. τῶν βικῶν, δωρικῶν, τῶν τριῶν τῶν οἶ εἰς ὦ. ἀολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψασαι, τύψαι, τύψασθαι.

ΤΩΝ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑπερτακτικά, ἀπὸ τῶν πρώτων προσώπων τῶν ἰδίων ἀρχῆς, μεταποιήσεται τῶν ἐχάτης εἰς ὦ, ἔτυπτον, εἰάν τύψω, ἔτυφα, εἰάν τύψω, τέτυφα, εἰάν τετύψω.

ΤΩΝ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφορα, ἐνεσῶν καὶ ὄντων καὶ μέλλοντες πρώτους, ἀπὸ τῶν τριῶν προσώπων τῶν ἀρχῆς, προσδέσεται τῶν ὑ, τύπτε, τύπτε, τύψαι, τύψαι. καὶ

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ Β.

καὶ παρακερμύς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσδέσει φηὶ ναί. τέτυφε, τετυφέναι. ἄο-
 ρίσου ἢ πρώτου ἀπὸ τῆς πρώτης προσδέσει τῆς ἰ, ἔτυφα, τύφα. καὶ δούτερος ἢ ἀπὸ
 τοῦ αὐτοῦ μεταποιήσεται φηὶ ἐχάτης εἰς ἦμ. ἔτυπομ, τυπέμ. ὁ αὐτὸς δ' ἄρα
 τῆς ο, φηὶ τοῦ δούτερος μέλλοντες, μεταποιήσεται φηὶ ἐχάτης εἰς ἦμ. τυπῶ
 τυπέμ.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

τὰ δὲ μέσα προσκεκλιμένα, τοῦ μὲν ἰσοσταθμοῦ καὶ δούτερος ἄορις, ἀπὸ
 τοῦ δούτερος τῆς ἀρχῆς, ἐτύπη, ἐτύπη, τυπέ. τῶ δὲ πρώτης ἄορις,
 ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξαίρεσις τῆς μήμ, καὶ προσδέσει τῆς ἰ, ἔτυφάμην, τύφα. ἢ ὅπως ἄμ-
 ῶλλως ἔνθευθερ γίνονται οἰκιδότρομ. τῶ ἢ ἰσοκερμύς, ὁμοίως φηὶ ἐνδρηνικῶ.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ ευκλιμένα, ἀπὸ τοῦ πρώτου φηὶ ἀρχῆς, ἔοπη τῆς ἐχάτης, εἰς μήμ, καὶ
 πρὸ φηὶ μήμ τοῦ ἰ, εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένης, τύπτομα, τυ-
 πτοίμην, ἔτυφάμην, τυφάμην. πάλιν τοῦ ἰσοκερμύς, ὁδὲ γὰρ ὁμοίως
 φηὶ ἐνδρηνικῶ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ ἢ ὑπεκλιμένα, ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς μά τῆς ἰσοσταθμοῦ ἀρχῆς, ἐφῶν
 τῆς κλιτικῆς μεταβαλλόμενης εἰς ὦ, τύπτομα, ἔαρ τύπωμα, ἔτυφά-
 μην, ἔαρ τύφωμα.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

ΤΑ δὲ ἀπαρέμφατα, ἀπὸ τοῦ τρίτου φηὶ ἀρχῆς, μεταποιήσεται τῆς ἐχάτης
 εἰς ὄα. τύπητη, τύπητης, ἐτύφατ, τύφατ. πάλιν τοῦ ἰσοκερ-
 μύς ὁδὲ γὰρ ὁμοίως φηὶ ἐνδρηνικῶ.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ παθητικά, τοῦ μὲν ἐνθευθερ ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς μέσων, ἢ δ' ἄορι-
 σων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψεται φηὶ δι, ἐτύπη, τύπησι.
 ἐφῶν γὰρ μήμ τὸ αὐτὸ δ' αὐτὸ ἢ γέτη, οὐ τὸ δ, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνεται συμ-
 βάνει, ἐτύφημ, τύφητη, διὰ δὲ δύσφωνον. τῶ ἢ ὑπεκλιτικῶ ἀπὸ τῆς
 δούτερον, ἐτέτυφο, τέτυφο.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ ευκτικά ἐνθευθερ μὲν καὶ μέλλοντες ὁμοίως φηὶ ἐπὶ τῶν μέσων
 e παρακερμύς

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

παρακερμύου δὲ οὐκ ἔτι ἐὰν σύμφωνοι ἢ πρὸ τοῦ μ. μὴ ὄντες δέ, καὶ δι-
φθόγου μηδεμίαν κωλύσκει, προσλήψαι τῶν εἰς ἀποδίφθογγοῦσιν τὴν πα-
ραλήγουσιν φωνήεντες, τὸ εὐκτικὸν γίνεσθαι, πεποιήμεκμ, μεμνήμεκμ, ἀορίσος
δὲ ἀπὸ φη μετχηκῆς γενικῆς, μεταποιήσαι τὴν ληγέσκει εἰς κμ, Ὡς αἰερέσκει
τὴν κλιτικὴν μ, Ὡς μεταλήψαι τῶν εἰς δίφθογομ, τυφθέντες, τυφθείμεκμ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ ὑποτακτικά, ὡς ἔωτες ἢ τῶν μέσοις ὁμοίως, ἀορίσων ἢ ἀπὸ
τοῦ τρίτου φη ἀρχῆς, μεταποιήσαι τὴν λικτικὴν φωνήεντες εἰς ὦ. ἐτύ-
φθη, ἐὰν τυφθῶ. καὶ παρακερμύου δὲ ὑποτακτικὸν γίγνεται, ἐὰν τὴν
μ καθαρόν ἔχη ὡς εἰρηκτῆ, καὶ δίφθογγοσ οὐ κωλύει, ἔσπῃ τοῦ παραλήγον-
τος φωνήεντες εἰς ὦ. πεποιήμεαι, πεποῖῶμαι, μεμνήμεαι, μεμνῶμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

ΤΑ δὲ ἀπαρέμφατα ὡς ἔωτες καὶ μέλλοντες ὁμοίως καὶ πῶν μέσαν.
καὶ παρακερμύου ἢ ὁμοίως ὁ χηματισμὸς, πλὴν ὅσοι τὸ σ οὐ προσ-
λαμβάνεσθαι, τέτυπται β, τετύφθαι, μεταβολῆ δὴ κλονότι κῆ τοῦ ἡγουμύου
φιλῶ εἰς δασύ. καθόλου β τὰ μὲν ψιλὰ ἢ γῆτη φιλῶν, τὰ ἢ δασέα, δασέων.
ἀορίσων ἢ ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἀρχῆς, προσδέσει τὴν αἰ κλιτικὴν, ἐτύφθην, τυφθῶμαι.

ΤΩΝ Εἰς ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΩΝ δὲ εἰς μί, τὰ μὲν ὑπερβλητικὰ προστακτικά, ἀπὸ τῆς μετχηκῆς γε-
νικῆς, αἰερέσει τὴν κλιτικὴν ν, Ὡς μεταποιήσαι τὴν ἑκάστην εἰς θί, τιθέν-
τες, τίθει, ἴσαντες, ἴσασθι, δίδόντες, δίδουθι. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου πῶν ὀρισι-
κῶν, τροπῆ τοῦ φη ληγέσκει φωνήεντες εἰς τὴν παρακτικὸν τῆς ἀρχῆς.
δέω, ἔθει, θέε, δώω, ἔδωε, δέω.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ ὑποτακτικά, ὁμοίως τῶν πῶν παθητικῶν ἀορίσων πῶν εἰς ὦ, ἐτίθει,
ἐὰν τιθῶ. τὸ ἢ δώωσι ἐπὶ τοῦ τρίτου, Ὡς δώωσι, ποιηκτικά, πρὸς πρῶτον
γὰρ τοῦ τρίτου πῶν ἐνικῶν ποιῶντα ἢ κῆ τὰ θείω, σῆω, δώω. μονοσύλλαβα δὲ
ὄντα καὶ πρῶτον μὲν τὰ δῶ, σῶ, δῶ, δισύλλαβα Ὡς βαρύνοντα ποικταί
ποιῶσι, παρεντιθέντες οἰκείως τὰς ποιούσας πῶν συλλαβῶν, ἐκάσω γὰρ
τὸ ἴδιον

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ἐἰς ἴδιον ἀρχικὸν ἀυζάνοντες προστιθέασι.

ΕΥΤΙΚΩΝ.

ΚΑὶ τὰ εὐκτικά δὲ ὁμοίως, ἥτις ἦν αὐτῶν εὐαγγοῦ.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

ΤΑ δὲ ἀπαρέμφατα, ἧς ἄνω μὲν ἀπὸ φθι μετὰ χι κῆς γενικῆς καὶ ταῦτα, ἡραρεῖσαι τοῦ κλιτικῶν μ, καὶ μεταποιήσαι φθι ἐσχάτης εἰς ναὶ τίθεντες, τίθεναι, διδόντος, διδόναι. ἥτις δὲ διδόναι καὶ ποικιλικῶν ἄδραν.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ μέσα τε καὶ παθητικά, ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἦν εἰς ὦ. τόποι δὲ σχηματιστικοὶ κλίσεως προσωπικῆς ἦν ἐγκλίσεως τῶν, τοῖσι τοῖ. τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν, τὸ τρίτον ἦν ἐνικῶν ἀπὸ τοῦ ἴδιου δυνάτεος, προσδέσει τῆς τῶ. τύπε, τυπέτω. ὡλλῶ ἦν εἰς δι, ταυτί γὰρ οὐ προσδέσει, ἀλλὰ μεταποιήσαι τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει παρασχηματισμὸν, τίδει, τίδει. τυφθῆτι, τυφθήτω. τῶ δὲ πρώτῳ ἀορίσου καὶ μεταποιήσαι τῆς ληγέσης ὑποτακτικῶν εἰς ἄ παρταχῶ, τύφομ, τυφάτω. τῶν δὲ δυνικῶν δὲ δυνάτεος ἀπὸ τῆς δυνάτεος ἦν ἐνικῶν, προσλήψαι τῆς τῶμ, τύπε, τυπέτομ. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψαι τῆς μ, τύπε, τυπέτω, τυπέτομ. τῶν πληθυντικῶν, τὸ μὲν δυνάτεος, ἀπὸ τοῦ δυνάτεος ἦν ἐνικῶν, προσλήψαι τῆς τε. τύπε, τυπέτε, τυφον, τυφάτε, καὶ μεταποιήσαι ὡς ἐξήκει. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσδέσει τῆς σᾶμ, τυπέτω, τυπέτωσαμ. τὸ δὲ τυπῶν, ἀντὶ τοῦ τυπέτωσαμ, καὶ συγκοπῶν εἶκοι γεγονέναι, καὶ μεταβολῶν φθι παραληγέσης εἰς μακράμ. ὅτι τὰ τρίτα ἦν πληθυντικῶν ἐξαφσυνλλαβοῦντα ὡς τ, μακρᾶ ὁπωσοῦν παραλήγει. ἡραρεῖσαι δὲ ἰωνικὸν πετύφαται ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ τυπέτωμ, ἀντὶ τοῦ τυπέτωσαμ ὁ σχηματισμὸς εἰς εἶμ.

ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

ΤΩμ δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν, ἥτις μὲν τρίτον ἦν ἐνικῶν ἡραρεῖσαι τὸ διφθογοῦν ὑποτακτικῶν φωνήεντες, καὶ τροπῆ τοῦ ο, εἰς

e 2 ε, εἰμ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ε, ἐὰν ὑπάρχη, κῆ προσλήψαι φησὶ ὄω, τύπησ, τυπέω. πάλιν ἄνω εἰς
 δι' ἄορίσων, ταῦτα γὰρ διόλου ποιεῖς δι' ἄουρηλικοῖς ὁμοίως. τῶν δὲ
 κῶν τὸ δεύτερον, ἀπὸ τῶν τρίτων ἄνω ἐνικῶν, μεταποιήσασθαι ἐσχάτης εἰς ὄω,
 τυπέω, τύπεο. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν, προδέσασθαι τῶν μ, τυ
 πέω, τυπέω. τῶν δὲ πλεθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τῶν δὲ
 τῶν ἄνω δὲ ἐνικῶν μεταποιήσασθαι ἐσχάτης εἰς ὄω, τύπεο, τύπεο.
 τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τῶν τρίτων, παρενθέσασθαι φησὶ σῶν, τυπέω, τυπέω
 σῶν. τὸ τυπέω ἀντιτὴ τυπέωσῶν, ὡς ἴσθι τὸ τυπῶντων εἰρηκαμῶν.

ΕΥΤΙΚΩΝ ΜΙ.

Τῶν δὲ ἐνικῶν ληγόντων μὲν εἰς μί, τὸ δεύτερον ἄνω ἐνικῶν ἀπὸ
 τῶν πρώτων μεταποιήσασθαι φησὶ τὸ τῶν πῆ μ εἰς σ, τύποιμι, τύποις.
 τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶν δὲ ἐνικῶν, ἐκβολῆ τῶν σ, τύποις, τύποι. τῶν δὲ
 δὲ ἐνικῶν δὲ μὲν δεύτερον ἀπὸ τῶν δὲ ἐνικῶν, μεταβολῆ τῶν σ εἰς τ,
 καὶ προσλήψαι φησὶ ὄν, τύποις, τύποις. τὸ τρίτον ἀπὸ τῶν ἰδίῶν δὲ ἐν
 ῶν, μεταποιήσασθαι ἐσχάτης εἰς τῶν, τύποις, τυπῶν. τῶν δὲ πλε
 θυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τῶν πρώτων ἄνω ἐνικῶν, μεταποιήσασθαι ἐσχάτης
 εἰς μῶν, τύποιμι, τύποιμι. τὸ δεύτερον ἀπὸ τῶν δὲ ἐνικῶν δὲ ἐνικῶν με
 ταποιήσασθαι ἐσχάτης εἰς τε, τύποις, τυπῶν. τὸ τρίτον, ἀπὸ τῶν ἰδίῶν
 πρώτων, μεταποιήσασθαι τὸ κλητικῶν μ, τύποιμι, τύποιμι. ἀπὸ τῶν δὲ ἐνικῶν
 ἄνω ἐνικῶν, ἀπὸ τῶν πρώτων, τροπῆ τῶν κλητικῶν εἰς σ,
 τυφείω, τυφείω. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὁμοίως ποιεῖς ἄνω εἰς μί. πάλιν ὅσον
 τὰ τρίτα ἄνω πλεθυντικῶν καὶ εἰς σῶν σχηματίζετ, τυφείωσῶν, τὸ εἰς
 ἄνω δὲ, ἀποβάλλοντα δὲ ἄλλοι γοῦν, τυφείω. ἀπὸ τῶν δὲ ἐνικῶν δὲ ἐνικῶν
 μὲν δεύτερον ἄνω ἐνικῶν ἀπὸ τῶν πρώτων μεταποιήσασθαι ἐσχάτης εἰς ο, τυ
 ποίμι, τύποι. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶν δὲ ἐνικῶν, προθέσασθαι τῶν τ, τύποις,
 τύποις. τῶν δὲ ἐνικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τῶν πρώτων ἄνω ἐνικῶν, μετα
 ποιήσασθαι ἐσχάτης εἰς μέω, τυπῶν, τυπῶν. τὸ δὲ δεύτερον
 ἀπὸ τῶν δὲ ἐνικῶν, μεταποιήσασθαι ἐσχάτης εἰς ὄω, τύποις, τύποις.
 τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶν ἰδίῶν δὲ ἐνικῶν, μεταποιήσασθαι ἐσχάτης εἰς ὄω.
 τύποις

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

τύπριδορ, τυπρίδω. τῶν δὲ πλεθωμάτων δὲ μὲν πρώτῳ ἀπὸ τῆ πρώ-
 τυ πῶ δυνίω, μεταποιήσα τῆς ἐσχάτης εἰς θά, τυπρίμεθορ, τυπρίμει-
 θα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δυνιέου, μεταποιήσα τῆς ἐσχάτης εἰς δέ,
 τύπριδορ, τύπριδε. τὸ τρίτον, ἀπὸ τῆ τρίτου πῶ ἐνίω, πῶθειθα τ
 μ, τύπριτ, τύπριουτ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὼν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα, ὁμοίως τῆς πῶ ὀρισίω ζῆσεῶσι. πλεθ-
 ὄσορ, ἐνθα μὲν ἐκείνα δὲ κλιτικὸν ἔχαρ, ζῆταῦθα δὲ ἢ, τύπιας, ἐὰν
 τύπιας, τύπιας, ἐὰν τύπιας. ἐνθα δὲ κεί τὸ, ζῆταῦθα δὲ ὦ, τύπιομαι,
 ἐὰν τύπιομαι. πλεθῶν πῶ φθιπέπιας πῶ αληγοῦτων τῶν, δίδωμι,
 ἐν τῶν γὰρ αἰ τὸ αὐτὸ φυλάττει, ἐὰν δίδω, δίδω, δίδω. ἀνάγει
 δὲ εἰς πλεθῶν πλεθῶν συζυγίαν καὶ τὸ ἐμὶ ὑπαρκτικὸν ζῆμα, καὶ ὅλως οὐ
 δὲν ἀρ εἶν ἐξω πῶ ἐγκλιῶν. τὰ δὲ φθιπέπιας πῶ αληγοῦτων τῶν,
 οἷον ζεύγνυμι παρατακτικὸν μόνον ἐνρίσκειτ ἔχοντα, καὶ ἄορισον δευτε-
 ρον, ἐφω, ἐφω. πῶ αὐτίκορ δὲ καὶ τὰ πῶ τῶν ζῆσεῶν οὐκ ἔχα τῆς
 συζυγίαι ὁμοίως, οὔτε μὲν ἐγκλισιμ ὑποτακτικῶν ἔχα, οὔτε ἐνκλιῶν
 ἐ μὴ τις ζῆν γνῆλω λέγοι, καὶ ζῆν γνῆλω διφθόγῳ παραληγῶσιν ζῶμε
 ν τῆ ἢ. ἴορ, καὶ τὸ μεμνήμω. καὶ πεποιήμω ὁῶ καὶ τεδῆμω λέι
 γμῶν ταῦτα ζῆσει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Οσα δὲ φθιπέπιας λήγοντα εἰς ὦ καθαρὸν, τῶν ἢ, ἢ τῶν ἢ, ἢ τῶν ὦ,
 πῶ αληγοῦτων, ὅτι μὲν σωαίρεται ταῦτα εἰρηκτ πρότερον. τυτὶ δὲ πῶ
 τῶν ζῆσεῶν καὶ παρατακτικὸν μόνον συμβαίνει. κοινὸν μὲν οἷον τὸ, ἢ γσ
 μὲν οὐτινοσῶν πῶ ἢ, ἢ, ὦ, ἐπομνῶν δὲ τῶν ὦ, αἰ πλεθῶν σωαίρεσιμ εἰς ὦ
 γίνεατ. ἴδιορ δὲ τὸ, ἢ γσ μὲν τῶν ἢ, ἐπομνῶν δὲ τῶν ὦ, εἴτε καθ' αὐτὸ εἶ
 τε ἐν διφθόγῳ, αἰ πλεθῶν σωαίρεσιμ γίνεατ εἰς ὦ, οἷον βοάομω, βοῶμω,
 βοάου, βοῶ, βοάοιμι, βοῶμι, ἐπομνῶν δὲ τῶν ἢ, ἢ τῶν ἢ, εἴτε ἐν δι-
 φθόγῳ, εἴτε καθ' αὐτὸ, αἰ εἰς ἢ, βοάας, βοῶς, βοάε, βοά, βοάη,
 βοῶ. ὅθεν δὲ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ σωαίρεσεως

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαδῶν. ἐτι ἡ γαμλίς τ̄
 ε̄, ἐπομλίς μου τῶ ο̄, εἶτε καθ'αυτ̄, εἶτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῆ̄ οῡ, ἀεὶ ἢ συ
 ναίσεις εἰς οῡ, ποιέομι, ποιῶμι, ποιέου, ποιῶ. ἐπομλίου δὲ τῶ
 ε̄, εἶτε καθ'αυτ̄, εἶτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἢ συναίσεις εἰς ε̄, ποιέας, ποι
 ῶς, ποιέετε, ποιῶτε. ἐπομλίς δὲ κ̄, εἶτε καθ'αυτ̄, εἶτε ἐν διφθόγγῳ,
 ἢ συναίσεις εἰς κ̄, ἐὰν ποιέης, ποιῆς, ἐὰν ποιέηται, ποιῆται. ἐπομέ
 νος δὲ τῶ ο̄, ὡς ἐν διφθόγγῳ τῆ̄ οῑ, ἢ συναίσεις εἰς οῑ, ποιέοιμι, ποιοῖ
 μι. τὰ γαμλήρ Δισύλλαβα ὄντα, δ' πρῶτον οὐ συναίσει πρῶτον πομ,
 πλέω, νέω, ξέω, πλέεις δὲ κῆ πλέει καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. εἰ ἡ γαμέ
 νου τῶ ο̄, ἐπομένως μὲν τῶ ο̄, εἶτε καθ'αυτ̄, εἶτε ἐν διφθόγγῳ, πλέηρ φη
 σι, ἢ συναίσεις εἰς οῡ, χυσοόμεν, χυσοῦμι, χυσοῦ, χυσοῦ, ὡσαύ
 τως δὲ, κῆ ἐπομένου τῶ ε̄, χυσοέτη, χυσοῦται. ἐπομένου ἢ τῶ κ̄, εἰς ὦ, ἢ
 εἰς ε̄, ἐὰν χυσοέται, ἐὰν χυσοῦται, ἢ χυσοῖται. ἐπομένου δὲ τῶ ῑ ὡς ἐν δι
 φθόγγῳ δικλονοῦν, ἢ συναίσεις εἰς οῑ, χυσοός, χυσοῖς, χυσοοίς, χυσοῖς,
 ἐὰν χυσοέται, χυσοῖται. πλέηρ τ̄ τ̄ ἀπρεμφάτου, χυσοῖα γάρ τῃ χυσοῦ.

κοινὸν δὲ τῶτων ἀπάντων, δ' τὰ εὐκτικὰ προφέρεσθαι δὴ, Ἐ μεταποιή
 σαι φησὶ ἐχάτης εἰς ἡρ ἔδα ἀολέω, ποιοῖμι, ποιοῖμι, βοῶμι, βοῶμι,
 καὶ οὕτως εἰς πλὴν τῶν εἰς ἡρ ληρόντων εὐκτικῶν κλίσιμ μεταβαίνει
 διόλου.

ΠΕΡΙ ΡΙΜΑΤΩΝ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ωσπερ δὲ ὀνόματα τὰ μ̄, ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἀκλιτα διὰ πάσης
 τε καὶ ἑτέρως, οὕτω Ἐρήματα ἑτερόκλιτα ἄν λέγοιτο, πᾶσι
 πᾶσι. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἀλίσκω, ἀλώσω. ἐρχομαι,
 ἐλεύσομαι. πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, Ἐ πλὴν χρεῖσι ἢ παρακρητέον γε ἐν
 ταῦθα. Ὡς καθόλου μέντι εἰπέμεν, τὰ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐκ πα
 ραγωγῆς λήγοντα, κλίσιμ ὁδεμίαν ἴσχα οἰκέαμ, σχηματισμὸς δὲ τῶ
 κισίων τῶ τ̄, ἢ τῶ συγγενῆ σ̄. πλέηρ τῶν τεταρτοζύγων, ξέπω, ξί
 πτω. τέκω, τίκτω. ἔχω, ἴσχω. ἔπω, ἔσω. πᾶσι, πίπτω. ἔσακα, εἰ
 σκω. βέβοκα, βόσκω. τεῖλεκα, τελέσκω, βόλεται δὲ προσλαμβάνει
 ἐκ

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ἐκ ἠχηματισμοῦ σύμφωνον ἢ τοῦ δευτέρου, ἢ τοῦ τρίτου προσώπου, τοῦ πα-
 θητικῆς παρακαμμένου, διὸ ἐν τεταρτῶν γοῖς ἐκ τοῦ μένου ἠχηματίζουσα
 μίμνω, ὡς τοῦ ἴσ' ἀσυντάκτου καὶ αὐτοῦ ὄντος. τοῦ δὲ μ', ἀσυντάκτως
 ἴσ' καὶ αὐτοῦ ἔχοντος, οἰκείως δὲ καὶ μεταβάλλομαι εἰς τὸ μ'. διαφέρει
 τὸ δ' ἔγε μηδὲν, καὶ ἔτις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι δ' μ' ἀξιοῖ, ἀλλὰ πὸ
 τὸ πρῶτον μεταλαμβάνουσα, μέμνημαι, μίμνω, καλεῖσθαι δὲ πλεοναστικά.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ.

Ακλιτα δὲ τὰ σωρημένα πάντα, ποιῶ, βοῶ, ὡς πεπονθότα.

ΕΦΕΤΙΚΑ.

Καὶ μὲρ δὴ καὶ ἀπαθῆ ἀκλιτα τὰ ἐφετικά πάντα. μαθητῶν,
 τομῶν, βασιλεῶν, πολεμικῶν, οὐραίων. οὗτοι δ' οἶμαι σω-
 τάτην οἰκῆον καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων, τύπων μὲρ ἔχῃ τρίτου προσώ-
 πον, ἔσι δ' ὄνδενός, ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάζετο, οἶον δ' δ' εἶ, καὶ
 χρῆ, καὶ δοκῆ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλλῃ, καὶ ἔξει, καὶ ὅπως τὰ μηδὲν
 ἐμφαίνοντα πρόσωπον. τύπων δὲ τὰ ἴσ' ἐνδογνητικῶν προφορῶν ἔχοντα.
 οὐ πολλὰ τὰ ἀριθμῶν, τὰ δὲ παθητικῶν πλεῖστα, ὅποσα δὴ καὶ τὰ
 προσωπικὰ τῶν παθητικῶν, τὸ γὰρ ἐρικῶν ἐκάστῃ τρίτῃ τῶν ῥημάτων, εἰς
 ἀπρόσωπον μεταλαμβάνουσαν σημασίαν, οὐτε πρῶτον, οὐτε δευτέ-
 ρον ἔχει πρόσωπον. ταῦτα ἂν θεωροῖτο, οἶον, λέγετο, ἔρητο, γέγρα-
 πῆται, ἐρήθη, πεποιθήθη.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Τὸν δὲ μετῶν οἱ ἠχηματισμοὶ ἀφέκασον γίνονται ῥημάτων. πλεῖ-
 στον παρατακτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν, οὗτοι δὲ σωζομένοι ὡς ἔρηται
 ὄντες, ὁ μὲν, τῶν ἐνεσῶν. ὁ δὲ, τῶν παρακαμμένων κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ
 τὰς παρὰ τῶν μετῶν. κοινὸν δὲ κατὰ τὰς ἑκατέρωθεν ἀφαιρέσεων ἀπάν-
 των ἡτῆς ἀνεπίσεως ἀποβολῆ πλεῖστον τὸ πρῶτον κειμένου.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ. ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΛΛΩΝ.

Γίνεται δ' ἐπὶ τῶν εἰς ὠ ἐνδογνητικῶν, ἀπὸ μὲν τοῦ πρῶτου τῶν ἐρικῶν
 ἐνεσῶν καὶ μέλλοντες ἐκατέρωθεν μετῶν, προσλήθη τῶν ν, τύπων,
 ὁ τύπων

ΘΕΟΔΩΡΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ὁ τύπῳ ἢ τῦφῳ, ὁ τύφῳ. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ φη τῶ ἀρσενικῷ εὐθείας, ἢ ἴσῳ τῶ λήγοντος ῶ, εἰς ῶ, καὶ τῶ ῥ, εἰς ῥ, ἢ προσλήψαι τὸ ἄλκτικόν. ὁ τύπῳ, ἢ τύπουσα, ὁ τύφῳ, ἢ τύφουσα, ὁ τυπῶρ, ἢ τυπῶσα.

Τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπὸ φη γενικῶς, ἀποκοπῆ τὴν ἐσχάτης, τῶ τύπῳ, τὸ τύπῳ, τῶ τύφῳ, ὁ τύφῳ, τῶ τυποῦν, τὸ τυποῦν.

Ἐγγύς δὲ τῦτῳ καὶ τὰ τῶ δούλειον ἄριστον. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικόν, μεταβολῆ τῶ τὴν ἐσχάτης ὁ εἰς ῶ, ἔτυπον, ὁ τυπῶρ. τὸ δὲ θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἰρητῶ. Ἀπὸ δὲ τῶ πρώτου ἄριστου, τὸ μὲν ἀρσενικόν προσλήψαι τὸ σ, ἔτυφα, ὁ τύφας. τὸ δὲ θηλυκόν τὸ οὐδέτερον, ὡς εἰρητῶ. πολλὴ ὄσοι ἐνταῦθα ἢ παραλήγουσα μνησκῶνται, μνησκῶντες ἐξοθεν προσλαμβανόμενοι φωνήεντες, ὁ τύφας, ἢ τύφασα, τὸ τῦφῳ. Ἀπὸ δὲ τῶ παρακαμένου ὁ μὲν ἀρσενικόν, μεταβολῆ τὴν τελικῶν ἄ, εἰς ῶ, καὶ προσλήψαι τὸ σ, τέτυφα, ὁ τέτυφως. τὸ δὲ θηλυκόν, ἀπὸ τὴν γενικῶς τῶ ἀρσενικῷ, ἀποκοπῆ τὴν ἐσχάτης, καὶ μεταλήψαι τὸ ἄ, καὶ ὁμοίως εἰς μὲν τὴν παραλήγουσαν ὁ, μεταλήψαι δὲ τὴν διφθόγγου ἢ, τὴν τετυφῶν, ἢ τετυφῶν. καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ αὐτόδερον ὁμοίως τὴν τῶ. δὲ δὲ γεγῶσα, καὶ βεβῶσα, ἢ ἐσῶσα, καὶ τὰ τῶ αὐτῶν σικῶν. συγκοπὴ γὰρ ποιοῦντες μετασχηματίζουσι, καὶ τὸ θηλυκόν πρὸς τὸ πᾶσιν. ἀπὸ μὲν γὰρ τὴν γέγαα, ὅθεν τὸ γεγαῖα, τὸ γεγῶς, ὅθεν τὸ γεγῶσα. καὶ τὸ ἄλλῳ ὁμοίως οἷς δὴ ἢ κολῶσα καὶ τὸ τεθνεῶσα, καὶ τὸ ἀπὸ τὴν τέθνεα, ἀπαθοῦς ὄν.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσῳ καὶ παθητικῶν καθόλου τῶς μὲν ἔχουσι τὸ μ κλιτικόν, μεταποιήσαι τῶς ἐσχάτης εἰς μὲν τῶ, ἢ τὴν ἀρσενικοῦ μεταχῆ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος, ἔτυψάμενος, ὁ τυψάμενος. τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι, ἀλλὰ εἰς ἢ λήγουσι, μεταβολῆ τὴν ἐσχάτης εἰς τῶ, ὁ σχηματισμός, ἔτυπῳ, ὁ τυπῶν. τὸ θηλυκόν καὶ οὐδέτερον, ἐνθα μὲν δὲ μ κλιτικόν, ἀπὸ τὴν ἀρσενικοῦ μεταποιήσαι τῶς ἐσχάτης εἰς νῆ, καὶ τῶ, ὁ τυπτόμενος, ἢ τυπτομένη, δὲ τυπτόμενος. ἐνθα δὲ μὴ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιρρητικῶν. πολλὴ μείνοντες τὴν λήγοντες αὐτοῦ φωνήεντος, ὡς ἔχα

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ἔχει ὁ τυφθεῖς, ἢ τυφθεῖσα, τὸ τυφθεῖν. τὰ γεμῶν τῶν μέσων παρακα-
 μῶν ὁμοίως παντᾶσι τῆς τῶν ἑννοητικῶν, τέτυπα, ὁ τετυπῶς, τῶ
 τυπῶσι, ἢ τετυπῆα, ὁ τετυπῆς.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τὼν δὲ εἰς μί, τὰ μὲν παθητικὰ καὶ μέσα ὡς εἶρηται, τίθεμαι, ὁ
 τίθεμαι. ἐθέλω, ὁ θέλω. ἐπέθλω, ὁ πέθεις. τὰ δὲ ἑννοη-
 τικὰ, ἀορίστοις μὲν πρώτοις, ὁμοίως τῆς ἑννοίας εἰς ὧν ἀκρότητον χημῶν.

Δευτέρως δὲ καὶ παρατακτοῖς, εἰς σ' μὲν ὀξυτονόμοιοι ὡς οὐκ ὁ
 σχηματισμός, οὐκ εἰς συλλαβῶν δὲ πῶν ἀντιῶν, ἀλλ' ἀναλόγως. τὸ
 γὰρ ἰδιόμορφοις ἀρχικῶν φωνῶν ἐπαναλαμβάνεται. τὸ δὲ ἦτι δίχρο-
 νομ, ἢ βραχύ. καὶ δίχρονομ μὲν ὄν, μακροκαταληκτικῶν. βραχύ ἢ ἀπο-
 διφθογγίζονται, προσλαμβάνεται τῶν ἰ, ἢ τῶν υ. ἴσω, ὁ ἴσας, ἐξέγνωα, ὁ ἐξ-
 γνώω, ἐδίδωμ, ὁ δίδους. ἐτίθλω, ὁ τίθεις. τὸ δὲ ἀκρότητον οὐδέ-
 περ ὁμοίως τῆς ἀπὸ ἑννοίας εἰς ἡμ' παθητικοῖς, ὁ τίθεις, ἢ τιθεῖσα, τῶ
 τιθέντι, τὸ τιθέμεν, ὁ ἴσας, ἢ ἴσασα, τῶ ἴσαντι, τὸ ἴσαν. ὁ δίδους,
 ἢ δίδουσα, τῶ διδόντι, τὸ διδόμεν. ὁ ἐξέγνωα, ἢ ἐξέγνωσα, τὸ ἐξέγνω-
 ῶν, τὸ ἐξέγνω.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΟΧΑΙ.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἑννοητικῶν ἀπροσώπων μετὰ καὶ ἀπροσώπων, καὶ αὐταὶ δὲ
 λονότι τῶν ἑννοητικῶν ἐπέκεινται, δέον, προσήκομ, δοκοῦν, καὶ δόξαμ,
 συμβᾶμ, ἀκροθεῖμ, γνωθεῖμ, ἀποδεχθεῖμ, καὶ τὰ τριαῦτα. ἢ δέτοι
 σχηματισία, οὐκ ἀδελφον. καὶ ταυτὰ γὰρ τῆς ἑννοίας προσωπικῶν οὐδέτε-
 ροις. αἱ δὲ ἑννοητικῶν ἀπασαί τρεῖς προσώπων εἰσὶν. ὡς καὶ τὰ
 ὀνόματα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Τὰ δὲ ἄρθρα διίκεται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικὰ καὶ ὑποτακτι-
 κὰ, καὶ εἰς δὲ οὐδέμ καὶ τῶν ὑποτακτικῶν ὁ συνάπτουσα; τὸ προτακτι-
 κὸν τῶν, καὶ τῶν, καὶ ἑννοητικῶν προφέρει, ὅτε ἐπὶ γενικῆς, καὶ ὅτε ἐπὶ
 δολικῆς

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

δοικῆς ἐνικῆ, καὶ ὄτωρ ἐπὶ γενικῆς πηκδιωτικῶν. ὅρ ἢ τῷ ὅπορ καὶ
 ἢ τίς ὄνομα προσιδέμενον κλίνεται. σχημαζόμενον αἰ τῆ το ἄρθρον
 πῶσα. οἶορ, ὅστις οὖν Θ , ὥτινι, καὶ τὰλλα ὡσαύτως. τῖϑρ δὲ καὶ
 ἢ ἄτηα. λαμβάνεται ἢ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντί ἀνωθυμῶν. ὁ γὰρ ἀντί το
 οὖν Θ , καὶ τὸρ ἀντί το τῖϑορ. ταυτὸρ ἢ τῖϑρ παρεμφάνει καὶ τῶ
 δὲ σωδέσμων ἐπιπλεκόμενον, οἶορ, ὅδε, ἦδε, τόδε. ἀνωθυμικά γὰρ
 καὶ ταῦτα. τὰ ἢ προτακτικά καὶ προτασόμενα ἢ ἐπιρρημάτωρ
 ἢ πῶσαρ πῶσιρ, καὶ ἀριθμὸρ ἀντί ἐπιθέτωρ λαμβάνεται ὄνομα
 τωρ, φυλατομῶν το ἢ ἐπιρρημάτων ἀκλίτω, ὁ πάλα, τῖ πάλα,
 ἢ πάλα, ἢ πάλαι. ὁ πέλας, ὁ πάνυ, ὁ ἄνω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΙΜΙΩΝ.

Τὸρ ἢ ἀνωθυμῶν, ἢ ἐγὼ τὸρ γὲ προσλαβῶσα σῶδέσμων, ἐγὼ
 γε ὑβιβασμῶ τῶ τόνου προσφέρεται, καὶ οὐ μόνου μείωσιρ τινα
 ταῦτη διὰ δὲ τῶ σωδέσμου μεωτικὸρ δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιρ
 ἐπίσπε, οἶορ, ἢ μά. ταῦτης δὲ σύζυγ Θ γενικῆ ἐμῶ, καὶ δοτικῆ,
 ἐμοί, καὶ αἰτιατικῆ, ἐμέ, ἐγκλινομένη ἀποβάλλουσι τὲ, οἶορ, τῦτό
 μῶ σκόπε, τῦτό μοι λέγε, τῦτό με δίδασκε.

τὰ δὲ δυνικά καὶ πηκδιωτικά σωκρημῶν ἢ ἔρηται πρότερον, ἀσυν-
 ναρέτως δὲ ὥδε λέγομεν. νῶϊ, νῶϊρ. ἡμέες, ἡμέωρ. ἡμέας, ἡμῖρ
 γὰρ δοικῆ μοναχῶς πανταχοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ το δῶτες προσώ-
 πω. σφῶϊ, σφῶϊρ. ὑμέες, ὑμέωρ, ὑμέας.

καὶ τὰ το τρίτω. σφῶε, ἐπὶ αἰτιατικῆς μόνως. ὡς Θ σφῖρ ἐπὶ δοι-
 κῆς, σφέες, σφέωρ, σφέας.

ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

Η δὲ μῖρ, καὶ νῖρ, Θ σφέ μοναδικαὶ πλὴ φωνῶν, αἰ δὲ ἀπὸ το τρί-
 τω κτητικαί. οἶορ ὁ ἐός, ἢ ἐή, ἢ ἐός, καὶ χωρὶς το ε λέγονται, ὅς,
 ἢ, ὅρ. κλίσις δὲ ἢ πρῶτῶ ἀντῶρ κατὸν δεμίωρ πῶτικῶ ἀναλο-
 γίωρ συμβαίνει, ἀλλὰ δευτικῶς. ὡσαύτως ἢ ὁ κατ'ἀντῶς ἀριθμὸς.

Σύνθεσις

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

ΤΩμ δὲ συνδέτωμ καὶ ἑαυτῷ, καὶ χωρὶς τοῦ μεταλαμβάνοντι τῆ
 δασείαμ τῶ αυ, ἄυτῷ.

ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

ΚΑΘ' ὅλα δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως εἰς ὅς τριγενέσιμ ἄπλοῖς ὀνόμασι
 παραχρηματίζονται. ὡς ἔ' ἐκἄνα μετὰ ἢ ἄλλο τῶ συμφώνε, τῶ
 δηλυκὸμ παράγει εἰς ἦ, ἕρημῶ, ἕρημη. φρονίμῶ, φρονίμη. μέσῶ,
 μέση. μέθυσῶ, μεθύση. μετὰ ἢ τῶ ρ, εἰς ἄ, λαμπρός, λαμπρά. σο/
 φώπερῶ, σοφώτερα. οὕτω καὶ ἄυτα. ὁ ἔμοε, ἦ ἔμη, ὁ σός, ἦ σή. ἦ
 μέπερῶ, ἦμετέρα. σφέπερῶ, σφετέρα. ὁ δὲ ἦμετέρη, καὶ σφετέ/
 ρη, ἰωνικά.

τῶμ ἢ δακτικῶμ, ἦ ἐκἄνῶ, ἐκείνη, ἐκἄνο, καὶ ἄνθι τῶ λέγεται αἰο/
 λέωμ ἕθει. τῆε ἢ τῶ δ'ουτέρεσ προσώπου δακτικῆε, καὶ τῶ ἰένιοτε προσά/
 πηοντεε τελικὸμ, ἐφέκἄσκηε πῶσεωε καὶ ἀριθμῶ τε καὶ γῶνε λέγομεν,
 οὕτσι, τυτυῖ, ὡσπερ ἄμέλει ἢ τῶε κατ' ἐπιπλοκῶ τῶ συνδέσιμ ἄρδρι/
 καῖε ἀντωνμίαιε. ὁ δὲ γὰρ φαμὲρ καὶ τδῖ. λέγεται δ' ἠγενηκῆ φη δ'ου
 περοπροσωπῶσκηε ἦν πρῶτοτύπων, καὶ σέω, καὶ σῆο, ἢ σῆδεμ, ἢ σεῦ.
 ὡσπερ ἄρα καπὶ τῶ πρώτου προσώπου, ἐμέο, καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμέθεν, ἢ
 ἐμεῦ, καὶ τῶε ἦν διαλέκτων διαφορῶε. τὸ μὲντι πρὶ τῶτων διορίσα/
 θαι οὐ τῆε παρῶσηε προθέσει οἰκῆορ.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

ΤΩμ ἢ προθέσεων, ἦ ἐμ, καὶ ἐνὶ εὐρηται ἐν τῶε ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιμ
 λεομένη. ἐνὶ μέντοι μεταθέσει τ' τόνου, οὐκ ἔτι πρόθεσιε, ἀλλ' εἰε
 ρηματικὸμ μεταβαίνει. ὡσπερ ἄμέλει καὶ ἦ παρῶ, παρῶ γὰρ ἀντὶ τῶ πα/
 ρεσι, καὶ ἐπὶ ἀντὶ τῶ ἐπεσιμ. ἦ ἢ δε, καὶ εε λέγεται ἀπικῶε. καὶ ἦ προῶ/
 ποτι, ἢ προτὶ δ'ωρικῶε. ἢ ἦ ὑπό, ὑπαί. καὶ ἦ ἀπό, ἀπαί.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Τῶμ ἢ ἐπιρρημάτων σχηματισμὸε ἀπὸ πάντων ἦν τῶ λόγου με/
 f 2 ρῶμ

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ὄδον, ἔνθα, ἐπέκονα, πέραμ, μεταξὺ, ἔνθεν, ὄδι, ἴνα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῶν, τότε, αὐθαί, τέως, ἠνίκα, ἔπατα. σήμερον, αὐριον, πάλιν, ἐνθὺς, ὑσερον, παραχρημα, δζαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δρασικῶς, θεωρητικῶς, τμήδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῖον. Παθητικῶς, πεποιημένως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πῶσχαν.

Συλλήβδω, ἀθρόως, ἀνδν, χωρίε, ἐφεξῆς, μίγδω, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κῆσδα. Ὀπλισμένως, ὑποδεμένως, περιεκτικῶς, σεφανοφόρως, λαφνοφόρως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχαμ.

Σκεπήεον ἢ βέλτιον τὰς διαφοράς.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Συνδεσμοὶ μὲρ συμπλεκτικοί, ἢ ἡμέρ, ἢ δέ, ἀτάς, αὐτάς, ἢ τί. Διαζυκτικοί, ἢ κὴ ἢέ. Αἰτιολογικοί, ἢ κὴ ὄφρα, ἔνεκα, οὐνεκα. Παραπληρωματικοί δέ, Ἐδ νῦ, ὅε κὴ νῶν λέγεται, Ἐθλῶ, ἄμ, ἄρ, κέμ. ἐναρτιωματικοί, Ἐδ ἔμπης, Ἐδ πλῆμ. καὶ πολλοὶ ἢ οἱ αὐτοὶ πολλασήμεως λέγονται, οἷον, ὁ μὲν ἄλλὰ, Ἐ συμπλεκτικῶς Ἐ συλλογιστικῶς. ὁ ἢ γέ, πᾶραπληρωματικῶς κὴ μφωτικῶς κὴ αἰτιολογικῶς. ὁ ἢ ἄμ πᾶραπληρωματικῶς κὴ συμπλεκτικῶς κὴ δωντικῶς. ὁ δέ ἢ διαζυκτικῶς, κὴ διαπωρητικῶς κὴ ἐπιλεκτικῶς κὴ ἀναρθετικῶς. ὁ ἢ Δὴ κὴ παραπληρωματικῶς, κὴ συλλογιστικῶς, κὴ πᾶραγραφικῶς. ὁ δέ περ καὶ ἐναντιωματικῶς, κὴ μαωτικῶς. ὁ δέ ὅα Ἐ αἰτιολογικῶς, Ἐ ἐπιβεβαίωτικῶς. ὁ δέ δέ Ἐ συμπλεκτικῶς, κὴ συλλογιστικῶς, κὴ πᾶραγραφικῶς. καὶ πᾶρα μὲν ἄν ὀκτώ τῶ λόγῳ μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσει τε Ἐ σχηματισμὸν συμμετρῶς εἰρηκόω, κὴ ἰκανῶς, ὡς ἐν δυντέρῳ εἰσαγωγῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΩΝ ΒΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΗΣ ΘΕΟ/

ΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ, ΕΝ ΒΑΣΙ

ΛΕΙΑ ΠΑΡ' ΙΩΑΝΝΗ ΦΡΩΒΕΝΙΩ. Α Φ Η

ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΕΝΙΑΥΤΩ

ΜΗΝΙ ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝΙ.

IO: FROBENIVS LECTORI S.

Theodori secundum ab Erasmo doctissime uersum, cum iam nostris typis excusus esset, cuidam ex amicis docto homini relegendū dedimus, qui compluscula amanuensis qui librū descripsit errata animaduertit. Subiēcimus autem hic id errorū omne, quo librum ipse tuum in germanam lectiōne restituere queas. Vale.

K. charta quarta, facie prima, uersu quinto, $\delta\mu\omicron\varsigma$, legat' $\delta\mu\omega\varsigma$.
 L. char. 2. fa. 1. uer. 15. $\xi\omega\zeta$ $\xi\omega\gamma\omicron\varsigma$, leg. $\xi\omega\epsilon$ $\xi\omega\gamma\omicron\varsigma$. Eadē char. fa. 1. uer. 16. $\pi\lambda\omega\epsilon$, $\pi\lambda\omega\omicron\varsigma$, leg. $\pi\lambda\omega\zeta$, $\pi\lambda\omega\omicron\varsigma$. M. char. 2. fa. 2. uer. 6. Sin in $\bar{\omega}\varsigma$ non purū, leg. Sin in $\bar{\nu}\omicron$ purū. Eadē char. uer. 25. in sibi respondentem mutam, leg. in sibi respondentem tenuem. M. char. 3. fa. 1. uer. 19. $\phi\theta\acute{\omicron}\iota\delta\epsilon\varsigma$, $\phi\theta\omicron\iota\varsigma$, tabes, tabes, $\phi\theta\acute{\omicron}\iota\delta\alpha\varsigma$, $\phi\theta\omicron\iota\varsigma$, has tabes. leg. $\phi\theta\acute{\omicron}\iota\delta\epsilon\varsigma$, $\phi\theta\omicron\iota\varsigma$, placētā, placētā, $\phi\theta\acute{\omicron}\iota\delta\epsilon\varsigma$, $\phi\theta\omicron\iota\varsigma$, has placentas. M. charta 4. fa. 1. uersu 25. accidentia explicatis, leg. accidentia explicatum. M. 4. fa. 1. uer. 27. $\epsilon\iota\phi\omega$, coquo & $\eta\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$, leg. $\epsilon\iota\phi\omega$, coquo & $\alpha\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$. N. 1. fa. 2. uer. 2. Quod si præsens dyssyllabū utrūq; habuerit in penultima ē uidelicet immutabili præcedente uel sequēte tñ ferè, leg. Qd' si p̄sens dyssyllabū, utcūq; habuerit in penultima ē uidelicet imutabili p̄cedēte uel sequēte tñ ferè ē. N. 4. fa. 1. uer. 24. $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\kappa\alpha$, leg. $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\kappa\alpha$. Eadē char. uer. 25. $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\mu\alpha\iota$, leg. $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\mu\alpha\iota$. O. 2. fa. 1. uersu. 5. $\epsilon\delta\omicron\sigma\alpha\rho$, leg. $\epsilon\delta\omicron\sigma\alpha\rho$. O. 2. fa. 2. uer. 16. in præterito p̄fecto, & secūdo indefinito, leg. in p̄terito imperfecto &c. O. 4. fa. 2. uer. 18. Quēadmodū in præteris imperfectis & indefinitis uerborū in $\bar{\omega}$ desinentiū, leg. Quēadmodū in primis & secundis indefinitis uerborū passiuorū. P. char. 3. fa. 1. uer. 13. , More Aeolico proferruntur

runtur in $\mu\bar{i}$, leg. More Aeolico proferuntur, $\mu\bar{i}$ uerso in $\bar{h}\mu$. P, char. 4. fa. 1. χ su 17. à futuri, leg. & futuri. Q, char. 1. fa. 2. uersu 11. penultimam utrunq; productam, legatur, penultimam utrunq; productam. Q, charta 3. facie 1. uersu 15. In praesenti & praeterito perfecto, leg. In praesenti & praeterito imperfecto. R, charta prima, facie 2. uersu 7. η τετυπῆα, leg. η τετυπῆα. R, charta 2. facie 2. uersu quarto., sed non etiam affirmationē, leg. sed nonnuncq; etiam affirmationem.

INDEX DVERNIONVM.

A	Indicatiuum	β ασιλικῶν
Theodori Gazæ	F	referuntur
insultant	Subiunctiuum	L
Grammaticæ	Subiunctiuum	In as desinentiâ
B	Infinitum	partim per x
De nomine	G	cæterum in
Exemplum	Optatiuum	M
$\tau\acute{\alpha}$ ἄλλω	Infinitum	Proprium
C	Imperatiuum	Item in ap.
Quarta forma	H	in penultima
κ αλλίων	De participio	N
Tempora	nominis	$\tau\acute{\upsilon}$ ψω uerberabo
D	Relatiuum	audiui
Indefinitum	I	ta, quæ respon.
Passiua	Theodori Gazæ	O
$\epsilon\acute{\alpha}$ ν $\tau\acute{\upsilon}$ πῆστον	tionem autem	pono $\tau\acute{\iota}$ θῆμι
E	Inflexio	Secunda rursus
Praeteritum	R	mutata in
Infinitum	neuolus	P
		positus

INDEX DVERNIONVM.

positus es.

τυφθείλω

formationes

Q

omnia

sic dictum

γινυμι, diui

R

assumpto

hic iugans

Composita

I

Beatus Rhenanus

θεοδώρου

διυικά

K

εβήμα

φιλητό

ξηματικό

L

δ παρατατικός

παθητικά

παθητικά

M

το πέμφατο

μέλλω β.

δ όρισικό

N

πακείμενο

μέλλω β.

τιδείμεθο

O

φωρητικά

πατατικός

πλήρω

P

δ τυπόμω

ή δέ αναφορική

σώθερι

a

θεοδώρου

έθνικό

ροξήδύτα

b

τινός ευχαρι

τάληκτα

φιλ δέ πρώτης

c

ζηαιρέσει

πίσω, έλπιδω

γραφο

d

μεία ποιήσα

ενεώρου

πλήρω όσο

e

ήδύ πακείμενου

ήδύ

τύποιδο

f

έχει

σώθερι

όθερ, ένθα

Q

Beatus Rhenanus

quit. Primo

cotidiani colloquij

R

meo loco sedens

scholam inuenio

circa quā horam

S

quando uis

dic ei, Sero

uel carenum

FINIS.

BEATVS RHE
NANVS SE
LESTADI
ENSIS,
LVCAE
EDENBER
GIO AVGV
STANO S. D.

Roximis superio
ribus diebus, cum
huc e Selestadio
reuolassem, The
odori Gramma
ticae institutionis
primum librum, ante mensis ali
quot, pauculis horis ferme totum
a me uersum, cōmodum in manus
receptā, ut illi Colophonē, iuxta
proverbiū, adderem, cum ex ami
cis quispiam bonarū studijs litera

Q rum

rum impense fauens, me reducem e patria salutaturus, in bibliothecam meam penetrauit, & post dictam salutem, ac habitos de rebus nostris ultro citroq; sermones, quid istuc libri est inquit (nam pagellas illas in manibus castigaturi es tenebam) Græci cuiuspiã ni fallor. Recte diuinasti inquam, Theodori illius est, unci suo sæculo Græcorũ decoris. Rem actam inquit ille mihi uideris agere, siquidem Theodori primum uertis. Qui isthuc inquam? Quandoquidẽ inquit ERASMVVS ille tuus, idem libri transtulit, & simul e sinu codicem expromit. Ego mi Luca q̄ fuerim ibi gauisus non facile dixerõ. Statimq; meæ tralatiunculæ spongiã obducens, libellum plane musteum adhuc, & ab ipsis (qd' aiunt) follibus ad nos profectum, aperio, lego, Erasmum uideo. Nusq; enim non sui similis Erasmus, hoc est, ubiq; doctus, diligens, acutus. Et qui in maximis ubiq; primas tenet, in minimis certe posterioreis non tulerit. Porro cum Ioannes Frobenius Louaniẽse exemplar suis typis esset imitaturus hoc familiaris colloquiĩ συγγραμμάτων adijciendum putauĩ, quo tibi qui nuper Græcari cœpisti, & tyrunculis quibusq; Græcanicæ literaturæ studiosis gratificarer. Nam tale quĩpiam a me nuper exigere uisus es cum istac iter facerem, nimirum quo possis cum socio studiorum tuorum Barptolemæo Villingiacensi de rebus familiarib⁹ græce colloqui. Id quod hic libellus te nonnihil edocebit, iam olim a studioso quopiam Græce ac Latine mediocriter callente e dictionarijs non infeliciter omnino concinnatus. Atq; ut rem intelligas, is, quisquis fuit, opusculum consarcinauit tribus distinctum libris ceu præfatijuncula, quæ huic libello præponi solet, rectius in operis frontispicio collocanda, testatum reliquit.

quit, Primo uocabula complexus iuxta capita rerum instar Iulij Pollucis, hunc in modum, $\sigma\iota\omega\nu\ \delta\nu\acute{o}\mu\alpha\tau\alpha$, hoc est, Deorū nomina. $\pi\epsilon\rho\iota\ \tau\omega\nu\ \epsilon\pi\ \tau\omega\ \acute{\alpha}\delta\eta$, hoc est, De hijs quæ apud inferos. $\pi\epsilon\rho\iota\ \theta\epsilon\omicron\sigma\epsilon\beta\epsilon\iota\alpha\varsigma$, hoc est, de religione. $\pi\epsilon\rho\iota\ \nu\alpha\omega\nu\ \iota\epsilon\rho\omega\nu$, hoc est, de ædibus sacris, & sic deinceps. qui liber etiamnum extat, utinam tam doctus, quæ certe posset esse studiosis omnibus utilis, si foret castigatus. Secūdo dictiones iuxta seriem elementariam digessit. Tertio uocabulorum usum docet, orationem ex illis contexens, quem nunc in publicum damus. Nolim tamen hijs te nugis diutius immorari, sed ex optimis autoribus Luciano, Demosthene, Aristophane, mox Græcam linguam purissimam imbibere. Neq; enim ubiq; perinde noster hic atticissat. Quapropter cum hæc lecturus es, iudicio uelim utaris. Porro caue quicquid græce scriptum in manus tuas inciderit, alba (quod aiunt) amussi statim amplectaris. quando, malum, apud Græcos non secus ac apud nos, olim barbaries inualuit, ac tum pessime cū literis agi cœpit, postq; fratres illis manus sunt admo-

liti. Ioanni Gallinario Parocho Brisacensi uiro comitate, literis, integritate nemini secundo, nec non Barptolemæo Villingiacensi amico candidissimo, Theseo tuo, plurimam ex me salutē

dicas. Bene Vale mi

Luca. Basileæ.

Nonis

Nouembribus. Anno a

Christo nato. M. D. XVI.

Apparet hunc prologum, operis frontis quod tribus constabat libellis, qui bus de Rhe nanus in proxima præfatiuncula cōmēminit, non huic postremo modo, fuisse ab autore præfixum.

ΤΗΝ ἀγαθὴν τύχην καὶ εὐτυχῶς. Ἐπειδὴ ὄρω πολλοὺς ἐπίθυμοῦντας ξωμαῖσι διαλέγεσθαι καὶ ἑλληνῖσι, μήτε εὐχερῶς δάσασθαι, διὰ τὴν δυσχέρεαν καὶ πολυπλήθεαν τῶν ξημάτων, τῇ ἐμῇ κακοπαθείᾳ καὶ φιλοπονίᾳ οὐκ ἐφεισάμην τοῦ μὴ ποιῆσαι ὅπως ἐν τρισὶ βιβλίοις ἐξημνημάτων πάντα τὰ ξήματα συγγράψαι. πολλοὺς γὰρ ὄρω ἐπικεχαρηκότας, οὐ κατὰ τὴν ἀξίαν καθῶς αὐτὸ πρᾶγμα αἰτεῖ, ἀλλὰ τῆς ἰδίᾳς ἐπιθυμίας καὶ γυμνασίας ἕνεκα. οὕτως κενὴν καύχησιν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀπίνεγκαν μέχρι τοῦ ἑξῆτος. εἴη αἰτίαν οὐ τολμῶ πλείονας λόγους ποιῆσαι, ἀλλὰ βούλομαι ἅπασιν φανερόν ποιῆσαι μηδένα βέλτιον, μήτε ἀκριβέστερον, πλὴν ἐμοῦ ἐν τρισὶ βιβλίοις ἀσυνέγραφα. Ὡς πρῶτον ἔσαι τῆς ἡμετέρας ἐξημνίας ἐν τούτῳ μὲν τῶν βιβλίων πλείονα ξήματα κατὰ τάξιν τῶν διαφορῶν πραγμάτων συνέταξα. ἐν τῶν δευτέρῳ δὲ πάντα τὰ ξήματα συνέγραφα κατὰ τάξιν σοικείων ἀπὸ τοῦ πρώτου γράμματος μέχρι τοῦ τελευταίου γράμ

ματος.

C O T T I D I A N I C O L
L O Q V I I L I B E L L V S .

mit gudem glucke und saligher gen
Vn bona fortuna & feliciter. Quoniam

Respondet
uersus uer/
sui, dictio/
ni dictio.

uideo multos cupientes latine lo /
qui & græce, neq; facile posse
propter difficultatē & multitudinē uer-
borum, meo labore & industria non

peperi, quo minus facerem, ut in tribus libris
interpretamentorum omnia uerba conscriberem.
Multos enim uideo conatos non pro dignitate
sicut ipsa res postulat, sed suæ
cupiditatis & exercitationis gratia. Sic inanem
gloriam a primo abstulerunt usq; ad extremum.
Propter quam causam non sustineo plura uerba facere,
sed uolo omnibus palam facere, neminem
melius, neq; exquisitius, q̄ me, in
tribus libris quos conscripsi. Quorum primus erit
nostræ interpretationis, in isto quidem
libro plura uerba secundum ordinem diuersarum
rerum constitui. In secundo autem omnia
uerba conscripsi secundum ordinem elementorum, a
prima litera usq; ad nouissimam lit-

Q 3 teram.

Hoc uidet
huius libelli
procemio /
lum, a supe-
riori praf-
tione, quae
tribus libris
communis
est, se iun-
gendum.

ματος. κῦρ δὲ ἄρχομαι γράφαμ. ἐπειδὴ
νηπίοις παυσίμ ἄρχομένοις παιδένεθαι, ἀναγκάτ-
αμ ἑώρουμ ἀκρόασμ ἐρμηνυμάτων ὁμιλίας
καθημερινῆς, δὲ ἥς εὐχερέστερον ζωμαῖσι
ἡσὶ ἑλληναςὶ προσβιβαδῶσι. τοῦτου ἔνεκεμ διὰ
βραχέωμ περὶ ὁμιλίας καθημερινῆς σωέγραφα
ἃ ὑποτεταγμένα εἰσὶ.

ρὸ τοῦ ὄρθρου ἐξηγηόησα θῆ ὕπνου, ἀνέστημ
ἐκ τῆς κλίνης, ἐκάθισα, ἔλαβον ὑποδεσμίας,
σανδάλια ὑπεδυσάμην. ἤτησα ὕδωρ εἰς ὄψιμ
νίπτομαι πρῶτον τὰς χεῖρας εἶτα τὴν ὄψιμ ἔπιφα-
μην, ἀπέμαξα, ἀπέθηκα τὴν μίτραμ. ἔλαβον
χιτῶνα πρὸς τὸ σῶμα. περιεζωσάμην. ἤλαφα
τὴν κεφαλὴμ μου ἡσὶ ἐκτένισα. ἐποίησα περὶ τὴν
τράχηλον ἀναβόλαιον. ἐνεδυσάμην ἐπενδύτημ
λευκὴν, ἐπάνω ἐνδύομαι φαινώλην. προῆλθον ἐκ
τοῦ κοιτῶνος σὺν τῷ παιδαγωγῷ, ἡσὶ σὺν τῇ τροφῷ
ἀσπάζεσθαι τὸν πατέρα ἡσὶ τὴν μητέρα. ἀμφοτέρους ἤσα /
σάμην ἡσὶ κατεφίλησα. ἡσὶ οὕτως κατῆλθον ἐκ
τοῦ οἴκου. ἀπέρχομαι εἰς τὴν σχολήν. εἰσῆλθον.
εἶπομ. χαῖρε καθηγητά. ἡσὶ αὐτὸς με κατεφί-
λησε ἡσὶ ἀντηκώσασατο. ἐπιδίδωσί μοι ὁ παῖς
ὁ ἐμὸς πινακίδας, δῆκῆν, γραφεῖον. ἐξάγω γραφίδα.

τῷ ἐμῷ

COTTIDIANI COLLOQ VII LIBELLVS.

teram. Nunc igitur incipiam scribere, quoniam
 paruulis pueris incipientibus erudiri, necessari-
 am uidebam auditionem interpretamentorum sermonis
 cottidiani, per quem facilius latine
 & graece loqui instruantur. huius rei gratia
 paucis de sermone cottidiano conscripsi,
 quae subiecta sunt.

in de dage byn ick ent waerhet van slappe, bin vopgestad
 Nte lucem euigilaui de somno, surrexi
van bedd, heb geseten, heb angenomen de sacken,
 de lecto. sedi. accepi socculos,
de hoefers, heb my soken angenomen, heb gelyssicht waert ten aengesicht.
 caligas, calciaui me. poposci aqua ad facie
ick waerheit in iest de hande, dar is dat aengesicht, heb gewasschen
 lauo primo manus, deinde facie. la

heb gesiegt, heb afgelacht de huue, heb angenomen
 ui. exteri. deposui mitram. Accepi
den roek ten byne heb my geseet heb gesalbt
 tunicam ad corpus, praecinxi me. unxi
my hueste vnd gekennet heb vome den hals
 caput meum & pectinaui. feci circa
geden den muest ick doe my an ouer den anderen
 collum pallam. Indui me super aliam
vatten dar baten doe ick an den waer matel. Ick trede her fur va d
 albam, supra induo penulam. processi de
slaykamer mit den kinder myst vnd mit d' anen
 cubiculo cum paedagogo & cum nutrice
te groeten vad' vnd moder ych heb se beyde gegroet
 salutare patrem & matrem. ambos salu-
vnd heb gekusst vnd bin so afgelogen van
 tau & deosculatus sum. & sic descendi de
huse Ick vander ter sgholen bin gegang in
 domo. proficiscor ad scholam, introiui.
heb gesproken
 dixi. Salue magister, & ipse me deoscula-
 tus est. & resalutauit. tradit mihi puer
 meus tabellas, thecam, stilum, produco graphium

meo loco

τῷ ἐμῷ τόπῳ καθήμενος, λιάνω, περιγράφω πρὸς
 τὸν ὑπογραμμὸν. γραφάς δὲ δακνύω τῷ διδασκάλῳ.
 ἐδιώρθωσα, ἐχάραξα. κελύφ με ἀναγινώσκω. κε-
 λυθεὶς, ἄλλω δέδωκα. ἐμάνθανον ἐρμηνεύματα.
 ἀπέδωκα. ἀλλ' ἐυθέως ὑπαγόρευέ μοι. ὑπηγόρευέ
 μοι. Συμμαθητῆς, καὶ σύ φησιν, εἶπον αὐτῷ. ἀπόδος
 πρῶτον. καὶ εἶπερ ἐμοί, οὐκ ἴδες ὅτε ἀπέδιδω πρότερόν
 σου. καὶ εἶπερ ψεύδῃ. οὐκ ἀπέδωκας. οὐ ψεύδομαι. εἰ
 ἀληθῆ λέγεις. ἀναδίδωμι. ἐν τούτοις κελεύσαντος
 τοῦ καθηγητοῦ, ἐγείρονται οἱ μικροὶ πρὸς τὰ σοίχῃα.
 καὶ τὰς συλλαβὰς κατέλεξεν αὐτοῖς εἰς τῶν μαζόνων.
 ἄλλοι πρὸς τὸν ὑποδιδασκῆν τάξιν ἀποδιδώσασιν,
 ὀνόματα γράφουσι, σοίχους ἐγράψαν καὶ ἐγὼ ἐν
 τῇ πρώτῃ τάξει ἄμιλλαν ἐξέβαλον. ἑπτα ὡς
 ἐκαδίσταμεν διέρχομαι ὑπομνήματα, γλώσσας,
 τέχνην. φωνηθεὶς πρὸς ἀνάγνωσιν, ἀκούω ἐξή-
 γησιν, διάνοιαν, πρόσωπα. ἑπερωτηθεὶς τέχνην,
 ἀπεκρίθην, πρὸς τίνα λέγεις, τί μέρος λόγου, ἐκλι-
 να γένη ὀνομάτων, ἐμέρισσα σοίχον. ὡς δὲ πάντα
 ἐπράξαμεν ἀπέλυσα εἰς ἄρισον, ἀπολυθεὶς δὲ
 ἐπανέρχομαι εἰς τὸν οἶκον. ἀλλάσω. λαμβάνω
 ἄριστον καθαρόν, ἐλαίαν, τυρόν, ἰσχάδας, κάρνα. πίνω
 ὕδωρ ψυχρόν. ἠριστικῶς ἐπανέρχομαι πάλιν εἰς τὴν

χολήν

COTTIDIAN. COLLOQ. LIBELLVS.

meo loco sedens, deleo, describo ad
 exemplar. ut scripsi autem, ostendo magistro,
 emendauit, induxit, iubet me legere. ius-
 sus alij dedi, ediscebam interpreta-
 reddidi. Sed statim dicta mihi. dictauit
 mihi, condiscipulus, & tu inquit. dixi ei, redde
 primum. Et dixit mihi, non uidisti cum redderem prius
 te. & dixit, mentiris, non reddidisti. non mentior. si
 uera dicis. dicto. Inter hæc, iubente
 magistro, surgunt pusilli ad elementa.
 & syllabas dinumerauit eis unus ex maioribus.
 Alij ad subdoctorem ordine reddunt
 nomina, scribunt uersus, scripserunt. & ego in
 primo ordine dictatum accepi. Deinde ubi
 sedimus, pertranso commentaria, linguas,
 artem. uocatus ad lectionem, audio expo-
 sitionem, sensus, personas. Interrogatus artem
 respondi, ad quem dicis? quæ pars orationis? decli-
 nauit genera nominū, partitus sum uersum. Ut autē hæc
 egimus, dimisit ad prandium, dimissus uero
 redeo domum. muto. Accipio
 panem candidum, oleas, caseum, caricas, nuces. Bibo
 aquam frigidam. pransus reuertor iterum ad
 R scholam,

induxit .i.
 notauit.

Χολήν, εὐρίσκω καθηκτικὴν ἐπαναγινώσκοντα.

ἢ εἴπειμ, ἄρξαοθε ἀπ' ἀρχῆς.

ΗΤΗΣΑ ὕδωρ εἰς ὄψιν, νίπσομαι πρῶτον τὰς
 χεῖρας. εἶτα τὴν ὄψιν ἐν ψάμμῳ. ἀπέμαξα.
 ἀπέθνηκα λυθικὴν φαινώλην. προῦλθον ἐκ τοῦ κοι-
 τῶνος σὺν τῷ παιδαγωγῷ ἀπάσασθαι τὴν πατέρα
 ἢ τὴν μητέρα. ἀμφοτέρους ἠπάσάμην ἢ κατεφίλησα
 ἢ οὕτως κατέλθον ἐκ τοῦ οἴκου. ἀπέρχομαι ἀπά-
 σασθαι πάντας τοὺς φίλους. ἢ ὁ δειπῶντες
 προσερχόμενος ἠπήντησε τῷ φίλῳ αὐτοῦ, ἢ εἴπειμ
 χαίρεις γὰρ, ἢ ἐκράτησεμ αὐτὸν. ἢ ἀνηπαῶσα-
 το αὐτὸν, λέγωμ. ἔσι σέ ἰδῆμ. τί πράττεις; πάντα ὀρθῶς.
 πῶς ἔχεις, συχαίρω σοι οὕτως ὡς ἐμοί. κρι-
 τήριον πρὸς τίνα; πρὸς τὴν ταμείαν. οὐκ ἐκῆ
 ἀλλὰ ποῦ; πρὸς τὴν ἀνθύπατον. οὐδ' ἐκῆ. ἀλλὰ
 πρὸς τοὺς ἄρχοντας ὅς ὑπογραφεὶς τοῦ δῖέποντος
 τὴν ἐπαρχίαν. ποταπὸν δέ ὄσι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;
 οὐπάνυ μέγα, ἔσι γὰρ χρημάτων ἰσόλομ εἶδης.
 εἰ χολάζεις, παρῆδρθυσον ἡμῖν; οἱ κριταὶ γὰρ ἡμέ-
 ραν ἡμῖν ἔδωκαν τὴν σήμερον. ἀπόφασις εἰρη-
 μένκ. διὸ βούλομαι σοῦ παρόντος περὶ τῆς δίκης σὺν
 τοῖς συνηγόροις σκέψασθαι. παρέλαβεις; παρέλαβον.
 τίνας; τοὺς σοὺς φίλους. καλῶς ἐποίησας, σωέταξας;

περὶ

ſcholam , inuenio magiſtrum prælegentem
& dixit , incipite ab initio.

POPOSCI aquam ad faciem. lauo primo
manus . deinde faciem . laui . exteſi.
depoſui albam penulam . proceſſi de cu-
biculo cum pædagoſo ſalutare patrem
& matrem. Ambos ſalutaui & deoſculatus ſum.
& ſic deſcendi de domo : Eo ſa-
lutare omnes amicos . Et dominus
procedens , obuiauſit amico ſuo , & dixit .
Salue Caiæ . & tenuit eum & reſaluta-
uit eum, dicens. Eſt te uidere , quid agis? Omnia recte.
Quomodo habes? Gratulor tibi ſicut mihi, Iu-
diciũ, ad quem? ad queſtorem? non ibi.
Sed ubi? ad proconſulem? nec ibi , ſed
ad magiſtratus ex ſubſcriptione præſidis
provinciae. Quale autem eſt ipſum negocium?
non ualde magnum, eſt enim pecuniarũ, ut totum ſcias.
Si uacat tibi , adeſto nobis . Iudices enim di-
em nobis dederunt hodiernum. Sententia di-
cta. Quare uolo te præſente de cauſa cum
aduocatis tractare . Adhibuiſti? adhibui.
quosnam? tuos amicos . Bene feciſti. Conſtituiſti?

R 2 circa

περὶ ποῖον ὄραμ; ἐν ποίῳ τόπῳ; ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἐν
 τῇ σοφίᾳ, ἐγγύς τῆς σοφίας τῆς νίκης. μετ' ὀλίγον ἔκθ
 ἔρχομαι. ἀλλὰ παρακαλῶ ἐν νῶ ἔχθες. ἀμέρι-
 μνος ἔσο. ἐμοὶ μελήσει. ἄγωμεν ἡμεῖς πρὸς τὸν τρα-
 πιζήτην, λάβωμεν παρ' αὐτοῦ δηνάρια ἑκατὸν. δῶμεν
 δικολόγῳ τιμικῶ καὶ τοῖς σωκγόροις, καὶ τῷ νομικῶ,
 ἵνα ἀπουδαϊότερον ἐκδικήσωσιν ἡμᾶς. οὗτος δὲ
 λάβε παρ' αὐτοῦ τὸ κέρμα καὶ ἀκολούθη καθὼς σπε-
 ταξάμεθα. πάρεσι γάϊος. σωμαλέσωμεν
 αὐτὸν εἰς τὴν συμβουλήν. ἐνθάδε ἔχομεν τὰ ἀσ-
 φαλίσματα. παρήγαλας αὐτῶ; παρήγαλα,
 ἔμαρτυροποίησας; ἔμαρτυροποίησα. ἔτοιμος
 ἔσο. ἔτοιμος εἰμί. καὶ ὁ ἀντίδικος ἐντύχησιν ἐθέλει.
 σιώπησον. σιωπῶ. σιωπήν ἔχετε. ἀκούσωμεν
 τὴν ἀπόφασιν. ἤκουσας ὅτι ἐνίκησαμεν. γάϊε κύριε
 τί ἐπιτάσας. μήτι ἔχθες χρήματα εὐχεροῦντα,
 τί χρῆσθαι ἔχθες δανείσασθαι; εἰ ἔχθες, χρῆσον
 μοὶ πέντε δηνάρια. καὶ μὴ ἔχθες ὕβενδ' ἢ ποτε
 θῆξεν πλῆσω ἄν. ἐνέχουσον θέλεις; μὴ γένοιτο. χερο-
 γράφου μοι, σὲ εἰληφέναι. ποίοις τόκοις. οἷς
 θέλεις. ἐχερογράφουσα. χαριτάς σοι ὁμολογῶ,
 σφραγίσσον. ἐσφράγισα. ἀριθμῶ. δο-
 κίμασον. ἐδοκίμασα. καθὼς ἔλαβες δοκίμομ

ἀπόδος

circa quam horam? In quo loco? In foro. in
porticu iuxta porticum uictoriae. paulopost illuc
uenio. Sed rogo in mente habeas. Secu-
rus esto. mihi curæ erit, eamus nos ad nummu-
larium. capiamus ab eo denarios centum, demus
causidico honorario & aduocatis & iurisperito,
ut studiosius defendant nos. Iste est.

Accipe ab eo nummos & sequere, sicut con-
stituimus. adest Caius. conuocemus
ipsum ad consilium. hic habemus in-
strumenta. denunciaſti ei? denunciaui
testatus es? testatus sum. Paratus
esto, paratus sum. & aduersarius interpellare uult.

Tace. taceo. silentium habete, audiamus
sententiam. audiuiſti quia uicimus Caie domine.
Quid imperas? Nunquid habes pecunias opportunas?
Quid opus habes mutuari? Si habes, commoda
mihi quinque sestertia. Et si non habuiſsem undecunq;
expleuiſsem. pignus uis? Absit. Ca-
ue mihi, te accepisse. quibus uſuris? quibus
uis. Cui. Gratias tibi ago.

Signa. signaui. Numero. pro-
ba. probaui. Sicut accepisti, probum

R 3 redde,

ἀπόδος, αὐτό σοι ἀποδώσω καὶ ἱκανοποιήσω.
 καλὴ ἡμέρα. ἦλθες; ἦλθον. ἔλαβες; ἔδωκας
 αὐτῷ; ἔδωκα. μήτινος χρεῖαν ἔχας; σὲ ὑγιαίνει.
 εἰ μὲν δέλας ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ. ποῦ; πρὸς φίλον τῶν
 ἡμέτερον λύκιον, ἐπισκεψόμεθα αὐτὸν. τί γὰρ
 ἔχας; ἀρρώστῃ. ἀπὸ πότε. ἔξ ὀλίγων ἡμερῶν ἐνέ-
 πεσεμ. ποῦ μένει; οὐ μακρὰν. περιπάτει. αὐτὴ ἔστιν
 νομίζω ἡ οἰκία. αὐτὴ ὄζειν. ἰδοὺ ὁ θυρωρὸς, ἐρώτησον
 αὐτὸν εἰ διατάμεθα εἰσελθεῖν καὶ ἰδεῖν τὸν κύριον αὐτοῦ.
 κἀκεῖνος εἶπεμ. τίνα ζητεῖτε; τὸν διαπότην σου. περὶ
 τῆς ὑγείας αὐτοῦ ἐκλυθάμεμ. ἀνάβατε. πόσας κλί-
 μακας; δύο. εἰς τὰ δεξιὰ κρούσατε, εἰμέντοιγε ἦλθεμ.
 προελκλύθει γὰρ. κρούσωμεμ. ἴδε τίς ὄζειν. χαίρετε
 πάντες. τὸν κύριόν σου θέλωμεμ ἐπισκέψασθαι. γρη-
 γορῃ; μήνυσόν μοι. κἀκεῖνος εἶπεμ. οὐκ ὄζειν ὧδε.
 τί λαλεῖς; ἀλλὰ ποῦ ὄζειν; ἐκεῖ κατέβη εἰς τὸν διαφνώ-
 να διακινήσαι. συχαίρομεμ αὐτῷ. ὅταν ἔλθῃ, εἰπέ
 αὐτῷ, ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν χαίροντας ἐκλυθέναι
 περὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, ὅτι πάντα ὀρθῶς ἔχας. οὕτως
 ποιήσω. σὺ ποῦ ὑπάγας, εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ
 τί ἐπεζήτησας; ἄρ σοι ἠδὲ ὄζει, σήμερον παρ' ἐμοὶ ἀρ-
 σκον χρυσίμως. οἶνω καλῶ οἰκιακῶ χρωμέθα.
 οὕτω γενέσθω. ἐμ ὥρα οὐμ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς.

redde . id tibi reddidero & satisfaciam .
 Bona dies . Venisti & ueni . accepisti & dedisti
 ei & dedi . Num aliquid opus habes & te ualere .
 Si uis ueni mecum . quo & ad amicum
 nostrum Lucium . Visitemus eum . Quid enim
 habet & ægrotat . ex quo & a paucis diebus inci-
 dit . ubi manet & Non longe . ambula . hæc est
 arbitror domus . hæc est . Ecce ianitor . Interroga
 eum si possimus ingredi & uidere dominum eius .
 Et ille dixit . quem quæritis & dominum tuum . Pro
 sanitate ipsius aduenimus . Ascendite . quot sca-
 las & duas . ad dexteram pulsate . si tamen uenit .
 processerat enim . pulsemus . uide quis sit . Saluete
 omnes . Dominum tuum uolumus uisitare . ui-
 gilat & Nuncia mihi . Et ille dixit . Non est hic .
 quid loqueris & Sed ubi est & Illic . descendit ad lau-
 retum . deambulare . Gratulamur ei . Cum uenerit . dicito
 illi . nos ad ipsum gratulantes aduenisse
 pro sanitate eius . quia omnia recte habent . Ita
 faciam . Tu quo uadis & In domum festino . qua-
 re inquisisti & Si tibi suaue est . hodie apud me pran-
 de frugaliter uino bono domestico utamur .
 Ita fiat . Temporarius itaq; ueni ad nos .

quando

ὅθ' ὅτε θέλεις, πέμψοι πρὸς ἡμᾶς. ἐν τῇ οἰκίᾳ
 εἰμί. οὕτω γενέσθω ἡμῖν. σὺ παιδάριον ἀκολουθήσομαι,
 εἰς τὸ κρεοπωλεῖον, τίποτε ἀγοράσωμεν εἰς
 ἄριστον. ἐπερώτησον πόσους ἰχθύας, δηναρῖων
 δέκα. σὺ παιδάριον ὑπάγε εἰς τὴν οἰκίαν ἵνα
 διωκθῶμεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ λαχανοπωλεῖον, καὶ ἀγο-
 ράσαι λάχανα, ἅπεις ἀναγκᾶί εἰσιν, καὶ ὀπόρως
 συνκάμινα. σῦκα. μήλα περσικά, ἀπίους, τρικόκ-
 κια. ἰδοὺ ἔχεις πάντα ἃ ἠγοράσαμεν. ὑπάγε εἰς τὴν
 οἰκίαν, καλεσάτω τις τὸν μάγαρον. ποῦ ὄξιν; ἄνω
 ἀνήλθην. καὶ τί θέλεις; καταβάτω ὧδε. ἄρον, ὄψισον
 ἐπιμελῶς τὰ προσφάγια. ἄρτυσις καλὴ γενέσθω.
 ἐνέγκε τὴν κλαδὰ καὶ λίχνους, γάρσον πρῶτον καὶ δεύτερον, ὄξος
 δριμύ, γλεῦκος, οἶνον λευκόν καὶ μέλινα, παλαιόν, ξύλα ξηρά,
 ἀνδρακας, ἀνδρακίαν, ἀξίνην, σκένκ, λωπάδα, χύτραν, λέβητα,
 ἐχάρακον, πῶμα, θύαμ. σὺ ἡ παιδάριον ὑπάγε πρὸς τὸ γάριον καὶ εἰπέ αὐτῷ.
 ἔλθε ἐκῆθεμ. λουσώμεθα. ὑπάγε, τρέχε ταχέως, ποίκοσον. ἐγένου πρὸς
 αὐτὸν; ἐγενόμην. ὅπου ἦν; εἰς τὴν οἰκίαν ἐκάθητο. καὶ τί
 ἐποίησεν; ἐφιλολόγησεν. καὶ τί εἶπερ. ἐκδέχομεν ἔρχοντα. καὶ
 ἀκολουθῶ. ὑπάγε πάλιν καὶ εἰπέ αὐτῷ, πάντες ὧδε εἰσὶν. σὺ
 αὐτῷ ἔλθε. ὑμεῖς τέως σώθετε ἐπιμελῶς τὰ ὑάλινα καὶ τὰ
 χαλκώματα, ὕδωρ, καὶ ξίψατε ἔξω. θέλω ἰδεῖν, ὡς οἱ νεανίσκοι.
 ἦδ' ἡ ἔσθωσα. πάντα ἔτοιμα εἰσὶν. οὐδέπω ἦλθεν. ἀπελθε.

εἰπέ αὐτῷ,

quando uis, mitte ad nos. In domo
 sum. Sic fiat nobis. Tu puer sequere
 me ad macellum. aliquid emanus ad
 prandium. Interroga, quot pisces. denariorum
 decem. Tu puer perge in domum, ut
 possimus ire ad olitorium, & eme/
 re olera, quæ necessaria sunt, & poma,
 mora, ficus, mala, persica, pira, tube-
 res. Ecce habes omnia quæ emimus, uade in
 domum. uocet aliquis coquum, ubi est? Sursum
 ascendit, & quid uult, descendat huc. Tolle, coque
 diligenter pulmenta. conditura bona fiat.
 affer clauem & lucernas, liquamē primū & secundū, acetū
 acre, mustum, uinū album & nigrū uetustum, ligna sicca,
 carbones, prunā, securem, uasa, patinā, ollam, lebetem,
 craticulā, opculū, mortariū. Tu uero puer uade ad Caiū & dic ei.
 Veni inde, lauemus. Vade curre uelociter. fac. Fuisti apud
 eum. fui, ubi erat? In domo, sedebat. Et quid
 faciebat? studebat. Et quid dixit? Expecta me uenientē, &
 sequor. uade rursus & dic ei. Omnes hic sunt. Cum
 eo ueni. uos interim componite diligenter uitrea uasa,
 ærea, aquā, & p̄ijcite foras. uolo uiderē quēadmodū iuue-
 nes. iam strauī. omnia parata sunt. Neq; dum uenit, uade

S dicei,

εἶπε αὐτῷ, ὁφείη μᾶς ποιῆς ἀριστῆσαι. ἰδοὺ ἦλθε, σωάντησόν
 αὐτῷ, παρακάλεσον αὐτὸν, τί ἔξω ἐσῆκας; κατάγετε σά-
 βανα εἰς τὸ βαλανεῖον, ξύσραμ, προσόψιον, ποδευμάγιον, λήι
 κυθον. προάγετε. λάβετε τὸν τόπον. ποῦ κελύετε; εἰς τὸ δημό-
 σιον ἢ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ; ὅπου κελύετε. ὅτε ὑπάγομερ
 διηγήσομαι σοι. ἐγείρου, ἄγωμερ, μήτι δέλεας ἐλθεῖν εἰς
 ἀπόπατον; καλῶς με ὑπέμνησας. ἡ κοιλία με
 ἐπάγει. ἄγωμερ λοιπὸν. ἐκδυσὸν με, ὑπόδησόν με. σώσεις
 τὰ ἱμάτια. περίβαλε. τήρει καλῶς, μὴ νύαζε διὰ
 τοὺς κλέπτας. ἄρπασον ἡμῖν σφαῖραν. γυμνασθῶμαι
 δέλω ἐν τῷ κρηώματι. δεῦρο. παλαίσωμεν διὰ χρόνου,
 μιᾶ ἡμέρας. οὐκ οἶδα. οὐδὲ δάωμαι. πάλαι γὰρ πέπανμαθ
 τοῦ παλαίην. ὅμως περᾶζω εἰ δάωμαι. ἐλαφρῶς κενο-
 πίακα. ἀλαφομ. ἤλαφα. ἀλείφομαι. τρίφομ. ἰδρῆς; ἰδρῶ,
 ἐκλέλυμαι. κατάβα. ἔξελθε λοιπὸν. βάλλε σεαυτὸν εἰς
 τὴν κολυμβήθραν ὑπάθριον. κολύμβησον. ἐκολύμβησα.
 περιέχει σεαυτὸν. περιέχειον. ἀνέλαβον. ἐπίδες ξύσραμ, περι-
 κατάμαξόν με, κατάμαξόν μοι κεφαλὴν ἠχὴ τοὺς πόδας.
 δὲ σαρδάλια, ὑπόδησόν με. ἐπίδες ἐπικάρσιον. κα-
 λῶς ἐλούσω. καλῶς σοι ἔσω. ὅτε ὦδε θρόνους, δίφρους
 βᾶθρον, δίδεθρον, προσκεφάλαιον. καθέζου. κάθημαι. τί
 ἐσῆκας; πλύνον ποτήριον ὕδατι διεμῶ. συγκέρασον.
 πάνυ γὰρ διψῶ. κέρασον πᾶσι. τίς, τί δέλει. ἢ ἀρτυτὸν,

ἢ κερηνδον

dic ei, Sero nos facis prandere. Ecce uenit, occurre
 ei. Roga ipsum, quid foris stas? Affer fa-
 bana ad balneum, strigilem, facialem, pedalem, ampul-
 lam. Procedite, capite locum, ubi iubes? in publi-
 co an in priuato. ubi iubetis. quando uadimus
 narrabo tibi. Surge eamus. Nunquid uis uenire ad
 secessum? Bene me admonuisti. uenter me
 stimulat. Eamus. Iam exue me, Calcea me. Compone
 indumenta. cooperi. serua bene, ne dormita propter
 fures. Rape nobis pilam. Exerceri
 uolo in ceromate. ueni luctemur per tempus,
 uno momēto. nescio, neq; possum, iandudum em̄ destiti
 luctari. tamen tento si possum, leuiter fatiga-
 tus sum. unge. unxi. ungam me. frica. sudas? sudo.
 deficio. descende. exi iam. Mitte teipsum in
 piscinam subdialem. Nata. nataui.
 perfunde teipsum. perfudi. resumpsi. porrige strigilē, abster-
 ge me. Terge mihi caput & pedes.
 da caligas. Calcea me. adijce amiculum. be-
 ne lauisti. bene tibi sit. date huc sedes, fellas,
 scamnum, bifellium, ceruical. sede. sedeo. Quid
 stas? laua calicem aqua calida. misce,
 ualde em̄ sitio. misce omnibus. quis, quid uult, uel cōditū,
 S 2 uel carenum?

ἢ καρκνὸν, αὐτὸ ἐκίνω κέρασον. σὺ τί θέλεις; πλώωμ
 ποτήριον, κέρασόν μοι δευμὸν. μὴ ζεσὸν μῆτε χλιάρῳ
 ἀλλὰ συγκέρασον. βάλλε νεαρὸν. πρόσθετες ἀκρατον. τί σή-
 κετε, καθέζεσθε. ἐὰν θέλετε ἀναπέσωμεν. ποῦ κελύεας;
 ἐν πρώτῳ τόπῳ ἀνάπεσον. δὸς μοὶ γένεσθαι μαλαχὰς
 ζεσὰς. ἐπίδος μοὶ χειρομάγιον. κομίσασθε. ἴδε εἰ ἔχεις πε-
 περάτον. ἐπίβαπτε. χρῶμαι. χρῶ. δὸς συκωτὴν τρυ-
 φερὸν, κίκλας, γαλίκρεας, δρυδακας. εἶς δὲ ὑμῶν ἄσ-
 τον κλάσῃ. κλάσον ψωμούς. δειπνήσατε. πάντως
 ἐκένος ἄξιός ἐστι παρῆμμίτῃ δειπῆσαι. δὸς ταρίχιον,
 τριχίους, λόβια, ὄρμηνον μετὰ γάρου, γογγυλωτὸν, ὄρνι-
 ὄπῃν, φιλιπλῦρα διὰ ζωμὸν, τεμάχια, δέλφακα
 ὀπῆν, δὲς τὸν δίσκον μετὰ τρωξίμων, ξαφάνους, ἠδύ-
 οσμον, ἐλαίαν λευκὰς, καὶ τυρὸν νεαρὸν πασόν, οἶδνα,
 μύκητας. τοῖς ὑπηρετήσασιν δότε δειπῆσαι, καὶ
 τῷ μαγείρῳ, καὶ τραγῆματα, ὅτι καλῶς ὑπηρετήσεν.
 δότε ὕδωρ εἰς χεῖρας. κατὰμαξον πλὴν τράπεζαν.
 πρόσφατον δὸς ἀπλοπότην, δὸς ἀκρατον. κέρασον
 δευμὸν εἰς τὸ μῆζον, εἰς τὸ μικρὸν. ἠδέως. ἐλπί-
 ζω γὰρ ἄλληρ ἰδέῃ ἐὰν ἐπιτρέπῃς. προπίνω σοι.
 καλῶς. λαμβάνω ἀπὸ σοῦ ἠδέως. διὰ τί οὐ πίνεις;
 πῆτι κύριε. ἤτησα καὶ οὐδέεις μοὶ δέδωκε. δὸς ἡμῖν
 γλυκέα πλακοῦντα. ἄρκει ἡμῖν. ἄγωμεν λοιπὸν.

uel carenum, ipsum illi misce. Tu quid uis? laua
 calicem, misce mihi calidum, non feruens neq; tepidum,
 sed temperatū. mitte recentem, adijce merum. Quid sta-
 tis? Sedete. si uultis discumbamus. ubi iubes?
 In primo loco discumbe. da mihi gustare maluas
 feruentes, porrige mihi mappā, afferte. Vide nū habeas pi-
 peratum. Intinge. utor. utere. da ficatum te-
 nerum, turdos, glandulas, lactucas. unus ex uobis pa-
 nem frangat. frange quadras, cœnate, profecto
 ille dignus est apud nos cœnare. da salsum,
 sardinas, lobia, cyma cum liquamine, rapatum, gallinam
 assam, offas iuscellatas, copadia, porcellum
 assum. pone discum cum scarijs, radices. men-
 tam. oliuas albas, & caseum, profalsum, tubera,
 fungos. ministrantibus date cœnare, &
 coquo, & bellaria, quia bene ministrauit.
 date aquam ad manus. Exterge mensam.
 recentem da phialam, da merum. misce
 calidum in maius, in paruum. libenter. Spe-
 ro enim aliam uidere si permittas. propino tibi.
 bene. accipio a te libenter. ut quid non bibis?
 bibe domine. petiui & nullus mihi dedit. da nobis
 dulcem placentam. Sufficiat nobis. Eamus iam.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ.

ἄψορ λαμπάδα. λαβε'. καλῶς ἡμᾶς εἶχες.
παιδίον ἔλθε, σύλλεξορ ταῦτα πάντα, τοῖς ἰδίοις
τόποις ἀπόθου ἐπιμελῶς. σῶσορ πλὴν κλίνην.
ἐσῴσαμερ, καὶ δι' αὐτὸ σκληρόν ὄσι, ἐξετφνάξαμερ
καὶ προσκεφάλαιον ἐμαλάξαμερ. ἐπειδὴ γὰρ
ὀκνηρῶς ἂν ἀναγκάῃα εἰσὶν, μηδεὶς ἔξω διανυ
κτερεῖται ἢ ἐξέλθῃ. ἐὰν τινὸς φωνῆς ἀκούσω,
οὐ συγχωρήσω. ἀναλάβετε ἡμᾶς. κοιμᾶσθε
καὶ ἀλεκτρυοφωνία με ἐξυπνήσατε ἵνα ἐκδράμω.

ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕ-
ΡΙΝΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ
ΤΕΛΟΣ

COTTIDIAN. COLLOQ. LIBELLVS.

Accende faculam . fume . bene nos habuisti.

Puer ueni . collige ista omnia . suis
locis repone diligenter . Sterne lectum .

Strauimus . & ob id ipsum durum est . excussimus
etiam puluillum molliuimus . Quia enim

segniter . quæ necessaria sunt . nemo extra per-
noctet . aut exeat . Si cuius uocem audiero .

non parcam . Recipite uos . quiescite .

& gallicinio me excitate ut excurram .

L I B E L L I C O T T I -
D I A N . C O L L O Q .
F I N I S .

BASILEAE APVD IOANNEM FROBENIVM .

MENSE VIIIIBRI . AN .

M . D . XVI .

Γένεσις φρονίμοι ἕνεσθ' ὄφθι.

Prudens simplicitas amorq; recti.

תְּחִלָּתוֹ הָיָה לְיִשְׂרָאֵל וְאַחֲרָיו לְכָל יִשְׂרָאֵל

ἕνεσθ' ὄφθι φρονίμοι.

522

